

TREŠDIENA, 2010. GADA 10. MARTS

SĒDI VADA: G. PITTELLA

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana
2. Saistībā ar Parlamenta nostājām un rezolūcijām veiktie pasākumi (sk. protokolu)
3. ES stratēģija 2020. gadam — pasākumi saistībā ar Eiropadomes 2010. gada 11. februāra neoficiālo sanākumi (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)
4. Goldstone ieteikumu īstenošana attiecībā uz Izraēlu un Palestīnu (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)
5. Pilsoniskās sabiedrības un mazākumtautību stāvoklis Baltkrievijā (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)
6. 2008. gada ziņojums par KĀDP — Eiropas drošības stratēģijas īstenošana un kopējā drošības un aizsardzības politika — Kodolieroču neizplatīšanas līgums (debates)

Priekšsēdētājs. – Sirsnīgi sveicu baronesi *Ashton* un pasludinu sēdi par atklātu.

Nākamais punkts ir kopīgās debates par šādiem jautājumiem:

– *Gabriele Albertini* Ārlietu komitejas vārdā sagatavotais ziņojums (A7-0023/2010) par Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) galvenajiem aspektiem un pamatvirzienu izvēli 2008. gadā, kuru Eiropas Parlamentam iesniedza, piemērojot 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma II daļas G sadaļas 43. punktu (2009/2057(INI)),

– *Arnaud Danjean* Ārlietu komitejas vārdā sagatavotais ziņojums (A7-0026/2010) par Eiropas drošības stratēģijas un Eiropas kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu (2009/2198(INI)),

– *Gabriele Albertini* un *Arnaud Danjean* Ārlietu komitejas vārdā Padomei uzdots mutiskais jautājums saistībā ar Līgumu par kodolieroču neizplatīšanu (O-0169/2009 - B7-0009/2010) un

– *Gabriele Albertini* un *Arnaud Danjean* Ārlietu komitejas vārdā Komisijai uzdots mutiskais jautājums saistībā ar Līgumu par kodolieroču neizplatīšanu (O-0170/2009 - B7-0010/2010).

Gabriele Albertini, referents. – (IT) Priekšsēdētāj, dāmas un kungi, stājoties spēkā Lisabonas līgumam, Eiropas Savienībai jāpieņem jauna pieeja un jāveic kopīgi centieni, lai risinātu pasaules mēroga problēmas. Saistībā ar līguma spēkā stāšanos nesen iegūtās pilnvaras liecina, ka Parlaments iesaistās pastāvīgās, saskaņotās un efektīvās diskusijās ar mūsu galveno kontaktpersonu, baronesi *Ashton*, kurai ir tas gods pirmajai ieņemt jauno priekšsēdētāja vietnieces/ Augstās pārstāves amatu.

Viņas pilnvaras bija atkarīgas no mūsu vienprātīgā balsojuma janvārī, un Parlamentārajai asamblejai vairākkārt tika apsolīts, ka Padome un Komisija pastāvīgi iesaistīsies visos Eiropas drošības un aizsardzības politikas vissvarīgākajos aspektos. Kā apstiprināts pašā ziņojumā, tādējādi Augstā pārstāve tiek aicināta ierasties Eiropas Parlamentā un apspriesties ar to bieži un regulāri.

Stājoties spēkā Lisabonas līgumam, Eiropas Savienības ārpolitika iegūst jaunu un svarīgu nozīmi, taču šā mērķa faktiskā sasniegšana ir atkarīga arī no tā, vai Eiropas Savienībai būs vajadzīgie budžeta resursi. Eiropas Parlamentam ir galvenā nozīme, lai nodrošinātu ārējās darbības demokrātisko leģitimitāti. Eiropas Ārējās darbības dienesta izveide nodrošinās diplomātisko struktūru un sistēmu Eiropas Savienībai, kas līdz šim varēja balstīties tikai uz valstu pārstāvniecību.

Ļoti nozīmīga un aktuāla ir oficiālo pārstāvju loma, kuru izraudzīšana ir Augstās pārstāves pienākums. Tomēr, kā norādīts ziņojumā, Parlaments pieprasa lielākas vēlēšanu un kontroles pilnvaras attiecībā uz atsevišķo pārstāvju pienākumiem un pilnvarām, ievērojot pārredzamības principus un vērtības, pēc kurām jāvadās Augstajai pārstāvei, izraugoties kandidātus. Jācer, ka mēs visbeidzot panāksim divu funkciju ievērošanu — izņemot īpašā pārstāvja gadījumā, kura darbības jomai jābūt reģionālai, — un ka mēs tādējādi gūsim labumu no apjomradītiem ietaupījumiem, padarot Eiropas Savienības ārējo darbību daudz efektīvāku un vienlaikus samazinot izmaksas.

Pēc ievaddaļas par stratēģiju ziņojumā risināts jautājums par Eiropas ārpolitiku atbilstoši tematiem un ģeogrāfiskajai teritorijai. Eiropas Savienības klātbūtnei jābūt jūtamai starptautiskajās organizācijās, kuru sabiedrotā tā ir, jo īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijā, galvenajā pasaules drošības uzraudzības iestādē. Eiropas Savienībai jābūt svarīgai lomai, ne tikai ievērojot tās vietu Drošības padomē, bet arī attiecībā uz personālu un delegācijām, kas saista abas struktūras. Mēs aicinām priekšsēdētāja vietnieci/ Augsto pārstāvi ļaut Eiropai īstenot savus centienus, kļūstot par aktīvu, stratēģisku un neatkarīgu partneri tādām nozīmīgām sabiedrotajām kā ASV, lai atrisinātu pasaules mēroga problēmas terorisma un finanšu jomā, kā arī bieži vien sarežģītās attiecības ar tādiem rūpnieciskajiem gigantiem kā Krievija, Ķīna un Japāna.

Ziņojuma turpinājumā seko ģeogrāfiskā analīze par mūsu iecerētajiem sasniegumiem. Attiecībā uz Balkāniem iztirzāts paplašināšanās temats. Ziņojumā uzslavēta stabilizācijas procesa pakāpeniskā sasniegšana Kosovā, kurā Eiropas Savienību pārstāv EULEX misija, taču vēl ir jācenšas panākt pievienošanās standartu ievērošanu daudzās valstīs, kas drīzumā kļūs par pievienošanās kandidātēm, — Turcijā un Bosnijā un Hercegovinā.

Sadaļā par sadarbību ar Austrumu un Melnās jūras reģioniem ziņojumā risināts jautājums par Eiropas Savienības energoapgādes drošību un atkarību enerģētikas jomā. Sadaļā par Krieviju ziņojumā aicināts parakstīt jaunu partnerības un sadarbības nolīgumu. Attiecībā uz Dienvidkaukāzu ziņojumā aicināts neaizskart Gruzijas teritoriju un tās etniskās minoritātes, kā arī atrisināt konfliktus Kalnu Karabahā un Piedņestrā.

Tuvie Austrumi — Izraēlas un Palestīnas konflikts, kurā Eiropas Savienībai ir jābūt stingrākai politiskajai lomai, atsākot miera procesu pēc Padomes 2009. gada 12. decembra lēmuma. Savienība Vidusjūrai — Turcijas un Kipras konflikta atrisināšana. Āzija — Afganistāna, izšķirošais periods jaunas valdības izveidei pēc vēlēšanām; Pakistānas galvenā loma cīņā pret terorismu; bažas par pamattiesību pārkāpumiem Irānā. Āfrika — pozitīvais ieguldījums Somālijas piekrastes aizsardzības operācijā. Latīņamerika — vajadzība izveidot stabilu un noturīgu partnerību Eiropas Savienības un Latīņamerikas attiecībām.

Es ar lielu interesi uzklausi savu kolēģu komentārus un atbildēšu uz tiem debašu beigās.

Arnaud Danjean, referents. – (FR) Priekšsēdētāj, baronese Ashton, ziņojums par Eiropas drošības stratēģijas īstenošanu, ar ko mēs iepazīstinām šodien, ir Parlamenta ikgadējs dokuments, kurā sniegts zināms starpposma novērtējums par Eiropas drošības un aizsardzības politiku un ierosināti priekšlikumi ar mērķi uzlabot minētās politikas efektivitāti un skaidrību.

Šogad ziņojums attiecas uz ļoti īpašu kontekstu, un tāpēc tam būtu jāklūst par priekšlikumu stimulu. Šo īpašo kontekstu raksturo trīs nozīmīgāko ciklu savienojums.

Pirmais cikls attiecas uz Eiropas drošības un aizsardzības politikas desmitgadi, ko mēs atzīmējam 2009. gada beigās. Pēdējie 10 gadi parādīja, ka Eiropa spēja vadīt civilās un militārās operācijas vairāk nekā 23 krīzes vietās. Šo būtisko sasniegumu var vēl uzlabot. Tas parāda, ka ir pieprasījums pēc Eiropas un ka Eiropas Savienībai ir institucionāli politiskās un operatīvās spējas risināt šīs problēmas.

Otrs svarīgais cikls — pirms mirkļa to pieminēja arī *Albertini* kungs —, protams, ir Lisabonas līguma ieviešana. Pārmaiņas drošības un aizsardzības izteiksmē krietni pārsniedz precīzu semantisko pielāgošanu. Patiesībā EDAP kļūst par kopējo drošības un aizsardzības politiku, KDAP, un tai jāieņem jauni apmēri. Līgums paplašinājis iespējamās līdzekļus un drošības un aizsardzības politikas piemērošanas jomu, jo īpaši ietverot palīdzības klauzulas, solidaritātes klauzulas, pastāvīgu strukturēto sadarbību un galvenokārt radot Eiropas Ārējās darbības dienestu un jūsu kā Augstās pārstāves, Komisijas priekšsēdētāja vietnieces amatu.

Visbeidzot, trešais nozīmīgākais cikls, kas raksturo šā ziņojuma sagatavošanas kontekstu — NATO, kas 21 no 27 ES dalībvalstīm vēl aizvien ir galvenais atsaucē punkts jautājumā par Eiropas kontinenta kopējo aizsardzību, pašlaik pārskata savu stratēģisko koncepciju, un šim NATO novērtējumam jāvada arī mūs, Eiropas Savienību, lai skaidrāk definētu šīs partnerības nosacījumus, kas saglabājas būtiski.

Šajā sakarā ziņojuma mērķis saistīts ne tik daudz ar doktrīnas ievērošanu, cik ar neizbēgamā ceļveža nodrošināšanu saistībā ar visām jaunajām institūcijām, kas izveidotas un kam jāamcās strādāt kopā. Mērķis

ir padarīt Eiropas Savienību ticamāku, efektīvāku un redzamāku drošības un aizsardzības ziņā. Šajā saistībā Eiropas Parlamentam neapšaubāmi ir jāpiešķir lielāka atbildības pakāpe šajās jutīgajās jomās, ja politikai, kuras galvenais mērķis ir nodrošināt Eiropas pilsoņu drošību, jābūt pilnībā likumīgai.

Ar šo ziņojumu mēs vēlējamies akcentēt šādus punktus. Pirmkārt, mēs vēlējamies vispirms uzsvērt, ka Eiropas drošības un aizsardzības politika un kopējā drošības un aizsardzības politika ir paredzēta, lai kalpotu Eiropas iedzīvotājiem, lai nodrošinātu un uzlabotu viņu drošību. Šis politiskais mērķis nav lieks, tas nav pieklājības pēc. Tas atbilst mūsu kontinenta vajadzībai censties panākt savu drošību, kā arī veicināt stabilitāti pasaulē ap mums, lai cīnītos pret krīzes situācijām un apdraudējumu, kas veidojas ap mums. Neraugoties uz tradicionālajiem bruņotajiem konfliktiem, kas turpinās tuvākajā apkārtņē, Eiropai jāspēj izteikt savas intereses un aizstāvēt tās, saskaroties ar jauniem apdraudējumiem, — jo īpaši es ar to domāju pirātismu un kibernetiskus uzbrukumus.

Mums likās arī svarīgi uzsvērt, cik nepārspējama ir Eiropas pievienotā vērtība krīzes pārvarēšanas jomā, pateicoties dažāda veida nodrošinātajiem risinājumiem un līdzsvaram, ko tā panāk katrā savā civilajā un militārajā operācijā. Turklāt šajā saistībā es noraidu kritiskās piezīmes, ko kāds varētu vēlt Eiropas Savienības drošības un aizsardzības politikai, proti, uzskatot, ka runa ir tikai par militarizāciju. Es patiesi ticu Eiropas Savienības civilo un militāro instrumentu papildinošajam raksturam, un nesenā krīze Haiti, kurp jūs devāties, — es ticu, ka jūs varējat novērot šo labo sadarbību, — apliecina vajadzību sasaistīt mūsu civilos un militāros resursus, lai mēs varētu uzveikt dabas katastrofas un nozīmīgākās krīzes situācijas.

Tieši attiecībā uz minētajām operācijām mēs ļoti vēlējamies tās visas pārskatīt, lai uzsvērtu, kas, mūsaprāt, ir to stiprās puses, kā arī dažkārt to vājās puses. Tās ir jāapzinās, lai apstākļus varētu uzlabot. Mēs arī ļoti vēlējamies uzsvērt vairākus Eiropas Savienības drošībai stratēģiski svarīgos reģionus un mudināt Padomi un Komisiju paātrināt globālo stratēģiju īstenošanu, jo īpaši attiecībā uz Āfrikas ragu un Afganistānas un Pakistānas reģionu.

Gan civilo, gan militāro iespēju jomā, kas ir izšķirošs jautājums mūsu politikas ticamības ziņā, izaicinājums ir uzlabot Eiropas Savienības rīcības spēju. Mums jāspēj ātrāk un efektīvāk mobilizēt materiālos resursus un kompetento personālsastāvu, kas ir dalībvalstu rīcībā. Tomēr mums, izmantojot efektīvu drošības un aizsardzības nozari, kas apvieno neatsveramās zināšanas tehnoloģiju jomā un kas vēlē ņemt arī simtiem tūkstošu darba vietu Eiropā, arī jāspēj nodrošināt sevi ar ekipējuma programmām, kas atbilst šīm prognozētajām vajadzībām.

Eiropas rūpniecības un aizsardzības nozare sākusi organizēt sevi mūsu kontinentā, izmantojot aizsardzības tiesību aktu kopumu. Jautājumi par sadarbību rūpniecības un tirdzniecības jomā ar trešām valstīm jārisina ātri, īpaši ievērojot nesenās problēmas, ar ko Eiropas rūpniecības nozare saskārās, piemēram, mēģinādama piekļūt ASV tirgum.

Šis ir īss, neapšaubāmi pārāk īss to prioritāšu kopsavilkums, kas aplūkotas šajā ziņojumā un kas raksturo visas problēmas, kuras jums būs jāuzņemas risināt. Parlaments ir gatavs pildīt visus savus pienākumus, visus savus pozitīvos un konstruktīvos pienākumus, lai palīdzētu jums īstenot šo mērķi, kas ir kopējais mērķis. Turklāt es vēlos izmantot šo iespēju, lai pateiktos visām politiskajām grupām, kas devušas ļoti lielu ieguldījumu, lai uzlabotu šo ziņojumu. Mēs visi ļoti labi sadarbojamies, lai saglabātu augstu mērķtiecības līmeni, vienlaikus, protams, ņemot vērā katras mūsu grupas īpatnības.

Es gribētu arī izmantot šo iespēju, baronese *Ashton*, lai šodien ar jums apspriestu jautājumu par kodolieroču neizplatīšanu. Pirms Kodolieroču neizplatīšanas līguma pārskatīšanas konferences, kas notiks maijā, Eiropas Parlaments vēlētos kopā ar jums pārskatīt Eiropas Savienības apņemšanos par cīņu pret kodolieroču izplatīšanu, kā arī par bruņojuma kontroli un atbruņošanu; tā ir to mutisko jautājumu būtība, ko mēs šodien uzdevām jums un uz ko jūs drīzumā atbildēsiet.

Šķiet, ka starptautiskais konteksts šīs pārskatīšanas konferences priekšvakarā sniedz jaunas iespējas. Pirmkārt, prezidents Obama ir stingri apstiprinājis savu mērķi panākt pasauli bez kodolieročiem un savu apņemšanos aktīvi pieprasīt, lai ASV ratificē Līgumu par kodolizmēģinājumu vispārējo aizliegumu. Otrkārt, jauna līguma noslēgšana ar Krieviju, ar ko paredzēts aizstāt START līgumu, šķiet, norisinās labi, un, visbeidzot, mēs esam uzsākuši sarunas par jaunu atbruņošanās līgumu, kas aizliegtu kodolieroču skaldāmo materiālu ražošanu.

Attiecībā uz kodolarsenāla samazināšanu prioritāte acīmredzami ir divu galveno, t.i., Krievijas un Amerikas Savienoto Valstu arsenālu samazināšanai, jo pēc vispārējiem uzskatiem tām vienām pašām vēl aizvien pieder gandrīz 95 % no visiem uz planētas esošajiem kodolieročiem. Tāpēc mēs atzinīgi vērtējam prezidentu Medvedeva un Obamas apņemšanos tuvā nākotnē noslēgt jaunu līgumu par kodolieroču skaita

samazināšanu. Kā Eiropas Savienība šajā sakarā paredz atbalstīt minētos centienus un sadarboties ar ASV un Krieviju?

Eiropas Savienībai arī jāpievienojas kodolieroču neizplatīšanas režīma problēmām un, precīzāk, problēmām, ar ko mēs esam saskārušies divos nozīmīgākajos kodolieroču izplatīšanas krīzes gadījumos Irānā un Ziemeļkorejā, kas vēl aizvien rada galvenos starptautiskās drošības draudus. Vai Eiropas Savienība turpinās efektīvi un pilnībā iesaistīties, lai atrisinātu šīs krīzes situācijas, jo īpaši Irānas gadījumā? Mēs sagaidām no jums ieteikumus par šo nozīmīgo jautājumu, baronese *Ashton*. Turklāt Eiropas Savienībai jābūt nozīmīgai, veicinot sadarbību kodolenerģijas mierīgas izmantošanas jomā. Jūs zināt, ka tā ir svarīga problēma. Kādi pasākumi ir veikti šajā sakarā un kāda ir jūsu stratēģija šajā jautājumā?

Visbeidzot, Eiropas Parlaments vēlas, lai gaidāmajā Kodolieroču neizplatīšanas līguma pārskatīšanas konferencē Eiropas Savienība būtu aktīvs spēks. Jaunas mērķtiecīgas un līdzsvarotas ES kopējās nostājas pieņemšana ir ļoti svarīga, ja Eiropas Savienībai ir jāaizstāv sava nostāja. Kāds ir dalībvalstu viedoklis šajā jautājumā?

Catherine Ashton, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece/ Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos*. – Priekšsēdētāja kungs, liels jums paldies. Priecājos, ka esmu šeit kopā ar jums, lai apspriestu Eiropas starptautiskās darba kārtības svarīgos jautājumus.

Es vēlos sākt ar patecību *Albertini* kungam un *Danjean* kungam par viņu lieliskajiem ziņojumiem. Jūs uzsvērāt, ja es tā drīkstu teikt, to problēmu skaitu, amplitūdu un aktualitāti, ar ko mēs saskaramies.

No tiesiskuma Kosovā līdz darbam ar jaunajām lielvalstīm, lai dalītu atbildību par globālo pārvaldību, no miera veicināšanas Tuvajos Austrumos — un es varu pievienoties viceprezidentam *Biden* kungam par nosodījumu lēmumam būvēt 1600 jaunu mājokļu Austrumjeruzālemē — līdz patvēruma sniegšanai Haiti zemestrīcē izdzīvojušiem upuriem, kurus es apmeklēju pagājušajā nedēļā, no kodolieroču izplatīšanas problēmu risināšanas, piemēram, Irānā, līdz efektīvu atbilžu sniegšanai par tādām „jaunām” problēmām kā enerģētika, klimata pārmaiņas un kiberdrošība.

Eiropa piedzīvo pārmaiņu procesu, kurā cilvēkiem jāpielāgo sava pasaules uztvere un institūcijām jāatrod sava jaunā vieta. To darīt ir grūti un sarežģīti — tomēr arī aizraujoši, nav iespējams pārspīlēt, cik svarīgs ir šis mirklis. Pašlaik mums ir iespēja veidot to, ko daudzi visā Eiropā — un daudzi arī šajā Parlamentā — sen vēlējušies, proti, spēcīgāku un uzticamāku Eiropas ārpolitiku.

Protams, Eiropas Ārējās darbības dienestam tā sasniegšanā būs galvenā nozīme. Mums jāizveido stipra sistēma, kas mums ļaus atrisināt šodienas problēmas un problēmas, kuras radīsies rīt.

Gadiem ilgi mēs mēģinājām izstrādāt un īstenot visaptverošas stratēģijas, taču mūsu rīcībā esošās struktūras un sistēmas to sarežģīja. Līdz ar Lisabonas līgumu un Ārējās darbības dienestu mums tagad būtu jāspēj to sasniegt.

Visas mūsu darbības pamatā ir vienkārša patiesība — lai aizsargātu savas intereses un veicinātu savas vērtības, mums jābūt saistītiem ar pārējo pasauli. Neviens nevar cerēt, ka viņš būs stabilitātes un labklājības sala nedrošības un netaisnības okeānā.

Mūsu pasaule, ja tā var teikt, ir pārmaiņu pasaule. Lai varētu rīkoties efektīvi, mums no sākuma tā jāizveido. Manā izpratnē mūsdienu pasaules visspilgtākās pazīmes ir divējādas. Pirmkārt, dziļa savstarpējā atkarība politikas, ekonomikas un drošības ziņā: tehnoloģijas, idejas, slimības, nauda — viss pārvietojas. Mēs esam saistīti veidos, kādos nekad iepriekš nebijām saistīti. Otrkārt, fakts, ka vara pārvietojas, gan politiskajās sistēmās — no valdībām uz tirgiem, plašsaziņas līdzekļiem un NVO —, gan starp politiskajām sistēmām — no vecajiem „Rietumiem” uz austrumiem un dienvidiem. Abas minētās pazīmes ir globalizācijas rezultāts, kas ir ne tikai ekonomiskais, bet arī politiskais fenomens gan tā izpausmēs, gan, protams, sekās.

Padomājiet par Ķīnas un citu valstu izvirzīšanos par nozīmīgākajiem politikas dalībniekiem vai apsveriet finanšu krīzes politisko ietekmi. Parādi ir rietumos, pārpalikumi ir austrumos. Finanšu varas pārkārtošanās arī veido mūsu politiskās diskusijas. Vai arī padomājiet par klimata pārmaiņām, kas ir ne tikai vides problēma, bet arī drošības un ģeopolitiska problēma.

Tāpēc mums jārisina sarežģītas problēmas, un mēs to darām jaunā ģeopolitiskajā vidē. Mums jāpielāgojas. Nav īstais laiks lidot autopilotā vai domāt šauri, aizstāvēt nacionālos rīcības veidus. Laiks būt atjautīgiem un mērķtiecīgiem.

Ļaujiet man paskaidrot šo jautājumu ar dažiem rādītājiem. Eiropā dzīvo 7 % pasaules iedzīvotāju, šis rādītājs ir samazinājies, jo pirms gadsimta tas bija 25 %. Pēdējos 60 gados mūsu devums globālajā IKP ir samazinājies no 28 % līdz 21 %. Ķīnas, Indijas un citu valstu ekonomika sasniedz 10 % pieaugumu gadā.

Ekonomikas īpatsvars pārveidojas par politisko ietekmi un ceļ pašapziņu. Tas jūtams it visur — sākot no sarunām par klimata pārmaiņām un beidzot ar Irānu, lieliem darījumiem enerģētikas jomā Āfrikā vai Centrālāzijā. Turoties kopā, mēs varam nosargāt savas intereses. Ja neturēsimies kopā, mūsu vietā lēmumus pieņems citi. Tas ir tik vienkārši, patiešām vienkārši.

Mana nostāja ir skaidra. Mums jārikojas kā eiropiešiem. Pirmkārt, turoties kopā, jo vienotība ir ietekmes priekšnosacījums, un, otrkārt, rīkojoties, jo problēmas risinājums nevar būt papīrs vai sanāksme. Ja jūs vēlaties rezultātus, jums jārikojas un dažreiz jāriskē. Jā, un Eiropā bieži vien novērojams, ka process ir svarīgāks par rezultātu. Treškārt, jābūt gan principiāliem, gan radošiem, jo mums jābūt abējādiem: principiāliem, aizsargājot savas vērtības, un radošiem, kaldinot piemērotus risinājumus sarežģītām problēmām.

G. Albertini ziņojumā pareizi norādīts, ka „ir vajadzīga jauna pieeja [..], lai ES varētu īstenot kopīgu rīcību un [..] saskaņoti, konsekventi un efektīvi risināt visā pasaulē aktuālās problēmas”. No šā vispārējā priekšstata izriet daži galvenie mērķi: pirmkārt, nodrošināt lielāku stabilitāti un drošību mūsu kaimiņzemēs, veicinot politiskās un ekonomiskās reformas. Tas ir svarīgi ļoti pašsaprotamu iemeslu dēļ, taču arī ticamība mums plašākā starptautiskajā mērogā ir atkarīga no labām kaimiņattiecībām.

Otrkārt, risināt globālās drošības problēmas, mūsdienu problēmas. Tam mums vajadzīgas visaptverošas stratēģijas, spēcīgas starptautiskās organizācijas un tiesiskums gan valstīs, gan starp valstīm.

Treškārt, veidot stratēģiskās sadarbības tīklu ar galvenajām valstīm un organizācijām, jo problēmas, ar ko mēs saskaramies, nevar atrisināt vienatnē.

Vissvarīgākais attiecībā uz visu minēto ir Eiropas Ārējās darbības dienesta izveide — tas ir līdzeklis, ar ko sasniegt pārējos trīs mērķus, un veids, kādā izpildīt Lisabonas līgumā solīto.

Šie ir galvenie uzdevumi, kam es esmu veltījusi savu laiku, kopš ieņemu šo amatu. Vispirms es devos uz Vašingtonu un Ņujorku, kas bija pareizā izvēle, lai uzsāktu mūsu svarīgās attiecības ar ASV un ANO. Pēc tam es biju Maskavā, Kijevā, Balkānos un Haiti. Jaunredzīgā es došos uz Tuvajiem Austrumiem un mēneša beigās vēlreiz uz Ņujorku. Starplaikā es trīs reizes esmu vadījusi Ārlietu padomes sanāksmi, piedalījies Eiropadomes neoficiālajā sanāksmē un tikusies ar komisāru kolēģiju. Esmu daudz strādājusi, lai panāktu nepieciešamo iekšējo vienprātību, apmeklējot dažādu ES valstu galvaspilsētas: Berlīni, Parīzi, Londonu, Vīni un Ļubjanu. Protams, ievērojami daudz laika es esmu pavadījusi, veidojot Ārējās darbības dienestu, un tas turpināsies nākamajās nedēļās, arī sadarbojoties ar jums.

Arī tāpēc, šā Parlamenta interesēs, es nodrošināju Eiropas Parlamenta iesaistīšanos manis izveidotās vadības grupas darbā. Par to es diskutēju arī šo pēcpusdien Priekšsēdētāju konferencē. Ārlietu komitejas 23. marta sanāksmē, kurā es piedalīšos, mums būs iespējama padziļināta viedokļu apmaiņa, piedaloties visām attiecīgajām komitejām.

Veidojot ko jaunu, ik reizi būs novērojama pretestība. Daži drīzāk dod priekšroku redzamo zaudējumu minimizēšanai, nekā kopējo ieguvumu maksimizēšanai. Man ir atšķirīgs viedoklis, un es ceru, ka arī Parlamentam.

Šī ir reta iespēja veidot kaut ko jaunu, kaut ko, kas beidzot apvienos mūsu iesaistīšanās instrumentus vienotas politiskās stratēģijas atbalstam. Milzīga iespēja Eiropai. Mums nevis vajadzētu samazināt savu mērķtiecību, bet gan nodrošināt līdzekļus tās īstenošanai. Mērķis kopainas saskaņošanai, lai būtu radoši un kopīgi uzņemtos atbildību. Ja mums tas izdosies — un tam ir jāizdodas — tad mēs spēsim veidot Eiropas 21. gadsimta ārpolitiku ar ārējās darbības dienestu, kas paredzēts tās sasniegšanai. Ārpolitiku, kurā mēs saskaņoti mobilizējam visas savas ietekmes sviras — politikas, ekonomikas, attīstības un krīzes pārvarēšanas instrumentus. Dienests, kas Eiropas Savienību pārstāv arī ģeogrāfiskajā un dzimumu līdztiesības ziņā. Es ticu, ka tas ir vienīgais pieņemamais ceļš.

Ar dažiem piemēriem paskaidrošu, ko es domāju, sakot „visaptveroša pieeja”.

Rietumbalkāni — nesen man bija iespēja doties uz šo reģionu. Zināmā mērā Balkāni ir ES ārpolitikas dzimšanas vieta. Vieta, kurā vairāk nekā jebkur citur mēs nevaram atļauties ciest neveiksmi. Mans mērķis bija izveidot labas darba attiecības ar politiskajiem līderiem, apspriesties ar pilsonisko sabiedrību par to, ko varētu nozīmēt piederība Eiropai, un uz vietas nodrošināt dažādu ES dalībnieku koordinēšanu. Viens no maniem secinājumiem

bija, ka reģionā norisinās progress, lai arī nevienmērīgs un nepilnīgs. Eiropas izredzes ir atkarīgas no visaptverošas sistēmas — gan kā mūsu mērķis, gan kā galvenais reformu stimulants. Kā es uzsvēru visur, ES progress ir atkarīgs no reformu veikšanas mājās. Cilvēktiesību, tiesiskuma un reģionālās sadarbības jomā.

Mēs atbalstām savu stratēģiju ar pieejamajiem ārpolitikas instrumentiem. Kosovā mums ir lielākā civilā misija, un tā ir veiksmīga. Bosnijā pēc situācijas stabilizēšanās mēs pielāgojam *ALTHEA* un izstrādājam apmācību programmu. Gatavojoties oktobrī gaidāmajām vēlēšanām, mēs spēcīgi uzsvēram Eiropas ideju. Visā reģionā mēs panākam progresu vīzu režīma liberalizācijas un cilvēcisko kontaktu jomā.

Tādējādi mūsu Balkānu stratēģija ir tāda, kādai tai jābūt: stratēģiska attiecībā uz tās mērķiem, daudzpusīga attiecībā uz instrumentiem un pielāgota attiecībā uz īstenošanu.

Otrs piemērs ir Āfrikas rags. Tas izceļ mijiedarbību starp valsts vājumu, nabadzību un konkurenci par resursiem, tostarp ūdeni un pirātismu, terorismu un organizēto noziedzību. Vienīgais iespējams risinājums ir visaptveroša rīcība, un tieši to mēs īstenojam. Mūsu flotes operācija „Atalanta” plaši atzīta par veiksmīgu. Mūsu nākamais solis ir turpmāko iespēju meklēšana, lai pret aizdomās turētajiem pirātiem reģionā uzsāktu kriminālvaļāšanu. Mēs Somālijas Pārejas laika federālajai valdībai nodrošināsim apmācību misiju, ko paredzēts uzsākt pavasarī. Ar savu stabilitātes instrumentu mēs finansēsim atbalsta pasākumus, lai palielinātu rīcībspēju, apmācītu jūras spēku iestādes un turpinātu ilgtermiņa attīstības darbu Jemenā un Somālijā nabadzības, analfabētisma un veselības jomā.

Mūsu iesaistīšanās Gruzijas jautājumā norisinās pēc tāda paša scenārija. Kad strupceļā nonākušais konflikts 2008. gada augustā pārauga atklātā konfliktā, mēs reaģējām nekavējoties. Mēs nepieredzēti īsā laikā uzņēmāmies starptautisko vadību, panācām pamieru un nosūtījām pārraudzības misiju 300 novērotāju sastāvā. Kopš tā laika mēs esam piemērojuši virkni Kopienas un KDAP līdzekļu, lai novērstu vardarbības atsākšanos un veicinātu stabilitāti Gruzijā un reģionā.

Kopā ar ANO un EDSO mēs vadām Ženēvas sarunas, vienīgo forumu, kurā tiek visas iesaistītās personas. Mēs rīkojam palīdzības sniedzēju konferenci Gruzijas atjaunošanai un ekonomiskajam atbalstam, un mēs iekļāvam Gruziju — kā arī Armēniju un Azerbaidžānu — Eiropas kaimiņattiecību politikā. Mēs turpinām veicināt minētās reformas un ciešākus sakarus. Mēs nodarbojamies ar tirdzniecības un vīzu režīma liberalizācijas jautājumu, un mēs atbalstām uzticības veicināšanas pasākumus, lai atjaunotu sakarus ar separātiskajām republikām.

Gruzijā ir vairāk darāmā, un mums ir pilna programma, ko apspriest ar Krieviju, kā vēl pirms 10 dienām es to apspriedu ar Sergeju Lavrovu. Šajā gadījumā mēs uzskatāmi parādījām, ko ES var paveikt, ja mēs pilnībā mobilizējam mūsu rīcībā esošos resursus. Tie, kas bija iesaistīti šajās neiedomājami drudžainajās nedēļās, man atzina, ka šajā gadījumā paveiktais bija kas unikāls. Tāpēc mums ir vajadzīgas spēcīgākas struktūras, lielāka elastība un labāka sagatavotība, ja mēs vēlamies, lai Gruzija nākotnē būtu mūsu darbības mērķa.

Pievērsīšos mūsu kopējai drošības un aizsardzības politikai un apstiprināšu, ka es piekrītu A. Danjean ziņojumā paustajam plašajam atbalstam attiecībā uz mūsu misiju nozīmi. Tās glābj dzīvības, rada vietu funkcionējošas politikas darbam un norāda uz to, ka Eiropa var izmantot visus savus varas instrumentus, lai pildītu savas saistības.

Man šķiet pārsteidzoši, cik daudz mēs esam sasnieguši pēdējos desmit gados. Šajā laika posmā vairāk nekā 70 000 vīriešu un sieviešu ir piedalījušies vairāk nekā 20 misijās. Mēs īstenojam krīzes pārvarēšanu Eiropas izpratnē ar visaptverošu pieeju, atbalstot starptautiskās tiesības un nolīgumus un cieši sadarbojoties ar mūsu galvenajiem partneriem. Mēs veiksmīgi sadarbojamies ar NATO Bosnijā un Hercegovinā un gar Somālijas piekrasti. Kosovā un Afganistānā tas ir daudz sarežģītāk politisko apsvērumu dēļ. Mums tas ir jāpanāk, tāpēc mēs ar NATO ģenerālsēkretāru strādājam pie tā, lai uzlabotu ES un NATO attiecības praktiskās jomās un radītu pozitīvu klimatu. Paraudzīsimies, kā mēs varam attīstīt mūsu attiecības pragmatiski. ANO ir vēl viens nozīmīgs partneris. Ir daudzi veiksmīgi ES un ANO sadarbības piemēri uz vietas — Kongo Demokrātiskajā Republikā, Čadā, kā arī Kosovā. Pēdējā laikā mēs esam cits citu iepazīnuši labāk, taču mēs varam stiprināt šo sadarbību un mums būtu tā jāstiprina, koncentrējoties uz tādām jomām kā plānošana un labākās prakses apmaiņa.

A. Danjean ziņojumā, kā arī plašākā mērogā, cilvēki uzdod jautājumu, vai ES ir pienācis laiks ierīkot pašai savus pastāvīgo operāciju centrus. Tas ir nopietns jautājums, kas nopietni jāapspiež. Neviens neapstrīd, ka mums vajadzīgs centrs, kas spēj plānot un vadīt militārās operācijas. Jautājums ir par to, vai pašreizējā sistēma, balstoties uz *SHAPE* vai nacionālajiem centriem, ir visefektīvākais veids, vai arī ir kāda cita labāka sistēma.

Mēs paši bieži vien tuvojāmies šim jautājumam, runājot par struktūrām. Es domāju, ka mums vispirms jāizanalizē, kādas funkcijas mums jāveic. Es redzu trīs galvenās funkcijas, no kurām būtu jāizriet lēmumiem: pirmkārt, spēja plānot un vadīt militārās operācijas, tostarp iepriekšējo plānošanu, kā arī spēja vajadzības gadījumā reaģēt ātri; otrkārt, spēja izstrādāt civili militāro koordināciju strukturētākā veidā, lai maksimizētu mūsu rīcībspēju; un, treškārt, spēja izveidot saikni ar citiem, lai optimizētu vispārējo koordināciju un tā dēvēto „starptautisko kopienu”. Ja mēs šo analīzi savās diskusijās izmantojam kā sākuma punktu, mums būtu jāspēj izveidot vajadzīgo kopējo pamatu un turpināt virzību, lai noteiktu savu rīcības plānu.

Ziņojumā arī aicināts izveidot Aizsardzības padomi, cik man zināms, šī ideja kādu laiku bija populāra. Nākamajā sanāksmē aprīlī tiks ieviesta iedibinātā prakse, taču aizsardzības ministru neoficiālajā sanāksmē, pamatojoties uz maniem priekšlikumiem, izveidojās vienprātība par to, ka Ārlietu padomes sanāksmēs jāpiedalās aizsardzības ministriju pārstāvjiem. Tas ļautu aizsardzības ministriem sanākt kopā un pieņemt lēmumus, piemēram, par iespēju pilnveidošanu.

Mans pēdējais jautājums šajā sakarā attiecas uz ierosinājumu izveidot civilās aizsardzības spēkus. Sāksim ar Haiti praktisko pieredzi, kas tiek gūta pašlaik. Tad piemērosim Lisabonas būtību un paraudzīsimies, kādas iespējas mums ir mobilizēt dalībvalstu aktīvus kopā ar ES instrumentiem, lai vai nu atbalstītu ANO un Humānās palīdzības koordinācijas biroju, vai rīkotos kā pati ES. Parolei vajadzētu būt — sinerģijas maksimizēšana un izvairīšanās no „smagām” vai mākslīgām atšķirībām starp to, kā mēs risinām ES iekšējās un ārējās krīzes.

Visbeidzot, es pievērsīšos jautājumam par kodolieroču neizplatīšanu, ievērojot uzdoto mutisko jautājumu. Es vēlos īsumā pieminēt divus vissvarīgākos punktus: pirmkārt, Kodolieroču neizplatīšanas līguma pārskatīšanas konference, kas paredzēta Ņujorkā maijā. Es piedalīšos ar mērķi nodrošināt, ka mēs panākam sekmīgu rezultātu. Mums nevajadzētu kļūdīties — visa uz līgumu balstītā kodolieroču neizplatīšanas sistēma ar KNL kā stūrakmeni pakļauta pieaugošam spiedienam. Lai reaģētu, mums jābūt gataviem veikt savu ieguldījumu: attiecībā uz piekļuvi kodolenerģijas izmantošanai mierīgiem nolūkiem, jo īpaši jaunattīstības valstīs, vienlaikus izvairoties no kodolieroču izplatīšanas riskiem, un tas iever darbu saistībā ar daudzpusējām kodoldegvielas cikla metodēm — manuprāt, 84 valstis ir guvušas labumu no ES palīdzības programmām; ar progresu kodolatbrūņošanās jomā — politiski ļoti svarīgi ir izveidot konstruktīvu atmosfēru; kā arī, risinot reģionālās kodolieroču izplatīšanas krīzes situācijas, jo īpaši ar Irānu, kas varētu izjaukt konferenci.

Kā jūs zināt, ES ir vadošā centienos rast diplomātiskos risinājumus. Mēs pilnībā atbalstām Drošības padomes procesu attiecībā uz turpmākiem ierobežojošiem pasākumiem, ja — kā pašlaik — Irāna turpinās ignorēt savas saistības.

Otrkārt, pastāv prezidenta Obamas augstākā līmeņa sanāksme kodoldrošības jautājumos. Mēs pievienojamies šīs augstākā līmeņa sanāksmes mērķim, proti, stiprināt kodolmateriālu drošību un novērst teroristu piekļuvi tiem. Es domāju, ka ES ir sniegusi atbalstu Starptautiskajai Atomenerģijas aģentūrai kopš 2004. gada, palīdzot valstīm šajā jomā, un mēs turpināsim to darīt.

Visbeidzot, es atgriezīšos pie jautājuma, ar ko iesāku. Pieprasījums pēc Eiropas iesaistīšanās pasaules mērogā ir milzīgs. Mums jānodrošina, ka piedāvājums atbilst pieprasījumam. Lisabonas līgums mums sniedz šādu iespēju. Mums jārikojas atbilstoši šā līguma burtam un garam, atceroties, kāds bija galvenais iemesls, kāpēc Eiropas valstu vadītāji apsprieda līgumu. Manuprāt, iemesls bija skaidrs: lai izveidotu spēcīgāku, pārliecinošāku un pašpalāvēgāku Eiropas ārpolitiku Eiropas Savienības pilsoņu interesēs. Zinu, ka daudzi šajā Parlamentā piekrīt šim mērķim, un es ceru uz jūsu atbalstu, lai tas īstenotos.

Nadezhda Neynsky, *Budžeta komitejas atzinuma referente*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos apsveikt *Ashton* kundzi ar viņas iedvesmojošo runu.

Vienlaikus kā Budžeta komitejas referente atzinumam par KĀDP es vēlos arī uzsvērt, ka ir ļoti svarīgi, lai viņa uzsāktu KĀDP bijušo un pašreizējo operāciju un KDAP civilo misiju revīziju, lai noteiktu to stiprās un vājās puses. Šādi Eiropas Savienība daudz efektīvāk varēs uzturēt drošību, palielinās savu autonomiju un jo īpaši apdomīgāk izmantos attiecīgo budžetu, kas diemžēl vēl aizvien ir nepietiekams.

Ioannis Kasoulides, *PPE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, ir biedējoši iedomāties, ka neliels kodolierocis, kas spēj nogalināt miljoniem cilvēku, nonāktu teroristu rokās. Pirms dažiem gadiem mēs varējām teikt, ka tas ir gandrīz neiespējami. Tagad mēs to vairs nevaram apgalvot.

Tādas valstis kā Irāna un Ziemeļkoreja ir kodolieroču ieguves procesā vai arī jau spēj ražot kodolieročus. Pakistānas zinātnieks it kā esot pārdevis tehnoloģijas Irānai, un Ziemeļkoreja ir tirgojusies ar kodolmateriālu.

Neviens nav pret to, ka Irāna iegūst kodolenerģiju mierīgiem mērķiem, taču pacietība beidzas, jo Irāna novilcina laiku 5+1 dialogā, kuru mēs atbalstām.

Attaisnojama ir ANO Drošības padomes divējādā pieeja un mērķtiecīgu sankciju sagatavošana. Kodolieroču izplatīšana ir tik kritiskā punktā, ka tādām personībām kā Henrijam Kisindžeram būtu jāpārlicina, ka tikai kodolieroču pilnīga iznīcināšana nodrošinās kodolieroču neizplatīšanu un drošību visā pasaulē.

Tāpēc mēs atbalstām starptautisko līgumu par progresīvu atbrīvošanos no kodolieročiem, skaldmateriālu ražošanas apturēšanu, līguma par kodolizmēģinājumu vispārējo aizliegumu ierosināšanu, kodolgalviņu skaita samazināšanu, *START* utt., pakļaujot visu kodoldegvielas apstrādes procesu Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras kontrolei un stiprinot tās mandātu un kontroles pilnvaras.

Adrian Severin, S&D grupas vārdā. – Priekšsēdētāj, cerams, mēs esam vienprātis, ka mums vajadzīga proaktīva ārpolitika, ko virza mūsu kopējie Eiropas mērķi, pamatojoties uz mūsu kopējām vērtībām. Šai politikai būtu jāņem vērā globalizētās pasaules drošības nedalāmība, jo tā ir interešu solidaritātes avots gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās.

Šādai politikai vajadzīgs un nosakāms piemērots institucionālais instruments. Tāpēc prioritātes ir skaidras, un es priecājos, ka šīs prioritātes, par ko es runāšu, sakrīt ar *Ashton* kundzes prioritātēm. Efektīvs Ārējās darbības dienests, dinamiska kaimiņattiecību politika, saprotama paplašināšanās politika, labi veidots partnerības ar stratēģiskajiem dalībniekiem — gan jau esošajiem, gan topošajiem, efektīva stratēģija cīņā ar globāla mēroga problēmām, proti, energoapgādes drošība, kodolieroču neizplatīšana, migrācija, starptautiskā organizētā noziedzība, nabadzības izpausme starptautiskajā mērogā, kultūru konflikti utt.

Kas attiecas uz Ārējās darbības dienestu, mums vajadzīga institūcija, kas balstītos ne tikai uz politiskās un budžeta atbildības principu, bet arī uz efektivitātes principu. Mums nevajadzētu veidot dienestu, kas saglabā veco sāncensību starp valstīm vai pašreizējo birokrātisko struktūru. Eiropas ārējo darbību vadītājiem abiem visu laiku jāuzņemas atbildība, tādējādi nodrošinot dienesta vienotību un tā darbības saskaņotību.

Ārējo kaimiņattiecību politikas jomā mums vajadzīga pieeja, kas neizslēdz Krieviju un Turciju. Melnās jūras jautājumā mums jāpārceļas no sinerģijas uz stratēģiju. Strupceļā nonākušo konfliktu risināšanai mums vajadzīgas reģionālās iniciatīvas un reģionālās sadarbības un drošības mehānismi, kam ir starptautiskās garantijas.

Pasaules mēroga drošības jomā mums vajadzīga jauna sistēma, kas atspoguļo bipolārās intereses. Mums jāveicina savas vērtības pasaulē, taču laicīgo interešu formā, nevis kā jauniem krustnešiem.

Es domāju, ka šīs un daudzas citas ir mūsu prioritātes, kas ir milzu uzdevums. Strādāsim kopā — Parlaments, Komisija un Padome —, lai paveiktu šo uzdevumu.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, ALDE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Augstā pārstāve/ Komisijas priekšsēdētāja vietniece, dāmas un kungi! *Ashton* kundze, vispirms ļaujiet man jūs apsveikt un izteikt savu cerību, ka jūsu šodienas lieliskā un spēcīgā runa patiešām vēstīs par visiem mums īpaši grūtā laika posma beigām, kas sākās novembrī, kad beidzās Komisijas iepriekšējais pilnvaru termiņš. Ja mēs varam vienoties par vienu jautājumu, tad tas ir šāds: mēs tiešām nevaram atļauties tik ilgu satraukuma pilnu laiku. No novembra beigām līdz pavisam nesenam laikam — ļoti žēl, ka man tas jāsaka, — šķita, ka ES ir pazudusi vai gandrīz pazudusi no pasaules arēnas. Atkārtot, ka mēs nedrīkstam to pieļaut nekādos apstākļos. Jo, kā redzams, pasaule uz mums negaidīs. Jūs nosaucāt dažus rādītājus, kas par to uzskatāmi liecina. Tomēr mēs arī pieredzējām virkni notikumu, kas par to uzskatāmi liecināja: dabas katastrofas, kas nemitējas, šausminošie uzbrukumi, kas nemitējas, fakts, ka dažas valdības Tuvajos Austrumos, neraugoties uz tajās valdošo demokrātiju, tomēr pieņēma lēmumus, kas nopietni aizkavēja miera procesu vai arī to mazumiņu, kas no tā palicis, utt. Tāpēc mums vajadzīgs Augstais pārstāvis/ Komisijas priekšsēdētāja vietnieks, kas spēs atrasties uz vietas, nevis tikai Eiropas lēmumu pieņemšanas centros, bet arī citur pasaulē. Gan jūs, gan es — mēs zinām, ka jūs uzņēmāties gandrīz neiespējamu uzdevumu. Es apbrīnoju jūs par šo apņemšanos. Mēs jums apsoliām tajā palīdzēt. Mēs priecājamies uz klausīt jūs šodien un būt par lieciniekiem jūsu pārliecinātajam izklāstam par Eiropas Ārējās darbības dienestu, kas mums visiem tik ļoti vajadzīgs. Ja ir kāds, kas vēl aizvien vēlas izbeigt strīdus, kuri izraisa konfrontāciju — kad viena puse cīnās ar cimdiem un otra bez tiem —, tad es esmu droša, ja mēs visi strādāsim kopā, mēs spēsim labi sagatavoties tam, kas mūs sagaida. Paldies par uzmanību!

Franziska Katharina Brantner, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāj, baronese *Ashton*, dāmas un kungi! Baronese *Ashton*, mēs uzmanīgi noklausījāmies jūsu runu. Diemžēl mums jākonstatē, ka mums

acīmredzot vēl mazliet būs kādu laiku jāgaida, līdz jūs no jūsu argumentētās esejas, ko mēs faktiski varētu atbalstīt, izstrādāsiet plānus konkrētiem nākotnes projektiem.

Tomēr es gribētu pateikt dažus vārdus par Ārējās darbības dienestu, par kuru es no jums tiešām biju gaidījis kaut ko konkrētāku. Jūs atkārtoti minējāt, ka runa ir par saskaņotību, kas ir dienas kārtībā. Daudzos gadījumos mums no Ārējās darbības dienesta un no Komisijas vajadzīgi kopīgi plāni un programmas. Ikvienam, kas atbalsta daudzu politikas jomu atstāšanu Komisijai vai Padomes sekretariātam, jābūt godīgam un jāatzīst, ka viņš vai viņa atbalsta *status quo*, Nicas līguma sistēmu.

Pirmais svarīgais jautājums mums ir, kādā apmērā mēs spējam panākt vairākumu visos jautājumos par civilās krīzes situāciju novēršanu, civilās krīzes pārvarēšanu un situācijas stabilizēšanu. Mūsaprāt, runa ir par lietām, uz ko attiecas termins „miera veidošana”, tas ir, konflikta novēršana, agrīnā brīdināšana, starpniecība konflikta situācijā, samierināšana un stabilizācija no īstermiņa līdz vidējam termiņam. Šajā nolūkā mums vajadzīga atbilstoša organizatoriskā struktūra, tāpēc mēs ierosinām izveidot „krīzes pārvarēšanas un miera veidošanas departamentu”. Tādēļ es vēlētos lūgt jūsu nostāju jautājumā par šāda departamenta izveidi. Šajā brīdī es arī tiešām gribētu uzsvērt, ka mēs atbalstām to, ka gan kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) budžets, gan stabilitātes instruments tiek iekļauts Ārējās darbības dienestā, tomēr ne kā daļa no Krīžu pārvarēšanas un plānošanas direktorāta (CMPD) vai tā pakļautībā, bet gan kā jauna struktūra, ko jūs, cerams, izveidosiet. Es vēlētos uzklaut jūsu nostāju šajā jautājumā.

Otrs jautājums, kas mums ir svarīgs, ir saistība starp tradicionālajām ārpolitikas jomām un tādām jaunām jomām kā enerģētikas politika, klimata politika, tiesiskums un iekšlietas. Kādas struktūras jūs esat paredzējusi, lai Ārējās darbības dienestam nodrošinātu sistemātisku piekļuvi šīm ES un tās dalībvalstu pasaules mēroga politikas jomām?

Mums ir svarīgs vēl viens jautājums: tam jābūt mūsdienīgam dienestam, kurā ir līdzsvarota personāla politika. Šonedēļ mēs atzīmējām 8. martu. Tādējādi ir pilnīgi skaidrs mūsu uzskats, ka sieviešu tiesībām ir jābūt stingri nostiprinātām šajā dienestā un ka sievietēm jāpiedalās tā darbībā. Baronese Ashton, vairākas Parlamenta deputātes, sievietes, jums uzrakstīja vēstuli ar lūgumu nodrošināt, lai jau no paša sākuma dienesta institucionālajā sistēmā tiktu īstenota ANO Rezolūcija Nr. 1325 un Nr. 1820. Tāpēc mans jautājums saistībā ar to ir: kādi ir jūsu plāni šajā sakarā?

Kā jau minēju, mēs jūs atbalstām virzībā uz stabilu kopējo Ārējās darbības dienestu. Gaidīšu jūsu atbildes.

Charles Tannock, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, Lisabonas līgums tagad starptautiskajā sistēmā ir juridiska realitāte, lai arī tam trūkst plaša demokrātiskā atbalsta, jo lielākā daļa ES pilsoņu, tostarp Lielbritānijas pilsoņi, referendumā to noraidītu. Tomēr ECR grupa un Lielbritānijas konservatīvie ir apņēmies sniegt pozitīvu ieguldījumu un turpināt darbu jaunajā institucionālajā satvarā.

Mēs vēlētos redzēt līdzīgu pieeju no dalībvalstīm un Komisijas. Manuprāt, ir ļoti ironiski, ka pirmā nozīmīgā institucionālā pilnveidošana saskaņā ar Lisabonas līgumu, proti, Eiropas Ārējās darbības dienesta izveide draud novest ES atpakaļ pie introspekcijas un strīdiem, ko Lisabonas līgumam būtu vajadzējis novērst. Neapšaubāmi, ka uz EĀDD izveidi jāattiecinā debātes un vienprātība par to, ko kurš dara un dara to vislabāk, taču KĀDP ārpolitikas elementiem noteikti jā saglabājas Padomes kompetencē.

Taču mums vajadzīga arī spēcīga vadība, ko teorētiski nodrošina Lisabonas līgums, lai virzītu noturīgo redzējumu par Eiropas diplomātiju pasaulē. Augstā pārstāve Ashton, mēs raugāties uz jums ar cerību, ka jūs izmantosiet iniciatīvu un aizstāvēsiet jums ar līgumu piešķirtās tiesības un vadības lomu, lai vajadzības gadījumā pieņemtu kopīgu lēmumu un noteiktu turpmāko virzību. Mēs atbalstīsim jūsu centienus, ja jūs varēsiet parādīt, ka spējat atrisināt ārkārtīgi grūto problēmu.

ES daudzus gadus ir domājusi par šo dienestu, tāpēc šis juceklis un vilcināšanās, ko mēs pašlaik novērojam, nerada uzticību ES mērķim būt par ārpolitikas galveno noteicēju pasaules mērogā, ievērojot KĀDP.

Ir daži vispārīgāki jautājumi. G. Albertini ziņojumā, ko es stingri atbalstu, noteiktas Eiropas Savienības ārpolitikas prioritātes un pienācīgi atbalstīti ES līdzdalības centieni attiecībā uz Rietumbalkānu valstīm, jo īpaši Horvātiju, Maķedoniju un Melnkalni, par ko ziņojumu gatavoju es.

Taču tajā minēta arī transatlantiskā aliance un NATO, kas, mūsaprāt, ir ES ārējās drošības politikas stūrakmeņi. Tajā pienācīgi uzsvērtā ES atbildība par strupceļā nonākušo konfliktu atrisināšanu, jo īpaši mūsu tuvākajos kaimiņu reģionos Piedņestrā un Kalnu Karabahā, un labas attiecības ar Ukrainu.

Taču, visbeidzot, arī Taivāna ir pieminēta kā nozīmīgs ES partneris, un arī tai būtu jānodrošina iespēja aktīvi un pilnā apmērā piedalīties starptautiskajās organizācijās saskaņā ar ES politiku un „vienotas Ķīnas” politiku.

Willy Meyer, GUE/NGL grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton, Albertini kungs jau zina iemeslus, kāpēc mana grupa iesniedz mazākuma viedokli attiecībā uz ziņojumu par ārējo, drošības un aizsardzības politiku. Pamatā mēs to darām, baronese Ashton, jo mēs esam nonākuši pie secinājuma. Valstīs ap ES un Eiropas Savienībā drošības un aizsardzības politikai vairs nav nekāda sakara ar teritorijas aizsardzību: drošības politika tagad ir ārpolitikas projekcija.

Mēs uzskatām, ka ārpolitikas galvenajam mērķim jābūt atbrūpošanās panākšanai starptautiskajā mērogā — pilnīga atbrūpošanās, izmantojot pragmatisku politiku, kas atbilst pašreizējiem nedrošības cēloņiem pasaulē.

Mūsdienu pasaulē galvenie masu iznīcināšanas ieroči ir bads un nabadzība. Pret šiem ieročiem mēs nevaram cīnīties ar militāru spēku. Tāpēc mēs uzskatām, ka, pamatojoties uz šo apsvērumu, mums jāveido pagaidu drošības sistēma, kas garantēs visas drošības sistēmas pakāpenisku demilitarizāciju pasaulē. Kā redzams, citu starpā, mēs nepiekrītam Eiropas Savienības sasaistīšanai ar NATO, jo NATO stratēģija ir militārās reaģēšanas izvēle tādās nedrošības situācijās kā organizētā noziedzība un terorisms, kas nekad nav bijis militārās reaģēšanas jautājums.

Es uzskatu, ka šī pieaugošā militarizācija prasa, lai dalībvalstīm būtu aizvien spēcīgāka bruņojuma nozare un lai tām būtu lielāki izdevumi par ieročiem. Mēs esam sasnieguši civilizācijas un ieroču ražošanas augstāko līmeni, augstāku nekā aukstā kara laikā, kas nekādi nav saistīts ar pragmatisko politiku, kuras mērķis ir demilitarizācija.

Nē, ne terorismam, ne organizētajai noziedzībai nav jābūt militārajiem mērķiem. Tiem jābūt policijas, starptautisko tiesu, izlūkdienestu mērķiem, lai nodotu noziedzniekus tiesu rokās, taču tiem nav jābūt militārās reaģēšanas mērķim.

Tāpēc mēs nepiekrītam uzsvaram uz šo militāro aspektu. Mēs esam pret to, ka Eiropas Savienībā atrodas ASV militārās bāzes. Mēs nevēlamies tās nevienā valstī, mēs nevēlamies, ka kāda spēcīga valsts pasaulē izvērš militāro spēku, un tāpēc mēs uzskatām, ka ļoti svarīga ir starptautisko tiesību ievērošana. Mēs nepiekrītam Kosovas atzīšanai — mēs neatbalstām tādas valsts atzīšanu, kas izmanto starptautiskajām tiesībām neatbilstošu spēku, — jo mēs ticam starptautiskajām tiesībām, un tāpēc mēs uzskatām, ka šajā ziņojumā jāiekļauj Rietumsahāras dekolonizācijas process. Mēs, protams, arī pieprasām karaspēka izvešanu no Afganistānas, kas, kā to ik nedēļu atzīst pati NATO, ir par iemeslu nevainīgu cilvēku nāvei. Tāpēc mēs nepiekrītam militarizācijas kursa uzņemšanai.

Fiorello Provera, EFD grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, baronese Ashton, Albertini kunga patiesi lieliskajā ziņojumā ir fragments, kam, manuprāt, ir ļoti liela politiskā nozīme — teksta daļa, kas saista imigrācijas fenomenu un sadarbības politiku ar jaunattīstības valstīm.

Kontrolēt šādas milzīgas migrācijas plūsmas ar represīviem pasākumiem un vietējo politiku vien būtu neiedomājami. Arī migrantu sadalīšana visās Eiropas Savienības dalībvalstīs neatrisinātu šo problēmu. Gluži pretēji, tā veicinātu jaunu migrantu ierašanos. Galvenais līdzeklis migrācijas fenomena kontrolei ir sadarbības politikas attīstība, ko labāk koordinēt Eiropas mērogā, ar mērķi panākt progresu ne tikai ekonomikas jomā, bet arī sociālajā un demokrātijas jomā. Emigrācijai jābūt izvēlei, nevis nepieciešamībai.

Lai šī sadarbības politika būtu efektīva un sasniegtu tos, kuriem tā patiesi vajadzīga, svarīgi ir veicināt labu vietējo pārvaldību, bez kuras būtu novērojama neefektivitāte, korupcija, resursu izsaimniekošana un vāji rezultāti. Ārpolitikas mērķis ir nodrošināt vietējo pārvaldību un valdību sadarbību, un sadarbībai ir jāklūst par Eiropas ārpolitikas svarīgu instrumentu. Tas ir mans personīgais vēstījums baronesei Ashton attiecībā uz jomu, kas man ir ļoti tuva, proti, attiecībā uz sadarbību.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, fakts, ka Lisabonas līgumā definēti tikai ļoti nekonkrēti ārpolitikas mērķi, tagad mums nenāk par labu. Iespējams, ka nāksies arī maksāt par to, ka baronesi Ashton esam iecēlušī par Augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos, lai gan viņai nav reālas pieredzes ārpolitikā un viņa tika „iebīdīta” amatā kā mazākais kopsaucējs, ko dalībvalstis varēja atrast.

Ja mēs klusēsim par visiem svarīgajiem ārpolitikas jautājumiem, mēs kā eiropieši spēsim sasniegt tikai tik daudz, cik grupa diplomātu, kas paspiež roku, vienlaikus deklarējami atšķirīgus ārpolitikas virzienus.

Arī domstarpības par Eiropas Ārējās darbības dienestu ir jautājums, ko mēs patiesībā nevaram atļauties. Šis neapšaubāmi svarīgais jaunais dienests nevar un nedrīkst pāri dalībvalstu galvām nonākt eirokrātu darbības jomā.

Acīmredzot pienācis laiks izlauzt ceļu no briekšiem, veidojot šo Eiropas Ārējās darbības dienestu, lai ES atkal tiktu sadzirdēta ārpusaulē. Tāpat ir laiks jaunajam Augstajam pārstāvim rīkoties uzmanīgāk attiecībā uz šiem jautājumiem, tostarp, piemēram, Eiropas Ārējās darbības dienestā izmantojot visas trīs Eiropas Savienības darba valodas — tātad arī vācu valodu.

Mums optimāli jāizmanto atsevišķo dalībvalstu pieredze un labās attiecības ar konkrētiem reģioniem. Atcerieties, piemēram, par Austrijas vēsturisko pieredzi attiecībā uz Rietumbalkāniem. Tādējādi jābūt skaidram, ka Eiropas drošību aizsargā nevis Hindukušā, bet gan pie ES ārējām robežām Balkānos. ES jāpārstāj rīkoties kā NATO un ASV marionetei un stjuartei. Eiropas naudu drošāk ir ieguldīt FRONTEX nekā Afganistānas tuksnešos.

Catherine Ashton, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece/ Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos izteikt savas domas par izskanējušiem jautājumiem un tematiem.

Kasoulides kungs runāja par Kodolieroču neizplatīšanas līguma pārskatīšanu. Ir ļoti svarīgi, lai tā būtu veiksmīgāka par visu pārējo. Mēs uzskatām, ka mums jāveic praktiski pasākumi — spēkā jāsāta vispārējam kodolieroču izmēģinājuma aizlieguma līgumam; jāpārtrauc skaldmateriālu ražošana; jāatbalsta kodolenerģijas izmantošana mierīgiem mērķiem, atrodot drošus veidus, lai pārliecinātos, ka mēs izvairāmies no kodolieroču izplatīšanas — piemēram, mūsu ieguldījumi kodoldegvielas bankā, — un atbalstām ļoti spēcīgu un efektīvu Starptautisko Atomenerģijas aģentūru. Protams, kā mēs jau minējām, mums jo īpaši jāstrādā tādos reģionos kā Tuvie Austrumi, tas nozīmē, ka mums jāturpina izdarīt spiedienu uz Irānu un jārisina ar to saistītie jautājumi.

Severin kungs, par Ārējās darbības dienestu un jūsu norādītajām prioritātēm — mūsu domas pilnībā sakrīt, tik tiešām. Man ļoti svarīgi ir, lai dienests balstītos uz politiskās un budžeta atbildības principa, tieši kā jūs teicāt, un tā darbība jāīsteno šajā divkāršajā veidā. Kā jūs jau norādījāt, svarīgi ir arī, lai mēs iesaistītos un apspriestu šos jautājumus ar citiem galvenajiem partneriem. Man šķiet, jūs pieminējāt, piemēram, Krieviju un Turciju. Krieviju es jau apmeklēju. Daļu no nedēļas nogales es pavadīju kopā ar Turcijas ārlietu ministru — tā bija patiesa iespēja daudz detalizētāk pārrunāt nākotnes attiecības. Tāpēc es pilnībā piekrītu jūsu norādītajām prioritātēm un pateicos jums par tām.

Neyts-Uyttebroeck kundze, paldies jums par jūsu laipnajiem vārdiem. Es domāju, ka ES tomēr nepazuda no pasaules arēnas. Tagad ir atrisināts jautājums par pārtraukuma nenovēršamību un par efektīvu Komisiju. Personīgi man tas bija ļoti svarīgi, jo līdz Komisijas apstiprināšanai man pat nebija sava kabineta, nemaz nerunājot par Ārējās darbības dienestu. Tagad mēs esam tādā pozīcijā, ka varam sākt apvienot resursus.

Uzskatu, ka jums ir pilnīga taisnība, akcentējot, cik svarīgi būt redzamam uz vietas. Kā jūs jau zināt, mana problēma ir tā, ka es vēl neesmu iemācījusies ceļot laikā. Taču es domāju, ka, raugoties nākotnē, mums ir ļoti svarīgi ievērot noteiktās prioritātes, kam, manuprāt, šis Parlaments lielā mērā piekritīs, un pārliecināties, ka manas darbības ir vērstas uz attiecīgajām prioritātēm, no kurām viena ir šī dienesta izveide, kas pašlaik vēl nepastāv. Tam nav personāla komplektēšanas struktūras. Tās pašlaik vēl nav. Taču, kad tā būs, mēs spēsim uzskatāmi parādīt Eiropas spēku šā vārda vislabākajā nozīmē visai pasaulei.

Brantner kundze, jūs atkal aizskārāt savu parasto tematu attiecībā uz mani, mēģinot uzzināt iespējami daudz detaļu. Es piekrītu, ka tas ir ļoti svarīgi. Daži no jūsu uzdotajiem jautājumiem ir ļoti nozīmīgi. Mēs nevēlamies dažādu institūciju funkciju dublēšanos savā darbībā. Mēs vēlamies sadalīt veicamos pienākumus atbilstoši ģeogrāfiskajam iedalījumam, un es jums piekrītu jautājumā par miera veidošanu — tā ir ļoti svarīga ES rīcības daļa.

Zināmā mērā jāveido dažādi mūsu rīcības elementi — darbs, ko mēs veicam valsts veidošanas, taisnīguma un tiesiskuma jomā, mūsu darbs attīstības programmu jomā, mūsu darbs klimata pārmaiņu problēmu risināšanas jomā, mūsu darbs, lai sniegtu atbalstu valdībām un cilvēkiem, — tas viss paredzēts, lai padarītu mūs drošākus, stabilākus un pārticīgākus, taču patiesībā, šādi rīkojoties, mēs radām drošāku, stabilāku un pārticīgāku pasauli.

Šie mērķi ir ļoti svarīgi.

Es jums pilnībā piekrišu jautājumā par sievietēm. Mums jāiesaista vairāk sieviešu, piemēram, mūsu policijas misijās, jo tur es līdz šim esmu redzējusi tikai dažas sievietes. Mums jāpārlicinās, ka sievietes dienestos ir stabili integrētas visos līmeņos. Mums jāpārlicinās, ka šī problēma tiek risināta. Taču svarīgākais, ko es jums gribētu teikt, ir — Ārējās darbības dienests kalpo visai Eiropas Savienībai.

Tātad, ko mēs darām tiesiskuma un iekšlietu jomā visā pasaulē, ko parlamentārieši vēlas darīt ar citiem parlamentiem? Mums jāizmanto dienests, ko mēs veidojam, lai tas spētu jums kalpot, palīdzot jums risināt šos jautājumus uz vietas. Es domāju, ka attiecībā uz šiem jautājumiem mūsu domas pilnībā sakrīt.

Tannock kungs, pārlicinoša vadība zināmā mērā ir izaicinājums. Es ceru, ka jūs drīzumā pamanīsiet to, ko jūs atzītu par pārlicinošu vadību. Kā jūs sakāt, ir ļoti svarīgi, lai mēs risinātu dažus no šiem nozīmīgajiem jautājumiem — Balkāni un transatlantiskās attiecības ir mūsu darbības galvenais un centrālais jautājums. Tāpēc mēs daudz laika pavadām, apspriežoties ar ASV, un tāpēc es personīgi daudz laika pavadu diskusijās un dialogā ar Amerikas Savienotajām Valstīm un, protams, ar Ukrainu.

Es ceru, ka jūs atbalstījāt manu lēmumu doties uz inaugurācijas pasākumu un pēc tam ielūgt prezidentu Janukoviču uz Briseli, kur viņš pavadīja vienu no pirmajām dienām pēc stāšanās amatā. Viņa inaugurācija notika ceturtdien. Pirmdien viņš bija Briselē, lai turpinātu un padziļinātu šīs attiecības nākotnē.

Meyer kungs, jūs runājat par ārpolitikas jautājumiem un atbrūošanos, kā arī par jautājumiem, vai ir pareizi domāt militārajā aspektā. Pavisam ātri sniegsu jums divus piemērus, no kuriem vienu es jau izklāstīju — runa bija par operāciju „Atalanta” un par to, cik svarīga mūsu rīcībai ir visaptveroša pieeja.

Pie Somālijas krastiem atrodas mūsu kuģi, kam šajā nedēļas nogalē ļoti sekmējās, jo Francijas jūras kara flote, citu starpā, sagūstīja pirātus, kas bija nolēmuši nodarīt postījumus šajā okeāna daļā. Saistībā ar to ir jāpārlicinās, ka šā reģiona valstīs viņi tiek tiesāti un ka pret viņiem izturas pienācīgi atbilstoši mūsu pašu tiesas standartiem.

Saistīta ar to ir attīstības programma, pie kuras strādā Komisija, lai mēģinātu atbalstīt un atbalstītu Somālijas ekonomiskās situācijas uzlabošanu. Saistīts ar to ir darbs, ko mēs drīzumā uzsāksim cilvēku apmācības jomā, lai viņi spētu sniegt drošību reģionā. Citiem vārdiem sakot, tā ir iekļaujoša pieeja, kā arī visaptveroša pieeja. Tas nozīmē, ka jūs izmantojat vajadzīgos līdzekļus, lai spētu risināt problēmas, ar ko saskaras cilvēki.

Cits piemērs — pēc Haiti apmeklējuma pagājušajā nedēļā man ir jāpagodina itālieši, kurus es tur redzēju strādājam. Cilvēki, kas nesen pārdzīvojuši Akvilas traģēdiju, taču šeit atradās jūras kara flote, ugunsdzēsēji, nevalstiskās organizācijas, civilpersonas, ārsti, psihiatri, zobārsti un medmāsas, visi strādāja kopā kuģa komandiera aizgādībā, proti, tur bija kuģis-slimnīca, kas bija pilns ar cilvēkiem, kuriem ārstēja zemestrīcē radušos savainojumus. Jauni cilvēki ar amputētiem locekļiem, bērni ar smagiem apdegumiem, ko ārstēja; komandas atradās tur, lai viņiem palīdzētu.

Ar to es mēģinu pateikt, ka, manuprāt, jums jādomā par visaptverošu stratēģiju un pieeju, ko mēs varam piedāvāt, kas saistīta ar tādu līdzekļu izmantošanu, kuri ir mūsu rīcībā, un ar to izmantošanu visefektīvākajā veidā.

Provera kungs, ar sadarbības attīstību imigrācijas jomā jūs uzsverat šādu svarīgu punktu — ja cilvēki jūt, ka viņiem nav citu iespēju, viņi riskēs, bieži vien pat ar savām dzīvībām, lai pamestu valsti, kurā viņi dzīvo, kurā viņi ir dzimuši un vēlas dzīvot. Lielākā daļa cilvēku vēlas dzīvot valstī, kurā tie ir uzauguši.

Tāpēc svarīgs aspekts šīs attīstības jomā, manuprāt, vienmēr ir bijusi spēja atbalstīt cilvēku ekonomisko izdzīvošanu, lai sniegtu viņiem iespēju palikt un dzīvot vietā, kurā viņi vēlas dzīvot, lai spētu sniegt atbalstu izglītības jomā, veselības jomā utt.

Tā būs ļoti liela daļa no tā darba, ko mēs darām uz vietas, un jo īpaši tas palīdzēs valstīs, kurās nestabilitāte klimata pārmaiņu dēļ varētu būt ļoti smaga.

Visbeidzot, Mölzer kungs, jums es vēlos pateikt — neesiet tik pesimistisks. Runa nav par rīkošanos pāri dalībvalstu galvām. Runa ir par kaut kā unikāli eiropeiska izveidi — nevis to pašu, kas notiek dalībvalstīs, neatkarīgi no tā, vai tas ir Vācijā, Itālijā, Francijā, AK vai citur. Tas nav tas pats. Mēs veidojam kaut ko atšķirīgu, kas attiecas uz ilgtermiņa drošību un stabilitāti, ekonomikas izaugsmi uz vietas, ko mēs varam veicināt, kas ir mūsu interesēs, bet kas faktiski attiecas arī uz mums tuvām vērtībām.

Un, kas attiecas uz manām valodu prasmēm, *oui, je peux parler français, mais je ne suis pas très bien en français. Ich habe auch zwei Jahre in der Schule Deutsch gelernt, aber ich habe es jetzt vergessen.*

Līdz ar to es zinu valodas, un es tās apgūšu arvien labāk. Es ceru, ka pienāks brīdis, kad es ar jums varēšu sarunāties daudz labākā vācu valodā, nekā es to varu šodien.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Priekšsēdētāj, priekšsēdētāja vietniece, dāmas un kungi, G. Albertini un A. Danjean ziņojumi, kā arī rezolūcijas priekšlikums par kodolieroču neizplatīšanu liecina, ka drīzumā būs jāpieņem svarīgi lēmumi un ka mums tiem ir jāsagatavojas. Es gribētu minēt vairākus citus piemērus. Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai tagad ir jābūt svarīgai nozīmei izšķirošajā fāzē, kuras mērķim jābūt kodolieroču ražošanas aizkavēšanai Irānā, un ka nopietni jāuztraucas par aktivitāti 5+1 grupā, jo īpaši saistībā ar ANO rezolūcijas sagatavošanu un iespējamo sankciju paplašināšanu, lai ar nemilitāriem līdzekļiem novērstu jaunas kodolvalsts rašanos. Dramatiskā situācija Tuvajos Austrumos un šo problēmu atrisinājums ar to ir saistīts, tieši vai netieši.

Baronese Ashton, es vēlētos pateikties jums par Kijevas apmeklēšanu, lai tiktos ar prezidentu Janukoviču. Tam būs izšķiroša nozīme, lai sekmīgi atbalstītu šādas valstis, lai tās nepieņemtu nevienu nepareizu lēmumu un lai būtu skaidrs, ka muitas savienība ar Krieviju un brīvās tirdzniecības zona ar Eiropas Savienību nav savienojamas un ka šeit jāizskaidro pareizās izvēles veikšanas priekšrocības.

Vēlos pateikt vēl vienu piezīmi. Pretēji daudziem ārlietu un aizsardzības ministriem mēs izrādīsim vajadzīgo pacietību, lai kopā ar jums izveidotu Ārējās darbības dienestu. Mēs vēlamies šo Ārējās darbības dienestu. Tā darbībai jābūt sekmīgai. Tas ir priekšnosacījums mūsu spējai paust vienotu nostāju. Būtu nepareizi pieņemt pārmērīgi ātrus un tādējādi nepareizus lēmumus. Mums šeit ir pietiekami daudz laika — mums vajadzīgs stabils rezultāts. Tomēr mums jāņem vērā, ka savā pastāvēšanas vēsturē Eiropas Savienība ir guvusi panākumus, kad tā piemērojusi Kopienas metodi, un ka, rīkojoties atbilstoši starpvaldību metodei, tā panākumus guvusi reti vai nav guvusi nekad. Tāpēc jābūt skaidram, ka tos jautājumus, kas ir Kopienas politikas kompetencē, nedrīkst slepus pārveidot par starpvaldību politiku, izmantojot Ārējās darbības dienestu. Šajā sakarā mums jāizveido aizsardzības pasākumi, lai nodrošinātu vienotā dienesta efektivitāti, taču vienlaikus arī Kopienas politiku un ar to saistītās Eiropas Parlamenta tiesības — attiecībā uz budžetu, budžeta kontroli un budžeta izpildes apstiprinājumu —, kā arī politiskās uzraudzības tiesības no Eiropas Parlamenta puses. Mēs ceram uz pozitīvu sadarbību.

(Applausi)

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Priekšsēdētāj, es vērsos pie jums, baronese Ashton, kā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un arī kā pie Augstās pārstāves, jo es pieņemu, ka pretēji ārlietu ministriem jums kā Augstajai pārstāvei ir arī zināma politiskā atbildība attiecībā uz šo Parlamentu. Šodien aprit 100 dienas kopš Lisabonas līguma spēkā stāšanās. Jāpieņem divi nenovēršami un nozīmīgi lēmumi par mūsu darbības virzienu. Viens no tiem — kā jūs to arī sākumā pieminējāt — ir paplašināt ārpolitiku, jo klimata, enerģētikas un citi jautājumi ir daļa no ārpolitikas, un otrs lēmums ir dinamiska un efektīva Ārējās darbības dienesta izveide.

Runājot par enerģētikas politiku, Kopenhāgena parādīja — ja mēs neesam vienoti, ja mēs esam sadrumstaloti, ja katras valdības vadītājs uzskata, ka viņam vai viņai ir jāveido kaut kas īpašs, mēs panāksim mazāk, nekā mēs būtu panākuši citkārt. Runa nav par to, ka mēs panāktu kaut ko pārsteidzošu, ņemot vērā Ķīnas un ASV nostāju, taču tādas drausmīgas ziepju operas atkārtošanos, kāda bija Kopenhāgenā, nedrīkstētu pieļaut.

Tāpēc — šajā jautājumā es piekrišu Brok kungam — mums jāiegūst spēcīgs Ārējās darbības dienests. Es, līdzīgi kā daudzi no mums, neesmu izbrīnīts, tomēr esmu nepatīkami pārsteigts, redzot, cik daudzi ārlietu ministri sagādā jums problēmas maznozīmīgas skaudības dēļ. Mēs to sakām ļoti vaļsirdīgi. Daudzi jums sniedz savu atbalstu, taču daudzi sagādā problēmas. Viņi vienkārši nespēj samierināties ar faktu, ka viņiem vairs nav vadošās lomas un ka tā vietā viņi atkal ir tikai ārlietu ministri. Nav jau arī slikti būt ārlietu ministram, un tam nav jānozīmē, ka jums būtu jāizlemj ikviens sākums, kas norisinās Eiropas Savienībā. Tāpēc mēs arī skaidri no šīs vietas pasakām, ka mēs pilnībā izmantosim savas parlamentārās iespējas nevis kaut kā novēršanai, bet gan kaut kā konstruktīva izveidei. Ārējās darbības dienests ir konstruktīvs — kā tas norādīts Lisabonas līgumā —, ja tas ir skaidri pakļauts jums, baronese Ashton, kā arī, protams, ja tas cieši sadarbojas ar Komisiju.

Tāpat mēs nepieļausim, ka kāda juridiskā darbība, ko līdz šim vadīja, izmantojot Kopienas metodi, un kas šādi jāturpina arī saskaņā ar Lisabonas līgumu, pēkšņi tiek īstenota, izmantojot starpvaldību metodi. Jo tieši tāda ir daudzu ministru un, iespējams, arī daudzu valdības vadītāju vēlme — ne tikai mazliet mazināt Komisijas nozīmi, bet arī mazināt Kopienas tiesību nozīmi. Tas nav pieļaujams. Ir jānovelk skaidra robeža.

Kā tas izpaudīsies attiecībā uz Ārējās darbības dienestu, ir jautājums, kas šeit tiks apspriests turpmākajās nedēļās — līdzīgi kā iepriekš. Tādējādi es arī pievienojos jau iepriekš sacītajam. Runa ir nevis par termiņiem, lai arī mēs vēlamies panākt ātru risinājumu, bet gan par satura pasniegšanu. Vēlreiz jāatkārto, jo īpaši Ārlietu

ministru padomei, ka šis Parlaments izmantos savas tiesības, ne vairāk, taču arī ne mazāk, attiecībā uz budžetu un Civildienesta noteikumiem, jo mums ir mērķis — efektīvs Ārējās darbības dienests.

(Aplausi)

Andrew Duff (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, mēs visi gaidījām, ka sākotnēji būs grūtības ar līguma spēkā stāšanos, un mēs varam atvainoties par to, ka līgumā nav iekļauta klauzula par ceļošanu laikā, taču jautājumi, ko mēs negaidījām un ko mēs nevaram pieņemt, ir uzticības mazināšanās starp Komisiju un Padomi, veidojot Ārējās darbības dienestu. Risinājums ir atrodamas līgumā, kas būtu jānovērtē un jāievēro pedantiski.

Līguma 40. pants aizsargā Komisijas un Padomes attiecīgās funkcijas. Tām abām būtu jāpiemēro pragmatisms, lai nodrošinātu, ka var izveidot spēcīgu, efektīvu un saskaņotu diplomātiju visās politikas jomās. *Catherine Ashton* sniedz mums ES grafisku aprakstu, raksturojot to kā augošu varu, kas veidojas panīkušā kontinentā. Ir samērā skaidrs, ka Afganistānas kampaņa ir problēma, kas prasa mūsu uzmanību; vajadzīgas pamatīgas stratēģijas un taktiku reformas. Mūsu uzdevumam jābūt pārskatīt šīs mūsu iesaistīšanās mērķi, izmaksas un ilgumu.

ALDE grupa ļoti vēlas uzsvērt aizsardzību. Mums jāatrod 27 valstu kopīgās drošības intereses un šajās valstīs jāizmanto salīdzināmi uzdevumi, un atklāti jānovērtē EDAP misiju stiprās puses, radot apstākļus pastāvīgas strukturētas sadarbības attīstīšanai aizsardzības jomā.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāj, baronese *Ashton*, es vēlētos pateikties *Danjean* kungam par viņa lielisko ziņojumu, kurā viņš izskaidro situāciju attiecībā uz kopējo drošības un aizsardzības politiku. Viņš arī paskaidro, kuros punktos mums nav panākta vienošanās.

Ja Parlaments pieņems šo ziņojumu, tas dažos jautājumos tiks tālāk par Komisiju un Padomi, jo šis ziņojums, piemēram, vēlreiz pauž skaidru un pozitīvu atsauci uz M. *Barnier* ziņojumu par Eiropas civilo aizsardzību. Žēl, ka baronese *Ashton* tikko vēlreiz noraidīja šo ideju.

Ashton kundze, man žēl, ka viens no jūsu runas dažiem punktiem, kuros jūs teicāt „nē”, bija attiecībā uz M. *Barnier* ideju, jo attiecībā uz lielāko daļu tematu šķiet, ka jūs esat vienprātis ar visiem.

(DE) Jaunajā ziņojumā, līdzīgi kā G. *Albertini* ziņojumā, atbalstīta Eiropas Savienības apmācību misija Somālijā. Mūsu Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa neatbalsta šo ideju. Tur mēs sastopamies ar misiju, par kuru nav skaidrs, ne kāda ir tās pievienotā vērtība attiecībā uz to, kas jau ir paveikts reģionā, ne arī tas, uz kādas plašākas politiskās programmas tā balstās, vai arī tas, vai tā vispār reāli sniedz kādu ieguldījumu valsts atjaunošanai Somālijā. Pastāv ļoti liela iespējamība, ka mēs ieguldām lielus līdzekļus, lai apmācītu kājniekus, kas pēc tam pāries pie nākamā militārā, kurš būs gatavs maksāt vairāk.

Izteikšu vēl trešo piezīmi. Šajā ziņojumā runāts par mērķi panākt Eiropas stratēģisko autonomiju drošības un aizsardzības politikas jomā. Man tas šķiet pārmērīgi — šeit mēs ceļam vairāk, nekā mēs spējam nest. Es neticu, ka kāda dalībvalsts būtu gatava nodrošināt tādus milzīgus izdevumus militārajām vajadzībām, kas mums būtu vajadzīgi, ja mēs šos vārdus par „stratēģiskās autonomijas” sasniegšanu uztvertu nopietni. Turklāt es arī uzskatu, ka tā jebkurā gadījumā būtu stratēģiska kļūda. Eiropai jāatrod sava loma Eiropas un globālās drošības jomā, un šāda loma nevar būt stratēģiskā nošķiršanās. Tāpēc mums labāk jāpiekrīt, ļoti racionāli un realitiski, ka jāpalielina tās spējas un struktūras, kas mums sniedz iespējas rīkoties autonomāk.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) *Ashton* kundze, priekšsēdētāj, kāds ietekmīgs Krievijas militārais virsnieks norādīja — ja Krievijai būtu *Mistral* klases desantkuģi, Gruzijas okupācijai būtu vajadzīga apmēram pusstunda. Tikmēr Francija pārdod *Mistral* Krievijai, neraugoties uz faktu, ka N. *Sarkozi* plāns nav īstenojies, un vienlaikus Francija sniedz savu atbalstu Ziemeļeiropas gāzes cauruļvada būvniecībai.

Grūti runāt par drošību Eiropā, ja mēs izvairāmies no diskusijas par situāciju pie Eiropas Savienības austrumu robežas, taču tas norisinājās visā ziņojuma tapšanas laikā, un es tagad ar dziļu nožēlu vērsos pie Drošības un aizsardzības apakškomitejas priekšsēdētāja. Centieni tika īstenoti par katru cenu, nemaz nerunājot par tādiem jautājumiem kā manevri „Zapad 2009”. Netika žēlotas pūles nerunāt par to, it kā drošības un aizsardzības politika — Eiropas Savienības kopējā politika, kas mums jāizveido, — būtu dažu lielo valstu politika. Ļoti daudz tika pateikts par to, kas notiek tālu prom otrā pasaules malā, un par to, kas notiek gandrīz ikvienā pasaules daļā, taču par katru cenu — šo pieeju atbalstīja arī daudzi deputāti — notika mēģinājumi izvairīties no būtiskajām problēmām uz Eiropas Savienības austrumu robežas. Tas bija ārkārtējs sava veida Eiropas lielummānijas juceklis un dažu dalībvalstu interešu neievērošana. Šā iemesla dēļ mēs neatbalstīsim šo ziņojumu, taču tas ir arī jautājums, ko es vēlētos uzdot *Ashton* kundzei.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētājs. – Atvainojiet, Kowal kungs, jūs runājāt vienu minūti un 44 sekundes, bet jums bija atvēlēta tikai minūte.

Sabine Lösing (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, savas grupas, Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas, vārdā es šeit vēlētos paskaidrot, ka mūs ļoti satrauc ES ārpolitikas attīstība militarizācijas un pieaugošas intervences politikas virzienā. Tā ir ļoti bīstama virzība. Es vēlos pilnīgi skaidri paust mūsu uzskatu, ka militāra pieeja konflikta risināšanai vai iedomātai valstu vai reģionu stabilizācijai ir pilnīgi nepareizs veids, kā sasniegt lielāku ES un pasaules drošību. Militārā intervence — un Afganistāna tam diemžēl ir ļoti aktuāls piemērs — nes ciešanas, nāvi un ilgstošus postījumus, bet ne mieru un situācijas uzlabošanos attiecībā uz vietējiem iedzīvotājiem.

A. Danjean ziņojumā uzskaitīti tā sauktie galvenie draudi, kas rada problēmas ES turpmākajai drošības politikai. Viens no tiem ir klimata pārmaiņas — problēma, ko galvenokārt izraisījušas rietumu industrializētās valstis. Ja cilvēkiem dienvidu valstīs jābēg ūdens trūkuma un pārtikas daudzuma samazināšanās dēļ, tad viņi radīs drošības problēmu Eiropai. Tas ir ciniski un nehumāni. Ja valstis sabrūk neolīberālās ekonomikas politikas rezultātā, tās radīs drošības problēmu. Mums vairs nav vajadzīga militārā virzība, bet gan pārmaiņas un Eiropas Savienības neolīberālās virzības izbeigšana.

Eiropas Ārējās darbības dienests, Eiropas Aizsardzības aģentūra, Krīžu pārvarēšanas un plānošanas direktorāta izveide un plānotais fonds militāro operāciju uzsākšanas finansējumam ir paredzēts, lai padarītu ES par globālu dalībnieku militārajā jomā. Mēs uzskatām, ka virzība uz centralizāciju Eiropas Ārējās darbības dienestā ir bīstama un nedemokrātiska attīstības tendence. ES būtu jāuzņemas vadošā loma attiecībā uz demilitarizāciju un atbrūošanu, jo īpaši kodolatbrūošanās jomā. Jāpanāk, lai kodolvalstis beidzot ievērotu savas saistības saskaņā ar Kodolieroču neizplatīšanas līguma 6. panta noteikumiem, proti, īstenotu pilnīgu atbrūošanu. Tā bija galvenā apņemšanās, kas bija pamatu tam, ka daudzas valstis parakstīja Kodolieroču neizplatīšanas līgumu un tā rezultātā neatgriezeniski atteicās no kodolieroču iegādes. Drošas neuzbrukšanas garantijas ir labākais veids, kā novērst kodolieroču izplatīšanu, jo citādi valstis, kurām draud intervence, mēģinās novērst šādu uzbrukumu, iegādājoties kodolieročus.

Visbeidzot, šajā kontekstā un jo īpaši attiecībā uz Irānu es vēlētos atzīmēt un brīdināt, ka militārās operācijas vai jebkādi militārie pasākumi, lai novērstu kodolieroču izplatīšanu, ir pilnībā neproduktīvi un ļoti bīstami. Mēs noraidīsim A. Danjean ziņojumu un esam iesnieguši savu rezolūciju par Kodolieroču neizplatīšanas līgumu.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Priekšsēdētāj, kāds nesens laikraksta virsraksts vēsta „Ķīnas miljardi Balkāniem”, kas šajās debatēs noteikti prasa Eiropas reakciju, jo galarezultātā Ķīnas jaunās investīciju iniciatīvas ir vērstas uz valstīm, kas jau ir kļuvušas par ES dalībvalstīm, vai uz valstīm, kas cenšas iegūt šo statusu.

Padome un Komisija, kāds ir jūsu viedoklis par Ķīnas lomu Balkānos? Galu galā tas ietver virkni ekonomisko aktivitāšu: no lielāko būvdarbu finansēšanas un veikšanas, līdz investīciju nodrošināšanai rūpniecības un lauksaimniecības nozarei un ostu uzpirkšanai. Svarīgākais punkts šeit — Ķīnas pieeja noteikti ir nesavienojama ar Rietumu standartiem. Nopietns jautājums tagad ir: vai šī Ķīnas rīcība gadījumā netraucē ES darbietilpīgajiem paplašināšanās plāniem šajā reģionā? Lai kāda būtu jūsu atbilde, arī šajā reģionā Ķīnas pulkstenis tikšķ arvien ātrāk un produktīvāk nekā Rietumu pulkstenis.

Visbeidzot, Augstā pārstāve, jūs dosieties uz Tuvajiem Austrumiem. Noam Shalit, gandrīz pirms četriem gadiem nolaupītā izraēliešu kareivja Gilad Shalit tēvs, cer uz jūsu atbalstu, lai panāktu Gilad Shalit atbrīvošanu. Es arī.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu īsumā uzdot divus jautājumus. Pirmkārt, pienākums sniegt atbalstu nepārprotami ir nesavienojams ar Austrijas neitralitāti, un šā iemesla dēļ šajā ziņojumā būtu svarīgi ietvert šādus punktus. Ir jānorāda, pirmkārt, ka pienākums sniegt atbalstu nav juridiski saistošs, otrkārt, ka militāro līdzekļu izmantošana nav obligāta prasība un, treškārt, ka atsevišķās dalībvalstis saglabā brīvību izlemt, kāda veida atbalstu tās sniedz.

Komiteja to neakceptēja galvenokārt satura dēļ. Manuprāt, veids, kādā tas tika noraidīts, arī liecina par nopietnu respekta trūkumu. Es no jums, Ashton kundze, šajā tik jutīgajā jomā lūdzu lielāku cieņu pret mums, austriešiem.

Mans otrs jautājums attiecas uz mazākuma viedokli. Demokrātijas un sabiedrības kvalitāte, protams, atkal un atkal uzskatāmi pierādās tās attieksmē pret mazākumu. Manuprāt, ir ļoti, ļoti labi, ka mums ir šī iespēja

sniegt mazākuma viedokli. Es nepiekrītu visiem tajā paustajiem punktiem, taču mani ļoti iepriecina, ka Lōsing kundze ir izmantojusi šo iespēju.

(Aplausi)

Mario Mauro (PPE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man arī gribētos izmantot iespēju, lai saistībā ar A. Danjean un G. Albertini ziņojumiem vēlreiz paustu savu atbalstu Augstā pārstāvja svarīgajai lomai. Visu labā jācer, ka viņa, baronese Ashton, saprot, cik svarīga ir viņas loma, ka viņa to aizstāv un ka viņa ir apņēmusies aizstāvēt šo lomu, īstenojot līguma prasības, piemēram, lai stiprinātu Eiropas Savienības attiecības ar tās stratēģiskajiem partneriem un lai nostiprinātu tās vadību daudzpusējos forumos.

Īsumā, mums steidzami vajadzīga stratēģija, kurā beidzot noteiktas patiesās intereses, ko mēs paredzam ievērot, un ir svarīgi, lai mēs būtisko mērķu īstenošanā iesaistītu dalībvalstis. Svarīgi arī nepieļaut, ka mūs ietekmē jebkādi iestāžu strīdi par atbildības sadalījumu — jo īpaši es to attiecinu uz topošo Ārējās darbības dienestu. Katrā ziņā, baronese Ashton, mēs vēlamies spēlēt galveno lomu. Mēs vēlamies, lai jums būtu galvenā loma, neesot birokrātiskai.

Es vēlētos izteikt vēl šādu piezīmi: man patiesi žēl, ka jūs izlēmāt nepiedalīties šodienas debatēs par Kubu. Es zinu, ka jums tam ir ļoti labs pamatojums un ka jums svarīgāk ir piedalīties diskusijā par Arktiku, kas arī ir ļoti svarīga. Taču *Cuba libre* nav tikai kokteiļa nosaukums — tas ir demokrātijas lozungs, ko savās sirdīs nes tik daudzi šā Parlamenta deputāti. Tāpēc es ceru, ka jūs atradīsit laiku, lai piedalītos, dotu savu ieguldījumu un atbalstītu Parlamenta lēmumu ar savu un sava amata ietekmi. Jūs piedalāties debatēs par Arktiku un jūs pārliecināties, ka *Cuba libre* ir gardāka ar gabaliņu ledus.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Ārlietu komitejas ziņojums par Padomes gada ziņojumu tika sagatavots, ievērojot sadarbību un dialogu, kas norāda uz mūsu pieeju visos stratēģiskajos jautājumos. Ievērojama ziņojuma daļa ir atvēlēta Lisabonas līguma ietekmei.

Tāpēc es vēlētos koncentrēt uzmanību uz vienu mūsu kopējās sadarbības svarīgu aspektu. Kopējās ārpolitikas panākumi un īstenoto institucionālo reformu faktiskie rezultāti kļūst par galveno faktoru, kas noteiks Eiropas pilsoņu attieksmi pret Eiropas Savienības spēju aizstāvēt savas intereses, mainīties un attīstīties. Pamatoti vai nē, ļoti iespējams, ka būtiski palielināsies Eiropas Savienības loma pasaules arēnā, un mums nav tiesību pievilt Eiropas pilsoņu cerības.

Diemžēl pēdējo nedēļu laikā Eiropas prese — ne bez pamata — ir atspoguļosi ārpolitiku ļoti negatīvā gaismā, attēlojot to kā sacensību starp dalībvalstīm par amatiem jaunajā Ārējās darbības dienestā, kā sāncensību starp institūcijām jautājumā par to, kuras pakalpojumus — Komisijas vai Padomes — baronese Ashton izmantos biežāk, un kā Eiropas Parlamenta negodīgu cīņu, lai iegūtu lielāku ietekmi.

Jūs saprotat, ka tas mums iekšēji kaitē. Turklāt tas ir arī ļoti kaitējošs kā vēstījums mūsu ārējiem partneriem. Dalīšanās mūs viņu acīs pavājina.

Tāpēc es izmantoju iespēju šajās debatēs, lai izteiktu aicinājumu. Visiem mums, kam ir iespējas veidot un izstrādāt kopējo ārējo un drošības politiku, jākoncentrējas uz svarīgajiem stratēģiskajiem jautājumiem un pēc iespējas ātrāk jācenšas parādīt taustāmus rezultātus, īstenojot plašāku dialogu un konstruktīvu pieeju. Mēs to esam parādā Eiropas pilsoņiem, lai viņi sajostos kā daļa no vienotās Eiropas Savienības, kuras nostāja ir sadzirdēta un tiek ievērota globālajā politikā.

Pino Arlacchi (ALDE). – Priekšsēdētāj, kopīgās rezolūcijas priekšlikums par Kodolieroču neizplatīšanas līgumu ir ļoti nozīmīgs, un ALDE grupa, kā arī es, esam ļoti lepni, ka devām savu ieguldījumu tā sagatavošanā. Rezolūcija ir visaptveroša, jo tajā iekļauti visi atbrūpošanās jautājumi, no KNL pārskatīšanas konferences līdz jautājumam par zonām, kas brīvas no kodolieročiem.

Šī rezolūcija aicina atbrīvot Tuvos Austrumus no kodolieročiem un iznīcināt Eiropā visas taktiskās kaujas galviņas, pamatojoties uz brālīgo dialogu ar Krieviju. Šī rezolūcija arī atkārtoti aicina panākt no kodolieročiem brīvu pasauli, mērķi, kas jāsasniedz, īstenojot īpašu konvenciju „saprātīgā” periodā, — tas nozīmē īsā periodā.

Mūsu rezolūcija ir Eiropas atbilde uz prezidenta Obamas priekšlikumu par kodolieroču likvidēšanu. Tāpēc šis dokuments būtu jāuzskata par soli ceļā uz atomieroču vispārējo aizliegumu. Tas nozīmē tāda paradoksa izbeigšanu, ka dažām valstīm ir kodolieroči, kas ir likumīgi, no vienas puses, un pilnīgs ķīmisko un bioloģisko ieroču arsenāla aizliegums visām valstīm, no otras puses. Atombumbas ir jāpasludina par pretlikumīgām, un to glabāšana reiz būtu jāuzskata par krimināli sodāmu darbību. Esmu pārliecināts, ka šis Parlaments turpinās šajā virzienā pat ar vēl lielāku vērienu un plašāku redzējumu.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietniece un Augstā pārstāve, kā šā Parlamenta referente jautājumā par Kosovu es ļoti priecājos dzirdēt jūs sakām, ka jūs uzskatāt Rietumbalkānus par Eiropas ārpolitikas centrālo jautājumu un ka Eiropas Savienība nevar atļauties ciest neveiksmi.

Tomēr jūs pieminējāt, ka situācija Bosnijā ir stabilizējusies. Baroneše *Ashton*, situācijā, kurā pašlaik atrodas Bosnija, stabilitāte un stabilizācija patiesībā ir apdraudēta. Ne visi var piedalīties demokratizācijas procesā. Konstitūcija, kāda tā ir šobrīd, — Deitonas līgumam atbilstoša konstitūcija — bija stabilitātes pazīme 20. gadsimta deviņdesmitajos gados, taču ne vairs šodien. Kāda stratēģija ir jums, mums kā ES, lai to mainītu? Jūs minējāt, ka jums ir stratēģija attiecībā uz Bosniju. To ir izstrādājis Augstā pārstāvja birojs, taču kur ir ES stratēģija? Es vēlētos, lai jūs man to paskaidrojat. Es domāju, ka ES vēl aizvien šajā sakarā ir jāizstrādā stratēģija.

Runājot par Kosovu, jūs raksturojāt *EULEX* kā sekmīgu. Tā tikai daļēji ir patiesība. Tur vēl ir daudz darāmā, piemēram, vīzu režīma liberalizācija pilsoņiem. Baroneše *Ashton*, es aicinu jūs nodrošināt, ka Komisija nekavējoties uzsāk darbu pie plāna izstrādes, lai Kosovas pilsoņi būtu droši, ka viņi nepalikts vieni.

Diemžēl jūs neatbildējāt uz *Brantner* kundzes uzdoto jautājumu. Īpašam departamentam, īpašam miera veidošanas ģenerāldirektorātam Ārējās darbības dienestā jābūt dienas kārtībā. Jūs piekrītat mums, ka miera veidošana ir svarīga, taču vai jūs to iekļausiet Ārējās darbības dienestā? Vai jūs veidosiet īpašu miera veidošanas ģenerāldirektorātu? Tas būtu nepieciešams, lai būtu skaidrs, kurp dodas Eiropas Savienība.

Runājot par A. *Danjean* ziņojumu, esmu ļoti iepriecināta, ka komiteja piekrita tam, ka turpmākajā Eiropas drošības un aizsardzības politikas attīstībā pilnībā tiek ievērota dažu dalībvalstu neitralitāte un nepievienšanās statuss. Tas nozīmē, ka tās pašas var izlemt, kad un kā tās piedalās un sniedz palīdzību.

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

Geoffrey Van Orden (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, ja ES var radīt pievienoto vērtību un ja tā nemazina mūsu suverēnās intereses vai nesacenšas ar tādām organizācijām kā NATO, mēs to varam atbalstīt.

Lielākoties tas nozīmēs kopējas nostājas pieņemšanu par konkrētiem galvenajiem jautājumiem un civilajiem uzdevumiem humānās palīdzības vai pēckonflikta atjaunošanas un attīstības jomā, lai gan man jāatzīst, ka *EUPOL* darbības rezultāti Afganistānā nerada lielu uzticību.

Vienkāršā patiesība ir tāda, ka jūsu kā ES ārlietu ministres loma ir rīkoties ES politiskās integrācijas interesēs. Ārējās darbības dienesta, ES vēstniecību ķēdes visā pasaulē, nolūks būs mazināt nacionālo pārstāvniecību nozīmi daudzu valstu galvaspilsētās, pret dabiski nodrošinoties ar naudas līdzekļiem, kas nākuši no mūsu valstīm, lai virzītu kāda cita ārpolitiku.

Minētais ziņojums par ES drošības un aizsardzības politiku ir ES militārās integrācijas manifests, kas apzināti rada neskaidrību militārajā un civilajā krīzes pārvarēšanā, lai attaisnotu ES lomu. Tas balstās uz izdomātu stāstu par ES operācijām un pastiprināti mēģina iesaistīt Komisiju jomās, kas patiesībā ir mūsu valstu un Padomes kompetencē.

Patiesībā ikviens šā ziņojuma punkts aizstāv ES militārās integrācijas pastiprināšanu uz NATO un atsevišķo Eiropas valstu suverēnās integritātes rēķina.

Es vēlos atgādināt vienu no galvenajiem Lielbritānijas leiboristu valdības sarunu nostājas nosacījumiem, saskaņā ar kuru tā nepiekrīst idejai par atsevišķu un pastāvīgu ES operāciju centru, kas atbild par operatīvo plānošanu un militāro operāciju vadīšanu, jo tas būtu skaidrākais piemērs NATO funkciju dublēšanai, jo tās *SHAPE* štābs pilda tieši šo pienākumu.

Baroneše *Ashton*, kad es jums to jautāju 11. janvārī, jūs atbildējāt, ka piekrītat manai toreizējai pozīcijai. Tagad šķiet, ka jūs esat mainījusi savu viedokli. Es ļoti vēlētos uzzināt, ko jūs patiesībā tagad domājat.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, G. *Albertini* ziņojums ir patiesi lielisks, un es apsveicu viņu ar to. Viņš ir nopietna persona un vienmēr sagatavo nopietnus ziņojumus. *Ashton* kundzes runa bija tikpat svarīga un lieliska.

Es ticu, ka ir iekļauti daudzi svarīgi ārpolitikas jautājumi, taču es uzskatu, ka viss, kas abos ziņojumos attiecināts uz pareizu ārpolitikas īstenošanu un drošības politikas īstenošanu, ir nesaraucami saistīts ar diviem aspektiem: pirmkārt, ar Eiropas Savienības robežu skaidru definēšanu, lai pret Eiropas Savienību izturētos ar vienādu

cieņu, un, otrkārt, ar resursiem, citiem vārdiem sakot, naudu. Nevienā no abiem ziņojumiem es neko neatradu par resursiem, lai gan tā ir galvenā pamatprasība attiecībā uz efektīvu ārpolitiku.

Es uzskatu, ka līdz ar jauno kārtību ir iestājusies globālā ekonomiskā nekārtība. Pie durvīm klauvē sociālā un politiskā nekārtība, kā arī monetārā nekārtība. Tāpēc es vēlos, lai *Ashton* kundze koordinē Ekonomikas un monetāro komiteju un Ārlietu komiteju, lai mēs, atbalstot pieņemto politiku, varētu apspriest jautājumus par resursiem.

Philip Claeyes (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Augstā pārstāve, man šķiet, ka tas, ko jūs mums šodien pavēstījāt, ir apsveramo jomu saraksts vai banalitāšu saraksts. Diemžēl jūs runā ir ļoti niecīgs stratēģiskā redzējuma veids.

Piemēram, kādu rīcību jūs ierosināt, lai nodrošinātu, ka mēs panākam straujāku attiecību atjaunošanu ar Krieviju, nevis ļaujām Krievijai virzīties tuvāk sadarbībai ar tādiem noziedzīgiem režīmiem kā Irānas un Ziemeļkorejas režīms? Kādi ir jūsu priekšlikumi attiecībā uz Irānas mēģinājumiem izstrādāt kodolieročus? Kādu nostāju jūs pieņemsiet attiecībā uz pieaugošajām pret Rietumiem un Eiropu vērstajām tendencēm islāma pasaulē? Šāda tendence ir novērojama arī tādās kandidātvalstīs kā Turcija.

Ashton kundze, vai jūs esat gatava aizstāvēt Eiropas sasniegumus, piemēram, vārda brīvību un baznīcas nodalīšanu no valsts, skaidrā un bezkompromisa veidā, saskaroties ar pieaugošo politisko islāmu? Manuprāt, nedrīkst atkārtoties vājā nostāja, kuru ES pieņēma pirms dažiem gadiem attiecībā uz karikatūru krīzi Dānijā.

Līdzīgi kā *Provera* kungs, arī es vēlētos pajautāt, vai jūs esat gatava uzsākt mūsu kopējo ārpolitiku un drošības politiku, lai pakļautu kontrolei masveida imigrācijas pieplūdumu Eiropā? Ar to es domāju gan nelegālo, gan legālo imigrāciju. Uz šo jautājumu jūs neatbildējāt.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es sirsnīgi sveicu Augsto pārstāvi, priekšsēdētāja vietnieci un Ārlietu padomes priekšsēdētāju ar šiem trim amatiem. Viņai ir trīs amati. Mūsu ziņojumi attiecas uz vecajiem laikiem. Bija domāts, ka jūsu dienests, baronese *Ashton*, aizsāks jaunu laikmetu, tāpēc es runāšu par jauno laikmetu. Jūs pārstāvat jaunizveidotu dienestu, tikko dzimušu institūciju, kurai ir sarežģīta bērnība.

Tā ir hibrīda, jo tai ir Kopienas metodes elektriskais dzinējs un starpvaldību metodes dīzeļdzinējs. Tā ir bārenis, kura šķietamie vecāki — dalībvalstis, Padome, Komisija — skatās uz to ar zināmām aizdomām un no attāluma. Parlaments ir gatavs uzņemties vecāku lomu.

Šajā sākotnējā posmā pastāv risks, kas šis dienests tiks saplosīts institūciju sāncensības un interešu dēļ. Mūsu Parlaments bija un ir spēcīgas ES ārpolitikas propagandists. Jūs varat rēķināties ar mums.

Lūdzu, raugieties uz Parlamentu kā uz savu sabiedroto, varbūt arī kā uz godīgu starpnieku attiecībā uz tiem, kam būtu vilinājums redzēt jūs tikai vienā amatā un nevis visos trijos.

Parlaments cer, ka jaunā institūcija, līdzīgi kā citas, būs saistīta ar mums ar iestāžu nolīgumu, kurā skaidri noteikti sadarbības noteikumi. Mēs uzstājam uz koplēmuma tiesībām, kā tas paredzēts līgumā, attiecībā uz finanšu un civildienesta noteikumiem būtiskā Eiropas Ārējās darbības dienestā, nevis atdalītā Ārējās darbības dienestā. Lūdzu, apsveriet sava amata stiprināšanu attiecībā uz kompetenci un politisko nozīmi, ieceļot sev vietniekus — sava veida „ministra vietniekus”, tostarp darbam ar Parlamentu. Tas atrisinātu problēmu, ka diennaktī ir tikai 24 stundas, problēmu, kuru citādi nevar atrisināt. Jūs esat vajadzīga visur, un mēs vēlētos, lai jūs palielinātu savas iespējas rīkoties mūsu vārdā un Eiropas Savienības vārdā.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Priekšsēdētāj, *Ashton* kundze, mēs, sociālisti un demokrāti, ticam Eiropas Savienības spēcīgai klātbūtnei starptautiskajā arēnā, Eiropas Savienībai ar kopēju ārpolitiku, kas var izteikt vienotu nostāju šajā aizvien sarežģītākajā pasaulē, Savienībai ar nodalītu aizsardzības identitāti, kas sniedz tai izvēles un rīcības neatkarību un īpašu lomu starptautiskajā jomā. Jo īpaši es atsaukos uz lielisko A. *Danjean* ziņojumu, un viņam es arī vēlētos pateikties par viņa auglīgo sadarbību.

Es vēlos ierosināt četrus jautājumus.

Pirmkārt, jo īpaši pēc Lisabonas līguma spēkā stāšanās, svarīga ir atsauce uz ANO sistēmas centrālo lomu un saistībā ar to aicinājums stiprināt daudzpusējo sadarbību.

Otrkārt, mēs atbalstām ciešo sadarbību ar NATO. Tomēr mums būtu jāuzsver, ka šai sadarbībai nebūtu jāaizkavē Eiropas Savienības aizsardzības spēju neatkarīgā attīstība. Gluži pretēji, pilnā apjomā vērā jāņem atšķirības starp abām organizācijām un nedrīkst skart to neatkarību, jo īpaši attiecībā uz lēmumu pieņemšanu.

Treškārt, es domāju, ka mums vajadzīgs punkts par vajadzību uzlabot sadarbību ar Krieviju, kas ir Eiropas Savienības stratēģiskais partneris tādās nozarēs kā enerģijas piegādes drošība, krīzes pārvarēšana un citās.

Nobeigumā es vēlētos izteikt savu gandarījumu par faktu, ka ziņojumā tagad iekļautas atsauces uz vajadzību īstenot vispārēju atbruņošanos, uzsvāru liekot uz vieglajiem ieročiem, kājnieku mīnām un šķembu munīciju. Tomēr vienlaikus es uzskatu, ka Eiropas Parlamentam būtu jāieņem skaidrāka nostāja un jālūdz dalībvalstis sniegt reālu atbalstu Obamas iniciatīvai panākt pasauli bez kodolieročiem. Atbruņošanas un kodolieroču neizplatīšanu var panākt, ja katrs un ikviens no mums rīkosies, lai sasniegtu šo svarīgo mērķi.

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Es vēlētos uzslavēt *G. Albertini* un *A. Danjean* abu ziņojumu kvalitāti. Tas apliecina, ka šajā Parlamentā ir pieredzējuši cilvēki. Es ceru, *Ashton* kundze, ka jūs izmantosiet šo pieredzi, kas ir visu mūsu interesēs.

Jo īpaši es vēlētos uzsvērt ziņojumā pausto ieteikumu par šīs asamblejas sadarbību ES politikas novērošanā. Ņemot vērā Lisabonas līguma 1. pantu, es domāju, ka mēs varam sadalīt šā Parlamenta un valstu parlamentu atbildību, lai nodrošinātu saskaņotāku pieeju attiecībā uz šo politisko pasākumu.

Tomēr es vēlos vēlreiz atgādināt, *Ashton* kundze, vajadzību sagaidīt daudz saskaņotāku stratēģiju no jums drošības politikas jomā. Attiecībā uz Ārējās darbības dienestu es domāju, ka šā dienesta personālsastāvam, kas strādās Eiropas pilsoņu interesēs, proporcionāli jāpārstāv dalībvalstu zināšanas, jo diemžēl ļoti daudzas iestādes ir panākušas slēptu nekompetences un birokrātijas līmeni, kas varētu kaitēt Eiropas Savienības globālajam, saskaņotajam redzējumam.

Visbeidzot, es vēlētos uzdot jums jautājumu par kaujas vienībām, struktūrām, ko mēs esam izveidojuši, bet diemžēl neesam izmantojuši. Tās varētu kaitēt drošības politikas tēlam, un es vēlētos uzzināt jūsu redzējumu par to. Runājot par operāciju „Atalanta”, es uzskatu, ka vajadzīga daudz reālistiskāka pieeja, jo diemžēl mūsu spēku gūtē panākumi neatbilst pirātu darbības intensitātes līmenim.

Paldies.

Paul Nuttall (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos runāt atklāti kā Lenkasteras pārstāvji savā starpā, jo situācija nav pārāk laba, vai ne? Tā patiešām nav laba. Agrāk, baronese *Ashton*, jūs teicāt, ka Eiropai vajadzīga uzticama ārpolitika. Kā mums var būt uzticama ārpolitika, ja tai ir neuzticama Augstā pārstāve?

Izskatās, ka jūs maldāties no vienas krīzes otrā, tik ļoti, ka Lielbritānijas ārlietu sekretāram šonedēļ bija jāraksta jums vēstule, aicinot jūs sasparoties, ķerties pie saviem pienākumiem. Taču mēs AK Neatkarības partijā to apzinājāmies jau sākumā. Mēs pretojāmies jūsu iecelšanai amatā, jo mēs teicām, ka jums pavisam noteikti pietrūks pieredzes, — un mums izrādījās taisnība.

Tika minēts, ka jūsu iecelšana amatā, ko veica Komisija, apturētu satiksmi Tokijā un Vašingtonā. Taču jūs pat nespējāt iecelt vēstnieku Vašingtonā, jo slīpētais *J. M. Barroso* nostāda jūs bezcerīgā situācijā.

Lielbritānijas presē bija arī prasīts, lai jūs pēc plkst. 20.00 neizslēdzat savu telefonu. Taču, baronese *Ashton*, jūs esat vislabāk apmaksātā sieviete politiķe pasaulē. Jums maksā vairāk nekā *Merkel* kundzei, jums maksā vairāk nekā *Hilarijai Klintonai* — tas ir 24 stundu darbs. Un, kas ir vislaunākais, vakar tika ziņots, ka jums piešķirts *Learjet*. Paredzams, ka jūs gadā nolidosiet apmēram 480 000 km. Nolidojot šādu attālumu, jūs nokļūtu līdz Mēnesim, un lielākā daļa cilvēku tagad vēlētos, lai jūs tur arī paliktu.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) (Nebija mana kārta runāt, taču es vienalga turpināšu.) Sākumā es vēlētos apsveikt *G. Albertini* kungu ar viņa sagatavoto lielisko ziņojumu, kurā uzsvērtā loma, kas Eiropas Savienībai jāieņem starptautiskajā arēnā kā globālai dalībniecei un galvenās lomas atveidotājai.

Īpaši atzinīgi es vērtēju 47. punkta iekļaušanu tekstā, kurā uzsvērtā reģionālās sadarbības nozīme atbilstoši Austrumu partnerībai un Melnās jūras reģiona sinerģijai, jo es uzskatu, ka šajā jomā Eiropas Savienības iesaistīšanās varētu izraisīt reālās pārmaiņas gan no ekonomiskā, gan no politiskā viedokļa.

Taču es vēlētos izteikt savus apsveikumus arī *Arnaud Danjean* par ziņojuma sagatavošanu, kurā veiksmīgi uzskaitītas ne tikai visas problēmas, bet arī Eiropas Savienības sasniegumi drošības un aizsardzības politikas jomā. Es uzskatu, ka desmit gadus pēc šīs politikas uzsākšanas *A. Danjean* ziņojumā paustie priekšlikumi ir ļoti svarīgi, lai uzlabotu ES darbības, kas noteikti veicinās Eiropas pilsoņu drošību un, visbeidzot, arī mieru un starptautisko drošību.

Šādos apstākļos es vēlētos uzsvērt vienu šā lieliskā ziņojuma konkrētu punktu par partnerības ar Amerikas Savienotajām Valstīm nozīmi tādās jomās kā krīzes pārvarēšana, miera uzturēšana un militārie jautājumi

vispār. Šajā saistībā mūsu ASV partneru uzsāktais pretraķešu aizsardzības sistēmas projekts ir svarīgs ne tikai manai valstij, Rumānijai, kas nolēmusi tajā iesaistīties, bet arī plašākā nozīmē, jo ballistisko raķešu izplatīšana rada nopietnu apdraudējumu Eiropas iedzīvotājiem.

Vēlos atzīmēt, ka es atbalstīju 34. grozījumu, kas tika iesniegts attiecībā uz ziņojuma 87. punktu, jo es uzskatu — ja pretraķešu vairoga projekts palīdzētu izveidot dialogu Eiropas līmenī, šajā kontekstā vairs nebūtu nozīmes atsaucei uz dialogu ar Krieviju.

Paldies.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, *G. Albertini* un *A. Danjean* sagatavotie ziņojumi ir ļoti svarīgi dokumenti, kas sagatavoti stratēģiski svarīgā mirklī: tikko spēkā stājies Lisabonas līgums, ES ir jauns Parlaments un transatlantiskā sadarbība izskatās daudzsolāka.

A. Danjean ziņojumā risinātas jaunās drošības problēmas, ar ko saskaras ES dalībvalstis. Šai nolūkā tajā aicināts sagatavot balto grāmatu, kas izraisītu publiskās debates un uzlabotu KDAP raksturojumu, izveidojot skaidrāku attiecību starp mērķiem un interesēm, no vienas puses, un līdzekļiem un resursiem to sasniegšanā, no otras puses.

Ziņojumā ierosināti arī — un tas ir ļoti pozitīvi — konkrēti priekšlikumi un punkti attiecībā uz nozarēm, kam vajadzīgi turpmāki centieni militārajā jomā. Vienlaikus dažus no priekšlikumiem, piemēram, Eiropas preferenču principa ieviešanu aizsardzības vajadzībām un aicinājumu Eiropas aizsardzības rūpniecības nozarei obligāti piedalīties gaidāmajā ASV raķešu aizsardzības sistēmā, šķiet diezgan neiespējami saskaņot, lai gan ne vienmēr ir praktiski apmierināt visas jaunas institūcijas vajadzības.

Visumā, tā kā Eiropa kopš aukstā kara beigām pastāvīgi samazina savus militārajiem mērķiem paredzētos izdevumus un sabiedrība nelabprāt atbalsta militāro darbību kopumā, KDAP pieejai jābūt ne tikai mehāniskai, bet arī līdzvērtīgi politiskai. Šajā saistībā veiksmīgai KDAP obligāti vajadzīga politiskās gribas atjaunošana.

Visbeidzot, ziņojums ir svarīgs tāpēc, ka tajā risināts ļoti aktuālais jautājums par Eiropas Parlamenta lomu attiecībā uz KDAP. Es vēlos pateikties *A. Danjean* kungam un saviem kolēģiem par viņu devumu.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, šodien iesniegtais Parlamenta rezolūcijas priekšlikums par kopējo ārpolitiku un drošības politiku, citu starpā, ir paredzēts, lai izveidotu militārās struktūras kā daļu no Eiropas Savienības. Es aicinu izveidot īpašu Eiropas Savienības aizsardzības padomi un militāro operāciju centru. Šie instrumenti kalpos tam, lai sniegtu Eiropas Savienībai pasaules līmeņa dalībnieka lomu militārajos jautājumos.

Jāatgādina, ka no 27 ES dalībvalstīm 21 valsts ir NATO dalībniece. Tikai sešas ES dalībvalstis nav iestājušās NATO, un lielākā daļa no tām ir deklarējušas neitralitāti. Tāpēc tas rada vajadzību uzdot svarīgu jautājumu — vai iesniegtajam priekšlikumam ir mērķis attīstīt vairākas ES valstis, vai arī tas ir nopietns solis virzībā uz atsevišķa militārā bloka izveidi, lai konkurētu ar NATO? Pat starpposma perspektīvā nebūs iespējams saglabāt dalību abās organizācijās vienlaikus. Tāpēc šodien, balsojot par šo ziņojumu, patiesībā tiks sagrauts Eiropas Savienības civilais raksturs, NATO tiks parādīta sarkanā kartīte un mēs sāksim veidot alternatīvu militāro bloku.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Priekšsēdētāj, baronese *Ashton*, dāmas un kungi, iesākumā es vēlētos sirsnīgi sveikt abus savus kolēģus ar viņu ziņojumiem, kas veidojuši pamatu ļoti labām debatēm ar lieliskiem rezultātiem. Ir daži vadošie principi, ko es vēlētos pieminēt. Pirmkārt, par kopējo ārpolitiku — diemžēl atbilstoši pašreizējam iespaidam Eiropas Savienībai nav vienotas nostājas. Augstā pārstāve, es vēlētos lūgt un aicināt jūs pārliecināties, ka mēs palīdzam sasniegt un, patiesi, nodrošināt, ka Eiropa pauz vienotu nostāju. Tas ir ļoti svarīgi, ja mums jāpanāk orientēšanās uz visu Eiropu.

Otrkārt, atbalstu, ka ir pieminētas transatlantiskās attiecības. Diplomātiskajā jomā, ekonomikas jomā, drošības politikā un aizsardzības politikā mums vajadzīga cieša partnerība ar mūsu kolēģiem Amerikas Savienotajās Valstīs, taču kā līdzvērtīgiem partneriem ar vienādiem nosacījumiem. Tas jāattiecinā arī uz pilsoņu tiesību un drošības jautājumu risināšanu pēc līdzvērtīgiem nosacījumiem, kā Parlaments to beigās stingri pieprasīja attiecībā uz SWIFT nolīgumu.

Treškārt, piekrītu, ka Rietumbalkāni ir ļoti svarīgs faktors attiecībā uz Eiropas turpmāko drošības politiku un ārpolitiku. Mums jāsniedz šīm valstīm eiropiskas perspektīvas. Tas nozīmē politiski stabilas attiecības, personīgo drošību un ekonomikas attīstību. Eiropas Ārējās darbības dienestam — šajā jautājumā Parlaments jūs atbalsta — jāpalīdz to visu sasniegt. Šo Eiropas ārējās darbības dienestu mēs uztveram kā Eiropas, nevis

dalībvalstu dienestu, kā eiropiski domājošu un strādājošu institūciju, nevis citas intereses pārstāvošu dienestu. Šajā jautājumā Parlaments jūs atbalstīs.

Protams, es atbalstu arī Vācijas ārlietu ministru, kurš pieprasa, lai vācu valoda būtu viena no Eiropas Ārējās darbības dienesta darba valodām.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). – (DE) Priekšsēdētāj, baronese Ashton, dāmas un kungi, mums vajadzīga kopēja ārpolitika, drošības un aizsardzības politika, taču izmantosim to, lai sasniegtu pasauli bez kodolieročiem. Mēs zinām, ka tas nenotiks pēkšņi; mēs esam pārāk ilgi cīnījušies par to, lai domātu šādi. Tomēr varbūt mums paveiksies kopā ar prezidentu Obamu un prezidentu Medvedevu izšķiroši pietuvināties šim mērķim.

Es arī atzinīgi vērtēju faktu, ka saskaņā ar koalīcijas līgumu Vācijas federālā valdība paredz pieprasīt ASV kodolieroču izvešanu no Vācijas. Tas būtu arī skaidrs un viennozīmīgs signāls. Mēs arī atzinīgi vērtējam faktu, ka NATO ģenerālsekretārs veiks visaptverošas debates par to, kā tuvināties vispārējam mērķim sasniegt no kodolieročiem brīvu pasauli, nemazinot drošības intereses. Arī tas būs svarīgs progress.

Baronese Ashton, es ticu, ka kopā ar labi strukturētu Ārējās darbības dienestu jūs varēsiet sasniegt daudz. Tāpēc man šajā ziņā ir lielas cerības, un attiecībā uz dažiem komentāriem, kas jāuzklausā šajā plenārsēžu zālē, — jo īpaši no tā sauktās Apvienotās Karalistes parlamentārās grupas — man jāatzīst, ka šā Parlamenta kvalitāte tiešām ir daudz cietusi.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Manu kolēģu G. Albertini un A. Danjean lieliskie ziņojumi ietver daudzas rosinošas idejas par to, kā pilnveidot galvenos aspektus un galvenās iespējas, īstenojot kopējo ārējo un drošības politiku.

Es vēlētos uzsvērt tieši tagad, kad tiek sagatavota koncepcija par Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidi un darbību nākotnē, ka ir ļoti svarīgi, lai šis dienests jau no paša sākuma tiktu izveidots uz maksimāli racionāla pamata. Tas nozīmē — kalpot Eiropas Savienības galvenajiem mērķiem un centieniem stiprināt tās pozīciju pasaulē.

Kā mēs redzam šodien, tas nav vienkāršs vai viegls uzdevums. Izstrādājot dienesta koncepciju, mēs jau redzam, ka bieži vien nesakrīt dažādu Eiropas institūciju un to atsevišķo sastāvdaļu — un dažkārt pat to grupu un atsevišķo personu — pretrunīgās intereses. Tam mēs varam pieskaitīt arī atsevišķu dalībvalstu nacionālās intereses. Šajā situācijā visām šajā procesā iesaistītajām pusēm un dalībniekiem jābūt atbildīgiem, plaši domājošiem un objektīviem, lai spētu pacelties virs savas patmīlības un paturēt prātā galvenokārt kopējo mērķi — diplomātiskā dienesta izveidi, kas darbosies kā viendabīgs elements, kalpojot tikai Eiropas Savienības un tās dalībvalstu vajadzībām. Šeit ļoti svarīga ir vadības loma — jūsu, baronese Ashton. Būtu kļūda, ja īpašās intereses un vēlme uzspiest savu viedokli uz citu rēķina par katru cenu ar mērķi uzskatāmi parādīt savu svarīgumu un statusu pārspēju vajadzību pēc plašākas perspektīvas. Šādu centienu rezultāts liecinās par to, vai mums tiešām ir svarīga spēcīgāka Eiropas Savienība, vai arī tā ir tikai cita veida izrādīšanās un sacensība par to, kā pozīcija Eiropas Savienības struktūrā ir visspēcīgākā.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Priekšsēdētāj, dāmas un kungi, Augstā pārstāve/ priekšsēdētāja vietniece, es vēlētos uzsvērt faktu, ka mēs apspriežam trīs lieliskus Parlamenta sagatavotos dokumentus. Mērķtiecīgus dokumentus, kuros izteikta skaidra nostāja, skaidri pausta izvēle un uz kuriem attiecas to Parlamenta grupu plaša vienprātība, kam rūp Eiropa un tās nākotne. Tas ir svarīgs fakts, kas uzskatāmi parāda Parlamenta gribu un spēju piedāvāt sevi kā kandidātu galvenajai lomai KĀDP/KDAP jomā, pamatojoties uz to, ko es sauktu par Lisabonas līguma dinamisku interpretāciju.

Mēs grasāmies pildīt šo lomu Ārējās darbības dienesta izveides procesā, ne tikai lai nodrošinātu Parlamenta prerogātas, bet arī lai dotu ieguldījumu, padarot dienestu par organizāciju, kas spēj nodrošināt to, ka ES ārējā darbība ir atbilstoša un efektīva, vienlaikus stiprinot un pakāpeniski paplašinot Kopienas metodi.

Attiecībā uz A. Danjean ziņojumu es vēlētos uzsvērt, ka stratēģiskās autonomijas koncepcija ir parādīta saistībā ar daudzpusēju pieeju un ka tā ir nosacījums stratēģiskās partnerības stiprināšanai ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Es vēlētos arī uzsvērt faktu, ka Parlaments pauž vienotu nostāju, pieprasot izveidot operāciju centru, un es priecājos, ka jūs, Augstā pārstāve, esat paudusi savu gatavību padziļinātai diskusijai par šo ideju.

Kas attiecas uz rezolūciju par kodolieroču neizplatīšanu, es vēlētos uzsvērt, cik svarīgi ir panākt no kodolieročiem brīvu pasauli, skaidro spriedumu par norobežošanas no taktiskajiem kodolieročiem un dažu

Eiropas valstu valdību nesēn pieņemtās nostājas vērtību šajā jautājumā. Tādējādi Parlamenta vēstījums ir skaidrs, reālistisks un vērienīgs, un mēs ceram, ka Augstā pārstāve to spēs saprast un atbalstīt.

Tunne Kelam (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos apsveikt kolēģus G. *Albertini* un A. *Danjean* ar viņu visaptverošajiem un radošajiem ziņojumiem par ārpolitiku un drošības politiku.

Kā jūs, Augstā pārstāve, jau teicāt, ES ir jābūt globālajam dalībniekam, taču ar 7 % no pasaules iedzīvotāju skaita un vienu piekto daļu no IKP tas būs iespējams tikai, pamatojoties uz pastiprinātu transatlantisko sadarbību, kas balstās uz kopējām vērtībām.

Vispirms ES jāparāda cieša apņēmība izstrādāt saskaņotas stratēģijas piecās galvenajās jomās: kopēju stratēģiju attiecībā uz Ķīnu, Krieviju, mieru Tuvajos Austrumos, Afganistānā un enerģijas piegādes drošību.

Vēl aizvien galvenais traucēklis mūsu ticamībai un efektivitātei pasaulē ir mūsu biežā nespēja šajās jomās paust vienotu nostāju. Galvenā problēma jums visiem būs īstenot praksē jūsu lielisko paziņojumu par vienotas politiskās stratēģijas izveidi un kolektīvas atbildības uzņemšanos.

Es atzinīgi vērtēju 10. punktu kolēģa A. *Danjean* ziņojumā, kurā Padome un Komisija aicināta analizēt kiberdraudus un saskaņot efektīvu reakciju uz šādām problēmām, pamatojoties uz labāko praksi. Kiberkarš nav nākotnes problēma — tas ir kļuvis par ikdienišķu praksi. Tāpēc neatliekams ES uzdevums ir izstrādāt Eiropas kiberdrošības stratēģiju.

Visbeidzot, par Eiropas Ārējas darbības dienestu — es domāju, ka EĀDD jāveido uz godīga ģeogrāfiskā līdzsvara principa un ar vienlīdzīgām iespējām visu dalībvalstu, gan jauno, gan veco, pārstāvjiem, piemērojot kvotu sistēmu. Tikai tas nodrošinās efektivitāti un pārredzamību, kā arī, visbeidzot, jaunā diplomātiskā dienesta ticamību.

Veiksmi jums, Augstā pārstāve, un paldies.

Richard Howitt (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, Augstā pārstāve C. *Ashton* šorīt lūdza mums mainīt pasaules uztveri, apstrīdēt pretošanos institucionālajām pārmaiņām un izvairīties no šauru nacionālo interešu aizstāvēšanas. Ja Parlaments par KĀDP domā to, ko saka, mums jāsniedz skaidrs vēstījums, ka mēs atbalstīsim spēcīgu, visaptverošu un iesaistītu Ārējās darbības dienestu, un, ievērojot savas prerogatīvas, mēs nebūsim nekādu personisko interešu daļa, kas mēģina ierobežot šā dienesta spējas un līdz ar to efektivitāti.

Tas nozīmē, ka amatos jāieceļ tikai un vienīgi pēc nopelniem, kandidāti jāizvirza dalībvalstu ārlietu ministriem jau no paša sākuma un no visas Eiropas Savienības. Tas nozīmē, ka jāiekļauj stratēģiskās konsultācijas tādos jautājumos kā energoapgāde un vides politika. Tas nozīmē tādas organizatoriskās struktūras, kas atspoguļo globālo redzesloku un pienācīgi ņem vērā Āfriku un transatlantiskās attiecības, kā arī attiecības ar Āziju, Latīņameriku un mūsu kaimiņvalstīm. Tas nozīmē pietiekamas finansiālās rezerves ne tikai ātrās reaģēšanas vai humānās palīdzības jomā, bet arī naudas virzīšanu, atspoguļojot jaunās politiskās prioritātes. Tas nozīmē atbalstīt Catherine *Ashton* lēmumu nostādīt reaģēšanu katastrofu gadījumā virs katastrofu tūrisma, un viņai tas nozīmē galveno virzienu norādīšanu attiecībā uz finanšu plānošanu, un tas nozīmē, ka šis Parlaments atbalsta jaunus pasākumus, kas atspoguļo starptautisko praksi, nevis neizbēgami turas pie mūsu iepriekšējiem noteikumiem.

Visbeidzot, mani iepriecina, ka vieta Komisijas rindā šorīt ir brīva, un visiem tiem, kas atbalstīja Lisabonas līgumu, saku, ka mums nevajadzētu ierobežot viņu vai savu atbalstu, lai to pilnībā īstenotu.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienības ārpolitika ieiet jaunā posmā, kā to šorīt teica baronese C. *Ashton* un G. *Albertini* kungs.

Līguma 21. pantā noteikti objektīvi principi. Ar līgumu izveidoti arī jauni posteņi — Augstais pārstāvis, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks, Eiropadomes pastāvīgais priekšsēdētājs, Eiropas Ārējās darbības dienests, jauna drošības un aizsardzības politika, kas ir mana kolēģa A. *Danjean* ziņojuma temats, utt.

Šo jauninājumu mērķis ir nodrošināt, ka Eiropas Savienībai ir daudz efektīvāka ietekme pasaulē, un es domāju, ka augstākā līmeņa sanāksmes ar trešām valstīm joprojām ir ideāls instruments šā mērķa sasniegšanai. Eiropas Savienība neorganizē daudzas augstākā līmeņa sanāksmes ar atsevišķām valstīm, tāpēc mums par tām jāparūpējas.

Augstākā līmeņa sanāksme, kas pagājušajā nedēļā norisinājās Marokā, bija pirmā augstākā līmeņa sanāksme ar arābu valsti un arī simbolizēja Marokai piešķirto īpašo statusu. Man būtu patīcis, ja jūs tajā būtu piedalījusies, baronese C. *Ashton*. Es arī paužu nožēlu, ka sanāksmē nepiedalījās Marokas karalis. Viņa neierašanās nozīmēja,

ka augstākā līmeņa sanāksme, kurai bija jāklūst vēsturiskai, zaudēja politisko ietekmi, nozīmīgumu un efektivitāti.

Es ceru, ka Vidusjūras reģiona valstu augstākā līmeņa sanāksmē Barselonā Eiropas Savienībai veiksies attiecībā uz delegāciju līmeni.

Es arī paužu nožēlu par faktu, ka nenotiks augstākā līmeņa sanāksme ar prezidentu B. Obamu, kas bija plānota pavasarī. Kā norādīts G. Albertini ziņojumā, Lisabonas līgums izveido pamatu mūsu mehānismu stiprināšanai dialogā ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Augstākā līmeņa sanāksmē varēja risināt šo un citus jautājumus.

Eiropas Savienībai un Amerikas Savienotajām Valstīm vajadzētu izmantot iespēju augstā līmenī atrisināt divpusējos jautājumus, pretrunas un globālās problēmas, kas pašlaik sakrājušās pasaules dienas kārtībā. Būtu paradoksāli — es tūlīt beigšu runu —, ja tagad, kad mums ir Lisabonas līgums, mēs riskētu kļūt nesvarīgi šajā pasaulē, ko daži pašlaik sauc par „bijušo Rietumu” vai „bijušo Amerikas” pasauli.

Libor Rouček (S&D). – (CS) Augstā pārstāve, dāmas un kungi, savā runā es vēlētos uzsvērt vajadzību izveidot partnerību ar Krieviju. ES dalībvalstis un Krievija saskaras ar daudzām kopējām problēmām un apdraudējumiem. Es varētu minēt cīņu pret terorismu, masu iznīcināšanas līdzekļu izplatīšanu, reģionālos konfliktus Tuvajos Austrumos un Afganistānā, klimata pārmaiņas, enerģijas piegādes drošību, tostarp kodoldrošību, utt. Ne Eiropas Savienība, ne Krievija šīs problēmas nevar atrisināt vienatnē. Ir vajadzīga sadarbība, un sadarbībai jābūt par jauna, visaptveroša ES un Krievijas nolīguma pamatu.

Tāpēc es vēlētos aicināt Augsto pārstāvi izmantot viņai piešķirtās jaunās pilnvaras un paātrināt sarunas ar Krieviju. Es arī gribētu lūgt jūs, baronese Ashton, izmantot jums piešķirtās jaunās pilnvaras, lai efektīvāk koordinētu atsevišķo dalībvalstu nostāju, kā arī mūsu kopējā ārpolitikā un drošības politikā iesaistīto atsevišķo pušu nostāju, jo tas ir vienīgais veids, kā mēs spēsim nodrošināt vienotu pieeju un veicināt tādas vērtības kā cilvēktiesības, demokrātiju, tiesiskumu, vienlīdzību un objektivitāti savstarpējās attiecībās.

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju un atbalstu abus ziņojumus, un es apsveicu abus referentus ar šiem dokumentiem.

Tagad par diviem jautājumiem. Pirmkārt, saistībā ar A. Danjean ziņojumu es vēlētos uzdot jautājumu, kas vairākās ES dalībvalstīs izraisījis lielu izbrīnu. Konkrēti es domāju Parīzes un Maskavas ekskluzīvās sarunas par četru *Mistral* klases karakuģu iespējamo pārdošanu Krievijai.

Mistral klases karakuģi neapšaubāmi ir saistīti ar ofensīvām, un tiešām ir ļoti satraucoši, ka dažas ES dalībvalstis iesaistās ieroču tirdzniecībā ar trešām valstīm, kam varētu būt ļoti negatīvas sekas attiecībā uz citu ES dalībvalstu vai ES kaimiņvalstu drošību.

Lisabonas līgumā uzsvērti centieni panākt kopēju aizsardzību un ietverta klauzula par solidaritāti drošības un aizsardzības jomā. Tāpēc, uz ko, jūsuprāt, Parlamentam un citām ES institūcijām būtu jāuzstāj? Uz kopēju noteikumu kopumu Eiropas Savienībā, kas regulē ES dalībvalstu ieroču tirdzniecību trešām valstīm.

Attiecībā uz G. Albertini ziņojumu es vēlētos uzsvērt stabilitātes un drošības nozīmi Austrumāzijā. Mēs atzinīgi vērtējam gan Taīpejas, gan Pekinas centienus uzlabot starpvalstu attiecības un uzlabot dialogu un praktisko sadarbību. Šajā saistībā ES būtu stingri jāatbalsta Taivānas dalība Starptautiskajā Civilās aviācijas organizācijā un Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējā konvencijā par klimata pārmaiņām, jo Taivānas dalība šajās organizācijās ir svarīga ES un globālajās interesēs.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Augstā pārstāve, es lielā mērā piekrītu jūsu teiktajam, ka mūsu galvenais mērķis ir labāka un uzticamāka Eiropas ārpolitika. Ka lielāka stabilitāte un drošība Balkānos, mūsu pasaules daļā, ir jūsu galvenais mērķis.

Šajā sakarā mēs tiešām nevaram pieļaut neizdošanos. Tāpēc es jums iesaku pievērsties diviem jautājumiem: pirmkārt, steidzami atrisināt attiecības starp Grieķiju un Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku, lai mūsu dalībvalsts, Grieķija, beidzot varētu atslabināties attiecībā uz savām ziemeļu robežām; un, otrkārt, censties nodrošināt, lai Serbija mākslīgajā dilemmā par izvēli starp Eiropas Savienību un Kosovu izvēlas Eiropas Savienību, t.i., lai tā neizolējas. Varbūt laba doma būtu atgādāt mūsu Serbijas draugiem kādu svarīgu faktu — Serbija un Kosova atkal būs kopā, tiklīdz tās abas kļūs par Eiropas Savienības dalībvalstīm.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāja vietniece, šodien jūs sēžat otrā pusē. Ja jūs tā pārsēstos katru mēnesi, es būtu ļoti apmierināts.

Tā kā šīs debates tuvojas noslēgumam, ir noskaidrojušies vairāki sākotnējie novērtējumi. Mēs vēlamies, lai jūs būtu Ārējās darbības dienesta vadītāja, kurā jūs — kā jau iepriekš teica mans kolēģis — vienlaikus pildītu abas funkcijas. Šīm abām funkcijām jābūt vienīgajam dubultojumam, lai gan struktūru dubultojums nav nekas tāds, kas mums būtu vajadzīgs. Jānodrošina Kopienas metodes saglabāšana, ne tikai attiecībā uz budžetu un EP uzraudzību. Lai būtu lielāka skaidrība, jaunais dienests nedrīkst kļūt par ekskluzīvu rotaļlietu ārlietu ministriem, kas tagad ir aizvainoti, ka palikuši ārpus Eiropadomes. Tas pats attiecas uz personālsastāva iecelšanu un svarīgu amatu ieņemšanu dienestā.

Runājot par A. *Danjean* ziņojumu, es vēlētos izteikt pilnīgu atbalstu ziņojumā paustajam virzienam. Attiecībā uz pastāvīgo operāciju centru es, tāpat kā kolēģis *Van Orden*, pamanīju, ka baronese *Ashton* šajā jautājumā kopš viņas uzklausīšanas ir mainījusi domas, un, manuprāt, katrā ziņā pareizajā virzienā. Jūs no nolieguma fāzes esat nonākusi pārbaudes fāzē. Es vēl aizvien uzskatu, ja mēs Ārējās darbības dienestā īstenosim pilnībā integrētu civilo un militāro misiju plānošanu, tad ir jēga to pēc tam īstenot arī savā operāciju centrā.

Attiecībā uz Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas priekšlikumu izveidot miera veidošanas ģenerāldirektorātu, es teiktu, ka, pretēji saviem kolēģiem, kas šajā plenārsēžā zālē sēž vistālākajā kreisajā malā, es uzskatu, ka viss ES projekts un jo īpaši arī mūsu ārpolitika ir unikāls miera veidošanas projekts. Pamatojoties uz to, es neesmu pārliecināts, vai mums vajadzētu to ierobežot līdz vienam departamentam.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, mēs uzskatām, ka jauno institūciju izveidei vajadzīgs zināms laiks, taču mēs arī uzskatām, ka mums nevajadzētu novērst savu uzmanību. Nav svarīgi, kā daži uzstāj, lai Augstā pārstāve būtu klāt visos pasākumos, kas saistīti ar Eiropas ārpolitiku. Svarīgi ir, lai Eiropas Savienība būtu starptautiskajā arēnā, spējot aizstāvēt savu nostāju. Tas ir pateikts ziņojumos, ko mēs šodien apspriežam.

Tāpēc mēs aizstāvam plašu Eiropas Savienības politiku, kam ir sadarbības attiecības ar visām valstīm, ar kurām mums ir kopējas intereses, jo īpaši attiecībā uz cilvēktiesībām, no Baltkrievijas līdz Kubai. Mums šī politika jāattiecinā uz visām valstīm, kurās mums ir intereses tādās jomās kā cilvēktiesības, drošība un globālās problēmas, jo Eiropas Savienība var būt ietekmīga, kā to pierādīja lielākās daļas dalībvalstu kopējā nostāja, ko panāca Spānijas prezidentūras laikā Cilvēktiesību padomē Ženēvā, un kā tas jāpanāk Tuvajos Austrumos un Kubā. Tas ir proaktīvs un reformistisks progress attiecībā uz Eiropas Savienības ārējo darbību. Mēs vēlamies spēcīgu, patiesu Eiropas Ārējās darbības dienestu, kas atbalsta Augstās pārstāves darbu un arī atbilst Parlamenta centieniem.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, *Ashton* kundze, es vēlētos izteikt savu atbalstu faktam, ka mēs šodien varam apspriest ar jums kopējo ārpolitiku un drošības politiku, kā arī kopējo drošības un aizsardzības politiku. Neraugoties uz vairākiem pretējiem viedokļiem, es vēlētos paust savu pārliecību, ka šā Parlamenta vairākums novēl jums visu to labāko un vēlētos redzēt, kā tiek veidota kopējā ārpolitika un drošības politika un profesionāls Ārējās darbības dienests, kurā jūs spēšiet iesaistīt labākos diplomātus no visām Eiropas Savienības dalībvalstīm.

Mūsu šodienas diskusija par kopējo drošības un aizsardzības politiku pamatojas uz mana Drošības un aizsardzības apakškomitejas vadītāja A. *Danjean* lielisko ziņojumu. Protams, Eiropas Savienībai ir jāveido kopējās drošības un aizsardzības politikas pamats. Mūs sagaida daudzas problēmas — ne tikai konflikti, bet arī dabas katastrofas, terorisma draudi utt. Tāpēc mums jāstiprina savas darbības spējas. Eiropas Savienībai jārūpējas par savu drošību, taču tai jābūt arī aktīvai attiecībā uz globālajām problēmām. To nevar paveikt bez labas sadarbības ar mūsu sabiedrotajiem no Atlantijas okeāna otra krasta. Manuprāt, ne tikai tāpēc, ka lielākā daļa ES dalībvalstu ir NATO dalībnieces, bet tāpēc, ka patiesībā attiecībā uz šīm problēmām ikviens sagaida, ka jums izdosies uzsākt labu dialogu un izveidot saskaņotu sadarbību starp Eiropas Savienību un NATO.

Baronese *Ashton*, savu runu es vēlos pabeigt ar humoristisku atkāpi — es ceru, ka savu tālruņa numuru jūs jau esat nosūtījusi ne tikai Henrijam Kisindžeram, bet arī Hilarijai Klintonai.

Proinsias De Rossa (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos apsveikt priekšsēdētāja vietnieci C. *Ashton* ar kompetento un saturisko runu.

Problēma, kas dažiem cilvēkiem rodas attiecībā uz jums, priekšsēdētāja vietniece *Ashton*, ir tajā apstākļi, ka jūs neesat mačo tipa ģenerālis vai, tiešām, šauri domājoša nacionāliste. Es īpaši atzinīgi vērtēju jūsu uzsvāru uz tiesiskumu starp valstīm un mudinu jūs aktīvi uzstāt, lai to panāktu arī Tuvajos Austrumos. Arī jūsu apņemšanos attiecībā uz kolektīvā labuma svarīgo principu, salīdzinot ar dalībvalstu minimālajiem zaudējumiem.

Tuvie Austrumi, iespējams, ir visnepastāvīgākais reģions, kurā apjukuma brīdī var izcelties plašs ugunsgrēks. Jums cieši jāsadarbojas ar Amerikas Savienotajām Valstīm un jāuzstāj, lai Padomes 8. decembra paziņojums būtu centrālais pamats progresā panākšanai šajā jomā.

Visbeidzot, es vēlos jums stingri ieteikt atbalstīt ideju par to, lai Tuvie Austrumi būtu no kodolieročiem brīva zona.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Es uzskatu, ka A. Danjean un G. Albertini ziņojumi iezīmē soli virzībā uz mums tik vajadzīgo kopējo redzējumu par Eiropas Savienību kā globālu dalībnieku miera aizsargāšanas un drošības jomā, un es viņus ar to apsveicu.

Aizsardzības budžeta samazinājums un pašreizējā ekonomikas krīze nepārprotami liecina — ja mēs vēlamies, lai Eiropa pasaulē paustu vienotu nostāju un raidītu spēcīgus signālus, uzstājot uz respektu, mums pieejamie resursi jāizmanto apdomīgāk un efektīvāk.

Eiropas Aizsardzības aģentūra, kas stiprināta ar Lisabonas līgumu, ir ļoti svarīga, lai maksimizētu mūsu iespējas, izmantojot kopīgus iepirkumus, apvienojot resursus un veicot kopīgu apmācību. Kopējās ārējās un drošības politikas civilo un militāro aspektu mijiedarbība jāizmanto, lai uzlabotu mūsu Eiropas Savienības spējas un efektivitāti.

Es sagaidu no Ashton kundzes kā Eiropas Aizsardzības aģentūras vadītājas un Augstās pārstāves aktīvu darbību šajā virzienā. Visbeidzot, Ashton kundze, es vēlu jums panākumus, veidojot kopējo Ārējās darbības dienestu. Es sagaidu, ka tiks ievērots ģeogrāfiskā līdzsvara princips, ieceļot amatos dienesta personālu, lai tajā patiesi būtu pārstāvēta visa Eiropas Savienība. Eiropai vajadzīgi jūsu panākumi.

Ágnes Hankiss (PPE). – (HU) Dāmas un kungi, vispirms es vēlos apsveikt *Arnaud Danjean* ar viņa ziņojumu, kas ir visaptverošs un vienlaikus saturīgs attiecībā uz katru atsevišķo jautājumu; no savas puses es vēlos runāt tikai par vienu jautājumu. Starp ES dalībvalstīm ir daudzas valstis, tostarp mana dzimtā zeme, Ungārija, kas kā pilntiesīgi un līdzvērtīgi dalībnieki vēlētos aktīvi piedalīties, sadarbojoties Eiropas drošības un aizsardzības politikas jomā. Vienlaikus labi zināmu vēsturisku iemeslu dēļ ne to materiālie resursi, ne spējas vai pat zināšanas tām pašlaik neatļauj būt vienā līmenī ar lielākajām valstīm. Tāpēc es balsoju par tiem ierosinātajiem grozījumiem, ar ko mēģināts veicināt šāda veida līdzdalību un progresu. No vienas puses, tas attiecas uz notiekošo strukturālo sadarbību, ko varētu veidot un kas varbūt varētu būt veidota tā, lai dienests nepārveidotos par spēcīgāko un lielāko dalībvalstu elitāro klubu, citiem vārdiem sakot, lai tas neattiecinātu vienotas un vienādas prasības katram dalībniekam, jo šādā gadījumā konkrētas valstis tajā netiks iekļautas, bet tā vietā dot iespēju mazākām valstīm piedalīties atbilstoši to specializācijai. No otras puses, šajā saistībā ir jāveido apmācību tīkli. Es vēlētos pateikties priekšsēdētājam par šo jautājumu iekļaušanu ziņojumā.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton, šodien es vēlētos apsveikt abus referentus, kas tik izcili vadīja šīs debates, debates, kuru rezultātā tika pieņemts šis dokuments vai, precīzāk, G. Albertini un A. Danjean dokumenti.

Es vēlētos teikt, ka šie dokumenti ir pieņemti īstajā laikā, baroneses Ashton pilnvaru termiņa sākumā, un ka mēs konkrēti esam parādījuši, ko mēs vēlamies no Eiropas Savienības ārpolitikas. Baronese Ashton, jūs ļoti labi izmantojāt šo iespēju, interpretējot šos divus ļoti īpašos dokumentus pati savā pasaules redzējumā, un es jūs ar to apsveicu. Acīmredzot es ne vienmēr jūs apsveikšu, ja vien jūs skaidri nenorādīsiet savu nostāju attiecībā uz konkrētām problēmām, dilemmām un krīzes situācijām. Šodien es vēlos jūs apsveikt jo īpaši par šo kritisko piezīmi par Izraēlas valdības rīcību attiecībā uz nelegālo apmetņu izveidi.

Nobeigumā vēl tikai piebildīšu, ka, manuprāt, turpmāk mums būtu lielāka uzmanība jāpievērš Japānai, mūsu senajam un uzticamajam draugam, un nebūtu tik ļoti jāaizraujas ar Ķīnu un citām strauji augošām valstīm.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Priekšsēdētāj, Ashton kundze, es, visticamāk, uzrunāšu visus šajā plenārsēžu zālē klātesošos, sakot, ka ārpolitika ir viena no galvenajām Eiropas Savienības problēmām, un tāpēc mums jācer, ka jūsu vadībā, Ashton kundze, Eiropas Savienība būs patiesa ārpolitikas noteicēja pasaules līmenī.

Es koncentrēšos uz divām jomām. Pirmā ir politiskā situācija Tuvajos Austrumos. Mēs no jums sagaidām skaidru nostāju par stratēģiju attiecībā uz cīņu pret terorismu. Mēs galvenokārt sagaidām, ka situācija, jo īpaši Afganistānā, būs situācija, kuru būs iespējams atrisināt. Tāpēc attiecībā uz to es vēlētos ierosināt izmantot visus līdzekļus, tostarp galvenokārt civilās operācijas, kā daļu no centieniem modernizēt valsti, kas šodien ir sagrauta pēc 30 gadiem ilgā kara. Tāpat es uzskatu, ka politiskā iesaistīšanās Afganistānas atjaunošanā ir galvenais faktors valsts stabilizācijas jomā. Otrā joma ir Irāna, kam šodien ir galvenā nozīme reģiona ārpolitikā.

Es domāju, ka iesaistīšanās cīņā pret kodolieroču izplatīšanu ir izšķirošs uzdevums, kas arī attiecas uz jums. Mēs vēlam jums izcilus panākumus un ticam, ka jūs spēsiat labi saskaņot savu darbu ar ASV politiku.

Es domāju, ka politiskā situācija Afganistānā, Pakistānā, Indijā un Irānā ir ļoti svarīga pasaules drošības politikas ziņā. Tāpēc, baronese *Ashton*, jūsu loma ir nenovērtējama.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, baronese *Ashton*, jūs raksturojāt operāciju „Atalanta” pirātisma apkarošanai Āfrikas ragā kā sekmīgu.

Tomēr pagājušajā nedēļā notika smagi pirātu uzbrukumi basku, spāņu un franču zvejas kuģiem, kas piespieda zvejas floti pamest reģionu un doties uz vietām, kurās tā var justies drošībā, taču kurās nav zivju. Neaizmirsīsim arī par simtiem cilvēku, kas vēl aizvien tiek turēti gūstā uz dažādiem kuģiem.

Es jūs aicinu piemērot rezolūciju, ko Parlaments pieņēma decembrī attiecībā uz šo operāciju, lai pasargātu zvejas kuģus un palielinātu to aizsardzību. Es arī aicinu no jauna apsvērt stratēģijas un steidzami pārskatīt šajā operācijā izmantotās tehnikas, kā arī darbības formas Indijas okeānā.

Struan Stevenson (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, svētdien 58 cilvēki zaudēja dzīvību, mēģinot īstenot savas tiesības balsot Irākas vēlēšanās, un 140 cilvēki guva nopietnus ievainojumus. Tomēr vardarbība, iebiedēšana, uzbrukuma draudi un šantāža neaizkavēja miljoniem drosmīgu irākiešu doties uz vēlēšanu iecirkņiem.

Ir bijuši atkārtoti mēģinājumi manipulēt ar vēlēšanu rezultātiem un sagrozīt tos. Vairāk nekā 500 laicīgo, ar sektām nesaistīto kandidātu izslēgšana pēc Atbildības un tiesiskuma komisijas pieprasījuma, atkārtotie spīdzināšanas gadījumi vēlēšanu dienā un ļaunu vēstošā balsojuma rezultātu paziņojuma novilcināšana — tas viss diemžēl liecina par negodīgiem darījumiem.

Šo vēlēšanu pastāvīga iezīme bija ļaunu vēstošā Irānas iejaukšanās, un mums šodien ir jāsūta stingrs brīdinājums: nemēģiniet Irākā iecelt premjerministru-marioneti, nemēģiniet izkrāpt irākiešiem viņu demokrātiskās tiesības un neiedzeniet Irāku atpakaļ sektantiskajā haosā, jo Rietumi jūs vēro un jūs atrodaties starpešu gaismā.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāj, Līguma par Eiropas Savienību 18. pantā noteikts, ka baroneses *Ashton* loma ir veicināt kopējās ārpolitikas un drošības politikas attīstību saskaņā ar pilnvarām, ko piešķirusi Padome, kurā, protams, ietilpst dalībvalstu pārstāvji. Tomēr tajā pašā pantā norādīts, ka viņai jābūt Komisijas priekšsēdētāja vietniecei Komisijā, kurā viņa veic savus pienākumus. Turklāt, cik es saprotu, izraugoties personālu Ārējās darbības dienestam, bijušajam Komisijas personālam ir priekšrocība attiecībā pret diplomātiskā dienesta un ārlietu ministriju personālu.

Baronese *Ashton*, ir skaidrs, ka jūsu amats bija paredzēts, lai pastāvīgi mazinātu dalībvalstu ārpolitikas ietekmi ne tikai individuāli, bet arī kopīgi Padomē. Jums un jūsu pēctečiem būs Padomes pilnvaras tikai uz papīra. Reālais ES ārpolitikas dzinējspēks būs Komisija; dalībvalstis un Padome nemitīgi tiks atstumtas.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Saskaņota un efektīva politika ir *G. Albertini* ziņojuma galvenais temats. Es apsveicu viņu ar šo ziņojumu, kā arī apsveicu *G. Danjean*.

Es vēlētos atzīmēt, ka šā darba veikšanai svarīgs ir arī personāla aspekts. Eiropas Ārējās darbības dienests parādās ziņojumā, un, neraugoties uz faktu, ka tas attiecas uz 2008. gadu, — žēl, ka tas nav jau par 2009. gadu, — tas ir sava veida rādītājs tam, cik daudz mēs patiesībā veicam no tā darba, kas tagad attiecas uz *Ashton* kundzes vadīto dienestu. Es domāju mūsu pieprasīto ģeogrāfisko līdzsvaru, kā arī Eiropas Parlamenta un valstu parlamentu loma šajā procesā man liekas ārkārtēji svarīga. Skaidri darbā pieņemšanas kritēriji un Eiropas Parlamenta nozīme, veidojot dienestu, ir jautājumi, kas šajā plenārsēžu zālē būs rūpīgi jāpārbauda.

Mēs vēlētos aicināt, lai šis process būtu skaidrs un saprotams, lai tas būtu saprotams mums, kas pārstāv atsevišķos vēlētājus, kuri galu galā veido Eiropas Savienību.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Es vēlos patiesi sveikt abus referentus, *G. Albertini* un *A. Danjean*.

Es vēlētos atgādināt jums par traģisku notikumu, kas norisinājās Belgradā 12. martā pirms septiņiem gadiem. Es runāju par bijušā Serbijas premjerministra *Zoran Đinđić* nogalināšanu. Viņi premjerministru nogalināja, lai apturētu Serbijas normalizāciju, demokratizāciju un eiropeizāciju. Tomēr viņi to neapturēja. Viņi tikai panāca šā procesa palēnināšanos. Šim notikumam bija arī negatīva ietekme uz kaimiņvalstīm un reģionu kopumā.

Ashton kundze, es vēlētos lūgt, lai jūs palīdzat un mudināt proeiropeiskos spēkus visur mūsu tuvākajā apkārtnē. Jums būs jārikojas savlaicīgi un preventīvi. Jūs sev izvēlējāties jaunu institūciju un jaunu amatu, kas patiesībā ir divi amati divās institūcijās, un tāpat jūs kļūstat par vadītāju ar dubultām funkcijām. Atpakaļceļa nav ne jums, ne mums. Tā kā jūs varat virzīties tikai uz priekšu, es jūs lūdzu attaisnot mūsu jums sniegto uzticību.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāj, visaptverošiem ziņojumiem parasti vajadzīgi diferencēti novērtējumi, un tas attiecas arī uz šo gadījumu. Tāpēc es atbalstu kopēju ārpolitiku un drošības politiku, kas risina tādus jautājumus kā nelegālā imigrācija, vīzu režīma pārkāpumi, kriminālais tūrisms un viltus patvēruma lūgumi. Es atbalstu arī kopējo ārpolitiku un drošības politiku, kas risina jautājumus par drošību uz Šengenas līguma teritorijas robežām un pauž skaidru nostāju jautājumā par cīņu pret organizēto noziedzību. Tomēr esmu kritiski noskaņots un neatbalstu kopējo ārpolitiku un drošības politiku, kas paredzēta, lai ES sniegtu aktīvu lomu militārajos jautājumos, ko jau risina ANO un NATO. Šī funkciju dubultošana jānoraida — es, protams, runāju no neitrālas valsts pārstāvja īpašās pozīcijas. Es arī noraidu vīzu režīma prasības atcelšanu, neattaisnotās prasības atcelšanu Balkānu valstīm, jo jau tagad, pēc dažiem mēnešiem, apmēram 1 500 maķedoniešu ir ceļā uz Centrāleiropu, no tiem divas trešdaļas to dara nelegāli.

Tādējādi netiek veicinātas pilsoņu drošības prasības — tas nesniedz nekādu ieguldījumu drošības jomā un, protams, nekādi nepalielina mūsu pilsoņu vēlēšanos panākt vairāk Eiropas.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Mani uztrauc, ka iepriekšējās konferences nav devušas taustāmus rezultātus kodolieroču neizplatīšanas jomā. Šādi ieroči un tehnoloģijas tiek izplatīti. Aizvien vairāk pieaug risks, ka kodoltehnoloģijas varētu nonākt kriminālu un teroristisku organizāciju rokās.

Eiropas Savienībai šajā jomā jādarbojas kopīgi un par šo jautājumu jāpauž nostāja kā pasaules līmeņa dalībniekam, lai stiprinātu visus trīs Kodolieroču neizplatīšanas līguma pīlārus un panāktu kodolieroču neizplatīšanas noteikumu un instrumentu vienotu piemērošanu un īstenošanu. Es uzskatu, ka ir vajadzīgs jautājumu par kodolieroču neizplatīšanu iekļaut Eiropas Savienības prioritātēs un sākt konstruktīvu dialogu ar visām kodolvalstīm, ne tikai ar ASV un Krieviju. To valstu skaitā, kurām ir kodolieroči, neietilpst tikai tās piecas valstis, kas ir ANO Drošības padomes locekles. Tāpēc Eiropas Savienībai globālās drošības interesēs jāveic politiskie un diplomātiskie centieni, lai nodrošinātu, ka tādas valstis kā Izraēla, Indija, Pakistāna un Ziemeļkoreja paraksta Kodolieroču neizplatīšanas līgumu.

Catherine Ashton, Komisijas priekšsēdētāja vietniece/ Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties par veiktajiem ieguldījumiem un pateikt, kas es šīs debates uzskatīju par ļoti svarīgām un vērtīgām attiecībā uz mūsu stratēģisko virzību.

Sākumā vēlos pateikt, ka es pilnībā piekrītu visiem godājamajiem deputātiem, kas runāja, par šā Parlamenta veiktās pārbaudes vērtību un nozīmību un šā Parlamenta lomu ne tikai attiecībā uz pārbaudi, bet arī attiecībā uz zināšanām, kas, manuprāt, tam piemīt. Mans nolūks ir izmantot šīs zināšanas un cerēt, ka būs iespējami daudz izdevību, lai mēs varētu debatēt un apspriest daudzus, ja ne visus svarīgos jautājumus, kas tika uzdoti šodien.

Šobrīd es runāšu salīdzinoši īsi, bet es tikai mēģināšu izteikties par dažām galvenajām jomām, kas, manuprāt, visvairāk uztrauc godājamos deputātus. Sākumā pateikšu, ka es neteicu „nē” M. Barnier ziņojumam. Es teicu, ka, pamatojoties uz Haiti gūto pieredzi un atbalstu, ko mēs pašlaik sniedzam Čīlei, mēs vēlējamies paraudzīties, cik daudz vairāk mēs varētu izdarīt, kā mēs varētu rīkoties efektīvāk, kas mums būtu jātur gatavībā un vai mums kaut kas būtu jātur gatavībā. Tāpēc mums stratēģiski jāapsver, kas mums būtu jādara, un M. Barnier ziņojums ir tam pamats. Esmu ļoti pateicīga Barnier kungam par viņa sniegto ieguldījumu šajā jautājumā — tas ir pamats.

Par Kodolieroču neizplatīšanas līgumu — vairāki godājamie deputāti uzsvēra maijā gaidāmās konferences nozīmi, tam visam es piekrītu. Ļoti svarīgi ir, lai mēs pašlaik raudzītos uz to, kādas iespējas mums sniegs maija konference.

Es piekrītu arī tam, ka drošība sākas ar spēcīgām politiskajām attiecībām. Mums konsekvēnti jāskata sava pieeja plašākā pasaules mērogā, kā grasoties veidot šīs spēcīgās politiskās attiecības, lai veicinātu drošību ne tikai attiecībā uz sevi, bet arī attiecībā uz trešām valstīm, valstīm, ar kurām mēs meklējam šīs attiecības vai ar kurām mēs uzturam dialogu par jautājumiem, kas mūs uztrauc.

Vairāki godājamie deputāti gluži pareizi uzsvēra Balkānu nozīmi. Savās prioritātēs es norādīju, ka tā ir ļoti svarīga darba joma. Gatavojoties vēlēšanām Bosnijā, ir ļoti svarīgi, lai mēs uzsvērtu Eiropas Savienības nozīmi

un pārliecinātos, ka valstu politiķi savas valsts iedzīvotājiem paskaidro, kādā virzienā viņi gatavojas darboties, lai panāktu ciešākas attiecības ar Eiropu un galu galā kļūtu par Eiropas daļu.

Es atzīstu *Valentin Inzko* un tā darba nozīmi, ko viņš veic Augstā pārstāvja birojā. Mēs strādājam kopā, domājot par stratēģisko pieeju, — bet ir jādoma arī par nākotni pēc šīm vēlēšanām, par to, kur mums jāatrodas turpmākajos mēnešos un gados, lai saglabātu drošību. Es atzīstu, ka ļoti svarīga ir stabilitāte: mums tā ir ne tikai vajadzīga, mums tā ir arī jāsaglabā. Reģionā ir bažas, vai mēs virzāties uz priekšu, un dažkārt man ir sajūta, ka mēs mazliet iestrēgstam, domājot, kā rīkoties tālāk. Mums jāturpina iesaistīties.

Kā izteicās vairāki godājamie deputāti, tas sevišķi attiecas uz Kosovu, kurā es tikos ar valdību. Man bija pārrunas ar valdību un jo īpaši ar premjerministru, domājot, kā mēs kopīgi varētu rīkoties turpmāk. Nākamais jautājums ir par Serbiju, kas ļoti cenšas kļūt par Eiropas Savienības daļu. Kad es tikos ar prezidentu *B. Tadić* un valdības locekļiem, arī šeit kļuva ļoti skaidrs, ka viņi to uzskata par savu nākotni, un arī viņi saprot jautājumus, kas mūs uztrauc šajā saistībā.

Kas attiecas uz debatēm par Kubu, es vēlētos tajās piedalīties. Vienkārši šeit nav saskaņoti laiki. Ir paredzēta arī Ministru padomes sanāksme, lai apspriestu Ārējās darbības dienestu, un es nevaru atrasties vienlaikus divās vietās. Šādu sanāksmes laiku noteica Eiropas Parlaments. Man tas ir jāievēro un jāpiedalās šajā sanāksmē. Tomēr es domāju, ka Kuba ir svarīgs jautājums, un es nešaubos, ka mēs pie šā temata atgriezīsimies.

Kas attiecas uz atsevišķu miera veidošanas departamentu, mans viedoklis ir tāds, ka miera veidošanai jābūt iekļautai visās mūsu darbībās, un mani vienmēr uztrauc kaut kā atdalīšana, it kā tas būtu kas atsevišķs no tā darba, ko mēs veicam. Ja jūs paraudzīsieties uz to, kā mēs darbosimies Ārējās darbības dienestā, tā būs kā jumta organizācija, kas skaidri uzņemsies līgumā noteiktos pienākumus, bet kas kalpos arī jums un Komisijai.

Tādējādi, ja Komisija vēlēties veikt pasākumus tirdzniecības, klimata pārmaiņu un enerģētikas drošības jomā visā pasaulē, Ārējās darbības dienests var arī būt kā tās līdzeklis, tieši sasaistot Komisijas darbu ar to, kas norisinās uz vietas. Es vēlētos apgalvot, ka tas viss ir drošākas, stabilākas pasaules labā. Tādēļ man tas viss nozīmē, kā mēs balstāties uz ideju, ka mēs esam šeit, lai atbalstītu centienus nodrošināt un saglabāt mieru.

Par operāciju „Atalanta”. Es uzskatu, ka par to izteiktās piezīmes bija ļoti pozitīvas. Tā ir ļoti svarīga misija, taču tā ir misija, kas ir jāsaista ar visiem citiem pasākumiem, ko mēs darām šajā reģionā. Es arī uzskatu, ka mums jādoma par zvejniecību un stratēģiju attiecībā uz to. Šis temats ir ļoti labi izprasts.

Attiecībā uz darba grupām — es par ļoti labu uzskatu ideju, ka Parlamentam tās ir. Domāju, ka vecākās amatpersonas pašlaik ir ļoti saistītas ar tām, un mums tas ir jāturpina.

Attiecībā uz operāciju centriem — neesmu mainījusi savu nostāju. Janvārī es teicu, ka saglabāšu pārliecību. Tagad mēs uz to esam paraudzījušies, jo, tā kā es esmu bijusi amatā mazliet ilgāku laiku, es esmu vairāk iesaistījies darbā, ko mēs veicam saistībā ar mūsu misijām ārvalstīs — gan Kosovā, gan Bosnijā, gan diskusijā par to, ko mēs darām operācijas „Atalanta” saistībā vai arī ko mēs esam paveikuši Haiti, utt.

Savā runā es teicu, ka mums jāraugās uz to, kas ir vajadzīgs, un tad jāizlemj, kā vislabāk to sasniegt. Ir dažādi viedokļi, taču es uzskatu, ka šie viedokļi saplūdis kopējā tematā, un to mums vajadzētu panākt. Tātad runa ir par vienu vai otru pārliecību, kā mums to paveikt.

Attiecībā uz cilvēktiesībām — es tās vēlos raksturot kā sudraba pavedienu. Mūsu vērtību un cilvēktiesību atspoguļošana ir būtiska visā, ko mēs darām Eiropas Savienībā un plašākā pasaulē. Runa ir par to, kā mēs nodrošinām, ka šis pavediens vijas cauri visām mūsu darbībām, atbalstot darbu, ko mēs darām pasaulē, lai veicinātu Eiropas Savienības vērtības. Es vēlos ļoti rūpīgi paraudzīties uz to, kā mēs to darām, lai tas nekļūtu tikai par dialoga papildinājumu. Tas kļūst par visas mūsu darbības neatņemamu sastāvdaļu.

Es arī piekrītu spēcīgām transatlantiskajām attiecībām ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Tās mums ir spēcīgs partneris visās jomās, jo īpaši krīzes pārvarēšanas jomā, un ir ļoti svarīgi, lai mēs to stiprinām. Es arī ļoti vēlos stiprināt mūsu un ASV sadarbību attīstības jomās, piemēram, jo īpaši Āfrikā, kur ir iespējas — es tam katrā ziņā ticu — darīt daudz vairāk, protams, ievērojot manu pieredzi tirdzniecības atbalsta jomā, strādājot par tirdzniecības komisāri.

Mums arī jādoma par citām nozīmīgām partnerībām. Man bija pārrunas ar Brazīlijas ārlietu ministru par iespējām atkal sadarboties attīstības jomā, kur apjomradīti ietaupījumi un spēja sadarboties mums dod iespēju daudz efektīvāk iesaistīt resursus konkrētās pasaules daļās, kurām vajadzīga reāla palīdzība.

Es piekrītu arī jautājumam par kiberdraudiem. Tas ir ļoti svarīgs jautājums. Tas pašlaik ir aktuāls. Tas ir jautājums, ko mēs turpināsim apskatīt, jo draudi nenovēršami mainās visu laiku.

Tikai vēl pāris vārdu par Ārējās darbības dienestu. Eiropas Savienības ģeogrāfiskais apmērs ir jāpārstāv Ārējās darbības dienestā. Es tam pilnībā piekrītu, taču tā īstenošanai man būs vajadzīgs laiks. Viens no aspektiem, ko es teicu visiem ārlietu ministriem un atkārtotāju Parlamentam, ir šāds: lūdzu, nesteidzieties izdarīt secinājumus, ja pirmie četri vai pieci kandidāti, ko esmu iecēlusi amatā, nav no tām dalībvalstīm, ko jūs varētu pazīt vislabāk, tas nenozīmē, ka es neiecelšu amatā kandidātus no minētajām dalībvalstīm. Mums vienkārši dienests jāveido soli pa solim. Kā godājamie deputāti zina, neaizmirsīsim, ka tas vēl aizvien šobrīd nepastāv. Man nav Ārējās darbības dienesta komandas vai personāla, jo līdz juridiskā pamata izveides brīdim mums nekā nav. Mums ir tikai tas, kas bija līdz šim, mēģinot apvienot to kopā saskaņotākā veidā.

Es amatā iecēlu tikai pēc nopelniem un ne pēc kā cita. Šajā jomā nav favorītu. Tas ir pēc nopelniem. Es vēlos vizīcilākos un vislabākos darbiniekus, un to es teicu dalībvalstīm un institūcijām. Es vēlos, lai delegācijas uz vietas būtu kā jumts, kas spēj atbalstīt Eiropas Savienības darbu visos tās dažādajos aspektos, — kā tā tiek pārstāvēta trešās valstīs, kā tā sadarbojas ar trešām valstīm.

Tas ir būtiski, citādi mēs atkal nonāksim pie sadrumstalošanās. Jautājums ir, kā to paveikt, un tāpēc mēs pašlaik uzturam dialogu ar Padomi un Komisiju. Ja tas būtu ļoti vienkārši, mēs to pašlaik jau būtu paveikuši. Mums tikai jāpārliecinās, ka mēs to darām pareizi un efektīvi. Mēs to izstrādāsim dažās turpmākajās nedēļās.

Runājot par resursiem, es pārliecināšu par elastību. Es pārliecināšu, ka, ja jums konkrētā valstī ir krīze vai ja jūs saprotat, ka jums jāspēj pārvietot resursus, mums tas jāizskata, taču jāizskata parlamentārās pārbaudes kontekstā. Un vēlreiz, mums jādomā par to, kā paveikt šo darbu, ne tikai pašlaik, bet arī nākotnē.

Mums pilnībā jāizvairās no dubultošanās; citādi mēs neiegūsim neko citu, kā tikai vairāk birokrātijas, ko mēs nevēlamies. Mums jāpārliecinās, ka tas ir saistīts dienests, kas labi darbojas, strādājot kā Eiropas Savienības organizācija, kas atbalsta un ko atbalsta citas institūcijas. Un, kā es jau teicu, mums jāatceras, ka tas pašlaik vēl nepastāv. Cerēsim, ka mēs paveiksim darbu dažās turpmākajās nedēļās. Esmu pārliecināta, ka ar Parlamenta atbalstu mēs to paveiksim, lai mēs to varētu īstenot. Mēs varam ieguldīt pamataakmeņus, taču paies laiks tā uzcelšanai, un tas ir tik svarīgi, tāpēc es ceru, ka visi godājamie deputāti to sapratīs.

Daži nobeiguma jautājumi. Attiecībā uz augstākā līmeņa sanāksmēm — mums ir daudzas, dažādas augstākā līmeņa sanāksmes. Jautājums, kas mums vienmēr jāpatur prātā, ir to vērtība un nozīme. Es nevaru piedalīties tajās visās. To vienkārši ir pārāk daudz. Es piedalīšos dažās. Mēs bijām labi pārstāvēti Marokas augstākā līmeņa sanāksmē, jo tajā piedalījās abi priekšsēdētāji. Es patiešām uzskatu, ja piedalās Padomes un Komisijas priekšsēdētāji, mums jāsāk atzīt, ka augstākā līmeņa sanāksmē ES ir pārstāvēta augstā līmenī. Tas ne vienmēr nozīmē, ka arī man tur jāpiedalās, un viņi tam piekrīst.

Visbeidzot, godājamie deputāti runāja par attiecībām ar tādām valstīm kā Japāna, ar valstīm, kas mums ir svarīgi stratēģiskie partneri, piemēram, Krieviju, par to, cik svarīgi un nozīmīgi ir Tuvie Austrumi, kur es atradīšos no svētdienas, un par Čētrinieka svarīgumu un nozīmi, jo es došos cauri Tuvajiem Austrumiem. Es plānoju apmeklēt piecas valstis un komandējuma nobeigumā ieradīšos Maskavā, lai piedalītos Čētrinieka sanāksmē un apspriestu mūsu turpmāko rīcību un debatētu par to.

Visbeidzot, godājamie deputāti, paldies jums, ka pamanījāt manu atrašanos Padomes pusē, un šeit nav Komisijas. Es mainīšu puses. Kamēr nebūs krēsla pa vidu, es turpināšu mainīt puses. Kad es šeit ieradīšos, jūsu pienākums būs atcerēties, kurā pusē man būtu jāatrodas.

Un, visbeidzot, es vēlos vēlreiz pateikties *G. Albertini* un *A. Danjean* kungiem par lieliskajiem ziņojumiem, kas man deva iespēju šodien paust savu viedokli.

(Aplausi)

Gabriele Albertini, *referents*. — (IT) Es pateicos saviem kolēģiem, daudzi no kuriem izteicās šajās debatēs, jo īpaši tiem, kas atzina ziņojuma galvenās daļas, uzslavējot un atbalstot tā saturu, kā arī tiem kolēģiem, kas pauda kritiku un kas galvenokārt to darīja ar vēlmi pārvarēt nožēlojami traģiskos piemērus, kuros tika izmantots spēks, un sapņojot par mieru pasaulē. Grieķu izcilais filozofs Platons ir teicis, ka tikai mirušie redzēs kara beigas. Tomēr, neraugoties uz mūsu atteikumu samierināties ar šo filozofiju un mūsu mēģinājumiem novērst tā īstenošanos, realitāte piespiež mums izmantot spēku pat miera misijās.

Es apsveicu Augsto pārstāvi/ priekšsēdētāja vietnieci *C. Ashton* un pateicos viņai par mana ziņojuma pieminēšanu. Man jo īpaši patīk viens viņas nostājas aspekts, proti, divējādā pieeja, veids, kādā tiek meklēta sinerģija starp Padomes un Komisijas pienākumiem. Viņas fiziskā atrašanās vieta — kas šeit mainīsies starp Padomes un Komisijas pusi — ar piemēru ilustrē viņas vēlmi uzņemties abus amatus.

Es uzskatu, ka mums kā Parlamentam ir jāatbalsta un jāveicina šī sinerģiskā apņemšanās. Eiropas Komisija īsteno politiku tādās jomās kā attīstība, kaimiņattiecības, kā arī stabilitāte un cilvēktiesību un demokrātijas veicināšana; Padome veic miera misijas un misijas tiesiskuma īstenošanai. Šis tematu kopums turpmāk izpaudīsies Eiropas Ārējās darbības dienestā, kam jābūt efektīvam un apgādātam ar visām vajadzīgajām prasmēm un resursiem, lai spētu pilnvērtīgi pildīt savu pienākumu, un mēs strādāsim uzcītīgi, lai to panāktu.

Es arī pateicos Augstajai pārstāvei — un mēs to turpināsim apspriest 23. aprīlī — par piekrišanu piedalīties Ārlietu komitejas uzklaušanās par Ārējās darbības dienestu, kuru mums būs iespēja apspriest detalizētāk. Šī diena iezīmē mūsu sadarbības sākumu, bet noteikti ne beigas.

Arnaud Danjean, referents. – (FR) Priekšsēdētāj, baronese Ashton, dāmas un kungi, paldies jums par visām runām, kas vēlreiz palīdzēja uzlabot šīs debates, uzlabot šo ziņojumu.

Es vēlētos vēlreiz nomierināt tos, kas pauž šaubas un reizēm aizdomas par faktu, ka šis ziņojums varētu pavērt ceļu konkurences palielināšanai, jo īpaši ar NATO, un pat izraisīt izolāciju. Par to nekādā gadījumā nav runas; es nekādi nepiekrītu tam, un es vēlētos piebilst, ka tas neparādās līgumā, gluži pretēji. Jūs varat ticēt EP deputātam no Francijas, kas nenogurdināms cīnīties par to, lai viņa valsts tiktu atkal uzņemta NATO saskaņotajās struktūrās.

Runājot par stratēģisko autonomiju, kuras ideju mēs izstrādājam, — kādu politiku mēs esam attīstījuši 10 gados? Atbilde ir Eiropas Savienības spēja, izmantojot civilās un militārās misijas, būt par starpnieku jomās, kurās citas organizācijas, tostarp NATO, to nevar. NATO nevarētu būt par starpnieku, lai apturētu Gruzijas konfliktu, kurā nav ANO vai EDSO klātbūtnes. NATO neiesaistījās ātrāk par mums Āfrikas raga konfliktā, lai apturētu notikumus, kas apdraudēja mūsu drošības intereses.

Stratēģiskā autonomija arī nozīmē spēju iesaistīties, izmantojot virkni instrumentu, kas ir tikai mūsu rīcībā: civilos un militāros instrumentus, juridiskos instrumentus, finanšu instrumentus, attīstības instrumentus. Eiropas Savienībā ir vislabākie apstākļi, lai izstrādātu šo globālo pieeju krīzes teritorijās.

Mūsu stratēģiskā autonomija arī attiecas uz mūsu spēju vajadzības gadījumā neiesaistīties vienpusējās militārajās kampaņās, arī — kā to uzsvēra daži deputāti no Austrijas — tāpēc, ka starp mums ir neitrālas valstis un mēs respektējam to statusu.

Ar to domāta Eiropas aizsardzība un drošība. Ar to ir domāta stratēģiskā autonomija, ko mēs izstrādājam ar šo politiku. Nekad neaizmirstiet Eiropas drošības un aizsardzības politikas sākumu. Tās sākums ir traģiska, asiņaina kļūda — notikumi Balkānos 20. gadsimta deviņdesmitajos gados, kad Eiropas Savienība nespēja tikt galā ar lielāko drošības problēmu pati savā kontinentā. Neaizmirsīsim to. Mūsu Eiropas pilsoņi to nav aizmirsuši, un viņi mums nepiedotu, ja mēs atteiktos no mērķa redzēt starptautiskajā arēnā nozīmīgu Eiropu.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Ar to šīs darba kārtības punkts ir pabeigts. Debates tiek slēgtas. Esmu saņēmis sešus rezolūciju priekšlikumus⁽¹⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 115. panta 5. punktu, lai pabeigtu šīs debates.

Balsojums notiks šodien.

Elena Băsescu (PPE), rakstiski. – (RO) Vispirms es vēlētos apsveikt *Albertini* kungu ar šā ziņojuma sagatavošanu. Es priecājos, ka ir pieņemti manis ierosinātie grozījumi. Pagājušajā nedēļā Eiropas Komisija paziņoja, ka finansēs 43 nozīmīgākos enerģētikas projektus, tostarp četrus, kas saistīti ar Rumāniju. Turpmāk Komisijai būs jāpievērš pienācīga uzmanība Eiropas mēroga naftas cauruļvadam Konstanca–Trieste, kā arī attiecību pilnveidošanai ar Austrumu partnerības valstīm. Jāpastiprina arī centieni, īstenojot projektus kā daļu no Melnās jūras reģiona sinerģijas, lai nodrošinātu efektīvāku sadarbību šajā jomā. Moldovas Republikai var būt svarīga nozīme gan attiecībā uz Austrumu partnerību, gan attiecībā uz Melnās jūras reģiona sinerģiju. Eiropas Savienībai īpaša uzmanība jāpievērš attiecībām ar šo valsti un jāatbalsta tās centieni virzībā uz pievienošanos Eiropas Savienībai. ES vairāk jāiesaistās neatrisināto konfliktu noregulēšanā Melnās jūras reģionā, tostarp Piedņestrā. Eiropas Savienības ārējās un drošības politikas prioritātei jābūt transatlantiskās partnerības pilnveidošanai. Attiecības ar Amerikas Savienotajām Valstīm ir ļoti svarīgas, lai palīdzētu nostiprināt globālo drošību un stabilitāti. ASV pretraķešu sistēmas daļas uzstādīšana Rumānijas teritorijā ir manai valstij izrādītās uzticības apliecinājums.

⁽¹⁾ Sk. protokolu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Žēl, ka daudzpusējās atbruņošanās process ir pārtraukts un ka vairākus gadus nav bijis politiskās gribas to atsākt. Šā iemesla dēļ ļoti svarīga ir gaidāmā Kodolieroču neizplatīšanas līguma 2010. gada pārskatīšanas konference.

Kā norādīts mūsu parakstītajā rezolūcijas priekšlikumā, mūs ļoti uztrauc draudi, ko rada jaunā kodolbruņošanās sacensība. Tāpēc ir vajadzīga kodolieroču izstrādāšanas, ražošanas un uzglabāšanas tūlītēja pārtraukšana.

Nepieciešams, lai ASV beigtu izstrādāt jaunas taktisko kodolieroču paaudzes un, virzoties pilnīgi pretējā virzienā, parakstītu un ratificētu Līgumu par kodolizmēģinājumu vispārējo aizliegumu.

Mēs arī iestājamies par Irānas kodolprogrammu strīda atrisinājumu mierīgā ceļā un aicinām atsākt sarunas, atkārtoti uzsverot mūsu pretošanos jebkādam militārām darbībām vai spēka izmantošanas draudiem. Mēs arī brīdinām, ka jebkāda militārā darbība vēl vairāk pastiprinātu krīzi reģionā.

Edit Herczog (S&D), rakstiski. – (HU) Priekšsēdētāj, dāmas un kungi, Kodolieroču neizplatīšanas līguma pārskatīšanas konference notiks 2010. gada aprīlī un maijā. Ir svarīgi, lai Eiropas Savienības dalībvalstis šajā sanāksmē paustu vienotu viedokli un atkārtoti apstiprinātu visus trīs līguma pilārus: kodolieroču neizplatīšanu, atbruņošanu un sadarbību kodolenerģijas izmantošanā civiliem mērķiem. Dalībvalstīm jāpauž sava apņemšanos novērst kodolieroču tirdzniecību, pakāpeniski samazināt pastāvošos kodolieroču krājumus un stingri uzraudzīt kodolieroču izgatavošanai vajadzīgo materiālu ražošanu un to ražošanai vajadzīgo produktu glabāšanu. Dalībvalstīm jāuzņemas vadība, piemērojot Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1887, kas pieņemta 2009. gada rudenī (24. septembrī). Atbilstoši minētajai rezolūcijai dalībvalstīm vairāk jāuzsver visaptveroša starptautiskā nolīguma izstrāde, kas regulē kodolieroču skaita samazināšanu stingrā starptautiskajā uzraudzībā. Turklāt tām iepriekšminētajās jomās jācenšas ieviest divus konkrētus pasākumus, lai rādītu piemēru pārējai pasaulei. ES dalībvalstīm jāveicina Līgums par kodolizmēģinājumu vispārējo aizliegumu un ASV un Krievijas START līguma atjaunošana. ES jāuzskata centieni kodoldegvielas jomā par galveno jomu un jākoncentrējas uz noteikumu saskaņošanu, pastiprināšanu un pārredzamības panākšanu attiecībā uz to uzglabāšanu, transportēšanu un tirdzniecību.

Filip Kaczmarek (PPE), rakstiski. – (PL) Dāmas un kungi, vēlos izteikt savas aizdomas, ka kopējās ārpolitikas un drošības politikas 2008. gada ziņojums neizraisīs tādas emocijas kā mūsu debates par šo tematu nākamajā gadā. Es ceru, ka gada laikā mēs uzzināsim, kāds izskatās Eiropas Ārējās darbības dienests, un šim jaunajam dienestam savukārt būs liela ietekme uz Eiropas ārpolitikas attīstību.

Eiropas Savienības mērķos ietilpst kļūt par globālu dalībnieku. Tas ir labi, taču šie mērķi nebūs viegli sasniedzami. Mūs sagaida grūts darbs. Eiropas institūcijām ir jāpanāk sapratne ar EĀDD. Tas nav vienkārši, taču bez tā mēs nespēsim uzlabot ārpolitiku. Mums jāatgriežas pie Eiropas Savienības pamatvērtībām un jāizmanto tās par pamatu, uz kā veidot mūsu ārpolitiku.

Mums vienmēr jāatceras solidaritāte, vienlīdzība, vienotie standarti, kā arī cilvēktiesības un pilsoniskās tiesības. Mums jāatceras, ka jāsaglabā iekšējais līdzsvars un ka mums jāaizstāv tās visu dalībvalstu intereses, kas nav savstarpēji izslēdzošas. Galvenais jautājums, protams, ir vajadzība uzlabot Kopienas institūciju un dalībvalstu koordinēšanu. Īpašas nacionālās intereses nedrīkst būt pretrunā mūsu saskaņotībai vai mūsu kopienai. Paradoksāli, bet pat tās valstis, kas vēlas tik uzskatītas par Eiropas integrācijas virzītājspēku, dažkārt rīkojas pretēji Eiropas Savienības kopējām interesēm. Mainīsim to.

Kristiina Ojula (ALDE), rakstiski. – (ET) Priekšsēdētāj, daži iepriekšējie runātāji uzsvēra strukturālās problēmas saistībā ar Eiropas Ārējās darbības dienestu, kas savu darbu uzsāka pēc Lisabonas līguma spēkā stāšanās. Es uzskatu par ļoti svarīgu stingri ievērot ģeogrāfiskās vienlīdzības principu, veidojot EĀDD, un līdzīgi kā pārējās Eiropas Savienības institūcijās īstenot pozitīvu diskrimināciju attiecībā pret jauno dalībvalstu pārstāvjiem, kas izpaužas pārejas periodā un kas dod iespēju paātrināt profesionālās izaugsmes attīstību. Jauno dalībvalstu pārstāvjiem pietrūkst vajadzīgās gadu desmitiem ilgās darba pieredzes Eiropas Savienības institūcijās, kas ir priekšnosacījums augstāko amatu ieņemšanai. Būtu negodīgi, ja visus svarīgākos amatus ieņemtu veco dalībvalstu ierēdņi un ja jauno dalībvalstu ierēdņiem daudzus gadus būtu jāatrodas malā. Tā acīmredzami būtu resursu izšķērdēšana, jo, piemēram, Maltas pārstāvim varētu būt daudz lielākas zināšanas par Ziemeļāfrikas valstīm, Kipras pārstāvim — par Tuvajiem Austrumiem, Bulgārijai — par Turciju, Polijai — par Baltkrieviju un Ukrainu, Baltijas valstīm — par Krieviju utt. Es ceru, ka Eiropas Savienība nepieļaus kļūdu, ļaujot tikai vecajām dalībvalstīm noteikt EĀDD veidolu, un es ceru, ka tā vietā tā atradīs optimālu risinājumu, kas apmierinās visas dalībvalstis.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Situācija pasaulē rada jaunus izaicinājumus ES ārpolitikas jomā un prasa plašāku izpratni par drošības problēmām. Ir izveidojušās jaunas lielvalstis, un tās aktīvi iesaistās dažādās globālās politikas jomās. Tāpēc ir vajadzīgs pasaules līmeņa dialogs un jaunu sadarbības un pienākumu sadales principu izveide. Mums jāpapildina NATO un ASV milzīgā nozīme pasaules drošības jomā, izveidojot īpašus mobilos spēkus, kā ES daļu, kas spēs cīnīties pret visa veida dabas postījumiem un katastrofām. Eiropas Savienību uzskatīs ne tikai par institūciju, kas cīnās par demokrātiju un cilvēktiesībām, bet arī par institūciju, kas palīdz grūtībās nonākušajiem cilvēkiem. Citu apdraudējumu briesmas neapšaubāmi palielinās, tāpēc enerģijas piegādes drošība un nodrošinātība ar pārtiku kļūst svarīga. Es uzskatu, ka jāizstrādā jauna koncepcija par ES ārējās darbības dienesta funkcionēšanu, kurā tiek definētas Kopienas darbības jomas un dienesta izveides principi, kā arī principi pienākumu sadalei un sadarbībai ar dalībvalstu diplomātiskajiem dienestiem, lai būtu skaidrs, kādas funkcijas veic atsevišķas ES institūcijas. Ja sākumā neizdosies izstrādāt funkciju un kompetenču sadali, varētu rasties pārpratumi starp dažādām institūcijām un ES līderiem, kā arī starp ES un dalībvalstīm. Sākotnējā pieredze attiecībā uz Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos funkcijām un vispārējais uzskats, ka viņai jābūt aktīvai un jāpiedalās dažādos pasākumos, liek mums domāt par vietnieku iecelšanu vai citu komisāru iesaistīšanu lielākā apmērā viņas darba jomās, jo mums to ir tik daudz.

Traian Ungureanu (PPE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju G. Albertini ziņojumu, kurā uzsvērti galvenie kopējās drošības politikas un ārpolitikas aspekti, jo īpaši punktus par Austrumu partnerības izveidi un Eiropas politiku attiecībā uz Melnās jūras reģionu. Austrumu partnerība un Euronest parlamentārā asambleja nodrošina piemērotu satvaru ES austrumu kaimiņu tuvināšanai Eiropas standartiem, kā arī precizē konkrētu valstu, piemēram, Moldovas Republikas, izredzes pievienoties ES. Vēlos jo īpaši uzsvērt ātrās un konkrētās palīdzības nozīmi, kas jāsniedz Moldovas Republikas eiropieiski noskaņotajai valdībai. Šajā saistībā jāpaātrina divi Eiropas pasākumi: ES makrofinansālā atbalsta piešķiršanas process un vīzu režīma atcelšana Moldovas Republikas pilsoņu ceļojumiem uz ES. Melnās jūras reģionā ir ļoti svarīgi turpināt Eiropas mērķi nodrošināt ES enerģijas piegādes drošību. Es atbalstu ziņojuma 21. punktu, kas aicina ES pilnībā un pēc iespējas ātrāk īstenot *Nabucco* projektu. Cits jautājums šo debašu laikā, kas arī ir ļoti svarīgs, ir ASV pretraķešu aizsardzības projekta un tā nozīmes Eiropas drošībai atbilstošs novērtējums. Rumānijas iesaistīšanās šajā projektā liecina, ka Rumānija ir kļuvusi par īstu Eiropas drošības garantu un ka tā pilnībā spēj novērtēt savas saistības drošības jomā attiecībā pret sabiedrotajiem.

Janusz Władysław Zemke (S&D), rakstiski. – (PL) Es vēlētos izteikt dažas piezīmes par Eiropas drošības stratēģiju un kopējo drošības un aizsardzības politiku.

Eiropas Parlamenta rezolūcijas priekšlikumā pareizi definēti galvenie draudi un problēmas, ar ko saskaras Eiropa. Problēma ir apstākļi, ka mēs nespējam uz tiem pietiekami reaģēt, vismaz ne vienmēr pietiekami ātri. Ir trīs galvenās nepilnības, un ja mēs tās varētu pārvarēt, mēs ievērojami uzlabotu kopējās drošības un aizsardzības politikas efektivitāti. Pirmā nepilnība ir visu ES dalībvalstu apņemšanās īstenot kopēju politiku, nevis tikai mutiski deklarēt tās nepieciešamību. Otrkārt, daudzu Eiropas institūciju darba vājā koordinēšana. Vēl aizvien nav Eiropas mēroga reaģēšanas centra kritisku situāciju gadījumā. Treškārt un visbeidzot, militārās un civilās iespējas, kas patiešām ir Eiropas Savienības rīcībā, nevis tikai atsevišķu dalībvalstu rīcībā, ir pārāk niecīgas.

Paslaik vispārzināmas ir, piemēram, problēmas ar gaisa transportu, un tam ir būtiska nozīme ātrai reaģēšanai krīzes situācijās. Tikai progress šajās trīs jomās kopējo drošības un aizsardzības politiku padarītu efektīvāku.

(Sēdi uz brīdi pārtrauca, gaidot balsojumu)

SĒDI VADA: E. McMILLAN-SCOTT

Priekšsēdētāja vietnieks

7. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir balsojums.

(Par balsojuma rezultātiem un citām detaļām: sk. protokolu)

Robert Atkins (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, kas attiecas uz Reglamenta neievērošanu, es domāju, ja jūs plkst. 12.00 paziņotu, ka pirmā balsošana ir sākusies, cilvēki apsēstos un piedalītos, un nevajadzētu gaidīt, kad viņi apsēdīsies un piedalīsies, lai sāktu balsošanu.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Es būšu ļoti uzmanīgs.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, es atvainojos par šo iejaukšanos, bet, būdams Itālijā ievēlēts Eiropas Parlaments deputāts, es uzskatu, ka mans pienākums ir no šīs sēžu zāles nodot cieņas un godbijības apliecinājumus manas valsts prezidentam *Giorgio Napolitano*, Itālijas konstitucionālo vērtību un nacionālās vienotības aizbildnim.

Šajā sēžu zālē Itālijas prezidents vienmēr būtu jāpiemin tikai ar cieņu un godbijību.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Tagad pāriesim pie balsošanas.

7.1. Noteiktu veidu sabiedrību gada pārskati attiecībā uz mikrouzņēmumiem (A7-0011/2010, Klaus-Heiner Lehne) (balsošana)

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlos darīt Parlamentam zināmu, ka sēžu zāles balkonā atrodas *Noam Shalit*; viņš ir tēvs *Staff Sergeant Gilad Shalit*, kurš ir gan Izraēlas, gan ES pilsonis un kuru *Hamas* organizācija Gazā vairāk nekā trīs gadus cietsirdīgi tur ieslodzījumā *incommunicado*. Mēs visi Parlamentā ceram, ka *Noam Shalit* īstenotā kampaņa par savu dēlu gūs panākumus un ka viņš drīzumā tiks atbrīvots.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Paldies, *Tannock* kungs!

7.2. ES stratēģija 2020. gadam — pasākumi saistībā ar Eiropadomes 2010. gada 11. februāra neoficiālo sanāksmi (B7-0150/2010) (balsošana)

7.3. Goldstone ieteikumu īstenošana attiecībā uz Izraēlu un Palestīnu (B7-0135/2010) (balsošana)

7.4. Pilsoniskās sabiedrības un mazākumtautību stāvoklis Baltkrievijā (B7-0134/2010) (balsošana)

7.5. Nodokļu piemērošana finanšu darījumiem (balsošana)

7.6. Vienotā eiro maksājumu telpa (balsošana)

7.7. Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgums (balsošana)

- Pirms balsojuma par grozījumu Nr. 1:

Tokia Saïfi, PPE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es nolasīšu mutisko grozījumu: „aicina Komisiju turpināt sarunas par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu (ACTA) un tajās ietvert tikai pašreizējo intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanas nodrošināšanu”.

(Mutiskais grozījums tika pieņemts)

7.8. Regula, ar ko piemēro vispārējo tarifa preferenču sistēmu (balsošana)

- Pirms balsojuma par grozījumu Nr. 4:

Yannick Jadot, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu iesniegt mutisku grozījumu šim grozījumam, svītrotot divas šī grozījuma daļas, proti „Kolumbijas armija” un „par Kolumbiju”.

Tādējādi grozījums skan šādi: „uzskata, ka satraucošās ziņas par arodbiedrību locekļu slepkavībām Kolumbijā, kā arī nesen saņemtās un tagad Kolumbijas valsts prokurora apstiprinātās ziņas, ka Lamakarenas reģionā ir atklāti masu kapi, kuros apglabāti simtiem pēdējos gados noslepkavotu cilvēku līķi, ir pietiekami pierādījumi, lai Komisija varētu uzsākt izmeklēšanu saskaņā ar šo regulu.”

(Mutiskais grozījums tika pieņemts. Grozītais grozījums Nr. 4 tika noraidīts)

7.9. 2008. gada ziņojums par KĀDP (A7-0023/2010, Gabriele Albertini) (balsošana)

- Pirms balsojuma:

Heidi Hautala (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs, šajā ziņojumā ir aplūkota kopējā ārpolitika un drošības politika 2008. gadā. Taču tajā nav pieminēts, kas notika 2008. gada 10. martā, kad Tibetas iedzīvotāji izrādīja miermīlīgu protestu pret savas kultūras un reliģijas apspiešanu. Šodien mums ir viesis no Tibetas, *Namdrol Lhamo* kundze, mūķene, kura 12 gadus bija ieslodzīta Drapči cietumā, jo viņa bija piedalījies miermīlīgā demonstrācijā un pēc tam cietumā ierakstīja dziesmas. Mums būtu jāizrāda cieņa viņai un pārējiem drosmīgajiem Tibetas iedzīvotājiem, kuri dzīvo okupācijas režīmā.

Es samērā nesen tikos ar Dalai Lamu, un mēs nonācām pie secinājuma, ka steidzami jāveic neatkarīga starptautiska izmeklēšana saistībā ar to, kas Lasā notika šīs 2008. gada 10. marta sacelšanās laikā un ap šo laiku, jo tikmēr, kamēr nav veikta šāda izmeklēšana, Ķīna turpinās apvainot Tibetas trimdas valdību un Dalai Lamu šīs sacelšanās un tai sekojošās vardarbības izprovocēšanā.

Saskaņā ar Tibetas trimdas valdības teikto bojā gājuši vismaz 220 Tibetas iedzīvotāji, daudzi no tiem policijas patvaļīgas apšaudes, nežēlīgas izturēšanās vai spīdzināšanas cietumos rezultātā. Vēl vairāk ir to, kuri pazuduši bez vēsts.

(Ilgstoši aplausi)

- Pirms balsojuma par grozījumu Nr. 1:

Adrian Severin, S&D grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, mums ir grozījums.

Mūsu grupa būtu balsojusi „pret”, bet, lai mēs varētu balsot „par”, mēs gribētu svītrot šos vārdus: „kas ļaus izbeigt Izraēlas blokādi”.

Mēs uzskatām, ka Izraēlas blokāde ir pārāk komplicēts jautājums, un es domāju, ka nav skaidras saiknes starp iepriekšējo tekstu un šiem vārdiem. Ja šos vārdus varētu svītrot, es domāju, mūs apmierinātu pārējā šī grozījuma daļa un mēs varētu balsot par to. Šīs ir nelielas izmaiņas, bet tās ļautu mums balsot par.

(Mutiskais grozījums tika pieņemts. Grozītais grozījums Nr. 11 tika noraidīts)

7.10. Eiropas drošības stratēģijas īstenošana un kopējā drošības un aizsardzības politika (A7-0026/2010, Arnaud Danjean) (balsošana)

- Pirms balsojuma par grozījumu Nr. 5:

Reinhard Bütikofer, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos ierosināt balsojumu par šī priekšlikuma grozījumu, kuru es tūlīt nolasīšu.

„aicina Augsto pārstāvi/ Komisijas priekšsēdētāja vietnieci, Padomi un dalībvalstis pārvarēt nelīdzsvarotību starp civilajām un militārajām plānošanas iespējām”, un pārējo svītrot, jo pārējais jau ir iekļauts tekstā.

(Mutiskais grozījums netika pieņemts)

- Pirms balsojuma par grozījumu Nr. 34:

Hannes Swoboda, S&D grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, kolēģi ir iesnieguši grozījumu, kuram mēs varētu piekrist, ja mēs varētu to apvienot ar sākotnējo grozījumu. Es saprotu kolēģus, un mēs piekrītam viedoklim, ka mūsu stratēģiskajam lēmumam nav jābūt atkarīgam no Krievijas, taču Krievija ir svarīgs partneris.

Ja kolēģi varētu piekrist, ka mēs viņu grozījumu papildinām ar vārdiem „tai skaitā Krieviju” — Krievija ir viena no kontinentālā dialoga locekļiem — mēs varētu piekrist un balsot par šo grozījumu.

(Mutiskais grozījums netika pieņemts)

7.11. Kodolieroču neizplatīšanas līgums (balsošana)

8. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

Ziņojums: Klaus-Heiner Lehne (A7-0011/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu paziņot, ka es atbalstu šo lēmumu, lai gan mana balsošanas karte sākumā nedarbojās, un tāpēc es to gribu paziņot. Taču tagad ķersimies pie lietas. Dāmas un kungi, priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par izmaiņām mikrouzņēmumu pienākumos sniegt gada pārskatu. Šis projekts izraisīja vētrainas debates gandrīz visos līmeņos gan Eiropas Savienībā, gan dalībvalstu iestādēs. Es esmu pārliecināts, ka mums ir jāizstrādā kopēji Eiropas Savienības noteikumi. Taču es gribētu uzsvērt, ka, samazinot slogu mikrouzņēmumiem, mēs nedrīkstam pārkāpt godīgas konkurences noteikumus ne dalībvalstu iekšējos tirgos, ne Eiropas Savienības tirgū. Manuprāt, būtu jāievieš vienots nodoklis mikrouzņēmumiem, kas dažās valstīs jau pastāv. Ja to varētu aprēķināt, tas atkarībā no uzņēmuma veida būtu aprēķināms vai nu pamatojoties uz darbinieku skaitu, vai apgrozījumu, vai teritoriju. Rezultātā šiem uzņēmumiem vairs nebūtu kārdinājuma iesaistīties nelegālās darbībās.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ar izvēli atbrīvot mikrouzņēmumus no pienākuma sagatavot gada bilanci, Eiropas Parlaments skaidri atbalsta nevajadzīgas birokrātijas atcelšanu. ES mērogā nodrošinot nodokļu atvieglojumu aptuveni EUR 6,3 miljardu apmērā, mēs sniedzam arī taustāmu stimulu Eiropas mazo un vidējo uzņēmumu sektora izaugsmei. Ja dalībvalstis pašas varēs pieņemt lēmumus par atbrīvošanu no pienākuma veidot gada pārskatu, es paredzu, ka pēc iespējas vairāk valstis, jo īpaši Vācija, izmantos šo iespēju. Šī kārtība ne tikai ļaus attiecīgajiem uzņēmumiem ietaupīt laiku un līdzekļus aptuveni EUR 2000 apmērā vienam uzņēmumam; tas ir arī ļoti labs piemērs tam, ka Eiropa ir iedzīvotājiem draudzīgāka, nekā daudzi cilvēki uzskata. Būtu jauki, ja šim piemēram Parlamentā varētu sekot daudzi citi piemēri.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es neatbalstīšu K.H. Lehne rezolūciju. Man žēl, jo tā attiecas uz mikrouzņēmumiem, kas ir ekonomikas mugurkauls, bet galvenokārt es uzskatu, ka šī rezolūcija, kāda tā ir šobrīd, rada konkurences atšķirības starp dažādu dalībvalstu uzņēmumiem, un tas nav tas, ko mēs gribam panākt, jo īpaši šajā krīzes laikā. Patiesībā grāmatvedības uzskaitē ir efektīva un vajadzīga tieši tā iemesla dēļ, ka tā ļauj uzņēmumiem konkurēt tirgū, kā arī saņemt bankas kredītu, jo vadības kvalitāte tiek mērīta, pamatojoties uz uzņēmumu un arī mikrouzņēmumu bilanci.

Es uzskatu, ka mums drīzāk būtu jāstrādā, lai palīdzētu mikrouzņēmumiem saņemt nodokļu atvieglojumus, kas ļautu jauniem uzņēmējiem un ģimenes uzņēmumiem būt pilnībā konkurētspējīgiem tirgū, un galu galā ļautu tiem saņemt kredītu no iestādes, kura līdz šim, cik man zināms, galvenokārt ir piešķirusi kredītus lielajiem uzņēmumiem.

Marian Harkin (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es ar lielu prieku atbalstu K.H. Lehne ziņojumu, kas palīdzēs samazināt mikrouzņēmumu administratīvo slogu.

Viens no jautājumiem, kas nemitīgi izskan, runājot ar mazajiem uzņēmumiem, ir jautājums par pārmērīgu regulēšanu un birokrātiju, un iestīgšanu dokumentu plūdus. Tiem ir pamatots arguments, sakot, ka tiem kā mikrouzņēmumiem nedrīkst piemērot tādus pašus noteikumus un nosacījumus kā lielākajiem uzņēmumiem.

Lēmums, ko mēs šodien pieņemām, ir saprātīga un labi pamatota atbilde uz grūtībās nonākušo Eiropas mazo uzņēmumu bažām. Pārsvārā mēs Parlamentā ierosinām jaunus tiesību aktus, bet šodien mēs veicām izmaiņas tiesību aktā. Tas radīs labāku vidi uzņēmējdarbībai un palielinās mazo uzņēmumu konkurētspēju un to noteikti bija vērts darīt.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlētos pateikties K.H. Lehne kungam par šo ziņojumu. Eiropas Savienība pievērš lielu uzmanību uzņēmējdarbībai — kā šodien bija redzams — un mana grupa, Eiropas Tautas partija (Kristīgie demokrāti), jo īpaši vienmēr ir uzskatījusi mazo un vidējo uzņēmumu atbalstīšanu par vienu no savām prioritātēm. Tāpēc es uzskatu, ka mūsu veiktā darbība, kuras

mērķis ir samazināt birokrātiju un samazināt mikrouzņēmumu izmaksas, ir ļoti savlaicīga. Šis pasākums ir būtiska palīdzība mazajiem uzņēmumiem šajā sarežģītajā laikā.

Visbeidzot, es atbalstu šī pasākuma elastīgumu, kas sniedz dalībvalstīm iespēju pieņemt direktīvu vislabvēlīgākajā laikā. Tā mērķis ir novērst jebkādu nelikumību, ko varētu izraisīt pēkšņa un pārmērīga kontroles samazināšana.

Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0151/2010

Philippe Lamberts, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es uzskatu, ka mūsu šodienas balsojums ir ievērojams, raugoties no divām sakarībām. Pirmkārt, tāpēc, ka trīs lielas grupas nolēma sagatavot kopīgu rezolūciju, kuru tās iesniedza sešas minūtes pirms noteiktā termiņa, tādā veidā novēršot iespēju, ka citas grupas varētu iesniegt jebkādas grozījumus. Šī slēgtā attieksme ir Parlamenta necienīga.

Otrkārt, ja vēl būtu sagatavots teksts, kuram ir kāda jēga! Laikā, kad Komisija, kurā ir pārstāvētas tās pašas politiskās partijas, spēj nākt klajā ar pieciem mērķiem un sešiem politikas virzieniem, kas atbalsta šos mērķus, Parlaments ar trīs lielo politisko grupu atbalstu nāk klajā ar rezolūciju, kurā vispār nekas nav pateikts.

Es uzskatu, ka šī rezolūcija ļoti lielā mērā padara Parlamentu par apsmieklu objektu, kurš tik svarīgās debatēs kā debates par ES stratēģiju 2020. gadam nedara neko citu, kā vien paziņo acīmredzamo.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Kā tas ir labi zināms, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa bija viena no pirmajām, kas prasīja specifiskāku pieeju ekonomiskās izaugsmes stratēģijai. Tieši tādēļ es vēlos izteikt atzinību par grozījumiem, ko ES stratēģija 2020. gadam ievieš, raugoties no šādas perspektīvas.

Tomēr es uzskatu, ka dažos aspektos progress nav pietiekams. Tāpēc es gribētu pievērst uzmanību tam, ka ES stratēģijā 2020. gadam nav pilnīgi skaidri pateikts, kādas būs attiecības starp kohēzijas politiku un šo stratēģiju. Manuprāt, priekšsēdētāja kungs, kohēzijas politikai kā finanšu instrumentam, kas paredzēts galvenokārt reģionālajai attīstībai, arī turpmāk jābūt vērstai uz reģioniem.

Turklāt Komisijas priekšlikumā ir noteikts, ka par to politiku īstenošanu un pārvaldību, kuras izriet no šīs stratēģijas, galvenokārt ir atbildīga Padome un dalībvalstis, taču vienlaikus bez ievēribas ir atstāta svarīgā nozīme, kāda konkrētu rezultātu sasniegšanā reģionālā un vietējā līmenī ir vietējām iestādēm.

Es uzskatu, ka šīs stratēģijas panākumi būs atkarīgi galvenokārt no veida, kā tā tiks īstenota valstu, vietējā un reģionālajā līmenī.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Eiropadomes 11. februāra neoficiālajā sanāksmē valstu vai valdību vadītāji pieņēma deklarāciju, lai atbalstītu Grieķijas centienus uzlabot tās ekonomisko un finanšu stāvokli. Tika apspriests arī temats, kas attiecas uz to, par ko Eiropas Savienība iestāsies 2020. gadā kā par Lisabonas stratēģijas turpinājumu.

Es uzskatu, ka šis balsojums ir balsojums par solidaritāti, jo, raugoties uz ES 2020. gadā, noteiktās prioritātes ir jāīsteno daudz stingrākā veidā, kas vienlaikus ļauj izmantot katra reģiona specifiskās īpatnības un atrisināt problēmas, ar kurām saskaras attiecīgais reģions.

Ekonomiskajai konkurētspējai ir jāturpina palielināties, lai radītu jaunas darbavietas, savukārt dažādās jomās, tostarp izglītībā un pētniecībā, ir vajadzīgi ieguldījumi. Es esmu stingri pārliecināts, ka katram reģionam un katrai dalībvalstij specifiskās problēmas tiks pienācīgi analizētas un risinātas, pamatojoties uz solidaritātes principu, lai mēs varētu izpildīt mērķus, kurus plānojam izvirzīt stratēģijā 2020. gadam.

Ieguldījumiem izglītībā ir vajadzīgs, lai pastāvētu tāda infrastruktūra, kas atbalsta zināšanu praktisku izmantojumu, sociālu kohēziju un Eiropas ekonomiskās konkurētspējas globālu attīstību.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā Padomes secinājumus un debates, kas saistībā ar tiem pēc tam notika Parlamentā Briselē, kā arī atbildīgā komisāra un vairāku dalībvalstu vadītāju ieņemto nostāju, ir skaidrs, ka krīzes laikos un laikā, kad atsevišķas dalībvalstis piedzīvo nopietnas ekonomiskās problēmas, mums citu lietu starpā un saskaņā ar pašreizējo monetāro savienību, Eiropas solidaritātes principu un jauniem politikas virzieniem ir jāpievēršas spekulatīviem uzbrukumiem, kas vērsti pret noteiktām dalībvalstīm.

Tāpēc ļoti svarīga ir nostāja, kāda šajā laikā tiek ieņemta attiecībā uz Eiropas institūciju un struktūru izveidi šo problēmu risināšanai, piemēram, Eiropas Monetāro fondu. Mēs ļoti daudz sagaidām no Padomes tuvākajās dienās un gaidām, ka tiks veikta efektīva darbība, lai atrisinātu šī kritiskā perioda problēmas.

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Dāmas un kungi, es vēlos runāt par ES stratēģiju 2020. gadam. Principā mēs atbalstām visas iniciatīvas, kas uzlabo stāvokli Eiropas Savienībā, bet tas nenozīmē, ka mēs pret tām attiecamiem nekritiski un nevēlamies uzlabojumus. Manuprāt, tas ir attiecināms arī uz Eiropas Savienības stratēģiju 2020. gadam. Gribam mēs to vai ne, bet mums ir mazliet jāizlīdzina robežas starp dalībvalstu noteikumiem ekonomikas jomā. Es, protams, šajā gadījumā nekādā ziņā nerunāju par tādām jomām kā kultūra, tradīcijas vai valsts mantojums. Tomēr mums jāuzsver, ka ekonomikas ziņā Eiropas Savienības tirgus ir kopīgs tirgus. Pretējā gadījumā tas būtu tāpat, kā ja viena valsts sāktu piemērot dažādus nosacījumus dažādiem reģioniem. Tāpēc, neatkarīgi no tā, cik lielā mērā lielās un mazās ES dalībvalstis varētu tam pretoties, ir jānosaka termiņš, līdz kuram visā Eiropas Savienībā jāievieš kopīgi nosacījumi ekonomikas jomā. Es atzinīgi vērtēju uzmanību, kas tiek pievērsta arī progresīvajām tehnoloģijām, kā arī uz zināšanām pamatotai ekonomikā un zinātnei. Taču mums jāatzīst, ka visām Eiropas Savienības ...

Priekšsēdētājs. – Es atvainojot, bet, manuprāt, mēs esam dzirdējuši pietiekami. Liels jums paldies, Uspaskich kungs. Esmu spiests jūs pārtraukt.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret šo ziņojumu, jo ES stratēģija 2020. gadam virzās pa to pašu neveiksmīgo neoliberālo taciņu kā Lisabonas stratēģija, kas paplašināja reģionālās un sociālās atšķirības, palielināja nabadzību un bezdarbu un kas bija galvenais krīzes cēlonis Eiropas Savienībā. Tāpēc mums ir vajadzīgas radikālas izmaiņas sistēmā, kā tiek īstenota ekonomiskā un sociālā politika, lai tajās vairāk būtu apsvērta pilnīga nodarbinātība un stingrākas sociālās tiesības.

Kad iestājās krīze, Eiropas Savienības vadītāji neoficiālajā augstākā līmeņa sanāksmē sēdēja noliektām galvām, ļaujot katrai dalībvalstij pašai risināt savas problēmas, un tagad viņi grib uzraudzīt valstu finanšu deficītus. Viņi izturējās pret Grieķiju kā pret melno avi, un viņi grib, lai tiktu pieņemti skarbi pasākumi, kaitējot darba ņēmēju interesēm Grieķijā un citās valstīs.

Tāpēc antisociālais un pret attīstību vērstais Stabilitātes pakts ir jāaizstāj ar attīstības un paplašināšanas paktu, kā tas aprakstīts Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas iesniegtajā priekšlikumā.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Eiropas Savienībai neapšaubāmi ir vajadzīga jauna stratēģija, kas mums palīdzēs un nodrošinās iespēju izstrādāt savu atbildes reakciju uz ekonomisko un finanšu krīzi. Svarīgam šīs stratēģijas elementam jābūt iedzīvotāju brīvas pārvietošanās stiprināšanai, un tam jāattiecas uz visām iedzīvotāju grupām: darba ņēmējiem, uzņēmējiem, zinātniekiem, studentiem un arī pensionāriem, un tas ir ietverts mūsu rezolūcijā. Vēl viena laba iezīme ir tas, ka lielāks uzsvars ir likts uz atbalstu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Bez šādu uzņēmumu attīstības nebūs iespējams uzlabot situāciju Eiropas Savienībā.

Daži uzskata, ka šajā stratēģijā pārāk maz ir pateikts par kohēzijas politiku. Es neesmu pārliecināts, ka tā ir taisnība, jo patiesībā stratēģijā ir vesela daļa par kohēzijas politikas milzīgo nozīmi attiecībā uz Eiropas Savienības nākotni. Taču esmu pārliecināts, ja tas viss netiks īstenots, neviena stratēģija nepalīdzēs uzlabot šo situāciju.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, mums ir pienācis laiks kļūt politiski pieaugušiem. Šī krīze ir parādījusi, ka vajadzīga Kopienas autoritatīvu aģentūru lielāka koordinācija un vadība, vajadzīgi lielāki līdzekļi infrastruktūras projektiem un lielāks uzsvars uz to, lai nodrošinātu patiesu atbalstu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

Mums ir jāorganizē nozīmīgi centieni, lai pilnībā ieviestu iekšējo tirgu, un mums steidzami jāmēģina mainīt kopīgā fiskālā politika. Līdz šim daudzi pievēra acis uz tiem „atkritumiem”, ko Amerikas bankas izgāza globālajā tirgū, izmantojot bezjēdzīgas formalitātes, pat Eiropas Savienībā. Tagad ir laiks atbildībai un drosmei. Šajā rezolūcijā, par kuru es balsoju kopā ar savu grupu, ir ietverti daži no šiem jautājumiem, bet es uzskatu, ka priekšsēdētājam J.M. Barroso, Padomei un Parlamentam ir jārikojas drosmīgāk.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Jaunā ES stratēģija patiesībā ir Lisabonas stratēģijas jaunākā mēģinājuma. Ja tā sekos savas vecākās mēģinājuma paraugam, tā nenokārtos savus eksāmenus vai kvalifikācijas pārbaudi.

Laikā, kad Eiropas Savienības vadītāji runāja par vajadzību pieņemt Lisabonas stratēģiju, dalībvalstis patiesībā ierobežoja darba ņēmēju brīvu pārvietošanos un arī pakalpojumu brīvu apriti. Jaunā stratēģija, protams, ir

mazliet labāka par tās versiju pirms pāris mēnešiem, kurā vispār nekas netika teikts par kohēziju. Taču patlaban tā vairāk atgādina vēlmju sarakstu. Mēs gatavojamies pārbaudīt šo stratēģiju Eiropas Savienības septiņu gadu budžetā, sākot no 2014. gada. Es ceru, ka tā būs stratēģija, kas neveicinās Eiropas savienības veco dalībvalstu dominēšanu pār Eiropas Savienības jaunajām dalībvalstīm.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Es balsoju pret ES stratēģiju 2020. gadam. Es balsoju pret to, jo tā skaidri apliecina uzticību neolīberālai ekonomikas politikai. Tajā skaidri ir paziņots nosodījums protekcionisma ekonomiskajai politikai, citiem vārdiem sakot, tam, ka valstij ir sava loma ekonomikā. Tomēr finanšu un ekonomiskā pasaules krīze ir parādījusi, ka mēs nevaram atstāt pilnīgi visu tirgu ziņā. Turklāt acīmredzama ir šīs stratēģijas uz imperiālismu vērsta koncepcija. Tā paredz, ka noteikumi stāsies spēkā automātiski, ja dalībvalstis tos noteiktajā laikā netransponēs savā likumdošanā. Tā tiecas radīt Eiropas uzraudzības iestādi, un atsevišķās tās vietās ir arī skaidrs, ka tā rezultātu sasniegšanai tiecas drīzāk izmantot saistošus tiesību aktus, nevis ļaut pieņemt autonomus lēmumus. Tādēļ mēs balsojam „pret”.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, būdama Budžeta kontroles komitejas locekle, es vēlos pateikt, ka es, protams, balsoju par ES stratēģiju 2020. gadam, jo es uzskatu, ka bija svarīgi, lai Parlaments sniegtu savu atzinumu. Taču man ir iebildumi, kurus es vēlos Parlamentam paskaidrot, proti, ka 18. punkta formulējums rada šaubas, kas ir maldīgi. Tas ir, tā nav tiesa.

Tajā teikts, ka Revīzijas palāta ir kritizējusi Komisiju un dalībvalstis, bet patiesība ir pretēja. Patiesība ir tāda, ka 80 % Eiropas Savienības budžeta pārvaldības nav saņēmusi kritiku; tā vietā šogad pirmo reizi 11 gadu laikā Revīzijas palāta mūs apsveica un sniedza pozitīvu ticamības deklarāciju par mazliet vairāk nekā 33 % budžeta, ko pārvalda dalībvalstis, proti, lauksaimniecības izdevumiem, un tas ir tādēļ, ka ir uzlabota uzraudzības sistēma, kura tagad labāk darbojas.

Tāpēc es uzskatu, ka 18. punkta formulējums radīs pārpratumus sabiedrībā, ka 80 % budžeta ir slikti pārvaldīti un ka mēs par to esam saņēmuši kritiku. Es gribu to paskaidrot jums, dāmas un kungi, un visai Eiropas sabiedrībai.

Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0136/2010

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Es balsoju pret R. Goldstone ziņojumu, lai gan sākotnēji šķita, ka šis ziņojums ir labi domāta iniciatīva veikt rūpīgu Izraēlas un Palestīnas konflikta analīzi un noteikt vislabākos risinājumus, lai uzlabotu stāvokli šajā reģionā.

Taču es būtu vēlējies, lai šis ziņojums ir objektīvāks, ievērojot starptautiskās un humanitārās tiesības. Patiesībā man bija ļoti nepatīkams pārsteigums konstatēt, ka šajā ziņojumā Izraēlas valdība ir mērīta ar tādu pašu mēru kā Hamas, kura, kā mēs zinām, ir iekļauta Eiropas Savienības teroristu organizāciju sarakstā. Tādēļ es nedomāju, ka šis ziņojums jebkādā veidā palīdzēs atrisināt Izraēlas un Palestīnas konfliktu vai mazināt saspīlējumu un uzlabot kopējo stāvokli reģionā. Tas ir iemesls, kāpēc es balsoju pret šo ziņojumu.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Manuprāt, tā ziņojuma autori, ko sagatavojusi tiesneša R. Goldstone komanda, ir starptautiski atzīti eksperti, kuru ieskatu un objektivitāti mums nav pamata apšaubīt. Šis ziņojums ir atklāts un līdzsvarots, un tādēļ mums ir jārada apstākļi, kas vajadzīgi tā ieteikumu īstenošanai. Es balsoju par šo ziņojumu, lai gan es nepiekrītu visiem tajā ietvertajiem punktiem, bet ir labi, ka esam ieņēmuši šādu nostāju, ko Parlaments šodien pieņēma. Cerams, tas palīdzēs ierobežot konfliktējošo pušu īstenoto savas varas pārsniegšanu un ilgtermiņā veicinās sen gaidītā ilgstoša miera panākšanu Tuvajos Austrumos.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Izraēla 2008. gada decembrī sāka brutālu uzbrukumu Gazas joslai, kā rezultātā bojā gāja vairāk nekā 1400 cilvēku, lielākoties tie bija civilie iedzīvotāji, tostarp 450 bērni. Izmantojot objektīvas metodes un plaša mēroga liecību vākšanu, R. Goldstone ziņojumā tika atklātas šīs zvērības un uzskaitīti starptautisko tiesību aktu noteikumi, kurus Izraēla ar šo brutālo darbību ir pārkāpusi. Protams, ka „Kustības par labāku Ungāriju” delegācija Eiropas Parlamentā balsoja par Eiropas Parlamenta rezolūciju par R. Goldstone ieteikumu pieņemšanu un īstenošanu, un vienlaikus mēs atvainojamies palestīniešu upuriem, jo Ungārijas valdība apkaunojoši un diametrāli pretēji Ungārijas sabiedrības viedoklim starptautiskos forumos turpina ieņemt R. Goldstone ziņojumam pretēju pozīciju.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, R. Goldstone ziņojums ir pārāk vienvirspusīgs. Par pārāk daudzām lietām vaina ir uzvelta Izraēlai, un tomēr tā bija Hamas, kas ļaunprātīgi izmantoja civilās aizsardzības mērķus un civiliedzīvotājus kā aizsegu, ieroču glabātuvu un dzīvu vairogu. Diemžēl R. Goldstone ziņojumā tas vispār nav pieminēts.

Iespējams, šīs vienaspusīgās pieejas iemesls ir tas, ka šī Apvienoto Nāciju Organizācijas kompetentās komitejas ziņojuma sagatavošanu vadīja tādas valstis kā Saūda Arābija, Lībija un Pakistāna. Nevarētu teikt, ka šīs valstis pasaulē būtu slavenas ar savu izcilo situāciju demokrātijas un vārda brīvības jomā. Ja jums ir darīšana ar šādām valstīm, tad tās jūs inficē. Diemžēl tas ir ietekmējis arī R. Goldstone, un šī iemesla dēļ es balsoju pret Eiropas Parlamenta kopīgo rezolūciju. Faktiski šī rezolūcija ir tikpat vienaspusīga kā pats R. Goldstone ziņojums.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret R. Goldstone ziņojumu. Es uzskatu par apkaunojumu to, ka Eiropas Parlaments ir pieņēmis šo ziņojumu, kaut arī ar nelielu balsu vairākumu, jo tas notika ļoti neobjektīvi, un jāsaka, ka Parlamentā šajā jautājumā pastāvēja ļoti lielas domstarpības.

Es vēlētos komentēt vienu punktu. Vairāk nekā 600 Eiropas Parlamenta deputātu pilnīgi pareizi nobalsoja par to, ka Hamas tiek atzīta par teroristu organizāciju. Par spīti tam, ka mēs gandrīz vienprātīgi piekritām, ka Hamas ir teroristu organizācija, mēs, vai vismaz vairākums Parlamenta deputātu, balsojām par šo ziņojumu, izrādot savu piekrišanu tajā minētajiem pasākumiem un visiem tiem 8000 raķešu šāviņiem, ko Hamas raidīja uz Izraēlas civiliedzīvotājiem.

Es uzskatu, ka Izraēla tiek apdraudēta, un tāpēc šai valstij ir jāaizstāv savi civiliedzīvotāji. Ņemot to vērā, patiešām ir nožēlojami, ka šis ļoti neobjektīvais ziņojums tika pieņemts, kaut arī ar pavisam nelielu vairākumu. Es ceru, ka mēs neaptraipīsim vēlreiz sevi ar tik nopietnu kauna traipu, bet ka mēs kā eiropieši patiešām smagi cīnīsimies par demokrātiju, cilvēktiesībām un uzskatu brīvību un darīsim daudz vairāk, lai ieviestu demokrātiju Tuvajos Austrumos.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Tiesnesi R. Goldstone noteikti nevar uzskatīt par objektivitātes pilnības paraugu. Es balsoju pret šo ziņojumu, jo man ir iespaids, ka šis ziņojums cenšas sniegt melnbaltu ainu attiecībā uz stāvokli Tuvajos Austrumos, parādot Izraēlu kā negatīvo tēlu — biedu. Patiesībā situācija ir daudz sarežģītāka. Man šķiet, mums būtu jāizvairās no šādiem vienaspusīgiem, viennozīmīgiem spriedumiem. Es personīgi esmu bijis Sderotā — un, manuprāt, arī jūs tur esat bijis, priekšsēdētāja kungs, — vietā, kura ir bijusi mērķis vairākiem simtiem Hamas raidīto raķešu šāviņu, ko pirms brīža pieminēja Takkula kungs. Tāpēc es nedomāju, ka šis ziņojums būtu kaut kas tāds, ar ko Eiropas Parlamentam nākotnē vajadzētu īpaši lepoties.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, mēs šajās debatēs daudz esam dzirdējuši par samērīgumu, un es gribētu zināt, kas pēc Izraēlas pretinieku domām šajā gadījumā būtu samērīgums. Es gribētu zināt, vai viņi dotu priekšroku tam, ja Izraēla vienkārši būtu paņēmusi tikpat daudz artilērijas un pēc nejaušības principa to raidījusi uz Gazu. Vai tā būtu bijusi samērīga reakcija?

Es vēlos pievērsties arī samērīgumam vai samērīguma trūkumam šajā ziņojumā. Lasot R. Goldstone ziņojumu, pārņem dīvaina sajūta, ka tiek aprakstīti vardarbīgi uzbrukumi, bet autors ir piemirsis pieminēt, ka darbība notiek boksa mačā. Šie uzbrukumi ir aplūkoti ārpus jebkāda konteksta.

Es nesaku, ka Izraēla nav pelnījusi kritiku, tāpat kā es nesaku, ka Cast Lead nepelna kritiku. Ir pieļautas kļūdas. Izraēla grib panākt tādu stāvokli, kurā stabila palestīniešu valsts būtu labs kaimiņš, bet tās īstenotā infrastruktūras izpostīšanas politika nav ļāvusi sasniegt šo mērķi. Tādā pašā mērā šī ziņojuma neobjektivitāte un tā kopējā noskaņa ir attālinājusi domu par divu valstu risinājumu, kurā Izraēla un Palestīna dzīvotu līdzās kā miermīlīgi kaimiņi.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Vācijas Brīvās Demokrātiskās partijas (FDP) delegācija Eiropas Parlamentā šodien balsoja pret vairāku grupu sagatavoto rezolūciju par R. Goldstone ziņojuma ieteikumu īstenošanu. Nevar balsot par ziņojumu, kura sagatavošanas pilnvaras ir tik ļoti strīdīgas, — neviena pati Eiropas Savienības dalībvalsts nav to atbalstījusi. Ziņojums, kas pielīdzina demokrātisko Izraēlu grupai, kuru ES oficiāli ir iekļāvusi savā teroristu organizāciju sarakstā, un ziņojums, kas atbilstīgi neņem vērā šī konflikta dziļākos cēloņus, nav ziņojums, par kuru mēs varam balsot.

Tāču mūsu balsojuma izvēle nenožīmē, ka mēs noraidītu izmeklēšanu saistībā ar starpgadījumiem operācijas Cast Lead laikā. Patiesībā ir pilnīgi pretēji. Izraēlai patiešām ir vispusīgi jāizmeklē visi šīs operācijas aspekti, un, ja ir notikuši tiesību pārkāpumi, vainīgajiem ir jāsaņem sods. Tieši tāpat mūsu balsojuma izvēle nenožīmē, ka mēs atbalstām Izraēlas valdības politiku miera procesā. Mūs ļoti iepriecināja zīmes, ka starp izraēliešiem un palestīniešiem atkal notiek sarunas, kaut arī pagaidām tās ir netiešas.

Arī ASV viceprezidenta J. Biden vizīte apliecina, ka B. Obamas administrācijas centieni panākt ilgstošu mieru šajā reģionā ir nopietni. Mēs to atbalstām šajos centienos. Tāpēc ir vēl grūtāk saprast Izraēlas aizvainojošo attieksmi pret viceprezidentu, viņa vizītes laikā apstiprinot papildu apmetņu ierīkošanu Rietumkrastā — šis pasākums izraisīja vienīgi vispārēju kritiku un ne tikai palestīniešu kritiku.

Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0134/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Es esmu pārliecināts, ka Eiropas Savienībai jāraida skaidrs signāls Baltkrievijai, ka tā ir gatava pārskatīt savstarpējās attiecības, ja Baltkrievija neatturēsies no cilvēktiesību un demokrātijas principu pārkāpšanas un neveiks korektīvas darbības.

Vienlaikus es gribu paust sašutumu par Baltkrievijas prezidenta dekrētu par interneta kontroli, kas daudzos aspektos ir skaidrs vārda brīvības un preses brīvības noliegums. Šāda juridiska darbība ierobežo Baltkrievijas brīvību un demokrātiju, kā arī padziļina iedzīvotāju un citu valstu, ieskaitot Eiropas Savienību, neuzticību Baltkrievijas valsts iestādēm un to pārstāvjiem. Saistībā ar nesenajiem pilsoniskās sabiedrības un demokrātiskās opozīcijas pārstāvju arestiem ir neiespējami neredzēt īso laika periodu starp dekrēta stāšanās spēkā šā gada jūlijā un gaidāmajām prezidenta vēlēšanām nākamā gada sākumā.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Es vēlos pateikties kolēģiem par šīs rezolūcijas sagatavošanu un Eiropas Parlamentam par tās pieņemšanu.

Pieņemot šo rezolūciju, mēs esam izteikuši atbalstu iedzīvotāju, tostarp mazākumtautību, pamattiesību un pamatbrīvību aizstāvēšanai. Vienlaikus tā ir iniciatīva aizstāvēt demokrātijas un tolerances pamatprincipus, kas ir Eiropas pamati. Esmu apmierināts ar Parlamenta oficiālo nostāju šajā jautājumā, paužot atbalstu poļu kopienai Baltkrievijā.

Es gribu izmantot šo iespēju, lai norādītu, ka Eiropas Savienības dalībvalstīm ir jārada piemērs citām valstīm un mūsu kaimiņiem un jārūpējas par to, lai mūsu dalībvalstīs pilnībā tiek ievērotas mazākumtautību tiesības.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Es balsoju par Baltkrievijas rezolūcijas pieņemšanu. Šajā rezolūcijā mēs prasām *Angelika Borys* vadītās Baltkrievijas Poļu savienības legalizēšanu, un izsakām savu solidaritāti ar visiem Baltkrievijas iedzīvotājiem, kuri nevar izmantot visas pilsonisko tiesību priekšrocības.

Vakar es saņēmu vēstuli no Baltkrievijas vēstnieka Polijā. Viņš pauž bažas par to Eiropas Parlamenta deputātu nolūkiem, kuri gribēja, lai šī rezolūcija tiktu pieņemta. Viņaprāt, šos nolūkus ir izraisījis tas, cik neobjektīvi Polijas plašsaziņas līdzekļi ir interpretējuši stāvokli Baltkrievijā. Tā nav taisnība. Nolūki, kuri ir šīs rezolūcijas pamatā, ir daudz dziļāki. Tie attiecas uz iedzīvotāju pamattiesību ievērošanu, mazākumtautību tiesību ievērošanu un obligāto standartu nodrošināšanu, un tādējādi tie attiecas uz Baltkrievijas interesēm un baltkrievu interesēm.

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es atbalstīju rezolūciju par pilsoniskās sabiedrības un mazākumtautību stāvokli Baltkrievijā, un šodien es vēlos vēlreiz izteikt nopietnas bažas saistībā ar nesenajiem cilvēktiesību pārkāpumiem pret pilsoniskās sabiedrības un mazākumtautību pārstāvjiem, kā arī to organizāciju locekļiem. Es gribu izteikt savu pilnīgu solidaritāti ar iedzīvotājiem, kuri nevar pilnībā baudīt savas cilvēktiesības.

Es arī vēlos stingri nosodīt Baltkrievijas Poļu savienības priekšsēdētājas *Angelika Borys* arestu un opozīcijā esošās Baltkrievijas Apvienotās pilsoņu partijas vadītāja un Baltkrievijas Apvienoto demokrātisko spēku līdera *Anatoly Lebedko*, kurš vairākas reizes ir bijis Parlamenta viesis, arestu.

Diemžēl Baltkrievijas iedzīvotājiem ir liegta iespēja gūt labumu no daudzajiem projektiem un priekšlikumiem, ko Eiropas Savienība finansē saistībā ar mūsu austrumu kaimiņattiecību politiku.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, runājot par stāvokli Baltkrievijā, ir svarīgi lai mēs, būdami eiropieši, atcerētos, kādas ir mūsu vērtības.

Es gribu pievērst tam jūsu uzmanību nesenā balsojuma par *R. Goldstone* ziņojumu nožēlojamā iznākuma dēļ un tādēļ, ka visos jautājumos neatkarīgi no tā, vai tie saistīti ar Baltkrieviju, Tuvajiem Austrumiem, Tālajiem Austrumiem vai Āfriku, mums ir jāatceras savi pamatprincipi. Tie ir demokrātija, cilvēktiesības un uzskatu brīvība. Tie attiecas uz visu Eiropas Savienību: tās ir vērtības, kas mūs vieno un kas cenšas veicināt šos mērķus. Mums jāpanāk, lai šī ziņa nonāk mājās Baltkrievijā. Mums jānodrošina, lai Baltkrievijā tiek ievērotas mazākumtautību tiesības un tiek atzītas arī reliģiskās minoritātes, kuras tur ir cietušas no dažādu veidu vajāšanas, kā arī tiek atzītas šo minoritāšu cilvēktiesības un tiesības uz savu ticību.

Ir ļoti svarīgi, lai mēs kā eiropieši nodrošinātu, ka arī mēs nododam Baltkrievijai Eiropas ziņu, tādējādi piedāvājot šai valstij izredzes uz cerību.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, lai arī es atbalstu lielu daļu no šīs rezolūcijas formulējuma, es neesmu pārliecināts, ka mēs esam vispiemērotākie, kas varētu lasīt Baltkrievijai lekciju par nepilnībām tās demokrātijā. Mēs sūdzamies, ka Baltkrievijai ir vājš marionešu parlaments, bet paraugieties apkārt! Šeit mēs tikai apzīmogojam mūsu 27 locekļu politbiroja lēmumus! Mēs sūdzamies par to, ka, lai arī Baltkrievijā notiek vēlēšanas, vēlētiņi tiek piemulķoti; savukārt mums ir referendumi, to norise ir godīga, bet pēc tam mēs ignorējam to rezultātu. Mēs sūdzamies par Padomju Savienības aparāta saglabāšanu Baltkrievijā, un tomēr mēs saglabājam savu kopējo lauksaimniecības politiku, savas sociālās normas, savu 48 stundu darba nedēļu un pārējo Eiropas korporātisma aparātu.

Nav liels pārstiegums, ka Savstarpējās ekonomiskās palīdzības padomes (COMECON) valstu vecās sistēmiskās komunistu partijas vadīja „jā” kampaņas, kad to valstis iesniedza pieteikumu, lai iestātos *Evropeyskiy soyuz*. Faktiski dažas no tām jutās kā atgriezušās mājās; tas man atgādina baismīgās pēdējās lappuses no „Dzīvnieku fermas”, kurās dzīvnieki lūkojas uz cūku, tad uz cilvēku, tad atkal uz cūku, un saprot, ka viņi jau vairs nevar pateikt, kurš ir kurš.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos apšaubīt ne tikai rezolūcijas faktisko saturu, es vēlos apšaubīt arī tās principu.

Franču, flāmu, ungāru, vācu un austriešu patrioti pastāvīgi ir pakļauti tiesiskai, profesionālai un politiskai vajāšanai, un visi pret to ir vienaldzīgi, kaut arī tas notiek ar patiesu šī Parlamenta atbalstu, kurš apgalvo, ka tas rāda piemēru praktiski visai pasaulei, jo īpaši valstīm ārpus savām robežām.

Piemēram, pagājušā nedēļā mēs pieņemām rezolūciju par Ukrainu, kurā bija iekļauts nosacījums, ko daudzi Ukrainas patrioti pamatoti uzskatīja par aizvainojošu Ukrainas nacionālajam varonim *Stepan Bandera*. Jāatzīst, viņš ārkārtīgi sarežģītos apstākļos mēģināja iet pa ceļu starp diviem totalitārisma režīmiem: A. Hitlera režīmu un padomju režīmu. Tas nemazina viņa kā varoņa tēlu daudzu ukraiņu acīs, kuri pamatoti uzskata, ka šī Parlamenta vairākums viņus ir pazemojis.

Šis ir gadījums, kad nacionālie varoņi pārsvarā ir cīnījušies pret saviem kaimiņiem. Vai mans draugs *Nick Griffin*, īstens Apvienotās Karalistes patriots, apvainojas par to, ka mūsu nacionālā varone ir Žanna d'Arka? Noteikti nē! Es personīgi būtu gribējis, lai mūsu Parlaments pateiktu, ka arī citām valstīm ir tādas pašas tiesības izvēlēties savus varoņus.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0133/2010

Kay Swinburne, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, ECR atzīst, ka finanšu pakalpojumu nozare nevar cerēt izkļūt no šīs krīzes nesodīta. Pārgalvīgas rīcības rezultātā ir nodarīti milzīgi zaudējumi, un šī jucekļa novēršanas izmaksas ir jāsedz tiem, kas tajā ir iesaistīti. Turklāt ir jāievieš jaunas sistēmas, lai nodrošinātu, ka tas neatkārtojas vēlreiz un ka ir pieejami līdzekļi ārkārtas nolūkiem, lai stabilizētu sistēmiskās neveiksmes.

Iespējams, ka saistībā ar starptautisko nolīgumu ir pienācis laiks piemērot nodokli finanšu darījumiem. Lai kādas šaubas varētu būt par šādas sistēmas ieviešanas praktiskajiem aspektiem, nedrīkst izslēgt nevienu pasākumu, ja tam ir visas starptautiskās kopienas atbalsts un ja pastāv garantijas, ka tas darbosies un no tā nevarēs izvairīties.

Mēs atbalstām lielāko daļu no šodienas rezolūcijas, izņemot 7. punktu, un tam ir divi iemesli. Pirmkārt, mēs iebilstam pret to, ka Eiropas Savienībai būtu jaunas nodokļu palielināšanas pilnvaras. Šis punkts — lai cik uzmanīgs arī nebūtu tā formulējums — vedina domāt, ka tas ir vēlamais rezultāts. Otrkārt, nodokļu piemērošanas finanšu darījumiem galvenā jēga nedrīkst būt līdzekļu palielināšana izredzētiem projektiem, lai cik vērtīgi tie arī nebūtu. Tā vietā šī nodokļa mērķim jābūt turpmākās finanšu stabilitātes nodrošināšanai un aizsardzībai pret tāda veida notikumiem, kādi ir izraisījuši neseno ekonomisko haosu.

Šī rezolūcija savā pašreizējā formulējumā ir pārāk vērsta uz darījuma nodokļa risinājumu, tā piešķir nodokļu palielināšanas pilnvaras ES, nevis dalībvalstij, tā ierosina izmantot iegūtos līdzekļus attīstības finansēšanai un projektiem klimata pārmaiņu jomā tā vietā, lai stabilizētu finanšu sektoru, un, visbeidzot ierosina, ka ES nodoklis varētu būt iespējams bez globālas līdzdalības. Šo iemeslu dēļ mēs balsojam pret šo konkrēto rezolūcijas priekšlikumu.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Priekšsēdētāja kungs, es atturējos balsojumā par finanšu darījumu nodokļa rezolūciju, jo tā ir bezcerīgi neatbilstīga, lai risinātu neķītrās antisociālās spekulācijas visā pasaulē, ko veic milzīgie riska ieguldījumu fondi un tā dēvētās „prestīžās” bankas, piemēram, „Goldman Sachs”.

Nesen *The Wall Street Journal* ziņoja par privātām pusdienām Ņujorkā 8. februārī, kurās piedalījās 18 lielāko riska ieguldījumu fondu vadītāji un kurās tika apspriestas spekulācijas pret eiro. Tagad jau mēnešiem šīs finanšu haizivis, pazīstamas kā riska ieguldījumu fondi, kuras kontrolē vairāk nekā EUR 2000 miljardus, ir apzināti spekulējušas pret eiro un pret Grieķiju jo īpaši, lai gūtu miljardiem lielu privātu peļņu.

Neticami, ka ES Komisija ne tikai nav pakustinājusi ne pirksta, lai tos apturētu, bet faktiski slepus sadarbojas ar šiem finanšu noziedzniekiem, iebiedējot Grieķijas strādniekus un nabadzīgos iedzīvotājus, ka to dzīves līmenis tiks būtiski pazemināts, lai samaksātu izpirkuma maksu, ko pieprasa šie parazīti.

Mums nav vajadzīgs finanšu nodoklis. Tas kas mums ir vajadzīgs, ir — valsts īpašumtiesības un demokrātiska kontrole pār šiem riska ieguldījumu fondiem un lielākajām bankām, lai izmantotu to milzīgos līdzekļus investīcijām, kas izbeigs nabadzību un dos labumu sabiedrībai, nevis privātas alkatības dēļ sagraus sabiedrību.

Mario Borghezio (EFD). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, mēs atturējamies balsojumā, bet mans galvenais mērķis bija ieņemt nostāju pret Eiropas Savienības un Komisijas skaidro nolūku ieviest nodokli, kā to parāda komisāra A. Šemeta nesenie paziņojumi „*European Voice*” par gaidāmā neizbēgamā obligātā nodokļa ieviešanu emisijām.

Mēs esam pret to, ka Eiropas Savienībai tiktu piešķirtas tiesības piemērot tiešus nodokļus, prerogatīva — šī prerogatīva ir pretrunā gandrīz ar visu dalībvalstu konstitūcijām — jo šādas tiesības pārkāpj principu „bez tiesas pārstāvības nevar piemērot nodokļus”. Mēs visos iespējamajos veidos pretosimies jebkuram mēģinājumam ieviest tiešu nodokli, smeloties spēku arī no Vācijas Konstitucionālās tiesas 2009. gada jūnija lēmuma.

Es vēlos jums atgādināt, ka priekšsēdētājs *Van Rompuy* par to deva mājienu, kad mistiskā sanāksmē, kas notika nedēļu pirms viņa iecelšanas *Bilderberg* grupā, kas nebūt nav pati pārredzamākā grupa pasaulē, viņš paziņoja — un pat uzņēmās saistības šajā jautājumā — par priekšlikumu ieviest tiešu Eiropas nodokli CO₂ emisijām, kas izraisītu tūlītēju degvielas cenu, pakalpojumu, utt. kāpumu un tādējādi kaitētu Eiropas iedzīvotājiem.

Šis priekšlikums par ES nodokli ir antikonstitucionāls.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, es neesmu pārliecināts par nodokli finanšu darījumiem, bet es pieņemu šī priekšlikuma atbalstītāju patiesos nolūkus. Šis ir jautājums, kurā labas gribas cilvēki var izdarīt atšķirīgus secinājumus.

Iepriekš nav bijis gadījuma, kad šāds nodoklis tiktu piemērots vienīgi Eiropas Savienībā. „Tobina nodoklis”, ja to piemēros tikai reģionāli, izraisīs kapitāla aizplūšanu uz tām jurisdikcijām, kur nepastāv šāds nodoklis, tad kāpēc šis Parlaments tikko tik lielā skaitā nobalsoja par sistēmu, kas nostādīs Eiropas Savienību neizdevīgā pozīcijā?

Atbilde ir tāda, ka šī sistēma atbilst zināmu šī Parlamenta deputātu mērķiem. Tā uzbrūk banķieriem, tā uzbrūk Londonas Sitijai un, pats galvenais, tā nodrošina Eiropas Savienībai neatkarīgu ieņēmumu straumi, kas nozīmē to, ka šiem līdzekļiem nav jānonāk dalībvalstīs.

Aplūkojot to kopā ar dažādajiem pārējiem priekšlikumiem, kas tiek iesniegti finanšu uzraudzības saskaņošanai, alternatīvo ieguldījumu fondu vadītāju direktīvai un tā tālāk, mēs redzam episkus draudus Londonas Sitijai un mēs redzam, ka Eiropas Savienība tiek nolemta nabadzībai un atpalicībai.

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, ikvienam, kurš raugās uz pašreizējo finanšu krīzi, radīsies jautājums, kā mēs pieļāvām, ka regulēšana un uzraudzība ir novedusi pie situācijas, kad mēs sākām bankas uzskatīt par pārāk lielām, lai tās bankrotētu, un miljardiem nodokļu maksātāju naudas tiek izlietota, lai atbalstītu šīs bankas.

Tāpēc, domājot par šo priekšlikumu globālo finanšu darījumu nodokli, tas varētu šķist saprātīgs, ja mēs gribētu palīdzēt finanšu krīzes upuriem un palīdzēt arī nabadzīgāko valstu iedzīvotājiem.

Bet, ja mēs padomājam par to, kā tas faktiski tiks piemērots un kāda būs reālā ietekme, un ja mēs tam sekotu pa ķēdi finanšu tirgu iekšienē, mēs konstatētu, ka bankas uzkrāj šīs izmaksas saviem klientiem. Tas smagi ietekmētu arī tos no mums, kuri grib veikt tirdzniecības darījumus ar attīstības valstīm, vai uzņēmējus attīstības valstīs, kuri grib veikt tirdzniecības darījumus ar pārējo pasauli, un skartu apdrošināšanas izmaksas, kas ir tik ļoti būtiska starptautiskas tirdzniecības daļa.

Ja mēs patiešām gribam risināt šo problēmu, mēs nedrīkstam nodot miljardus nodokļu maksātāju naudas korumpētām vai nekompetentām valdībām. Mums jānodrošina, ka mēs atceļam tarifu barjeras gan ES, gan nabadzīgās valstīs, lai palīdzētu nabadzīgo valstu uzņēmējiem radīt pārticību un cilvēkiem izkļūt no nabadzības.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0132/2010

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Es novērtēju Eiropas Savienības centienus attiecībā uz vienota režīma ieviešanu banku darījumiem eiro zonā.

Taču es varu iztēloties, kā bankas ļaunprātīgi izmantos šos jaunos noteikumus, lai palielinātu no saviem klientiem iekasētās nodevas. Ja mūsu bankas Eiropas Savienības spiediena ietekmē pielāgo maksājumus par pārrobežu vienotas eiro maksājumu telpas (SEPA) pārvedumiem eiro zonā, lai tie būtu vienā līmenī ar iekšējiem pārvedumiem, tad nodevas par naudas noguldīšanu un izņemšanu banku filiālēs šo noteikumu ieviešanas rezultātā palielinātos. Mums visiem ir skaidrs, ka banku izmaksas par skaidrās naudas apkalpošanu filiālēs saistībā ar jaunajiem noteikumiem ne mazākajā mērā nav mainījušās.

Tāpēc mums ir skaļi jāpasaka: ja bankas izmanto šos jaunos noteikumus, kas ieviesti eiro zonā, lai palielinātu savu peļņu uz mūsu iedzīvotāju rēķina, tā ir acīmredzama muļķība. Tāpēc mūsu pienākums ir cieši uzraudzīt to, kā tiek piemēroti jaunie noteikumi par finanšu iestādēm.

Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0154/2010

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Es balsoju par šīs rezolūcijas pieņemšanu, jo, būdams sava elektorāta pārstāvis, es nevaru pieņemt to, ka par jebko būtu jāvienojas mums aiz muguras un pret mūsu gribu. Lisabonas līgums ir piešķīris Eiropas Parlamentam jaunas pilnvaras, kas ir papildu iemesls, kādēļ Eiropas Parlamentam ir jāspēj aizsargāt savu iedzīvotāju tiesības.

Es piekritu šīs rezolūcijas autoriem, kuri kritizē to, ka noslēpumā tiek turētas Komisijas sarunas par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu, kā arī to, ka trūkst sadarbības ar Eiropas Parlamentu šajā jautājumā. Šī darbība ir vērsta pret svarīgākajiem ES tiesību aktiem par vispārēju piekļuvi informācijai saistībā ar valsts iestāžu darbībām, un šī ir arī darbība, kas ierobežo tiesības uz privātumu. Tādēļ ir labi, ka Eiropas Parlaments ir pievērsies jautājumam par Eiropas Komisijas sarunu pārredzamību, kā arī jautājumam par viltošanas apkarošanu un tās novēršanu.

Marian Harkin (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, kas attiecas uz viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu (ACTA), pašreizējām sarunām pilnīgi trūkst pārredzamības. Pašreizējās sarunu formulas izmantošana, lai sagatavotu globālu nolīgumu, ir pilnīgi pretrunā ar pārredzamiem un demokrātiskiem procesiem, kas mums būtu jāsaista no saviem likumdevējiem. Neatkarīgi no šī nolīguma satura ir nepieņemami izvairīties no sabiedrības uzraudzības, izstrādājot politiku, kas tieši ietekmēs tik ļoti daudz Eiropas iedzīvotāju.

Attiecībā uz šīs rezolūcijas saturu — mums jāpievērš maksimāla uzmanība Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam, kurš ir sniedzis ļoti stingri formulētu atzinumu par šīm sarunām. Viņš stingri mudina Eiropas Komisiju uzsākt publisku un pārredzamu dialogu par ACTA. Viņš arī norāda, ka, lai gan intelektuālais īpašums sabiedrībai ir svarīgs un tas ir jāaizsargā, to nedrīkst ierindot augstāk par personu pamattiesībām uz privātumu, datu aizsardzību un citām tiesībām, tādām kā nevainīguma prezumpcija, efektīva tiesiskā aizsardzība un vārda brīvība. Visbeidzot, viņš apgalvo, ka „trīs pārkāpumu” (*three-strikes*) interneta atslēgšanas politika ļoti būtiski ierobežotu ES iedzīvotāju pamattiesības un brīvības.

Šis ir ļoti svarīgs jautājums visiem ES iedzīvotājiem, un veids, kā Komisija un Parlaments to risinās, ļoti daudz pateiks par atbildību un pārredzamību.

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, viens no svarīgākajiem jautājumiem attiecībā uz šo rezolūcijas priekšlikumu bija tas, ka mums Parlamentā izdevās izveidot aliansi.

Pastāvēja pilnīga vienprātība par to, ka, trūkstot jebkādai nozīmīgai informācijai saistībā ar šīm sarunām, interneta emuāros un citviet bija lasāmas baumas, ierosinot tādas priekšlikumus kā klēpj datoru un MP3 atskaņotāju konfiscēšanu uz robežām. Parlamentā visiem bija skaidrs, ka mēs gribam informāciju un lielāku pārredzamību par sarunām saistībā ar viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu.

Komisārs vakar dzirdēja šo ziņu, izteiktu skaļi un skaidri, un es ļoti priecājos, ka viņš ir apsolījis sniegt mums plašāku informāciju. Ja Komisija piedalās sarunās 27 dalībvalstu vārdā un ES vārdā, tad ir svarīgi, lai mēs zinātu, kāda ir sarunu nostāja, un arī to, ka attiecībā uz konkrēto ierosinājumu ir veikts pilns ietekmes novērtējums, lai parādītu, kā tas ietekmēs ES rūpniecību.

Es atzinīgi vērtēju komisāra vakardienas komentārus un ceru uz lielāku pārredzamību.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Mani satrauc Eiropas Komisijas īstenotā prakse un procedūra, kādu tā izmanto sarunās par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu (ACTA).

Sarunas noris slepenībā, aiz slēgtām durvīm, nesniedzot pienācīgu informāciju Eiropas Parlamentam un tā deputātiem, kuriem beigās jāapstiprina šis dokuments. Manuprāt, mums ir jāmaina procedūras attiecībā uz tiem gadījumiem, kad Eiropas Komisija sagaida, lai Parlaments uzņemtas atbildību par visiem tam iesniegtajiem nolīgumiem. Tas neraidīs labu signālu ne Eiropas sabiedrībai, ne pasaulei ārpus ES, ja mēs atkārtoti būsīm spiesti nosūtīt starptautisku nolīgumu atpakaļ Eiropas Komisijai pārstrādāšanai. Šāda rīcība neliecina par labu komunikāciju starp vissvarīgākajām Eiropas Savienības iestādēm.

Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0181/2010

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, kā daudzi no mums zina, vispārējo preferenču sistēma (VPS) tiek pārskatīta, un pašreizējā sistēma vairs ilgi nedarbosies.

Attiecībā uz VSP un VSP+ viens no ļoti svarīgiem jautājumiem sarunās par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ir tas, ka ierosinātajos reģionos bija daudz valstu, kuras iebilda pret vienošanās parakstīšanu ar ES.

Viena no lietām, ko es vienmēr esmu kritizējis ekonomisko partnerattiecību nolīgumos, ir to vienādi piemērojamā pieeja tirdzniecībai. Debatēs ar Komisiju satraukumu radīja arī tas, ka viens no Komisijas pārstāvjiem paziņoja, ka ekonomisko partnerattiecību nolīgumi attiecas ne tikai uz tirdzniecību, bet arī uz ES reģionālās integrācijas modeļa eksportēšanu.

Ir atsevišķas valstis, kuras grib noslēgt nolīgumus ar ES un grib nodrošināt sev iespēju eksportēt mums savas preces un pakalpojumus, pamatojoties uz prioritātēm. Tāpēc mums šīm valstīm, kas vēlas noslēgt tirdzniecības nolīgumus, bet neatbilst ekonomisko partnerattiecību nolīgumu kritērijiem, ir jāierosina piedāvāt piemērot VSP+ kā alternatīvu, un mums ir jācenšas kļūt elastīgākiem.

Cerams, ka tad mēs daudzās no šīm valstīm varēsim palīdzēt uzņēmējiem radīt labklājību un ļaut nabadzīgajiem iedzīvotājiem izkļūt no nabadzības.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, gandrīz nemanāmi Dienvidamerika un Centrālamerika sāk īstenot sava veida autokrātismu — neokaudilismu. Mēs esam pieredzējuši, kā Nikaragvā, Venecuēlā, Ekvadorā un Bolīvijā uzplaukst režīmi, kuri, ja arī ne gluži diktatoriski, noteikti neatbalsta parlamentāru demokrātiju — cilvēki, kuri tiek likumīgi ievēlēti, pēc tam ķeras pie tā, lai likvidētu jebkādu savas varas pārbaudi: vēlēšanu komisiju, Augstāko tiesu, šo valstu parlamentu palātas, un daudzos gadījumos viņi anulē savas valsts konstitūciju un pārstrādā to — „dibina no jauna”, kā viņi to sauc, savu valsti saskaņā ar sociālisma principiem.

Tam visam notiekot, kuru minētājā pasaules daļā kreisie izvēlas kritizēšanai? Vienu no nedaudzajiem režīmiem, kas guvis patiesu tautas atbalstu, — *Álvaru Uribe* Kolumbijā, kuru atbalsta vairāk nekā trīs ceturtdaļas valsts iedzīvotāju, jo viņš ir atjaunojis kārtību šajā nelaimīgajā valstī un iegrozojis gan labējo, gan kreiso spēku paramilitāros grupējumus. Tas, ka viņš ir tā persona, kuru daži šajā sēžu zālē ir izvēlējušies izcelt, parāda ārkārtēju prioritāšu kopumu. Kauns viņiem!

(ES) Ir nepareizi atbalstīt paramilitāros grupējumus, kāds apkaunojums!

Ziņojums: Gabriele Albertini (A7-0023/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, paldies manam kolēģim G. Albertini par izcilo darbu, ko viņš ir paveicis pie šī Eiropas politikas centrālā temata. Saskaņā ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā Eiropas Savienība ir uzņēmusies lielāku atbildību par ārpolitiku un kopējo drošības politiku, un, manuprāt, daudzi no klātesošajiem cer, ka mūsu iestāde uzņemsies lielāku atbildību par ārpolitiku un vairāk iesaistīsies darbā ārpolitikas jomā.

Es īpaši piekrītu tam, ka KĀDP Augstajai pārstāvei ir jāapspriežas ar Eiropas Parlamenta atbildīgo komiteju, veicot iecelšanu vadošajos amatos Eiropas Ārējās darbības dienestā, kurš pašlaik tiek veidots, un viņai ir jānodrošina gan Eiropas Parlamentam, gan Padomei piekļuve konfidencialai informācijai.

Tādēļ es uzskatu, ka pagrieziens, ko mēs esam panākuši ar šo ziņojumu, ir pirmais svarīgais solis ceļā uz stingras Eiropas ārpolitikas izveidi, kurā apņēmīgi aizstāvēta Eiropas nozīme un tās politiskā ietekme starptautiskajā arēnā.

Nicole Sinclair (NI). – Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret grozījumu Nr. 17D un Nr. 19, jo šajos grozījumos bija izteikti uzbrukumi NATO un aicinājumi likvidēt NATO bāzes Eiropas Savienībā. Viens no jaunākajiem argumentiem, ko min tie, kuri tic šim Eiropas projektam, ir tāds, ka ES ir saglabājusi mieru Eiropā pēdējos 50 vai 60 gadus. Es teiktu, ka tie ir meli, jo patiesībā mieru Eiropā ir saglabājusi NATO ar saviem militārajiem spēkiem.

Manuprāt, ir apkaunojoši, ka Parlaments ir pieļāvis balsošanu par šādu grozījumu. Es vēlos brīdināt, ka grupa, kas patiesībā iesniedza šo grozījumu, ir tādas neveiksmi cietušas ideoloģijas paliekas, kura lika cilvēkiem dzīvot aiz mūriem un pārkāpa viņu cilvēktiesības. NATO spēki bija tie, kas aizsargāja pārējo Eiropu no šī murga. Es gribu, lai protokolā atzīmē manu pateicību ASV un Kanādai, kā arī pārējām NATO dalībvalstīm, par mūsu atbrīvošanu no šī murga. Es uzskatu, ka AK interesēs ir sadarboties ar visām šīm valstīm pret jaunu totalitārisma veidu, kas ir Eiropas Savienība.

Ziņojums: Arnaud Danjean (A7-0026/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju „par”, jo gribēju uzsvērt, ka cerība palielināt civilo un militāro sinerģiju un sadarbību starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, vienādi ņemot vērā arī nesaskaņotu un neitrālu pozīciju, ir nostāja, kuru mēs varam lielā mērā atbalstīt.

Es arī uzskatu, ka ir svarīgi KĀDP Augstā pārstāvja pakļautībā izveidot iestādi mehānismu koordinēšanai, tādu kā Eiropas Savienības Operācijas centrs, kas ļautu efektīvi koordinēt kopīgo civilo un militāro operāciju plānošanu. Šādas iestādes izveides mērķim jābūt to problēmu, traucējumu un vilcināšanās novēršanai, kas diemžēl aizvien vēl rodas saskaņā ar pašreizējo sistēmu.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, paldies jums par pacietību! Es balsoju pret šo ziņojumu, jo tas atkārtoti bīstamās pamatnostādnes, kas noteiktas Lisabonas līgumā attiecībā uz Eiropas aizsardzības un drošības stratēģiju. Citiem vārdiem sakot, ziņojums aicina militarizēt Eiropas Savienību, padara likumīgu militāru iejaukšanos, atzīst NATO pārkumu un ciešās attiecības ar to par prioritāti, un pat veicina — laikā, kad valda krīze un pastāv milzīgas sociālās vajadzības, — militāro spēku palielināšanu.

Manuprāt, Eiropas Savienībai pašlaik, kad tiek veikta rūpīga pasaules uzbūves pārbaude, vairāk nekā jebkad ir nepieciešams pieņemt miermīlīgu politiku un atšķirīgu politisko izpratni par drošību, īstenot neatkarīgu ārpolitiku un aizsardzības politiku, kas būtu brīva no ASV ietekmes; tai jācenšas atrisināt starptautiskās nesaskaņas politiskā ceļā un jābūt piemēram cieņai pret starptautiskajām tiesībām un paplašināto ANO lomu.

Es domāju, ka šāda politika labāk atspoguļo Eiropas iedzīvotāju uzskatus.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

Ziņojums: Klaus-Heiner Lehne (A7-0011/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Šī ziņojuma pieņemšana ar lielu vairākumu norāda, cik lielām jābūt mūsu rūpēm par maziem un vidējiem uzņēmumiem. Pašlaik 5,4 miljoniem vismazāko uzņēmējdarbības vienību ir pienākums sagatavot gada pārskatu, lai gan to darījumi aprobežojas ar konkrētu reģionālo vai vietējo tirgu. Ja šie uzņēmumi nav iesaistīti pārrobežu darbībās vai pat neveic darbības valsts līmenī, pienākums sagatavot šo pārskatu kalpo tikai tam, lai radītu bezjēdzīgu administratīvo slogu, tādējādi radot šiem uzņēmumiem zaudējumus (aptuveni EUR 1170).

Tāpēc ziņojumā ir ierosināts, ka dalībvalstis var atcelt gada pārskatu sagatavošanas prasības komerciālajiem uzņēmumiem, kuri atbilst diviem šādiem kritērijiem, lai tos uzskatītu par vismazākajām uzņēmējdarbības vienībām: kopējiem aktīviem jābūt mazākiem par EUR 500 000, neto apgrozījumam jābūt mazākam par EUR 1 miljonu un/vai tiem finanšu gadā vidēji jābūt 10 darbiniekiem. Vismazākās uzņēmējdarbības vienības, protams, turpinās veikt grāmatvedības uzskaiti saskaņā ar katras dalībvalsts tiesību aktiem.

Eiropas pašreizējās krīzes laikā ir jāveicina privātais sektors, kuru veido mazie un vidējie uzņēmumi (tādējādi arī vismazākās uzņēmējdarbības vienības), un šajos sarežģītajos apstākļos pret privāto sektoru ir jāizturas arī kā pret sfēru, kas absorbē valsts vai privāti korporatīvajā sektorā atlaisto darbaspēku.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par K.H. Lehne ziņojumu par vismazāko uzņēmējdarbības vienību pārskatiem, jo es atbalstu aktīvus birokratizācijas mazināšanas pasākumus un tos pasākumus, kas atbalsta mazos un vidējos uzņēmumus, kuri Portugālē un Eiropā rada vislielāko skaitu darbavietu. Es gribu pievērsties jautājumam par turpmāku nevienlīdzību radīšanu iekšējā tirgū. Tā kā izvēle par šī līdzekļa

piemērošanu vai nepiemērošanu tiks atstāta dalībvalstu kompetencē, mums būs valstis ar dažādiem noteikumiem vieniem un tiem pašiem uzņēmumiem.

Būs jā rūpējas par to, lai nodrošinātu, ka veidam, kā šie noteikumi tiek transponēti saistībā ar pašreizējiem centieniem apkarot krāpšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kā arī saistībā ar cīņu pret ekonomiskajiem un finanšu noziegumiem (valstu, Eiropas un starptautiskā līmenī) nav negatīvu seku. Būs jā rūpējas arī par to, lai arī aizsargātu akcionārus un kreditorus.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Pēdējās divas Eiropas Savienības paplašināšanās kārtas ir devušas neskaitāmus labumus gan vecajām, gan jaunajām dalībvalstīm, vienlaikus izvirzot arī virkni problēmu. Es uzskatu, ka lēmums piešķirt noteiktas iespējas vismazākajām uzņēmējdarbības vienībām ir jāregulē Eiropas līmenī, nevis jāatstāj katras dalībvalsts kompetencē. Tas ir vienīgais veids, kā sekmīgi samazināt birokrātiju mikrouzņēmumiem un radīt līdzsvaru. Īpaša uzmanība ir jāvelta visu to grūtību novēršanai, kuras kavē mikrouzņēmumu darbību un kuras attur iedzīvotājus no ES finansiālā atbalsta saņemšanas.

Anne Delvaux (PPE), rakstiski. – (FR) Trešdien Eiropas Parlaments apstiprināja priekšlikumu, kura mērķis ir atbrīvot mazos un vidējos uzņēmumus no prasības publiskot gada pārskatus. Lai samazinātu administratīvo slogu, Eiropas Komisija ir ierosinājusi, ka tās valstis, kuras to vēlas, var atbrīvot MVU no pienākuma publiskot savus pārskatus, ko paredz pašreizējie Eiropas tiesību akti. Es biju pret šo atcelšanu, jo Komisijas ierosinājuma rezultātā vairāk nekā 70 % Eiropas uzņēmējdarbības vairs nebūs saskaņotā Eiropas tiesiskā regulējuma.

Izvēle atbrīvot vismazākās uzņēmējdarbības vienības no pienākuma sagatavot un publiskot to gada pārskatus rezultātā nesamazinās administratīvo slogu. Šobrīd es baidos par to, ka dalībvalstu nekonsekvence, īstenojot šo izvēli atbrīvot vismazākās uzņēmējdarbības vienības no šīs prasības, var izraisīt vienotā tirgus sadalīšanos.

Arī tāpēc EP Beļģijas deputāti un Beļģijas valdība enerģiski iebilda pret Eiropas priekšlikumu (Beļģija ir izveidojusi mazākumu ar veto tiesībām arī Ministru padomē, kur par šo priekšlikumu joprojām vēl nav notikusi balsošana).

Robert Dušek (S&D), rakstiski. – (CS) Ziņojums par priekšlikumu direktīvai par uzņēmumu gada pārskatiem atrisina šo regulējumu un vismazāko uzņēmējdarbības vienību gadījumā paplašina pārskatu sniegšanas prasības. Šī pasākuma mērķis ir mazināt administratīvo slogu un tādējādi palīdzēt veicināt vismazāko uzņēmējdarbības vienību konkurētspēju un ekonomisko attīstību. Es atzinīgi vērtēju referenta priekšlikumu, kas dalībvalstīm dod brīvu izvēli un ļauj tām atbrīvot vismazākās uzņēmējdarbības vienības no pienākuma iesniegt gada pārskatus, t. i., noteikt, ka minētie uzņēmumi ir ārpus šīs direktīvas darbības jomas. Tas attiecas uz tiem uzņēmumiem, kuru darbības aprobežojas ar reģionālo un vietējo tirgu, neietekmējot pārrobežu darbības lauku. Tās nav jānoslogo ar papildu prasībām, kas izriet no Eiropas tiesību aktiem, kurus piemēro Eiropas tirgum. Minēto iemeslu dēļ es piekrītu šī ziņojuma formulējumam.

Françoise Grossetête (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret K.H. Lehne ziņojumu, jo pārskata sagatavošanas pienākuma atcelšana šīm vismazākās uzņēmējdarbības vienībām nesamazinās uzņēmējdarbības reālās izmaksas un radīs lielu juridisko nenoteiktību. Šāda atbrīvošana iedragās uzticību, kas vajadzīga attiecībās starp ļoti maziem uzņēmumiem un trešajām pusēm (klientiem, piegādātājiem, bankām).

Uzticamu informāciju vajag uzturēt, lai saņemtu kredītu. Bez grāmatvedības sistēmas bankieri un citas ieinteresētās puses, kurām joprojām būs vajadzīga informācija, viegli atradīs aizbildinājumu aizdevuma samazināšanai. Šī situācija būtiski kaitēs ļoti maziem uzņēmumiem.

Astrid Lulling (PPE), rakstiski. – (DE) Šodien es balsoju pret K.H. Lehne ziņojumu, jo es uzskatu, ka mazo un vidējo uzņēmumu administratīvo izmaksu samazināšanai jānotiek, piemērojot vienotu un visaptverošu pieeju visā Eiropas Savienībā.

Ja īstenotu šo priekšlikumu, vairāk nekā 70 % Eiropas uzņēmumu — Luksemburgā faktiski vairāk nekā 90 % — tiktu atbrīvoti no prasības sagatavot standartizētu gada pārskatu.

Tā rezultātā tiktu pazaudēts svarīgs iesaistīto uzņēmumu lēmumu pieņemšanas instruments, kas vajadzīgs atbildīgas vadības nodrošināšanai.

Ja dalībvalstis neīstenotu vismazāko uzņēmējdarbības vienību atbrīvošanu vienotā veidā — kas ir ļoti iespējams — tas novestu pie kopējā tirgus sadrumstalotības.

Tādējādi šis pasākums ir neatbilstīgs. Jo īpaši neizdevīgā situācijā nonāktu tie uzņēmumi, kuri veic pārrobežu tirdzniecību. Vienīgais saprātīgais risinājums ir ES mērogā vienkāršot noteikumus visiem Eiropas mikrouzņēmumiem.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Īpaši laikā, kad ekonomiskā krīze ir smagi skārusi mazos uzņēmumus, mūsu uzdevums ir censties nodrošināt visas iespējas, kas varētu palīdzēt tiem atveseļoties un atkal sniegt atbalstu Eiropas ekonomikai. Šajā sakarā svarīga ir birokrātijas samazināšana. Es atzinīgi vērtēju šodien pieņemto lēmumu. Es ceru, ka pēc iespējas vairāk dalībvalstu to īsteno izcilā un efektīvā veidā, dodot labumu mazajiem uzņēmējiem un visai ekonomikai kopumā.

Georgios Papastamkos (PPE), rakstiski. – (EL) Es balsoju par K.H. Lehne ziņojumu, jo tas dalībvalstīm piešķir tiesības ņemt vērā dažādo ietekmi, kāda šīs direktīvas piemērošanai var būt uz to iekšlietām, jo īpaši attiecībā uz to uzņēmumu skaitu, kas ietilps šīs direktīvas darbības jomā. Vismazāko uzņēmējdarbības vienību darbībām ir necīga pārrobežu nozīme. Turklāt gada pārskatu publiskošana nodrošina pārredzamību, un tā ir obligāts priekšnoteikums vismazāko uzņēmējdarbības vienību piekļuvei kredītu tirgum un publisko iepirkumu līgumiem, kā arī to attiecībām ar citiem uzņēmumiem.

Frédérique Ries (ALDE), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret K.H. Lehne ziņojumu un pret Komisijas priekšlikumu. Tas ir solis atpakaļ attiecībā uz iekšējo tirgu un rada acīmredzamu konkurences kroplošanas risku starp Eiropas maziem un vidējiem uzņēmumiem.

Skaidri izsakoties, šī priekšlikuma sekas nožēlojamā kārtā ir nepietiekami novērtētas. Vēl jo vairāk, nav ņemts vērā tas, ka bez Eiropas direktīvas katra dalībvalsts šajā jautājumā piemēros pati savus noteikumus. Tāpēc nav brīnums, ka visas MVU organizācijas, Eiropas organizācijas — un manā gadījumā arī Beļģijas organizācijas: Eiropas vidusslāņa organizācija un Beļģijas Uzņēmumu federācija — ar ievērojamu pārsvaru balso pret šo priekšlikumu.

Jā, tūkstošreiz „jā” administratīvā sloga samazināšanai uzņēmumiem un jo īpaši MVU, bet konsekventai samazināšanai, kas panākta, ierosinot priekšlikumu būtiski pārskatīt Ceturto un Septīto uzņēmējdarbības tiesību direktīvu.

Robert Rochefort (ALDE), rakstiski. – (FR) Mums iesniegtais priekšlikums ir saistīts ar atļauju dalībvalstīm atbrīvot noteikta veida uzņēmumus (vismazākās uzņēmējdarbības vienības) no pienākuma sagatavot un publiskot gada pārskatus. Es, protams, ļoti lielā mērā atbalstu administratīvā sloga samazināšanu uzņēmumiem, jo īpaši MVU un ļoti maziem uzņēmumiem. Taču Komisijas priekšlikums ļoti lielā mērā neatbilst iecerētajam: pirmkārt, nav skaidrs, vai piedāvātā sistēma patiešām samazinātu administratīvo slogu šiem uzņēmumiem (patlaban apkopotie statistikas dati būs jāapkopo citos veidos) un, otrkārt, šis dokuments, kas atstāj katras dalībvalsts ziņā izlemt, vai piemērot šo atbrīvošanu vai ne, draud ar iekšējo tirgu sadrumstalošanu (pastāv ļoti liela iespēja, ka dažas dalībvalstis piemēros atbrīvošanu, bet citas nepiemēros). Būtu vajadzējis atsaukt šo priekšlikumu un apsvērt jautājumu par administratīvā sloga vienkāršošanu šiem mazajiem uzņēmumiem (sabiedrību tiesību, finanšu pārskatu prasību vienkāršošanu, grāmatvedības, audita utt. vienkāršošanu) kā daļu no drīzumā gaidāmās Ceturtais un Septītais uzņēmējdarbības tiesību direktīvas vispārējās pārskatīšanas. Tāpēc es balsoju pret K.H. Lehne kunga ziņojumu par noteikta veida sabiedrību gada pārskatiem attiecībā uz vismazākajām uzņēmējdarbības vienībām.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Pašreizējā priekšlikuma mērķis attiecas uz uzņēmējdarbības vides vienkāršošanu un jo īpaši uz finanšu informācijas sniegšanas prasībām vismazākajām uzņēmējdarbības vienībām, lai stiprinātu to konkurētspēju un attīstības potenciālu.

Šajā sakarā es atzinīgi vērtēju ziņojumā iekļautās izmaiņas saistībā ar administratīvā sloga samazināšanu vismazākajām uzņēmējdarbības vienībām, jo es uzskatu, ka tas ir svarīgs pasākums Eiropas ekonomikas stimulēšanai un cīņai pret krīzi. Tas tā ir tādēļ, ka vismazāko uzņēmējdarbības vienību darbības aprobežojas ar vietējo vai reģionālo tirgu, kurā gada pārskatu sagatavošana kļūst par apgrūtināšu un sarežģītu pasākumu.

Tomēr es neatbalstu domu atbrīvot vismazākās uzņēmējdarbības vienības no pienākuma iesniegt gada pārskatus. Patiesībā šis lēmums ir jāpieņem katrai dalībvalstij, jo tam varētu būt tiešas sekas uz cīņu pret krāpšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kā arī cīņu pret ekonomiskiem un finanšu noziegumiem, kā arī uz akcionāru un kreditoru aizsardzību.

Tāpēc es esmu drīzāk par to, lai meklētu līdzsvarotus risinājumus, kas ļautu pielāgot veidu, kā šis pasākums tiek piemērots, nevis šajā dokumentā noteikt īpašu pienākumu sagatavot pārskatus attiecībā uz tirdzniecības darījumiem un finansiālo situāciju. Tāpēc, ar dažiem iebildumiem, es balsoju par pašreizējo ziņojumu.

Marianne Thyssen (PPE), rakstiski. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Parlamenta 2009. gada martā pieņemtais Mazās uzņēmējdarbības akts deva sākuma impulsu veselai virknei politikas priekšlikumu ar nolūku padarīt uzņēmējdarbības vidi Eiropā draudzīgāku MVU, citu veidu starpā vienkāršojot administratīvās prasības. Pirmajā mirklī šķiet, ka pārskatu sistēmas atcelšana uzņēmumiem, kuriem tika radīts apzīmējums „vismazākās uzņēmējdarbības vienības”, ir galvenā darbība administrācijas vienkāršošanā, bet, ņemot vērā finanšu informācijas nozīmīgumu visām iesaistītajām pusēm, tostarp aizdevējiem, nodokļu administratoriem un darījumu partneriem, tas, gluži pretēji, padarīs iespējamu vēl lielāku birokrātiju un augstākas izmaksas. Turklāt uzņēmumiem būs liegts noderīgs instruments iekšējai uzņēmējdarbības attīstībai.

Taču es atbalstu Ekonomikas un monetārās komitejas prasību, lai jebkādam vismazākajām uzņēmējdarbības vienībām piešķirtajam atbrīvojumam tiktu veikts vispusīgs ietekmes novērtējums un tas tiktu iekļauts vispārējās Ceturtās un Septītās uzņēmējdarbības tiesību direktīvas pārskatīšanas sistēmā. Manuprāt, šajā priekšlikumā nav ietverti instrumenti, kas nepieciešami efektīvai birokrātijas jautājuma risināšanai.

Šo iemeslu dēļ es balsoju par Komisijas priekšlikuma noraidīšanu. Ņemot vērā, ka mana cienījamā kolēģa K.H. Lehne kunga ziņojuma pamatā ir tie paši principi, uz kuriem balstīts Komisijas priekšlikums, es neatbalstīju arī šo ziņojumu. Es ceru, ka Padome pieņems gudru un labi pārdomātu lēmumu.

Derek Vaughan (S&D), rakstiski. – Es balsoju par priekšlikumu atbrīvot vismazākās uzņēmējdarbības vienības (mazos uzņēmumus) no prasībām, kas noteiktas ES tiesību aktos par grāmatvedības standartiem. Šis ir ārkārtīgi svarīgs priekšlikums, jo tas samazinās nevajadzīgo birokrātijas slogu maziem uzņēmumiem un palīdzēs vairāk nekā pieciem miljoniem uzņēmumu katram ietaupīt aptuveni GBP 1000. ES ir uzņēmusies saistības līdz 2012. gadam samazināt mazo un vidējo uzņēmumu administratīvo slogu par 25 %, un šis tiesību akts ir ļoti svarīgs solis, lai sasniegtu minēto mērķi. Šie mazie uzņēmumi cilvēkiem bieži vien ir pirmais pakāpiens, lai nākotnē kļūtu par veiksmīgiem darba devējiem, un tiem ir nepieciešams atbalsts, jo īpaši ekonomikas lejupslīdes laikā.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par K.H. Lehne kunga ziņojumu par vismazāko uzņēmējdarbības vienību gada pārskatiem, jo, lai gan, manuprāt, Eiropas Komisijas ietekmes novērtējums ir nepilnīgs un nepietiekams, es gribēju paust tādu nostāju, kura skaidri atbalstītu ļoti maziem uzņēmumiem piemēroto pārskatu sniegšanas prasību vienkāršošanu. Runājot ekonomiskā un sociālā izteiksmē, nav loģiski, ka ļoti mazam uzņēmumam piemēro tādas pašas administratīvās prasības kā daudz lielākiem uzņēmumiem. No visiem Eiropas uzņēmumiem vairāk kā 85 % ir ļoti mazi uzņēmumi; citiem vārdiem sakot, šie uzņēmumi ir mūsu ekonomikas mugurkauls, un tiem steidzami ir nepieciešama palīdzība. Tāpēc es uzskatu, ka ir pareizi saskaņoti samazināt to pienākumus, taču ir jānodrošina, ka tas nekavēs šo uzņēmumu piekļuvi kredītiem. Tāpēc novērtējums ir jāveic visaptveroši, ņemot vērā visu ekonomisko vidi, kas ietver ļoti mazus uzņēmumus, to attiecības ar bankām, ar pārvaldības centriem — Francijas uzņēmumu gadījumā — un, protams, ar to klientiem. Nedomāsim vienmēr tikai par pienākumiem, bet ticēsim saviem uzņēmējiem un lietpratējiem, kuriem mēs esam vajadzīgi, lai samazinātu administratīvo slogu!

Françoise Castex (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret šo priekšlikumu, jo ilgtermiņā tas izraisīs pilnīgi pretēju efektu attiecībā uz MVU, samazinot to piekļuvi kredītiem, liedzot tiem iespēju būt pārredzamiem un uzticamiem, kas ir absolūti nepieciešami to vadībai un to darbības dinamiskai attīstībai. Es nedomāju, ka ir iespējams, no vienas puses, pieprasīt banku lielāku pārredzamību, kritizējot tās par finanšu tirgu nepārredzamību, kas ir novedis pie pašreizējās krīzes, un, no otras puses, mēģināt atcelt pārredzamības instrumentus, kas ir ļoti svarīgi pašiem uzņēmējiem un tai ekonomiski regulējošajai politikai, ko mēs gribam īstenot Eiropas līmenī. Pārskatatbildības vienkāršošana MVU un jo īpaši vismazākajiem uzņēmumiem joprojām ir steidzami nepieciešama. Eiropas Komisijai steidzami ir jāpārskata Ceturtā un Septītā uzņēmējdarbības tiesību direktīva, jo šīs abas direktīvas vienas pašas var nodrošināt visaptverošu, taisnīgu un saskaņotu risinājumu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es atbalstu K.H. Lehne ziņojuma pieņemšanu, kas noteikti veicinās administratīvā sloga samazināšanu mikrouzņēmumiem. Mazie uzņēmumi bieži sūdzas par pārmērīgajiem noteikumiem, slogiem un birokrātiju, kas nereti apdraud to finansiālo izdzīvošanu. Mikrouzņēmumiem ir taisnība, apgalvojot, ka tiem nedrīkst piemērot tos pašus noteikumus un nosacījumus, ko piemēro lielajiem uzņēmumiem. Cerēsim, ka šajā ziņojumā ierosināto noteikumu piemērošanas rezultātā palielināsies mikrouzņēmumu apgrozījums un konkurētspēja. Šis ziņojums joprojām sniedz dalībvalstīm elastīgumu, transponējot šo direktīvu savā likumdošanā vispiemērotākajā laikā, lai izvairītos no jebkādam grūtībām, ko var izraisīt regulējuma mazināšana. Tomēr mikrouzņēmumi brīvprātīgi varēs turpināt sagatavot gada pārskatus, iesniegt tos auditēšanai un nosūtīt tos valsts reģistram. Katrā ziņā mikrouzņēmumiem arī turpmāk būs jāuztur tirdzniecības un darījumu reģistri, lai nodrošinātu administrācijas un nodokļu informāciju.

Komisija paredz, ka gadījumā, ja visas dalībvalstis piemēros šo atbrīvošanu no gada pārskatu sagatavošanas, kopējie ietaupījumi 5 941 844 mikrouzņēmumiem būs no EUR 5,9 miljardiem līdz EUR 6,9 miljardiem. Ja Portugāles valdība pieņemtu šos noteikumus, Portugālē tie tiktu piemēroti 356 140 uzņēmumiem.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret priekšlikumu direktīvai par noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem, kas tika pieņemts trešdien, 2010. gada 10. martā. Lai gan es atbalstu MVU patlaban piemērotā regulējuma sloga būtisku samazināšanu, es tomēr neuzskatu, ka pārskata sagatavošanas prasība vienlaikus ir kritisks vadības instruments to ārējiem partneriem (baņķieriem, klientiem, piegādātājiem utt.). Samazinot to piekļuvi kredītiem, šis priekšlikums ilgtermiņā liegs MVU iespēju būt pārredzamiem un uzticamiem, kas ir absolūti nepieciešami to vadībai un to darbības dinamiskai attīstībai. Ir paradoksāli, no vienas puses, pieprasīt banku lielāku pārredzamību, kritizējot tās par finanšu tirgu nepārredzamību, kas ir novedis pie pašreizējās krīzes, un, no otras puses, mēģināt atcelt pārredzamības instrumentus, kuri vajadzīgi pašiem uzņēmējiem un tai ekonomiski regulējošajai politikai, ko mēs gribam īstenot Eiropas līmenī.

Anna Záborská (PPE), rakstiski. – (FR) Eiropas Parlaments, tāpat kā Eiropas Ekonomikas un Sociālo lietu komiteja, atbalsta Komisijas izvirzīto mērķi, nākot klajā ar šo iniciatīvu, kas paredz atbrīvot vismazākās uzņēmējdarbības vienības no administratīvajām un gada pārskatu sagatavošanas prasībām, kuras rada lielas izmaksas un ir pilnīgi neatbilstīgas vismazāko uzņēmējdarbības vienību un šīs finanšu informācijas galveno lietotāju vajadzībām un iekšējai struktūrai, lai nodrošinātu to, ka vismazākās uzņēmējdarbības vienības, pateicoties pilnīgai Eiropas Mazo uzņēmumu hartas īstenošanai un saskaņā ar procesu, kas integrēts Lisabonas stratēģijā, spēj stāties pretī neskaitāmajām strukturālajām problēmām, kas raksturīgas kompleksiem uzņēmumiem. Es uzskatu, ka Komisijas priekšlikums vienkāršošanai ir pozitīvs. Tā mērķis ir nodrošināt, lai reglamentējošie noteikumi palīdz stimulēt uzņēmējdarbības garu un inovācijas starp mikrouzņēmumiem un vismazākajām uzņēmējdarbības vienībām, kas palielinās to konkurētspēju un ļaus tiem vispilnīgāk izmantot iekšējā tirgus potenciālu. Tomēr vismazākajām uzņēmējdarbības vienībām kā obligāts standarts, kam dalībvalstis brīvi var pievienot papildu saistības, joprojām ir jāpiemēro prasība veidot reģistrus, kuros uzrādīti to tirdzniecības darījumi un finansiālais stāvoklis. Galu galā es uzskatu, ka, samazinot birokrātiju, mēs palīdzam maziem un vidējiem uzņēmumiem, un es to atbalstu.

Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0151/2010

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo rezolūciju, jo tajā paredzētie pasākumi veicinās ekonomiskās koordinācijas stiprināšanu starp Eiropas valstīm, lielāku Stabilitātes un izaugsmes pakta un citu Eiropas stratēģiju saskaņotību, vērienīgas sociālās programmas īstenošanu cīņai pret bezdarbu, lielāku elastību attiecībā uz pensionēšanās vecumu un atbalstu MVU.

Turklāt es gribu uzsvērt, ka šī reforma prasa Komisijai izvirzīt jaunus stimulus dalībvalstīm, kas īsteno ES stratēģiju 2020. gadam, turpmāk paredzot sankcijas pret tām valstīm, kuras to neievēro. Ņemot vērā, ka problēmas, ar kurām mēs saskaramies, ir kopīgas mums visiem un tām nepieciešams risinājums Eiropas līmenī, ir izšķiroši svarīgi, lai šī stratēģija gūtu panākumus.

Es atzinīgi vērtēju arī Eiropadomes lēmumu par reālistiskāku pieeju šai stratēģijai, kas nodrošinās tās lielāku skaidrību un mazāka skaita, bet vieglāk izmērāmu mērķu izvirzīšanu.

Visbeidzot, es nevaru nepieminēt lauksaimniecības iekļaušanu šajā stratēģijā, jo sākotnējā priekšlikumā tas nebija paredzēts, un tas, bez šaubām, ir būtisks uzdevums, lai Eiropa varētu īstenot savus mērķus neatkarīgi no tā, vai šie mērķi tiek aplūkoti no ekonomikas, pārtikas un vides viedokļa, vai saistībā ar augstāku dzīves kvalitāti Eiropas lauku apgabalos, kur tiks radītas darbavietas.

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) ES stratēģijai 2020. gadam ir jāatrisina ekonomiskās un finanšu krīzes radītās problēmas, īstenojot pasākumus, kas tieši vērsti uz jutīgajiem jautājumiem dalībvalstu ekonomikā. Tā kā Lisabonas stratēģija nebija pilnībā veiksmīga pārāk daudzo izvirzīto mērķu dēļ, stratēģijai, kas paredzēta pašreizējās krīzes pārvarēšanai, jābūt orientētai uz dažiem skaidriem, izmērāmiem mērķiem, tādiem kā: risinājumu nodrošināšana efektīvai cīņai pret bezdarbu, īpaši jauniešu vidū, atbalsta nodrošināšana maziem un vidējiem uzņēmumiem un to attīstības veicināšana, jo šie uzņēmumi rada visvairāk darbavietu un inovāciju, kā arī to līdzekļu palielināšanu līdz 3 %, kuri no ES un valstu budžetiem tiek atvēlēti pētniecībai un attīstībai.

Mums jāapzinās, ka nākotnē Eiropas rīcības brīvība sociālās politikas jomā iedzīvotāju novecošanas dēļ samazināsies, savukārt produktivitātes paaugstinājumu būs iespējams panākt tikai ar lielākiem ieguldījumiem tehnoloģijās un izglītībā. Ja mēs gribam konkurētspējīgāku darba tirgu, mums ir jāpārstrukturē sociālās

nodrošināšanas programmas un darba devējiem jānodrošina lielāks elastīgums. Vienlaikus šai stratēģijai jāatbalsta tādu ražošanas metožu attīstība, kas ir saudzīgas videi un cilvēku veselībai.

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) Šī gada 3. martā Eiropas Komisija iesniedza savu ES stratēģiju 2020. gadam: „Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei”. Tas ir priekšlikums, kurā noteikti pieci izmērāmi mērķi, kas Eiropas Savienībai (ES) jāsasniedz līdz 2020. gadam; šie mērķi būs visa kopējā procesa pamats, un šie ES mērķi ir jāpadara par valstu mērķiem: nodarbinātība, pētniecība un jauninājumi, klimata pārmaiņas un enerģētika, izglītība un cīņa pret nabadzību.

Tā ir stratēģija, kura ir vērsta uz konkrētiem, reālistiskiem un atbilstīgi izmērāmiem mērķiem: paaugstināt nodarbinātības līmeni no 69 % līdz vismaz 75 %, ieguldīt pētniecībā un attīstībā 3 % no IKP, par 25 % samazināt nabadzīgo Eiropas iedzīvotāju skaitu, no pašreizējiem 15 % līdz 10 % samazināt to iedzīvotāju īpatsvaru, kuri priekšlaicīgi pamet skolu, un no 31 % līdz 40 % palielināt to iedzīvotāju skaitu, kuriem 30 gadu vecumā ir pabeigta augstākā izglītība.

Es balsoju par šo rezolūciju par ES stratēģiju 2020. gadam, jo tajā noteiktie mērķi norāda ceļu, pa kuru Eiropai ir jāvirzās, un šī stratēģija skaidri un objektīvi reaģē uz pašreizējās ekonomiskās un finanšu krīzes izraisītajām problēmām, piedāvājot risinājumus bezdarba, finanšu regulējuma nabadzības apkarošanas jomā. Minētās problēmas būs atskaites punkts, kas ļaus mums novērtēt sasniegto progresu.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo rezolūciju. Tā kā mēs nevaram atrisināt pašreizējās sociālās un ekonomiskās problēmas valsts līmenī, tās ir jārisina Eiropas un starptautiskā līmenī. ES stratēģijai 2020. gadam, pirmkārt, ir jābūt efektīvam pasākumam, lai pārvarētu ekonomisko un finanšu krīzi, jo stratēģijas mērķis ir darbavietu radīšana un ekonomiskā izaugsme.

Vissvarīgākais jautājums pašreizējās diskusijās ir milzīgais bezdarbs Eiropā, jo dalībvalstis piedzīvo aizvien lielāku bezdarba līmeni — kopumā bez darba ir palikuši vairāk nekā 23 miljoni vīriešu un sieviešu — kā rezultātā pastāv nopietnas sociālās un iztikas grūtības. Tāpēc vislielākā uzmanība šajā Eiropas Parlamenta rezolūcijā ir pievērsta jaunu darbavietu radīšanai un cīņai pret sociālo atstumtību.

Turklāt Parlaments aicina Komisiju ne tikai ņemt vērā bezdarba līmeni un sociālās problēmas, bet arī nodrošināt efektīvus līdzekļus to risināšanai, lai šai jaunajai stratēģijai būtu patiesa ietekme uz cilvēku reālo dzīvi. Es gribu pievērst uzmanību tam, ka Eiropa jau ir mācījusies no savām kļūdām, nespējot pilnībā īstenot mērķus, kuri bija noteikti iepriekšējā Lisabonas stratēģijā. Tādēļ jaunās stratēģijas turpmākajai desmitgadei pamatā jābūt stingrai pārvaldības sistēmai, un tai ir jānodrošina atbildība. Līdz ar to, šodien balsojot par šo rezolūciju, es aicinu Komisiju un Eiropadomi koncentrēties uz Eiropas galvenajām sociālajām problēmām un noteikt mazāka skaita, bet skaidrākus un reālistiskākus mērķus, kurus tad būs iespējams īstenot.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju nesenās debates par EUROPE 2020, jaunās Eiropas stratēģijas pamatnostādņēm, kas notika 11. februāra Eiropadomes neoficiālajā sanāksmē. Es apsveicu Komisiju par tās iniciatīvu un aicinājumu ciešāk sadarboties ar Parlamentu tik nozīmīgā jautājumā Eiropas nākotnei. Ir nepieciešams veikti ieguldījumi zināšanās un reformās, kas sekmē tehnoloģisko progresu, inovācijas, izglītību un apmācību, lai vidējā termiņā un ilgtermiņā veicinātu labklājību, izaugsmi un nodarbinātību. Tāpat es gribu uzsvērt, cik svarīgas ir šajā stratēģijā izvirzītās konkrētā iniciatīvas, piemēram, digitālā programma. Nepieciešams maksimāli izmantot šo potenciālu, lai Eiropa varētu ilgtspējīgi atveseļoties no ekonomiskās krīzes. Ne mazāk svarīga izaugsmes un nodarbinātības atbalstīšanā ir arī kohēzijas politika. Tādēļ Eiropas stratēģijas 2020. gadam reģionālajā dimensijā ir jāiekļauj šī prioritāte kā viens no bagātākas, pārtikušākas un taisnīgākas sabiedrības pilāriem. Es lūdzu pievērst uzmanību vajadzībai izstrādāt tādas finansēšanas un pārvaldības mehānismus, kuriem būtu praktiska ietekme uz šīs stratēģijas īstenošanu.

Anne Delvaux (PPE), rakstiski. – (FR) Lielas cerības tika liktas uz Lisabonas stratēģiju, kuras ekonomiskie, sociālie un vides mērķi bija tikpat nepieciešami, cik tie bija vērienīgi. Stratēģija, kas būs tās turpinājums, tā dēvētā ES stratēģija 2020. gadam, par kuru mēs šodien balsojam, man šķiet daudz mazāk vērienīga. Lai gan tajā ir saglabāti daži mērķi, kas jāsasniedz, tādi kā 3 % IKP veltīt pētījumiem un Stabilitātes un izaugsmes paktā paredzētā deficīta samazināšana līdz 3 % no IKP, joprojām ir nožēlojami, ka nodarbinātības un vides dimensija (kas ir būtiski samazināta) šajā stratēģijā nav horizontālas darbības. Mēs joprojām esam ļoti tālu no īstas, globāli ilgtspējīgas attīstības stratēģijas.

Tomēr es atbalstīju šo priekšlikumu, jo ir pilnīgi skaidrs, ka, piedzīvojot šo krīzi un tās dažādās sekas, īpaši attiecībā uz nodarbinātību, mēs nevaram turpināt vienaldzīgi stāvēt malā. Es atzinīgi vērtēju to punktu pieņemšanu, kas saistīti ar vērienīgo sociālo programmu un lielāku atbalstu MVU. Īsi sakot, ir nepieciešams

jauns impulss. Cerēsim, ka ES stratēģija 2020. gadam to nodrošinās. Pats galvenais, cerēsim, ka 27 dalībvalstis darīs visu iespējamo, lai īstenotu šo stratēģiju.

Harlem Désir (S&D), rakstiski. – (FR) Eiropas stratēģija 2020. gadam ir paredzēta Lisabonas stratēģijas aizstāšanai. Galvenokārt pastāv risks, ka tā paildzinās iepriekšējās stratēģijas nepilnības, beigās tieši tāpat nedodot nekādus rezultātus un izraisot tieši tādu pašu vilšanos. Tā nav ne īsta atveseļošanās stratēģija, ne jauna perspektīva Eiropas Savienības ekonomikas, sociālās, budžeta un fiskālās politikas virzieniem. Ir neskaitāmi labi nolūki, bet nav ierosināts neviens jauns instruments to īstenošanai.

Eiropai vajadzīgs cits vēriens; iedzīvotāji sagaida pārliecinošākas atbildes. Kopš krīzes sākuma bezdarba līmenis ir palielinājies par septiņiem miljoniem. Bankas atkal spekulē, riska ieguldījumu fondi netiek regulēti, iedzīvotājus aicina savilkt jostas, dramatiski tiek samazināti līdzekļi sabiedriskajiem pakalpojumiem un tiek ierobežota sociālā aizsardzība. Grieķijas krīze ir labs piemērs, kas atklāj mūsu solidaritātes trūkumu.

Tādēļ Eiropai ir vajadzīgas debātes par atšķirīgu viedokli attiecībā uz tās nākotni, tādu viedokli, kura pamatā ir patiesa ekonomiskā koordinācija, atveseļošanās, ko raksturo solidaritāte, videi nekaitīgas izaugsmes stratēģija, enerģētikas kopiena, budžets kohēzijas politikai, pašu resursi, ieguldījumi izglītībā un pētniecībā, fiskālā un sociālā saskaņošana, cīņa pret nodokļu paradīziem un starptautisko finanšu darījumu aplikšana ar nodokļiem.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par kopīgo rezolūcijas priekšlikumu Eiropadomes 2010. gada 11. februāra neoficiālās sanāksmes turpināšanai. Lai panāktu sociālu tirgus ekonomiku, kas būtu ilgtspējīga, gudrāka un videi draudzīgāka, Eiropai ir jānosaka savas prioritātes, un tas ir jādara, kopīgi par tām vienojoties. Neviena dalībvalsts nevar stāties pretī šīm problēmām, ja tā rīkojas viena pati. ES politika nevar būt tikai 27 dalībvalstu politikas summa. Strādājot kopīgi vienota mērķa labad, rezultāts būs krietni lielāks par atsevišķu daļu summu.

Tas ļaus ES izvirzīties par pasaules līderi, parādot, ka ir iespējams ekonomisko dinamiku apvienot ar rūpēm par sociāliem un vides jautājumiem. Rezultātā ES varēs radīt jaunas darbavietas tādās jomās kā atjaunojamā enerģija, ilgtspējīgs transports un energoefektivitāte. Tāpēc ir jānodrošina atbilstīgu finanšu līdzekļu pieejamība, kas Eiropas Savienībai ļaus izmantot iespējas un jaunus globālas konkurētspējas avotus.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Komisija ir publiskojuši ES stratēģiju 2020. gadam, kas aizstās neveiksmīgo Lisabonas stratēģiju, kā arī izvirzīs Eiropai svarīgus un vērienīgus mērķus. Šie mērķi attiecas galvenokārt uz piecām jomām, kuras Komisija uzskata par stratēģiski svarīgām: (i) nodarbinātība; (ii) pētniecība un jauninājumi; (iii) klimata pārmaiņas un enerģētika; (iv) izglītība un (v) cīņa pret nabadzību.

Faktiski, šīs jomas ir būtiskas, lai Eiropa pārvarētu krīzi un atkārtoti apliecinātu savu kā svarīga dalībnieka nozīmi globālajā tirgū, ko raksturo augsts attīstības līmenis un konkurētspējīga ekonomika, kas spēj radīt labklājību, nodarbinātību un jauninājumus. Eiropas Savienībai patiešām ir vajadzīgs vērienīgums, lai atrisinātu krīzes izvirzītās problēmas, taču šis vērienīgums nedrīkst radīt problēmas saistībā ar budžeta konsolidācijas centieniem, kas tiek pieprasīti no dalībvalstīm, ņemot vērā to valsts kontu sarežģīto stāvokli un pārmērīgos budžeta deficītus. Šī paša iemesla dēļ es uzskatu, ka ir būtiski stiprināt ES stratēģijas 2020. gadam mērķus.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Solidaritātes principam ir jābūt ES stratēģijas 2020. gadam pamatam; solidaritāte starp iedzīvotājiem, paaudzēm, reģioniem un valdībām. Šādā veidā, pateicoties ilgtspējīgai ekonomiskai izaugsmei, mēs spēsim apkarot nabadzību un nodrošināt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju. Šim solidaritātes principam jābūt Eiropas sociālā modeļa garantijai.

Mums jāapspriež sociālā nodrošinājuma sistēmas restrukturizācija un minimālo sociālo tiesību nodrošināšana Eiropas līmenī, kas veicinās darba ņēmēju, specializēta personāla, uzņēmēju, studentu un pensionāru brīvu kustību. Saistībā ar šo principu un vajadzību pēc ilgtspējas efektīva resursu izmantošana kļūst par nepieciešamību.

Šai stratēģijai jānodrošina darbavietu radīšana. Mēs nevaram pieņemt, ka ES aptuveni 23 miljoni sieviešu un vīriešu ir bez darba. Tāpēc ir būtiski atbalstīt uzņēmējdarbību, birokrātiskus un fiskālus atvieglojumus maziem un vidējiem uzņēmumiem.

Tas nenozīmē, ka būtu jāaizmirst par ražošanu vai lauksaimniecību. Mums no jauna jāatsāk Eiropas industrializācija. Mūsu mērķim jābūt arī ilgtspējīgai lauksaimniecībai ar kvalitatīvu produkciju. Lai to panāktu, mums jānodrošina mūsu primāro nozaru ilgtspējīga attīstība un jāuzņemas vadība zinātniskās pētniecības, zināšanu un jauninājumu jomā.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) ES stratēģijai 2020. gadam, tā dēvētās Lisabonas stratēģijas atzītai pēctecēi, vispirms būtu atbilstīgi jānovērtē tās priekšteces metodes. Ja tas būtu izdarīts, varētu konstatēt, ka Lisabonas stratēģijas īstenotā pieeja — proti, svarīgu ekonomikas nozaru liberalizācija un regulējumu mazināšana, kā arī darba tiesību aktu lielāka elastība, — ir iemesls tās rezultātiem praksē: bezdarba pieaugumam, nedrošībai, nabadzībai un sociālajai atstumtībai, ekonomikas sastingumam un lejupslīdei.

Tagad Komisija un Parlaments tiecas turpināt šo pašu pieeju. Ierosinātais ceļš ir skaidrs, un ne sociālā, ne vides retorika, kas stratēģijā mēģināta izklāstīt, nevar noslēpt šo: pilnīgu uzsvāru uz vienotu tirgu, liberalizācijas mēģinājumus, vairāku sociālās dzīves aspektu komercializāciju, darba drošības trūkumu un strukturālo bezdarbu.

Pietiekami skaidri ir parādīta vienprātība, kas pastāv starp labējiem un sociāldemokrātiem attiecībā uz šādu pieeju. Vēl var piebilst, ka pēdējos gados abi minētie politiskie spēki kopīgi ir bijuši uzticami šādas pieejas virzītāji. Šī stratēģija būtībā nav nekas vairāk kā vienas sistēmas divu tendenču reakcija uz šīs sistēmas strukturālo krīzi. Turpinot šādu pieeju, šī stratēģija pati par sevi būs jaunu un dziļāku krīžu cēlonis. Turpinot šādu pieeju, šī stratēģija neizbēgami izraisīs pretestību, un darba ņēmēji un iedzīvotāji sāks cīņu pret to.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Man žēl, ka mūsu rezolūcijas priekšlikums tika noraidīts. Tajā mēs ne tikai ierosinājām plašu diskusiju procesu par priekšlikumiem, ko Eiropas Komisija jau ir iesniegusi, un pilnīgu Lisabonas stratēģijas rezultātu izvērtēšanu, lai izdarītu secinājumus attiecībā uz jauno ES stratēģiju 2020. gadam, bet arī iesniedzām jaunu priekšlikumu kopumu, par prioritāti izvirzot lielāku produktivitāti un uz tiesībām pamatotas nodarbinātības radīšanu, bezdarba un nabadzības problēmu atrisināšanu, kā arī vienlīdzības garantēšanai sociālajā progresā. Jaunie priekšlikumi būtu radījuši jaunu makroekonomisko sistēmu, lai, pamatojoties uz darba samaksas pilnveidošanu, pilnīgu uz tiesībām pamatotu nodarbinātību, ekonomisko un sociālo kohēziju, veicinātu ilgtspējīgu attīstību, stiprinātu iekšējo pieprasījumu un ievērotu vides prasības.

Mēs balsojam pret kopīgo rezolūciju, kas tika pieņemta, jo tajā nav noteikti problēmu cēloņi, nav ierosināti pasākumi, kas būtu alternatīva Stabilitātes paktam, kā arī nav ierosināts pārtraukt liberalizāciju vai darba tirgus elastīgumu, kas ir novedis pie nedrošības par darbavietām pieauguma un zemas darba samaksas. Šādā veidā jūs atļaujat Eiropas Komisijai turpināt argumentēt par vairāk vai mazāk tādu pašu pieeju, kura jau ir panākusi to, ka vairāk nekā 23 miljoni cilvēku ir bez darba un vairāk nekā 85 miljoni cilvēku ir pamesti nabadzībā.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pēdējās divās desmitgadēs Eiropas Savienība ir veiksmīgi darbojusies daudzās jomās, no trim vērienīgām paplašināšanās kārtām līdz kopīgas valūtas, eiro, ieviešanai. Eiropas Savienības iedzīvotāji strādā mazāk nekā amerikāņi vai japāņi (par 10 % mazāk stundu gadā) un agrāk dodas pensijā. Nav viegli saglabāt šos ieguvumus pašreizējā līmenī krīzes laikā, tāpēc es priecājos par izšķirošajiem pasākumiem, ko ierosinājusi Eiropadome un Eiropas Komisija, kuru mērķis ir radīt visaptverošu ekonomisko stratēģiju — Eiropas stratēģiju 2020. gadam.

Tajā pašā laikā, kamēr vēl nav notikušas Eiropadomes sanāksmes šā gada martā un jūnijā, kurās tiks pieņemta šīs stratēģijas galīgā redakcija, pastāv zināmas bažas saistībā ar Eiropas Komisijas dokumentu, kas iesniegts šā gada 3. martā. Pirmkārt, kāda veida dati tiks izmantoti par pamatu, lai noteiktu 27 dažādu Eiropas Savienības dalībvalstu valstu mērķus? Kādas sankcijas vai apbalvojumi ir paredzēti tām dalībvalstīm, kuras attiecīgi izpilda vai neizpilda stratēģijā izvirzītos mērķus? Visbeidzot, kāda loma visā procesā ir paredzēta Eiropas Parlamentam, jo līdz šim brīdim ES stratēģija 2020. gadam ir bijusi projekts, ko vadījusi vienīgi Padome un Komisija? Mums ir jāatbild uz šiem jautājumiem pirms Eiropadomes jūnija sanāksmes. Pretējā gadījumā Eiropas Savienība, citējot J.M. Barroso kungu, palaidīs garām „brīdi, kad Eiropai jāizvērtē situācija”.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pēc rūgtās neveiksmes, ko cieta Lisabonas stratēģija, kura bija paredzēta, lai padarītu Eiropu par pasaules viskonkurētspējīgāko, uz zināšanām balstīto ekonomiku 2010. gadā, šobrīd mūsu priekšā ir ES stratēģija 2020. gadam, kas vistiešākajā veidā ir Lisabonas stratēģijas turpinājums. Attiecībā uz darba tirgus elastīgumu, kas nozīmē nodarbinātības nestabilitāti darba ņēmējiem, lielāku konkurenci Eiropas un starptautiskajā līmenī, valstu sociālās aizsardzības sistēmu liberālu reformu un mulķīgā Stabilitātes un izaugsmes pakta absolūtu ievērošanu ...

Pastāv visi nosacījumi, lai šo stratēģiju padarītu par vienu no valstu un sociālās integritātes zaudēšanas iemesliem, tāpat kā tas bija ar Lisabonas stratēģiju pirms tam. Vienīgie jaunievedumi ir radušies, iedvesmojoties no jūsu jaunajām kaprīzēm: padarīt Eiropas ekonomisko vadību par obligātu un saistošu, lai arī Briseles Eiropa ir pierādījusi savu absolūto neefektivitāti, saskaroties ar globālo krīzi, un tiekties uz globālu vadību

tā dēvētās globālās sasīlšanas vārdā, kas arvien vairāk ūķiet esam vien ideoloģisks iegānsts. Mēs balsojam pret ūo tekstu.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret ūo rezolūciju, jo tajā nav pietiekami uzsvērts mērķis panākt pilnīgu nodarbinātību. Turklāt mūsu prioritātēm jābūt vairāk orientētām uz cīņu pret nabadzību un uz ilgtspējīgu attīstību. Tāpat Eiropas Parlaments ļauj paslīdēt garām iespējai uzsvērt vajadzību apkarot visus nedrošas nodarbinātības veidus, izmantojot direktīvu par nepilna darba laika darbu, garantēta sociālo tiesību kopuma ieviešanu neatkarīgi no darba līguma veida, un pasākumus, lai apkarotu nelikumības saistībā ar apakšuzņēmumiem un pat neapmaksāta darba praksi. Visbeidzot, ūajā rezolūcijā ir ignorēta vajadzība saskaņot nodokļa bāzi, kas ir īpaši svarīgi, lai izveidotu Eiropas sociālo modeli. Nav nekādu ūaubu, ka līdz ar ūo Eiropas Parlaments ir palaidis garām lielisku iespēju attiecībā uz sociālas un ilgtspējīgas Eiropas izveidi.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), rakstiski. – (RO) Realitāte, ko mēs visi esam aptvēruši, ir tāda, ka 2020. gada stratēģijā nav pietiekami ietverta pat videi draudzīga vai sociāla politika. Vēl viens būtisks novērojums: mērķi ir neskaidri un risinājumi ekonomiskās krīzes risināšanai neatbilst tās nopietnībai. Tāpēc es uzskatu, ka ūīs rezolūcijas, par kuru notika balsošana Eiropas Parlamenta plenārsēdē, uzdevums ir dot svarīgu ieguldījumu Eiropas nākotnes redzējumā turpmākajos desmit gados.

Kaut arī mūsu kā EP deputātu loma aprobežojas ar likuma burta ievērošanu, mēs varam dot būtisku ieguldījumu. Taču mums ir jāsapaida, lai dalībvalstis demonstrē politisko gribu un konstruktīvi apsver mūsu nostāju.

Lai pārvarētu ūīs ekonomiskās krīzes izraisītās sekas, būtiski ir tādi mērķi kā „sociāla tirgus ekonomika” un „budžets, kas atspoguļo gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi”.

Ieguldījums izglītībā, studentu mobilitātes veicināšana, un jaunu prasmju apgūšana atbilstoši darba tirgus prasībām ir tie darbības virzieni, kuriem vajadzīgs izstrādāt reālistiskus rīcības plānus.

Peter Jahr (PPE), rakstiski. – (DE) Saistībā ar ES stratēģiju 2020. gadam lauksaimniecībai būs nozīmīga loma Eiropas turpmākajos panākumos. Sevišķi attiecībā uz ilgtspējīgu izaugsmi un nodarbinātību, un klimata pārmaiņām, Eiropas lauksaimniecības politika ir ārkārtīgi nozīmīga, tāpat nav iespējams pārvērtēt tās lomu darbavietu saglabāšanā lauku un piepilsētu reģionos. Turklāt mēs nedrīkstam aizmirst, ka lauksaimniecība 500 miljoniem eiropiešu nodrošina augstas kvalitātes pārtiku, 40 miljonus darba vietu un ka tā rada aptuveni EUR 1,3 miljardu apgrozījumu gadā. Atjaunojamās enerģijas ražošana nodrošina papildu darbavietas un palīdz samazināt CO₂ emisijas, kā arī atkarību no fosilajiem kurināmajiem. Lauksaimniecība ir inovatīva, rada vērtību un ir patiens ilgtspējīgas reģionālās ekonomikas ciklu avots. Tāpēc saistībā ar jauno stratēģiju nopietnāk ir jāapsver Eiropas lauksaimniecības politika.

Jarosław Kalinowski (PPE), rakstiski. – (PL) Es vēlos pievērst uzmanību pretrunām starp 2020. gada stratēģijas mērķiem un efektiem, ko radīs sekas ierosināto izmaiņu 2014.–2020. gada budžeta prioritātēs. Viens no ūiem mērķiem ir vides apstākļu uzlabošana. Izmaiņas budžeta prioritātēs paredz ierobežot līdzekļus kopējai lauksaimniecības politikai, kas nozīmē to, ka 2020. gadā lauksaimniecībai jāķļūst ļoti efektīvai vai pat absolūti rūpnieciskai. Tas nozīmē, ka tā apdraudēs vidi, un tas savukārt nozīmē, ka ES būs jāatsakās no lauksaimniecības Eiropas modeļa, kurā īpaša uzmanība ir pievērsta videi, ainavai, bioloģiskajai daudzveidībai, dzīvnieku labklājībai, ilgtspējīgai attīstībai, kā arī lauku vides sociālajām un kultūras vērtībām. Ir kāda sena un praktiska gudrība, kurā teikts, ka „labāk” ir „pietiekami labi” ienaidnieks. Mums būtu jāuzmanās, lai, rūpējoties par vidi, mēs nenodarām tai kaitējumu.

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – (DE) Eiropas Savienības turpmākās stratēģijas mērķis ir pieņemt pašreizējās un nākotnes problēmas un pēc iespējas labāk tās atrisināt. Saistībā ar ES stratēģiju 2020. gadam jo īpaši lauksaimniecības nozarei būs nozīmīga loma attiecībā uz jaunajiem, ES noteiktajiem mērķiem, tādiem kā vides un klimata aizsardzība, atjaunojamo enerģijas avotu un bioloģiskās daudzveidības aizsardzība, ilgtspējīga attīstība un nodarbinātība, sevišķi lauku reģionos. Eiropai ir jāapzinās, ka 40 miljoni darbavietu ir tieši vai netieši atkarīgas no lauksaimniecības.

Taču galvenajai prioritātei arī turpmāk jābūt augstas kvalitātes pārtikas piegādes nodrošināšanai 500 miljoniem eiropiešu, īpaši ūemot vērā to, ka līdz 2050. gadam pārtikas ražošanas apjomu būs nepieciešams dubultot. Tāpēc saistībā ar ūo jauno stratēģiju vajag rūpīgāk apsvērt Eiropas lauksaimniecības politiku.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Pēc Lisabonas stratēģijas neveiksmes ES stratēģija 2020. gadam ir pēdējā ES iespēja apliecināt sevi kā pasaules ekonomikas lielvaru. Pašreizējās globālās ekonomiskās krīzes apstākļos

ES stratēģijai 2020. gadam jābūt tam modelim, kas jāievēro visām dalībvalstīm, lai mēs nonāktu jaunā ērā ar jaunām paradigmām, kas veicinās ilgtspējīgu attīstību, kura pamatota uz labu praksi.

Pēc vairāku miljonu darbavietu zaudēšanas Eiropas Savienībā cīņai pret bezdarbu ir jābūt šīs stratēģijas galvenajam kritērijam. Mums jābūt spējīgiem radīt darbavietas un panākt, lai mūsu darbaspēks ir labāk apmācīts un kvalificēts. Tas būs iespējams vienīgi ar pilnīgu MVU atbalstu, jo tie rada visvairāk darbavietu. Taču, lai ES stratēģija 2020. gadam būtu veiksmīga, mēs nevaram pieļaut tās pašas kļūdas, kuras tika pieļautas saistībā ar Lisabonas stratēģiju, jo īpaši tas attiecas uz dalībvalstu saistību un atbildības trūkumu.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Es balsoju par Eiropas Parlamenta kopīgo rezolūcijas priekšlikumu (RC-B7-0151/2010). ES stratēģijā 2020. gadam paredzēts noteikt jaunus mērķus ne tikai politiskai rīcībai, bet arī mūsu domāšanas veidam. Lai veiksmīgi atveseļotos no krīzes, mums ir jāizveido kopīgi instrumenti un mehānismi, kas ne vien likvidēs pašreizējās ekonomiskās krīzes radītās sekas, bet arī ļaus mums atbilstoši reaģēt nākotnes krīžu gadījumā un pat vispār nepieļaut to rašanos. Komisijai, Parlamentam un visām ES iestādēm būtu jāatceras, ka to prioritāte ir darbs pie vispārējās Eiropas iedzīvotāju labklājības. Vissvarīgākās mums ir iedzīvotāju problēmas, un mums viņiem ir jākalpo, sniedzot padomus, piedāvājot palīdzību un rīkojoties. Krīzes apstākļos darba kārtībā ir tādas problēmas kā bezdarbs, nabadzība un sociālā atstumtība. Ja mēs gribam izveidot mūsdienīgu, pilnībā inovatīvu, uz attīstību pamatotu un vienotu Eiropu, nākotnē mums iedzīvotājiem ir jāgarantē drošības izjūta. Es esmu vīlies, ka sākotnējos ieteikumos par ES stratēģiju 2020. gadam nebija iekļauta lauksaimniecība. Lauksaimniecības politikā ir ietverta ekonomikas pārveide un vides politikas mērķu īstenošana. Ja mēs neiekļausim lauksaimniecības politiku ES stratēģijā 2020. gadam, kā arī visās turpmākajās stratēģijās, mums nav nekādu izredžu sasniegt mērķus ne tikai tajās jomās, kuras es tikko minēju, bet arī daudzās citās.

Georgios Papastamkos (PPE), rakstiski. – (EL) Es balsoju pret kopīgās rezolūcijas priekšlikuma par ES stratēģiju 2020. gadam 6. punkta otro daļu, jo tajā netieši pausts nolūks turpināt tradicionāli veidotā Eiropas sociālā modeļa iznīcināšanu. ES jāpadara sava sociālā vienotība redzamāka, dodot konkurētspējīgu pretsparu starptautiskās ekonomikas mērogā tiem spēkiem, kuri acīmredzami ir vērsti pret sociālās labklājības ieguvumiem un struktūrām vai kuri piemēro sociālo dempingu. Varētu šķist, ka sociālā un nodarbinātības politika tiek pieņemta izlases veidā un pielāgojoties tirgus spēkiem.

Šī vienojošā stratēģija tiecas panākt institucionālu integritāti itin visā, kas saistīts ar tirgus spēkiem, taču tas varētu izrādīties nepilnīgi attiecībā uz politiku, kas regulē deunifikācijas parādību sekas (tādas kā bezdarbs, reģionālās atšķirības un sociālās kohēzijas trūkums). Patlaban vairāk nekā jebkad laikmeta iezīmes liecina par labu sociālākai Eiropai.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo rezolūciju, jo es uzskatu, ka Eiropas Savienības stratēģijai 2020. gadam ir jānodrošina efektīva reakcija uz ekonomisko un finanšu krīzi un jānodod jauns stimuls atveseļošanās procesam ES, kā arī jāpanāk šī procesa saskaņotība Eiropas līmenī, mobilizējot un koordinējot valstu un Eiropas instrumentus.

Es atbalstu vajadzību pēc ciešākas sadarbības ar valstu parlamentiem un pilsonisko sabiedrību, jo lielāka skaita dalībnieku iesaistīšana palielinās spiedienu uz valstu administrācijām, lai sasniegtu rezultātus.

Vienlaikus es uzskatu, ka Eiropas rūpniecībai jāīsteno sava celmlauža loma ilgtspējīgā ekonomikā un videi draudzīgās mobilitātes tehnoloģijās, izmantojot savu eksporta potenciālu. Tas samazinās Eiropas atkarību no resursiem un veicinās tās atbilstību nepieciešamajiem 20/20/20 mērķiem klimata pārmaiņu jomā.

Frédérique Ries (ALDE), rakstiski. – (FR) Eiropa 2010. gadā nav pasaulē konkurētspējīgākā ekonomika. Tālu no tā: ar IKP samazinājumu par 4 % un 23 miljoniem iedzīvotāju bez darba, tās veselības stāvoklis nebūt nav lielisks. Ja Eiropas Savienībai vajadzīgs spēcīgs elektrošoks, lai atjaunotu ekonomikas un nodarbinātības pozitīvo mijiedarbību, tas jādara, izvirzot tos pašus mērķus, kas bija noteikti Lisabonas stratēģijā, bet izmantojot pilnīgi atšķirīgu metodi. Turklāt tai jāņem vērā arī sarunas tādās jomās kā enerģētika, klimata pārmaiņas, rūpniecība un lauksaimniecība. Tādēļ es atbalstu pragmatisko pieeju, kas raksturo jauno stratēģiju 2020. gadam. Nodrošināt, lai 75 % cilvēku darbspējīgā vecumā ir nodarbināti un lai 3 % no IKP tiek ieguldīti pētniecībā, patlaban vairāk nekā jebkad iepriekš ir tie mērķi, kuri Eiropai ir jāsasniedz. Taču tas, vai visas 27 dalībvalstu valdības sadarbosies, ir cits jautājums. Tāpēc mēs prasām, lai tiktu paredzētas sankcijas un stimuli stratēģijas 2020. gadam labajiem un sliktajiem skolniekiem (14. punkts). No vienas puses, sankcijas un, no otras puses, stimuli. Burkāns un nūja. Šī pieeja ir veca kā pasaule, bet tā darbojas.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju pret rezolūcijas priekšlikumu RC7-0151/2010, kas šodien Parlamentā tika iesniegts balsošanai, tā paša iemesla dēļ, kāpēc mēs, zaļie, nebalsojam par

J.M. Barroso kunga atkārtotu ievēlšanu Komisijas priekšsēdētāja amatā: vērienīguma trūkuma dēļ. Šajā gadījumā vilšanos rada Parlamenta lielākās politiskās grupas, pieņemot rezolūciju, kas ir tikai poza, — tajā nav ietverts neviens priekšlikums ekonomikas, sociālajā vai vides jomā. Es uzskatu, ka Eiropas iedzīvotāji no Parlamenta gaida vairāk.

ES stratēģijas 2020. gadam izstrādāšanas laikā ES Parlaments bija nostumts malā. Tagad, kad Parlamentam novēloti ir iespēja reaģēt, tā lielākās politiskās grupas slepus sagatavo tukšu rezolūciju. Šī ir garām palaista izdevība, kad Eiropas Parlaments varēja ieņemt galveno vietu debatēs par būtību un izvirzīties priekšplānā kā iestāde.

Richard Seebler (PPE), rakstiski. – (DE) Izšķiroši svarīgs jautājums ir tas, ko ES līdz 2020. gadam grib sasniegt nodarbinātības un ekonomiskās attīstības jomā. Jo īpaši tādas ekonomiskās krīzes laikā kā šī ES stratēģijai 2020. gadam ir jābūt dzinējspēkam, kas ļauj mums izkļūt no nenoteiktības. Tāpēc jo svarīgāk ir noteikt tādas mērķus, kurus ir reāli iespējams sasniegt. Politika pati par sevi nav mērķis, bet tās nolūks ir izveidot realistikas programmas, kam iedzīvotāji un ekonomika var sekot. Modelējot tuvāko nākotni, uzmanības centrā ir jābūt ilgtspējīgai ekonomikai.

Šis mērķis mums ir jāsasniedz soli pa solim — un ne tikai klimata pārmaiņu dēļ. Arī izejmateriālu piekļuves drošība nākotnē Eiropai sagādās aizvien vairāk bažu, tāpēc mums tagad ir jābruģē ceļš uz resursu ilgtspējīgu izmantošanu un jāvērs Eiropas politika šajā virzienā.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Es balsoju pret kopīgo rezolūciju, jo trīs lielākās politiskās grupas to acīmredzami izmanto, lai atbalstītu jaunās Komisijas, ko atkārtoti vada J.M. Barroso, parasto pieeju. Mani vēlētāji gaida citu pieeju un grib, lai Eiropas stratēģija 2020. gadam pasludina *jauno zaļu kursu*, 21. gadsimta zaļo revolūciju, kas saskaņos cilvēces attīstību ar planētas fiziskajiem ierobežojumiem.

Eiropas Savienība turpina bezgalīgi ticēt nekritiskas IKP palielināšanas politikai. Taču zaļie un vides aizstāvji grib pārveidot Eiropas stratēģiju 2020. gadam no stratēģijas, kas tiecas panākt vienīgi IKP pieaugumu, uz plašāku ES kā tādas sociālas un ilgtspējīgas Eiropas Savienības nākotnes politisko koncepciju, kura savas politikas centrā izvirzīs cilvēkus un vides aizsardzību, cenšas nodrošināt iedzīvotāju labklājību un visiem radīt maksimāli labākās iespējas. Mūsuprāt, IKP ir jāietver labklājības rādītāju kopums, kā arī rādītāji, kas ņemtu vērā plaša mēroga ārējos ekonomiskos faktorus un ietekmi uz vidi. Tāpēc mana grupa ir iesniegusi tekstu astoņu lappušu apjomā, kurā detalizēti ir paskaidrota mūsu alternatīvā pieeja. Es dodu priekšroku šim tekstam, nevis trīs lielāko grupu kompromisa rezolūcijai.

Marc Tarabella (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret rezolūciju par ES stratēģiju 2020. gadam, jo tika pieņemts 6. punkts, kurā minēta sociālo nodrošināšanas sistēmu pārstrukturēšana un lielāks elastīgums darba ņēmējiem. Turklāt šī rezolūcija drīzāk atgādina vairāk vai mazāk labu nodomu jucekli apkopojumu, kurā iztrūkst konkrētu kvantitatīvu un kvalitatīvu mērķu. Tāpēc var rasties iespaids, ka Lisabonas stratēģijas 2010. gadam gandrīz pilnīgā neveiksme nav ņemta vērā.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas stratēģijas 2020. gadam mērķis ir noteikt turpmāko plānu, lai Eiropas Savienībā panāktu ekonomisko izaugsmi un veicinātu darbavietu radīšanu. Tās pieejas pamatā jābūt tādiem mērķiem, kas attiecas uz ilgtspējīgu sociālu tirgus ekonomiku, ilgtspējīgu uz zināšanām pamatotu sabiedrību un MVU lomu nodarbinātības veicināšanā.

Šīs stratēģijas galvenajam elementam jābūt stingrai, mūsdienīgai un elastīgai kohēzijas politikai. Lisabonas līgumā ietvertajās kohēzijas politikas horizontālai piemērošanai ir būtiska loma, reaģējot uz Eiropas Savienības jaunajām problēmām. Šajā kontekstā var uzskatīt, ka Eiropas teritoriālā kohēzija ir pamatmērķis.

Eiropas kohēzijas politikas prioritātēm jābūt vērstām ne tikai uz konkurētspējas veicināšanu Eiropas līmenī, efektīvi piešķirot līdzekļus, bet arī uz palīdzību mazāk attīstītajiem reģioniem pārvarēt to sociālās un ekonomiskās grūtības un samazināt pastāvošās atšķirības.

Jāuzsver arī aktīvā loma, kāda šīs stratēģijas veicināšanā ir Eiropas reģioniem. Tāpat atzīmēšanu pelna dažādu līmeņu pārvaldības lielā nozīme. Vēlams, lai mērķu, uzdevumu un pienākumu pildīšanā saistībā ar Eiropas stratēģiju 2020. gadam valdītu rūpīgi pārdomāts dalījums starp Eiropas Savienību, dalībvalstīm un vietējām un reģionālajām iestādēm.

Minēto iemeslu dēļ es balsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu.

Marianne Thyssen (PPE), rakstiski. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, īstermiņā izšķiroša ir stratēģijas izstrāde izkļūšanai no krīzes, bet vidējā termiņā ir vajadzīgs kaut kas vairāk. Ja mēs patiešām

gribam radīt iespēju sociālai tirgus ekonomikai, mūsu sociālajam modelim, mums vajadzīgs augstāks ekonomiskās izaugsmes un vides aizsardzības līmenis, kas padarīs mūs konkurētspējīgus un radīs jaunas darbavietas. Ja mēs gribam saglabāt savu dzīves līmeni globālā ekonomikā, apņemšanās veikt papildu ieguldījumus pētniecībā un attīstībā, inovatīvos produktos, ražošanas procesos un pakalpojumos ir izšķiroši svarīga.

Komisijas ierosinātajā stratēģijā 2020. gadam ir atspoguļots šis stimulējošais strukturālu reformu. Tāpat ir ļoti būtiski, lai Komisija mainītu savu kursu un koncentrētos uz daudziem mazākiem mērķiem, kas ir izmērāmi un pielāgoti atsevišķām dalībvalstīm. Kā rezolūcija pamatoti vedina domāt, šī stratēģija nenodrošina to, ka izvirzītie mērķi ir īstenojami. Tas, ka trūkst reāla sankciju piemērošanas mehānisma, ja mērķi nav izpildīti, vai pat tad, ja šajā saistībā pieliktās pūles ir nepietiekamas, nozīmē, ka šī stratēģija 2020. gadam ir tikpat nepilnīga kā tās priekštece.

Kopīgā rezolūcija ir labs pamats turpmākām diskusijām ar Komisiju, Padomi un Eiropadomes priekšsēdētāju. Tāpēc es pārliecināti balsoju par šo rezolūciju.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Kopīgajā rezolūcijas priekšlikumā par ES stratēģiju 2020. gadam, ko iesniegusi Eiropas Tautas partija (Kristīgie demokrāti), Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa un Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa, ir pausts kapitālisma „politiskās sejas” kopīgs lēmums izmantot jebkurus līdzekļus, lai īstenotu monopolu pret vienkāršajiem ļaudīm vērstos plānus un mežonīgu uzbrukumu strādnieku šķirai un darba ņēmējiem visā Eiropas Savienībā. ES stratēģija 2020. gadam turpina un vēl vairāk paplašina pret iedzīvotājiem vērsto Lisabonas stratēģiju, nosakot monopolu kapitāla stratēģiskos mērķus un plānus, bet darba ņēmēju atalgojumu un sociālās tiesības noguldot Prokrusta gultā. Precīzāk izsakoties, mums ir plaša mēroga slavenās „elastīguma un sociālās drošības” piemērošana apvienojumā ar „mūžizglītību”, darba ņēmēju „apmācību un pārkvalifikāciju” un „mobilitāti”, koplīgumu atcelšanu, dalītām darbavietām, algu un pensiju krasu samazināšanu, pensionēšanās vecuma palielināšanu un radikālas izmaiņas sociālās apdrošināšanas, veselības, labklājības un izglītības jomā. Stratēģija paredz arī subsīdiju un „videi draudzīgas attīstības” iniciatīvu veidā kapitālam piešķirt milzīgus līdzekļus no dalībvalstu budžetiem. Grieķijas Komunistiskā partija balsoja pret Eiropas Parlamenta rezolūciju par ES stratēģiju 2020. gadam.

Anna Záborská (PPE), rakstiski. – (FR) Sen atpakaļ *Jacques Delors* mēdza teikt, ka nav iespējams iemīlēties vienotā tirgū vai vienotā valūtā. Es mīlu tādu Eiropas Savienību, kas nopietni uztver dalībvalstu ģimeņu reālās vajadzības stingrā saskaņā ar valsts un Eiropas kompetencēm. Taču, lasot ES stratēģiju 2020. gadam un mūsu Parlamenta rezolūciju, es konstatēju, ka mūsu mērķi aprobežojas ar kautrīgu flirtēšanu ar brīvā tirgus ekonomiku. Iedzīvotāju ieguldījums sociālajā kohēzijā vai solidaritātē paaudžu starpā netiek atzīts. Vai mums nav jāmaina sava perspektīva par darba attiecībām un pievienotās vērtības radīšanu, kas dotu labumu visai sabiedrībai kopumā? Komisija ierosina izmērāmu mērķi nabadzības apkarošanai. Šis solis neizbēgami novedīs atpakaļ pie „krējuma nosmēršanas” procesa, kas diez vai palīdzēs visnabadzīgākajiem iedzīvotājiem. Nabadzības rādītāju saraksta trūkums netīši parāda izpratnes trūkumu par to, ko nozīmē nabadzība. Nabadzība nozīmē daudz vairāk nekā vienkārši būšanu bez darba, un tie, kas ikdienā dzīvo galējas nabadzības apstākļos, meklē ne tikai darbu; viņi grib pienācīgu piekļuvi pastāvošajām tiesībām. Eiropas stratēģijai 2020. gadam būtu jāreaģē uz šo situāciju ar lielāku entuziasmu un apņemību. Es atturējos no balsojuma.

Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0136/2010

Elena Băsescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es izlasīju gan tiesneša *Richard Goldstone* ziņojumu, gan vēstnieces *Dora Hold* secinājumus, kuri atspēko daudzus no argumentiem, kas minēti tiesneša *R. Goldstone* vadītās ANO komisijas ziņojumā. Tos salīdzinot, es ievēroju *R. Goldstone* ziņojuma tendenciozo toni, un tāpēc es neatbalstīju rezolūciju par *R. Goldstone* ieteikumu īstenošanu attiecībā uz Izraēlu un Palestīnu.

Darbības ir jāanalizē pārredzami un objektīvi pret abām šī konflikta pusēm. *R. Goldstone* ziņojumā nav minēts iemesls, kas izraisīja Izraēlas operāciju Gazā: gandrīz 12 000 pret Izraēlas civiliedzīvotājiem vērsti uzbrukumi ar raķetēm un mīnmetējiem. Pēc Izraēlas spēku izvešanas no Gazas raķešu uzbrukumi ir palielinājušies par 500 %. Ja 2004. gadā un 2005. gadā pret Izraēlas teritoriju tika vērsti attiecīgi 281 un 179 raķešu uzbrukumi, pēc Izraēlas spēku izvešanas no Gazas (2005. gada septembrī) uzbrukumu skaits ir palielinājies līdz 946 uzbrukumiem 2006. gadā, 783 uzbrukumiem 2007. gadā, bet 2008. gadā notika 1730 uzbrukumi.

Neviena Eiropas Savienības dalībvalsts kā Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomes daļa nav balsojusi par *R. Goldstone* ziņojuma pieņemšanu. Starptautisko tiesību aktu ievērošanai jābūt visu iesaistīto pušu prioritātei.

Andrew Henry William Brons (NI), rakstiski. – Mēs nolēmām atturēties no visiem balsojumiem par Palestīnu un Izraēlu. Mēs nevarējām balsot par rezolūcijām, kuru mērķis bija piešķirt Eiropas Savienībai pilnvaras noteikt ārpolitiku vai kas bija pretrunā ar mūsu neitralitātes politiku šajā konfliktā. Mēs ieņemam neitrālas politikas nostāju attiecībā uz Izraēlu, Palestīnu un citām arābu un musulmaņu valstīm. Taču mūsu politika nav vienaldzības neitralitāte. Precīzāk izsakoties, mēs atzīstam, ka gan valstu, gan organizāciju uzbrukumi civiliedzīvotājiem ir pilnīgi nepieņemami. Vēl jo vairāk, mēs būtu gandarīti redzēt, ka šis konflikts tiek izbeigts godīga izlīguma rezultātā.

Nessa Childers (S&D), rakstiski. – Šogad apmeklējot Gazu, es personīgi redzēju, cik būtiska ir Parlamenta rīcība šajā jomā. R. Goldstone ieteikumi ir pilnībā jāsteno, un turpmākajos mēnešos es sekošu šim jautājumam.

Derek Roland Clark (EFD), rakstiski. – Kaut arī es uzskatu, ka konflikts Gazā un Rietumkrastā ir humāna traģēdija, es ar savu balsojumu neatbalstu Eiropas iestāžu starptautiskās ietekmes pastāvēšanu, jo es neatzīstu Eiropas Savienību. Mani balsojumi Parlamentā 2010. gada 10. martā atspoguļo manu pārliecību šajā jautājumā.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es atbalstīju šo rezolūciju, kurā uzsvērts, ka starptautisko tiesību aktu un starptautisko humanitāro tiesību ievērošana ir būtisks priekšnoteikums taisnīgam un ilgstošam mieram Tuvajos Austrumos; tajā paustas bažas par Izraēlas un Gazas varasiestāžu izdarīto spiedienu uz NVO, jo tās piedalījās R. Goldstone izmeklēšanā; tajā prasīts bez nosacījumiem izbeigt Gazas blokādi un Eiropa aicināta publiski mudināt Izraēlu un palestīniešus īstenot R. Goldstone ieteikumus. R. Goldstone ziņojumā ietverts secinājums, ka ārkārtīgi lielo mirstību civiliedzīvotāju vidū, tostarp vairāk kā 300 bērnu nāvi, ir izraisījusi Izraēlas politika, apzināti izmantojot nesamērīgu spēku pretēji starptautiskajiem tiesību aktiem. Tāpat tajā secināts, ka Gazas aplenkums ir līdzvērtīgs 1,5 miljonu iedzīvotāju kolektīvai sodīšanai, kas ir pretrunā ar starptautiskajiem tiesību aktiem. Ziņojumā ieteikts, ka visām Ženēvas Konvenciju dalībvalstīm (to vidū arī Īrijai) būtu jāiesniedz prasība pret tiem, kuri ir atbildīgi par šo politiku un tās īstenošanu. Es pašlaik, pamatojoties uz R. Goldstone ziņojuma secinājumiem, gatavoju oficiālu sūdzību Īrijas policijai, lai valsts apsūdzības vadītājs varētu apsvērt lietas ierosināšanu Īrijā pret atbildīgajām personām.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog un Åsa Westlund (S&D), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, neuzskatām, ka Hamas būtu jāiekļauj ES teroristisko organizāciju sarakstā. Mēs esam ļoti kritiski pret Hamas un ne mazāk kritiski pret tās uzbrukumiem Izraēlas civiliedzīvotājiem, bet tajā pašā laikā mēs bažījamies, ka ES beznosacījumu nosodījums var saasināt situāciju un likt Hamas norobežoties vēl vairāk. Mēs nepiekrītam viedoklim, ka ES lēmums turpināt Hamas politisko izolāciju pēc tam, kad tā guvusi panākumus brīvās un demokrātiskās vēlēšanās, ir pareizs lēmums. Mēs uzskatām, ka ES ir jāsalīdzina iespēja gūt panākumus, piemērot izolāciju un sankcijas, ar kritiska dialoga un sadarbības izmantošanas iespēju.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Ikviens, kas daudzus gadus ir sekojis Izraēlas un Palestīnas konfliktam, kā es to esmu darījis, var tikai ar skumjām secināt, ka daudzi no patiesajiem centieniem panākt ilgstošu mieru joprojām ir nepietiekami, lai pārliecinātu un motivētu tos, kuri ir izvēlējušies vardarbību, reizi par visām reizēm to izbeigt. Hamas uzvara vēlēšanās un palestīniešu teritorijas sadalīšana divās daļās, no kurām katrai ir sava vara, ir būtiski saasinājusi jau tā drūmo situāciju.

Kamēr Hamas nepieņems Izraēlas valsts lēģitīmo pastāvēšanu, dialogs nebūs nekas vairāk par teātri. Izraēlai no savas puses būs jāparūpējas, ka tās ieņemtā nostāja ir atbilstīga un samērīga, lai tā neapdraudētu to starptautisko lēģitimitāti, kas Izraēlai šobrīd ir. Tāpat kā Yitzhak Rabin, arī es uzskatu, ka diplomātiskais miers nav gluži patiess miers, bet tas ir svarīgs solis ceļā uz patiesu mieru. Ir jāstrādā šajā virzienā un jālikvidē šķēršļi, kas traucē ceļā uz patiesu mieru. Tiesneša R. Goldstone ziņojumā ir norādīti daži šķēršļi, ko abas puses ir radījušas šajā procesā, proti, pārkāpumus un nopietnus noziegumus, kuri ir jāizmeklē, un jānotiesā un jā soda vainīgie.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Ir jāpievērš uzmanība bruņotajam konfliktam, kas sākās Gazā 2008. gada 27. decembrī un beidzās 2009. gada 18. janvārī, prasot vairāk nekā 1400 Palestīnas un 13 Izraēlas iedzīvotāju nāvi. Papildus cilvēku dzīvību zaudēšanai tika iznīcināta arī lielākā daļa civilās infrastruktūras.

Eiropas Savienības Augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos un dalībvalstīm ir jāizstrādā kopēja ES nostāja par turpmāko darbu saistībā ar šo faktu vākšanas misijas ziņojumu par konfliktu Gazas joslā un Izraēlas dienvidu daļā.

Es vēlos uzsvērt, ka starptautisko cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību ievērošana ir būtiska, lai panāktu taisnīgu un ilgstošu mieru Tuvajos Austrumos.

Es atbalstu aicinājumu Eiropas Savienības Augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos un dalībvalstīm kontrolēt R. Goldstone ziņojumā ietvertu ieteikumu īstenošanu, apspriežoties ar ES ārējās darbības misijām un NVO, kas darbojas šajā jomā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Tas, ka Parlaments pieņēma šo rezolūciju par konfliktu Gazā, bija pozitīvs solis, jo tajā ir atzīti Izraēlas veiktie starptautisko tiesību aktu pārkāpumi. Tas apliecina ietekmi, kāda ir R. Goldstone ziņojumam ir bijusi uz Tuvo Austrumu miera procesu, darot Parlamentā zināmus Izraēlas pastāvīgi veiktos starptautisko tiesību aktu pārkāpumus.

Patiesība ir tāda, ka R. Goldstone ziņojumā ir iekļauti skaidri pierādījumi starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumiem, ko Izraēlas spēki veikuši Palestīnas teritorijā savu militāro operāciju laikā 2008. gadā.

Tāpēc mēs gribam, lai šī ziņojuma secinājumi nekavējoties tiktu pieņemti un tā ieteikumi tiktu praktiski īstenoti. Vienlaikus mēs mudinām Eiropas Savienības amatpersonas nodrošināt, lai netiktu stiprināts ES un Izraēlas asociācijas nolīgums, kamēr netiks izbeigti starptautisko tiesību aktu un cilvēku pamattiesību pārkāpumi, kurus Izraēla joprojām veic okupētajās Palestīnas teritorijās.

Charles Goerens (ALDE), rakstiski. – (FR) Šis ir tikai vēl viens retrospektīvs abu konfliktā iesaistīto pušu izdarīto kļūdu novērtējums. Ja vieni un tie paši cēloņi izraisa vienas un tās pašas sekas, ir pamats pievērsties cēloņiem, jo sekas vienmēr ir katastrofiskas. Šie paši cēloņi ir raķešu raidīšana uz Izraēlas pilsētām. Šie paši cēloņi ir Izraēlas valsts nesamērīgie pretuzbrukumi. Šie paši cēloņi ir dramatisks Gazas iedzīvotāju stāvoklis. Šie paši cēloņi ir arī tas, ka visradikālākās organizācijas izmanto viņu nelaimi. Rodas doma: kāpēc nesākt atbalstīt tikai tos spēkus abās nometnēs, kuri patiesi ir izvēlējušies mieru? Šie spēki pastāv abās pusēs, un tie visi pārāk bieži tiek apsūdzēti savas tautas nodevībā, jo tie sapņo par scenāriju, kurā ir iespējams pārvarēt šķēršanos šajā reģionā, kas ilgstoši ir bijusi fons vienam no visbīstamākajiem konfliktiem uz šīs planētas.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju par rezolūciju, kas aicina īstenot R. Goldstone ieteikumus, jo ir vitāli svarīgi saņemt Izraēlas un Palestīnas varas iestāžu solījumu, ka tās veiks objektīvas un pārredzamas izmeklēšanas par Gazas 2008.–2009. gada traģēdiju, un ka tās nedarīs to agresīvā, bet apņēmīgā veidā. Savukārt dalībvalstīm ir jāstrādā vēl smagāk, lai aizstāvētu stingru nostāju, un tām ir jāaņem turpināt pastāvēt uz savām prasībām pret Izraēlas un Palestīnas partneriem. Starptautiskās humanitārās tiesības ir jāievēro visām konfliktā iesaistītajām pusēm, un ES mērķim ir jābūt nodrošināt, lai šie principi tiek ievēroti.

Joe Higgins (GUE/NGL), rakstiski. – Es balsoju par šo rezolūciju, jo tajā uzsvērti šausmīgie apstākļi, kādos pašlaik dzīvo vairākums Palestīnas iedzīvotāju Gazā, un jo īpaši izteikts aicinājums „nekavējoties” un „bez nosacījumiem” atvērt Gazas visas robežas. Es pilnībā atbalstu Palestīnas iedzīvotāju pašnoteikšanās tiesības un viņu tiesības aizstāvēt sevi pret Izraēlas armijas un valsts spēku atkārtotajiem uzbrukumiem. Taču es absolūti nepiekrītu labējā spārna politiskā islama un Hamas idejām. Tāpat es iebilstu pret atsevišķiem uzbrukumiem ebreju strādniekiem, kas vēl vairāk sašķēl Izraēlas un Palestīnas strādnieku šķiru. Tas kalpo vienīgi Izraēlas valdībai un citiem galēji labējā spārna grupējumiem Izraēlā par ieganstu, lai turpinātu uzbrukumus Palestīnas iedzīvotājiem. Izraēlas valdība nekalpo ne Palestīnas iedzīvotāju interesēm, ne arī Izraēlas strādnieku šķiras interesēm. Izraēlas un Palestīnas strādniekiem kopīgiem spēkiem ir jāvērsas pret uzbrukumiem dzīves standartiem un demokrātiskajām tiesībām. Vienīgais risinājums, kas var panākt ilgstošu mieru reģionā, ir sociālistiskas Izraēlas un sociālistiskas Palestīnas līdzāspastāvēšana, kurā par robežām savstarpēji vienojas abas kopienas un kurā abas šīs valstis ir Tuvo Austrumu demokrātiski sociālistiskās konfederācijas daļa.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es stingri atbalstu R. Goldstone ziņojuma secinājumus un priecājos, ka Parlaments ir apstiprinājis tā ieteikumus. Es ceru, ka R. Goldstone ziņojuma ieteikumi, īstenojot divu valstu risinājumu, atbalstīs ilgstoša miera procesu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) ES būtu jāizrāda lielas rūpes par Izraēlas un Palestīnas konflikta atrisināšanu, jo tas, nemaz nerunājot par cilvēku upuriem, gadu desmitiem ir izraisījis lielu nestabilitāti šajā reģionā un visā pasaulē.

Taču es uzskatu, ka ir atšķirība starp to, ko dara Izraēla kā demokrātiska un suverēna valsts, kura atbalsta un veicina rietumvalstu sabiedrību pamatvērtības, un radikālajām kustībām, tādām kā Hamas, kuras vairumā gadījumu atsakās atzīt Izraēlas valsts pastāvēšanu. Tas ir šķērslis pilnīgam šī konflikta atrisinājumam.

Jebkurā gadījumā tas nekavē mūs nosodīt abās konflikta pusēs notikušos vardarbības aktus, kuri ir šokējuši visu pasauli un kuri var vienīgi motivēt mūs un likt mums uzņemties saistības atrast veidus, kā veicināt saprašanos.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Šodienas kopīgais rezolūcijas priekšlikums par R. Goldstone ziņojumu vēlreiz apliecina, ka ES ir jātiecas panākt skaidru novērtējumu un pārskatu par notikumiem Gazas konflikta laikā. ANO Ģenerālā asambleja 2010. gada 26. februārī vēlreiz aicināja abas puses veikt uzticamas izmeklēšanas un piecu mēnešu laikā sagatavot turpmākus ziņojumus. Palestīniešu iestādes šobrīd ir izveidojušas neatkarīgu izmeklēšanas grupu, kas ir ļoti labas ziņas. Eiropas Savienības darbībām starptautiskajā arēnā jābūt koncentrētām uz stingru ANO hartas principu un mērķu ievērošanu, kā arī starptautisko tiesību ievērošanu. Tāpat Izraēlas un palestīniešu darbību atbilstība starptautiskajām humanitārajām tiesībām un starptautisko cilvēktiesību normu ievērošana ir būtisks priekšnoteikums miera procesam, kam jānoved pie divām valstīm, kuras pastāv līdzās mierā un drošībā. Ar šo rezolūciju ES mēģina ātri panākt noteiktu vienotu nostāju par pasākumiem, kas izriet no tiesneša R. Goldstone vadītās ANO faktu vākšanas misijas ziņojuma par konfliktu Gazā un Izraēlas dienvidu daļā. Šis ziņojums arī aicina publiski aizstāvēt tajā pausto ieteikumu īstenošanu, tāpat arī to, ka ir jāpieprasa atbildības uzņemšanās par visiem starptautisko tiesību aktu pārkāpumiem, tai skaitā kara noziegumiem, un šī iemesla dēļ es balsoju par.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Šis kopīgais rezolūcijas priekšlikums par R. Goldstone ziņojumu izklāsta Eiropas Savienības vēlmi, lai tiktu veikta taisnīga un detalizēta ar Gazas konfliktu saistīto notikumu izmeklēšana. ANO Ģenerālā asambleja 2010. gada 26. februārī arī atkārtoti aicināja piecos mēnešos izmeklēt šos starpgadījumus un iespējamās nopietnās cilvēktiesību pārkāpumus. Saskaņā ar jaunāko informāciju līdz šim to ir ievērojuši tikai palestīniešu puse, kas ir milzīgs kauns. Manuprāt, Eiropas Savienībai starptautiskajās organizācijās un komitejās aktīvi ir jāuzstāj uz starptautisko tiesību aktu ievērošanu un to īstenošanu. Tas, lai abas konflikta puses ievērotu starptautiskās humanitārās tiesības un starptautisko cilvēktiesību normas, būtu galvenais priekšnoteikums Tuvo Austrumu konfliktā saskatāmajam progresam miera procesā, kurš patlaban vēlreiz varētu ciest nopietnu neveiksmi Izraēlas plānotās apmetņu celtniecības dēļ. Šī kopīgā rezolūcija aicina īstenot tiesneša R. Goldstone vadītās ANO faktu vākšanas misijas ziņojuma ieteikumus, un tāpēc es balsoju par.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Visām Tuvo Austrumu konflikta pusēm ir jāievēro cilvēktiesības. Ir jāpārbauda jebkuras aizdomas, ka kāda puse varētu būt pārkāpusi cilvēktiesības. Taču ir jāizmanto identiska pieeja visām konfliktā iesaistītajām pusēm. R. Goldstone ziņojums ir dokuments, kas ir izraisījis daudz emociju un diskusiju. Tas ir daudz apsūdzēts neobjektivitātē. Daudzi ir norādījuši, ka ziņojums nepievērš vienādu uzmanību visiem faktoriem, kuri ir noveduši pie konflikta. Tomēr starptautiskā sabiedrība nedrīkst šim konfliktam pagriezt muguru. R. Goldstone ieteikumos ir ietverts priekšlikums veikt starptautiskas izmeklēšanas saistībā ar noziegumiem, kurus, iespējams, veikusi kāda no iesaistītajām pusēm. Tuvo Austrumu konflikta realitāte liek apšaubīt šādu izmeklēšanu iespējamību. Pastāv nopietni draudi, ka Eiropas Parlaments nevarēs uzraudzīt Hamas veiktās darbības, bet tikai Izraēlas veiktās darbības. Ņemot vērā šos apstākļus, galīgajā balsojumā es nolēmu balsot pret kopīgās rezolūcijas pieņemšanu.

Zuzana Roithová (PPE), rakstiski. – (CS) Es neatbalstīju sociālistu, liberāļu, kreisā bloka un zaļo kopīgo rezolūciju par R. Goldstone ziņojuma par Izraēlu ieteikumu īstenošanu. Šo ziņojumu, ko ANO Ģenerālā asambleja pieņēma pagājušā gada novembrī, no 27 ES dalībvalstīm atbalstīja tikai piecas. Iemesls ir tāds, ka Cilvēktiesību padomes līmenī netika veikta atbildīga šī ziņojuma analīze, un tādējādi Ģenerālā asambleja balsoja par nelīdzsvarotu ziņojumu, kurā Izraēla raksturota kā teroristu organizācija. Es esmu viena no tiem politiķiem, kuri cīnās par objektīvu un nelokāmu izmeklēšanu par visiem iespējamo cilvēktiesību pārkāpumu gadījumiem Gazas konfliktā. Taču uz spēles ir likta izmeklēšanas secinājumu uzticamība. Nav pieņemami ļaut politizēt notiekošo izmeklēšanu, kura vēl ir jāpabeidz. Galu galā mērķim ir jābūt miermīlīga atrisinājuma panākšanai Izraēlas un Palestīnas konfliktā un divu valstu, Izraēlas un Palestīnas, nākotnes labklājībai, un nevis spēka cīņai starp Eiropu un ASV par ietekmi šajā reģionā.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu RC7-0136/2010 par R. Goldstone ieteikumiem galvenokārt tāpēc, ka tajā uzstāts, lai ES izstrādā stingru nostāju par turpmāko darbu saistībā ar R. Goldstone ziņojumu un lai publiski tiek pieprasīta tā ieteikumu īstenošana un atbildība par visiem starptautisko tiesību aktu pārkāpumiem, tajā visas puses aicinātas piecu mēnešu laikā veikt izmeklēšanas, kuras atbilst starptautiskajiem standartiem, un tajā pieprasīts, lai Komisijas priekšsēdētāja vietniece/ Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos un ES dalībvalstis aktīvi īsteno ziņojuma ieteikumus. Turklāt šajā rezolūcijā ir ietverti papildu punkti tam, ko Parlaments jau iepriekš ir teicis, tādi kā prasība, lai Komisijas priekšsēdētāja vietniece/ Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos izvērtē abu pušu veikto izmeklēšanu rezultātus un ziņo Parlamentam par šiem novērtējumiem, atgādinājums, ka ES un tās dalībvalstu atbildība un uzticamība prasa pilnīgu izmeklēšanu novērošanu un bažu paušana par īstenoto spiedienu pret NVO, kuras iesaistītas R. Goldstone

ziņojuma sagatavošanā un tam sekojošajās izmeklēšanās, ietverot atsauci uz ierobežojošajiem pasākumiem, kas piemēroti to darbībām.

Olle Schmidt un Cecilia Wikström (ALDE), rakstiski. – (SV) Šis nav īstais laiks, lai pieņemtu rezolūciju par Izraēlu. Drīzumā mēs varam gaidīt R. Goldstone ziņojuma pilna novērtējuma saņemšanu, un es uzskatu, ka mums nevajadzētu aizsteigties tam priekšā. Šī situācija ir jutīga, un konflikts starp abām pusēm ir kļuvis polarizēts. Mēs nedrīkstam vēl vairāk saasināt šo situāciju, pieņemot rezolūciju, kuru iesaistītās puses noteikti uztvers kā neapmierinošu. Tāpat, manuprāt, ir dīvaini, ka ES var pieņemt rezolūciju par pilnvarām, ko ANO Cilvēktiesību padomē neatbalstīja neviena no ES dalībvalstīm.

Marek Siwiec (S&D), rakstiski. – (PL) Es nedomāju, ka kopīgā rezolūcija par R. Goldstone ieteikumu īstenošanu attiecībā uz Izraēlu un Palestīnu pilnībā atspoguļo tos Eiropas Parlamenta deputātu uzskatus, kas tika izteikti 24. februāra debatēs Briselē. Šī rezolūcija pilnībā nepārstāv to politisko grupu vairākuma nostāju, kuras palīdzēja sagatavot šo dokumentu. Ziņojums, uz kuru šī rezolūcija attiecas — R. Goldstone ziņojums — ir tendenciozs, un tajā nav pausta vienlīdzīga attieksme pret visiem faktoriem, kuri ir izraisījuši šo konfliktu. Turklāt kopīgajā rezolūcijā nav minēti apstākļi, kas noveda pie konflikta, tāpat tajā nav nevienas atsauces uz 8000 uzbrukumiem Izraēlas civiliedzīvotājiem, kurus organizēja Hamas un citas bruņotas grupas. Tāpat tajā nav nekādas informācijas par to, kā Hamas ir ignorējusi pamieru.

R. Goldstone ziņojuma 7. punkts skaidri parāda, ka Eiropas Parlaments nespēs uzraudzīt Hamas veiktās darbības, bet tikai Izraēlas veiktās darbības. Šāda nostāja samazina Izraēlas tiesu sistēmas uzticamību, kā arī Izraēlas institūciju uzticamību, un apdraud to spēju veikt izmeklēšanas. Tāpēc galīgajā balsojumā es balsoju pret šīs kopīgās rezolūcijas pieņemšanu.

Catherine Soullie (PPE), rakstiski. – (FR) Izraēlas un Palestīnas konflikta sašaurināšana līdz tam, ka tiek vienīgi salīdzināts upuru skaits vienā vai otrā karojošajā pusē, var tikai izkropļot mūsu viedokli par šo karu, kurš patlaban turpinās jau pārāk ilgi. Mēs visi piekrītam, ka ir grūti atrast risinājumu šim konfliktam, jo tā cēloņi paši par sevi ir sarežģīti un dziļi iesakņojušies. Tādējādi attiecībā uz šo pasaules daļu ir neiespējami aplūkot lietas vienīgi melnbaltā izteiksmē.

Tiesneša R. Goldstone vadītās misijas vienīgais uzdevums bija uzskaitīt starptautisko tiesību aktu pārkāpumus. Lai gan ne visi šī ziņojuma secinājumi ir nepamatoti, balsošana pret šīm rezolūcijām, kurās apstiprināta šī pieeja un attiecīgā dokumenta secinājumi, kurš, manuprāt, sagatavots neobjektīvi, bet galvenokārt pamatojoties uz nepilnīgiem mērķiem, mani pārsteidza kā visgodīgākais intelektuālais risinājums.

Jā, mums ir jāatmasko un jāpārtrauc pārkāpumi, ko veic viena vai otra no karojošajām pusēm šajā reģionā, bet mums arī jābūt ļoti uzmanīgiem attiecībā uz izmantoto procedūru, ja mēs gribam, lai šajā reģionā tiek panākta tiesiskuma ievērošana, kas ļautu virzīties uz ilgstošu mieru.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Es balsoju par kopīgo rezolūciju par R. Goldstone ziņojumu ne tikai tāpēc, ka tajā atzītas Gazas iedzīvotāju nepārtrauktās ciešanas, ko rada blokāde, un atbalstīts aicinājums nekavējoties, uz ilgu laiku un bez nosacījumiem atvērt robežu pārejas punktus. Apstiprinātajā tekstā prasīta R. Goldstone ziņojuma ieteikumu īstenošana un atbildības uzņemšanās par visiem starptautisko tiesību aktu pārkāpumiem, tostarp arī par iespējamiem kara noziegumiem. Šis ziņojums ir līdzsvarots un rūpīgas izmeklēšanas rezultāts, kuras pamatā bija notikumu vietu apmeklējumi un intervijas ar lieciniekiem.

Saskaņā ar ziņojumu abas iesaistītās puses ir pārkāpušas starptautiskās humanitārās tiesības. Ziņojums sauc pie atbildības Izraēlas armijas vecākos virsniekus par šādiem nodarījumiem: par baltā fosfora haotisku izmantošanu, civiliedzīvotāju nenodališanu no kaujiniekiem, par blokādes, kas ir kolektīvās sodīšanas instruments, humanitārajām sekām un par kara stāvokļa likuma pārkāpšanu.

Ar šajā ziņojumā ietvertajiem elementiem pietiek, lai prasītu ANO ģenerālsekretāram un Drošības padomei uzsākt tiesvedību, kas būtu vislabākais veids, kā garantēt, ka tiek izbeigtas visas šaubas un diskusijas par notikumiem Gazā. Man ir žēl, ka Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) nav pielikusi nekādas pūles, lai vairotu šī teksta nozīmīgumu.

Charles Tannock (ECR), rakstiski. – ECR grupa neatzīst ļoti lielu daļu no R. Goldstone ziņojuma, un tādēļ mēs nebalsojām par PPE rezolūcijas priekšlikumu un kopīgo rezolūcijas priekšlikumu. ECR grupai ir nopietnas bažas par tiesneša R. Goldstone sagatavotā ziņojuma leģitimitāti un neobjektivitāti, un īpaši mēs negribam, ka Izraēlas aizsardzības spēku (IDF) locekļi un politiķi tiek apsūdzēti kara noziegumos. Mēs atbalstām sarunu par drošību un mieru šajā reģionā turpināšanu, mēs atbalstām divu valstu risinājumu šajā reģionā un mēs atzīstam humanitāros jautājumus, ko izvirzījis ilgstošais konflikts šajā reģionā.

Róža Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), rakstiski. – (PL) Kā globālam dalībniekam Eiropas Savienībai ir jāņem vērā ne tikai savu iedzīvotāju intereses, bet tā nedrīkst arī aizmirst par pasaules perspektīvas uzturēšanu. Tāpēc Eiropas Parlamenta deputātu pieņemtajiem lēmumiem jābūt pamatotiem uz realitāti, kas ir plašāka nekā tikai Eiropas realitāte. Balsošana par rezolūciju par tiesneša R. Goldstone ziņojuma ieteikumu īstenošanu, pirms šo ziņojumu ir pieņēmusi ANO, ir kļūda.

Nerunājot par to, ka nebija pietiekami daudz laika šī ziņojuma apspriešanai, mēs netikām iepazīstināti ar ziņojumu, kurā būtu vispusīgi aplūkoti pretējie argumenti. Situācijā, kad Eiropas Savienības dalībvalstis neizrāda vēlmi veikt saskaņotas darbības pret Izraēlu un Palestīnu, jebkāda veida rezolūcijas pieņemšana Eiropas Parlamentā nepalīdz veicināt Tuvo Austrumu miera procesu.

Minēto iemeslu dēļ es atturējos no balsojuma par Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) rezolūciju un balsoju pret pārējo partiju iesniegto kopīgo rezolūciju. Man ir īpaši iebildumi pret kopīgās rezolūcijas J un 10. punktu, kuri, vienlaikus uzsverot Gazas iedzīvotāju traģisko situāciju, nepaskaidro, ka tas ir Hamas — grupas, ko starptautiskā kopiena uzskata par teroristu organizāciju, — valdīšanas tiešs rezultāts. Turklāt es nevaru piekrist kopīgās rezolūcijas 2. un 4. punktam, kas aicina īstenot R. Goldstone ieteikumus, lai gan ne visi no tiem ir likumīgi.

Dominique Vlasto (PPE), rakstiski. – (FR) Pateicoties R. Goldstone ziņojumam, ir bijis iespējams uzsvērt vajadzību pēc nekavējoties veiktām neatkarīgām izmeklēšanām, lai atklātu notikumu patieso būtību un noteiktu abu iesaistīto pušu atbildību, kā arī izdarītu secinājumus no visiem starptautisko tiesību aktu un humanitāro tiesību pārkāpumiem, kas izdarīti Gazas konflikta laikā. Šīs izmeklēšanas ticami un godīgi jāveic Palestīnas un Izraēlas valsts iestādēm. Es ceru, ka tādējādi tās spēs paātrināt sarunu atsākšanu, un tāpēc es noteikti atbalstu izmeklēšanu principu. Es gribētu uzsvērt arī to, ka šis konflikts Gazā ir izraisījis daudzu projektu iznīcināšanu, ko finansēja Eiropas Savienība un kas bija paredzēti, lai mazinātu humanitāro krīzi, no kuras cieš iedzīvotāji, kuriem trūkst pamatpreču un kuriem nav piekļuves sabiedriskajiem pamatpakalpojumiem. Minētā reģiona iedzīvotājiem ir jādod cerība, un viņiem ir jāturpina ticēt Izraēlas un Palestīnas problēmas ātrai atrisināšanai. Tikai šādos apstākļos radīsies vajadzīgie nosacījumi, lai panāktu taisnīgu un ilgstošu mieru starp palestīniešu valsti un izraēliešu valsti, abām valstīm pastāvot līdzās un dzīvojot mierā un drošībā.

Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0134/2010

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Nav pagājis ilgs laiks, kopš es Parlamentam atgādināju, ka Baltkrievijā vēlēšanas nav brīvas, ka Baltkrievijā nepastāv vārda, biedrošanās un protesta brīvība un ka ir palielinājies iestāžu vadīto represīvo darbību skaits. Turklāt joprojām nav atbrīvoti politiskie ieslodzītie, nav atcelts nāves sods, kā arī nav garantiju ne attiecībā uz varas dalīšanu, jo īpaši par tiesu varas neatkarību, ne arī attiecībā uz cilvēktiesību ievērošanu.

Nesenā policijas spēku lietošana pret Baltkrievijas Poļu savienību un poļu kopienas prasīto tiesību noliegšana ir vēl divi gadījumi, kas vājina Eiropas uzticību Baltkrievijas diktatūrai. Tāpēc visiem Eiropas demokrātiem, sevišķi Eiropas iestādēm un dalībvalstu valdībām, ir nepieciešams nodrošināt neatslābstošu modrību, kā arī stingru un saskaņotu atbildi Minskas iestādēm, kuras joprojām ir lojālas pret vissliktāko komunisma mantojumu. Eiropas Savienība un Baltkrievija nevar būt partneri, ja Baltkrievija neievēro ne savas valsts, ne starptautiskos tiesību aktus. Kā teikts manas valsts sakāmvārdā: „Labāk būt vienam, nevis sliktā sabiedrībā!”

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienībai nevajadzētu atzīt Baltkrievijas parlamenta likumību, kamēr šajā valstī nav notikušas brīvas vēlēšanas. Tāpēc es aicinu Baltkrievijas iestādes veikt valsts vēlēšanu likumdošanas pilnīgu reformu saskaņā ar Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas un Demokrātisko institūciju un cilvēktiesību biroja ieteikumiem.

Baltkrievijas iestāžu darbības pret tās organizācijas locekļiem, kura pārstāv poļu mazākumtautību, ir absolūti nosodāmas, tāpat nosodāmas ir politiski tendenciozās tiesas prāvas un tas, ka tiesu iestādes nepārprotami saņem izpildvaras pavēles. ES nevar piekrist Baltkrievijas iestāžu lēmumam ierobežot piekļuvi internetam un nevar piekrist garantiju trūkumam preses brīvībai, mierīgas apvienošanās un pulcēšanās brīvībai, un brīvībai piedalīties dievkalpojumos, kas nenotiek Baltkrievijas pareizticīgo baznīcā, kā arī citas tiesības un politiskās brīvības.

Es uzskatu, ka Kopienas sadarbības līmenim ar Baltkrievijas iestādēm jābūt tieši proporcionālam cilvēktiesību ievērošanas līmenim šajā valstī. Es joprojām piekrītu bažām saistībā ar Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Eiropas Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos nepārliciešo un novēloto paziņojumu par poļu nacionālās minoritātes apspiešanu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Kopš aukstā kara beigām attiecības starp Baltkrieviju un Rietumiem ir virzījušās uz jaunas izpratnes veidošanu, un Eiropas Savienība ir izvērsusi pozitīvu dialogu, nodrošinot Baltkrievijai stimulus panākt progresu demokrātijas un cilvēktiesību jomā.

Neraugoties uz iepriekš minēto, ES nevar pieņemt darbības, kas ir pretrunā ar starptautiskajiem principiem un tiesību aktiem par nacionālo minoritāšu tiesībām. ES viedoklis cilvēktiesību jautājumos nevar būt relatīvs.

Kristiina Ojulaand (ALDE), rakstiski. – (ET) Priekšsēdētāja kungs, būdama līdzautore Eiropas Parlamenta rezolūcijai par pilsoniskās sabiedrības un minoritāšu stāvokli Baltkrievijā, es balsoju par šo rezolūciju. Lai gan pagājušajā gadā A. Lukašenko režīms atbrīvoja politiskos ieslodzītos, un tas ir kļuvis nedaudz mērenāks, Eiropas Savienība nevar pievērt acis uz nesenajiem cilvēktiesību pārkāpumiem attiecībā uz Baltkrievijas Poļu savienības locekļiem. ES Austrumu partnerības atbalstu attiecībā uz Baltkrievijas iedzīvotājiem būs iespējams paplašināt tikai tad, ja Baltkrievijas administrācija baltkrieviskiem nodrošinās cilvēktiesības un pilsoniskās brīvības un uzsāks demokrātiskas reformas. Pašlaik režīma piekāpšanās joprojām ir nepietiekama, un Baltkrievijas Poļu savienības līderes *Angelika Borys* apcietināšana, kā arī atteikums ļaut reģistrēt šo kustību un tās aktīvu iesaldēšana, ir tikai vēl viens trieciens attiecībām ar Eiropas Savienību. Manuprāt, pēc nepārtrauktajiem cilvēktiesību principu un tiesiskuma pārkāpumiem Eiropas Savienībai nav citas izvēles, kā apsvērt sankciju atjaunošanu pret Baltkrievijas administrāciju.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Es balsoju par Eiropas Parlamenta kopīgā rezolūcijas priekšlikuma (RC-B7-0134/2010) pieņemšanu. Pirms dažiem mēnešiem Eiropas Parlaments pieņēma rezolūciju, aicinot Baltkrievijas iestādes atcelt nāves soda piemērošanu saviem iedzīvotājiem. Šodien mēs atkal runājam par Baltkrieviju, cilvēktiesību pārkāpumiem un pilsoniskas sabiedrības principiem. Eiropas Savienība ir atvērta Baltkrievijai. Mēs esam veikuši pareizos pasākumus, tādus kā Baltkrievijas iekļaušana Austrumu partnerībā. Bija paredzēts, ka uzticība, ko mēs izrādām Baltkrievijai, būs sākums tās pārejai uz demokratizācijas un pilsonisko tiesību ieviešanas ceļu. Diemžēl tas nav noticis. Tāpēc Eiropas Savienībai ir jābūt nelokāmai un jāieņem stingrāka nostāja attiecībās ar Baltkrieviju, kā arī efektīvi jārīkojas, lai garantētu minoritāšu tiesību ieviešanu. Es ceru, ka šī rezolūcija veicinās pārmaiņas vēlamajā virzienā. Ja tas nenotiks, es ceru, ka tiks pārskatīta Eiropas Savienības pieeja Baltkrievijai un tiks piemērotas atbilstīgas sankcijas. Ikviens neefektīvs risinājums būs pierādījums mūsu vājumam.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par šo rezolūciju, kas faktiski bija teksts, par kuru vienotās visas lielākās politiskās grupas, tostarp mūsu grupa. Šo rezolūciju pieņēma vienprātīgi.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Vārda brīvības trūkums, problēmas ar politisku un pat sociālu organizāciju reģistrēšanu, kā arī valsts plašsaziņas līdzekļu izmantošana propagandas nolūkos, ir Baltkrievijas pārmērīgi autoritārās darbības simptomi. Eiropas Savienība ir sniegusi palīdzīgu roku Baltkrievijai, iekļaujot to Austrumu partnerībā, programmā, kura paredzēta demokrātijas un tiesiskuma stiprināšanai. Baltkrievijas iestāžu darbības neatbilst starptautiskajiem standartiem par noteikumiem, kas regulē rīcību pret opozīciju un nevalstiskajām organizācijām, vai standartiem par nacionālo minoritāšu aizsardzību. Ir svarīgi atrast ļoti adekvātu izeju no šīs situācijas, proti, Eiropas Savienībai būtu jāizrāda savs nosodījums, īstenojot noteiktus pasākumus, piemēram, sankcijas vai vīzu ierobežojumus, taču vienlaikus mēs nedrīkstam Baltkrieviju izolēt no pārējās Eiropas, jo cietīs visa Baltkrievijas sabiedrība, un nevis iestādes, ko Eiropas Savienība nosoda. Mums jāparāda Baltkrievijai, cik daudz tā var iegūt, sadarbojoties ar ES, un jānosaka, ka atbalsts, uz kuru Baltkrievija varēs paļauties, būs atkarīgs no tā, cik lielā mērā Baltkrievija ievēros ES prasības.

Artur Zasada (PPE), rakstiski. – (PL) Es priecājos par šodienas balsojuma rezultātiem. Mēs esam pieņēmuši rezolūciju, kurā mēs nosodām nesenās represijas pret poļu minoritāti Baltkrievijā. Īpaša nozīme ir tam, ka šis dokuments ir pieņemts vienprātīgi. Tas ir visa Parlamenta, visu politisko grupu un 27 Eiropas Savienības dalībvalstu pārstāvju balsojums. Es neiztēlojos, ka Baltkrievija varētu gūt labumu no tā, kas tiek piedāvāts saistībā ar Austrumu partnerību, ja tā vispirms no jauna nelegitimizēs Baltkrievijas Poļu savienību un nenodrošinās, ka tiek atdoti tās īpašumi, un ja tā turklāt neatbrīvos politiskos ieslodzītos, piemēram, *Andrei Bandarenko*, *Ivan Mikhailau* un *Arystom Dubski*. Šodien mēs Baltkrievijai esam raidījuši skaidru signālu. Tagad mēs gaidām atbildi.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0133/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Eiropadome ir uzsvērusi, ka ir būtiski pārskatīt ekonomisko un sociālo vienošanos starp finanšu iestādēm un sabiedrību, kuru šīs iestādes apkalpo, un nodrošināt to, ka sabiedrība laikus saņem pakalpojumus un ir aizsargāta pret risku. Šajā saistībā Eiropadome mudināja SVF

savā pārskatā apsvērt visas iespējas, tostarp finanšu darījumu vispārējo nodevu. Es atbalstu šo rezolūciju un domāju, ka Eiropas Savienībai šajā jautājumā ir jāpanāk vienošanās par kopēju nostāju.

Eiropas Komisijai ir jāsagatavo finanšu darījumu vispārēja nodokļa piemērošanas ietekmes novērtējums un jāizpēta tās priekšrocības un trūkumi. Es piekrītu arī rezolūcijā ietvertajam nosacījumam, ka mums Kopienas līmenī ir jāanalizē, kādā veidā finanšu sektoram būtu jāsniedz taisnīgs un būtisks ieguldījums, lai atlīdzinātu par reālajai ekonomikai uzlikto slogu, kas ietver arī valdības iejaukšanos nolūkā stabilizēt banku sistēmu.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Pašreizējais rezolūcijas priekšlikums, kas ir sagatavots pirms G20 diskusiju sākuma saistībā ar augstākā līmeņa sanāksmi Pitsburgā un pēc dažu starptautisko struktūru, kā, piemēram, SVF, pieprasījuma, varētu nodrošināt risinājumu, gan novēršot jaunas finanšu katastrofas, gan arī atgūstot tos līdzekļus, ko bankām piešķir valsts kases, lai glābtu tās no bankrota. Jebkurā gadījumā šādu tiesību aktu pieņemšana jaunatklājumu garā Francijā un Beļģijā (Apvienotajā Karalistē arī tiek apsvērta iespēja ieviest līdzīgus tiesību aktus) ir vērtējama atzinīgi, un mēs gaidām, kad redzēsīm to ietekmi.

Saskaņā ar Francijas aprēķiniem 0,005 % nodoklis prasīs EUR 20 miljardus no Francijas banku līdzekļiem. Taču, kā uz to reaģēs banku sektors? Vai tas ierobežos par kaitīgiem uzskatīto spekulatīvo darījumu skaitu vai arī izmantos kapitāla mobilitātes priekšrocības un turpinās veikt šādus darījumus banku filiālēs valstīs, kurās šāda veida nodoklis netiek piemērots?

Manuprāt, šādu nodokļu veiksmīga piemērošana ir atkarīga no globālas pieejas, t.i., šāds ierosinājums ir jāiesniedz arī starptautiskām struktūrām, piemēram, ANO. Taču pat šajā gadījumā ir grūti noticēt, ka iespējams panākt kopēju globālu rīcību (salīdzināt ārzonas tiesību aktus).

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Ar lielu pārsvaru (536 balsis „par”, 80 „pret”, 33 deputātiem atturoties), atbalstot šodien pieņemto rezolūciju, Demokrātiskās kustības Francijas delegācija ir atkārtojusi savu vēlēšanos saņemt Eiropas Komisijas ietekmes novērtējumu un praktiskus priekšlikumus par nodokļu piemērošanu finanšu darījumiem. Mēs aicinām Komisiju izstrādāt priekšlikumu kopīgas Eiropas nostājas noteikšanai, lai jūnija sanāksmē ar to iepazīstinātu G20. Būtu labi izvērtēt arī to, cik lielā mērā šāds nodoklis varētu palīdzēt stabilizēt finanšu tirgus. Jautājumi, uz kuriem Komisijai vajadzētu sniegt atbildes, attiecas uz šī nodokļa izmantošanu, lai nodrošinātu atbalstu jaunattīstības valstīm saistībā ar piemērošanos klimata pārmaiņām un finansētu attīstības sadarbību, kā arī tādu sviru izveidi, ko Komisija varētu izmantot nolūkā pārliecināt savus partnerus pievienoties šī nodokļa ieviešanai, tādējādi novēršot kapitāla pārvietošanu. Taču, pats galvenais, ir jāveic padziļināts ietekmes novērtējums, nodrošinot, ka šis nodoklis nesamazinās Eiropas Savienības konkurētspēju vai ilgtspējīgus ieguldījumus, kā arī neradīs negatīvu ietekmi uz MVU un privātiem ieguldītājiem.

Harlem Désir (S&D), rakstiski. – (FR) Es kopā ar Eiropas Parlamenta Globalizācijas apvienoto grupu 2000. gadā iesniedzu pirmo rezolūciju, aicinot Komisiju izvērtēt iespējamību ieviest spekulatīvā kapitāla plūsmu nodokli. Rezolūcija netika pieņemta, jo tā neieguva vajadzīgo balsu skaitu. Ir pagājuši desmit gadi, un G20, tāpat kā dažas dalībvalstis, vairs neizslēdz domu par šādu nodokli, un, pats galvenais, finanšu krīze mums ir atgādinājusi par kaitējumu, ko var nodarīt nestabili finanšu tirgi.

Tāpēc es atzinīgi vērtēju to, ka rezolūcija par finanšu darījuma nodokļiem tika pieņemta ar lielu balsu pārsvaru. Tas ir tikai neliels solis, taču signāls ir skaidrs. Parlaments aicina Komisiju beidzot pievērsties šī jautājuma risināšanai un strādāt pie tā īstenošanas projekta. Šāds nodoklis dotu divkārtu ieguvumu, palīdzot stabilizēt tirgus un radot milzīgus ieņēmumus, lai palīdzētu finansēt jaunattīstības valstu pielāgošanos klimata pārmaiņām un cīņu pret nabadzību.

Iebildumu cēlēji saka, ka šis nodoklis būs efektīvs tikai tad, ja to piemēros globālā mērogā, bet mums ir jāsāk rīkoties, ko dažas valstis jau ir izdarījušas, ieviešot nodokli aviobiļetēm. Ar „gaidīsim-redzēsīm” politiku mēs nekur netiksim. Mums ir jārada ceļš.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Finanšu sektoram ir jāuzņemas atbildība par šo ekonomisko krīzi, kurā mēs joprojām atrodamies. Līdz šim reālā ekonomika, nodokļu maksātāji, patērētāji, valsts dienesti un sabiedrība kopumā ir bijuši tie, kas sedz būtisku daļu no finanšu krīzes radītajām izmaksām un sekām. Vairākas dalībvalstis ir aicinājušas piemērot nodokli finanšu darījumiem.

Mūsdienās politiskais un regulējošais konteksts šajā jomā ir atšķirīgs. Ir jaunas regulatīvās iniciatīvas, piemēram, cīņa pret nodokļu oāzēm, juridisko nepilnību likvidēšana pārvaldības pārskatos, prasības, kas jāpiemēro vērtspapīru tirgus darījumiem, un darījumu repozitoriju izmantošana atvasināto instrumentu reģistrēšanai.

Eiropas Savienībai ir jāpieņem kopīga nostāja G20 sanāksmju starptautiskajā sistēmā. Lai to paveiktu, Komisijai pirms nākamās G20 sanāksmes ir jāizstrādā vispārējā finanšu darījumu nodokļa ietekmes novērtējums.

Šajā novērtējumā īpaši jāapsver, kādas sekas radītu finanšu darījumu nodokļa ieviešana tikai Eiropas Savienībā, salīdzinot ar šāda nodokļa ieviešanu globālā mērogā. Ir jānosaka izmaksas, kā arī tas, vai šis nodoklis veicinās finanšu tirgus stabilizāciju.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Pozitīvi ir tas, ka šīs Parlamenta vairākuma apstiprinātās rezolūcijas preambulā ir izteikti dažādi paziņojumi. Jo īpaši tas attiecas uz paziņojumu, ka finanšu nozarei ir jāuzņemas taisnīga daļa no ekonomiskās atveseļošanās un attīstības sloga, ņemot vērā, ka līdz šim būtiska daļa no finanšu krīzes izmaksām un sekām ir gūlusies uz reālo ekonomiku — nodokļu maksātājiem, patērētājiem, valsts dienestiem un sabiedrību kopumā. Taču, izņemot šo paziņojumu, rezolūcijā ir pausta gandrīz vai nožēla par katru darbību, kas varētu palīdzēt nonākt pie iespējama nodokļa finanšu darījumiem, norādot daudzus šķēršļus šīs rezolūcijas piemērošanai. Tādēļ mēs atturējamies šajā balsojumā.

Diemžēl ir bijusi vilcināšanās, piemērojot jaunas regulatīvās iniciatīvas un risinot tādus jautājumus kā solītā cīņa pret nodokļu oāzēm, juridisko noteikumu nepilnību likvidēšana attiecībā uz pārvaldības pārskatiem, prasības, kas jāpiemēro vērtspapīru tirgus darījumiem, un tirdzniecības repozitoriju izmantošana atvasināto instrumentu reģistrēšanai. Ir jāpanāk izšķirošs progress, nevis jāturpina peldēt šajos duļķainajos ūdeņos, kas kalpo vienīgi finanšu spekulantu un lielu kapitālistu interesēm.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es atbalstu nodokļu piemērošanu finanšu darījumiem un ļoti priecājos, ka šī iniciatīva ir guvusi tik lielu atbalstu. Lai šis nodoklis būtu efektīvs, tam jābūt globālam, un es atbalstu pasākumus, kas paredzēti šāda nodokļa finanšu darījumiem ieviešanai.

Arlene McCarthy (S&D), rakstiski. – Šodien mēs ar lielu pārsvaru esam nobalsojuši par to, lai uzturētu politisko impulsu globālam finanšu darījumu nodoklim (FTT). Ir skaidrs, ka pienācis laiks radikālai rīcībai, lai nodrošinātu, ka finanšu sektors pēc krīzes darbojas rentabli, un FTT varētu būt nozīmīgs instruments. Šādu rīcību stingri atbalsta sabiedrība, kā arī NVO un arodbiedrības visā Eiropā. FTT varētu palīdzēt samazināt nepastāvīgu un riskantu finanšu tirdzniecību, vienlaikus ļaujot iekasēt miljardus, lai palīdzētu risināt klimata pārmaiņu ietekmi un palīdzētu jaunattīstības valstīm, kuras ir vismagāk cietušas no šīs finanšu krīzes. Šī rezolūcija aicina Komisiju analizēt finanšu darījumu nodokļa piemērošanas iespējas un raida skaidru signālu, ka Eiropa uzstās uz to, lai saskaņā ar sabiedrības prasību pēc rīcības tiktu panākta globāla vienošanās. Vilšanos sagādā tas, ka ECR grupa un tās konservatīvie deputāti, kuri acīmredzami ir pret jebkāda nodokļa piemērošanu finanšu darījumiem, savos paziņojumos ir izvēlējušies apzināti nepareizi interpretēt šodienas balsojumu kā aicinājumu piemērot finanšu darījumu nodokli tikai Eiropas Savienībā. Ja Eiropa nerīkosies un nepieņems vienotu nostāju, mēs nevarēsim piedalīties starptautiskajās debatēs — taču mūsu šodienas balsojums piešķir Eiropai pilnvaras palīdzēt vadīt šīs debates.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Portugāles Sociāldemokrātiskā partija noteikti ir pret Eiropas nodokļu radīšanu. Tas ir fakts, ka nodokļi ir svarīgi dalībvalstu rīcībā esoši instrumenti, un svarīgāki nekā jebkad tie ir sarežģītā laikā, tādā kā pašreizējā krīze. Visbeidzot, dažādās nodokļa piemērošanas iespējas, neatkarīgi no tā, vai tas ir nodoklis vai ieguldījumi, kas tiek veikti dažādās dalībvalstīs, neizbēgami padarītu attiecīgo nodokli vairāk vai mazāk par sodīšanas līdzekli, pieļaujot netaisnību Eiropas līmenī, kam nebūtu jēgas.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Kas attiecas uz mani, es uzskatu, ka finanšu sektoram neizbēgami ir jādod taisnīgs ieguldījums ekonomikas atveseļošanā un attīstībā, jo īpaši ņemot vērā, ka līdz šim būtiska daļa no finanšu krīzes izmaksām un sekām ir gūlusies uz reālo ekonomiku, nodokļu maksātājiem, patērētājiem, valsts dienestiem un sabiedrību kopumā. Potenciāls nodoklis finanšu darījumiem varētu samazināt milzīgos spekulāciju kapitāla apmērus, kam nesen atkal bija nelabvēlīga ietekme uz reālo ekonomiku, un tādējādi šis nodoklis būtu arī solis virzienā uz ilgtspējīgu izaugsmi. Taču, pirms mēs apsveram šāda nodokļa ieviešanu, mums ir rūpīgi jāizvērtē visi par un pret. Tieši to aicināts darīt Ekonomikas un monetārās komitejas ierosinātajā rezolūcijā, kā dēļ es arī balsoju par šo rezolūciju. Izšķiroši svarīgs jautājums, kurš rezolūcijā pieminēts tikai garāmejot, bet kuru nepieciešams skaidri definēt pirms lēmuma pieņemšanas, ir tā kapitāla iespējamā izmantošana, ko varētu radīt šāds nodoklis. Es uzskatu, ka šis nodoklis ir jāpiemēro vietā, kurā tiek veikts darījums, un tam ir arī, citiem vārdiem sakot, jādod labums valstīm, kuru teritorijā atrodas attiecīgās biržas. Precīza metode nodokļa aprēķināšanai joprojām nav izstrādāta. Ja ES uzstāj uz to, ka tā pati iekasēs šo nodokli, tas jebkurā gadījumā ir jākompensē no attiecīgās dalībvalsts bruto iemaksām. Nekādos apstākļos nedrīkst pieļaut, ka tas novestu pie nodokļu kompetences piešķiršanas ES.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es šodien balsoju par rezolūcijas priekšlikumu B7-0133/2010 par nodokļu piemērošanu finanšu darījumiem, un es priecājos, ka Parlaments pirmo reizi ir pieprasījis veikt iespējamības un ietekmes novērtējumu attiecībā uz finanšu darījumu nodokļa ieviešanu ES līmenī. Tas ir ievērojams progress. Tagad ir jāpastiprina spiediens, lai Komisija ierosinātu konkrētus pasākumus. Eiropas iedzīvotāji gaida, lai finanšu krīzes izmaksas sedz tie finanšu tirgu dalībnieki, kuri šo krīzi ir izraisījuši. Tāpēc mēs nevaram būt apmierināti ar minimālo risinājumu saskaņā ar ASV priekšlikumu, kas ienestu tikai dažus miljardus eiro — relatīvi mazus ieņēmumus, ņemot vērā milzīgās izmaksas. Nabadzības samazināšanai, cīņai pret klimata pārmaiņām un finanšu krīzes risināšanai vajadzīgi papildu ieņēmumi vairāku simtu miljardu eiro apmērā. Gudri izstrādāts finanšu darījumu nodoklis nodrošinātu šādus ieņēmumus, vienlaikus ierobežojot spekulācijas finanšu tirgos.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0132/2010

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par rezolūciju par vienoto eiro maksājumu telpu (SEPA), kuras mērķis ir veicināt integrētu, efektīvai konkurencei pakļautu maksājumu pakalpojumu tirgu, kurā nebūs atšķirības starp pārrobežu maksājumiem eiro valūtā un iekšzemes maksājumiem eiro valūtā.

SEPA joprojām darbojas nepilnīgi un neatbilst tā lietotāju reālajām vajadzībām. Eiropas Kopienai ir jānosaka piemērots saistošs termiņš attiecībā ar SEPA instrumentu izmantošanu, paredzot, ka pēc šā termiņa beigām visi maksājumi eiro valūtā ir jāveic, izmantojot SEPA standartus. Tikpat svarīgi ir nodrošināt, lai pāreja uz šo sistēmu neradītu papildu izdevumus Eiropas iedzīvotājiem.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Vienotas eiro maksājumu telpas (SEPA) izveide ir būtiska lielākai maksājumu pakalpojumu tirgus integrācijai. Tā palielinās konkurenci, piemērojot vienādus nosacījumus pārrobežu maksājumiem eiro valūtā un iekšzemes maksājumiem eiro valūtā, un tai var būt tieša pozitīva ietekme uz Eiropas iedzīvotāju dzīvi.

Līdz ar to šķiet, ka dalībvalstu valdībām steidzami jāievieš SEPA pakalpojumi un jāizstrādā noteikumi, kuri atbilstīgi regulētu šo iniciatīvu, lai faktiski tiktu vienkāršota pašreizējā nostāja attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem un samazinātas izmaksas patērētāju labā.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Vienotā eiro maksājumu telpa (SEPA) būs maksājumu pakalpojumu integrēts tirgus, kurš pakļauts efektīvai konkurencei un kurā nebūs atšķirību starp pārrobežu maksājumiem eiro valūtā un vietējiem maksājumiem eiro valūtā. Mums jānosaka juridiski saistošs termiņš pāriesai uz SEPA instrumentiem. Mēs ceram, ka vēlāk arī valstu pārvalžu iestādes pāries uz SEPA instrumentiem.

Tāpēc ir svarīgi, lai SEPA izveidē būtu iesaistītas visas ieinteresētās puses — likumdevēji, banku nozare un maksājumu pakalpojumu izmantotāji. Visām dalībvalstīm jānodrošina, lai patlaban spēkā esošie tiešā debeta pilnvarojumi nezaudētu savu juridisko spēku, jo vajadzība parakstīt jaunus pilnvarojumus laikā, kad notiek pāreja no valstu robežās pastāvošajām tiešā debeta shēmām uz SEPA sistēmu, radītu lielas izmaksas.

Tādējādi Komisijai ir jānosaka nepārprotams, piemērots un juridiski saistošs termiņš pārejai uz SEPA instrumentiem, kam vajadzētu būt ne vēlāk kā 2012. gada 31. decembrī, pēc kura visi maksājumi eiro valūtā ir jāveic, izmantojot SEPA standartus. Komisijai ir jāpalīdz valstu iestādēm pārejas procesā, izstrādājot integrētus un sinhronizētus valstu pāreju plānus.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Vienotai eiro maksājumu telpai (SEPA) steidzami ir jāklūst par integrētu maksājumu pakalpojumu tirgu. Tomēr daudz kas ir jāpaveic, pirms to ir iespējams sasniegt, un, neskatoties uz pastāvošajām direktīvām, kuras nosaka SEPA karšu ietvarstruktūru un tiešā debeta sistēmu, patiesībā šīs sistēmas vēl nedarbojas. Tāpēc vajag pārvarēt visus šķēršļus SEPA sistēmas ieviešanai, lai tā var sākt darboties iespējami drīzāk. Ir būtiski, lai pārejas periods nav ilgāks kā līdz 2012. gada 21. oktobrim.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Vienotā eiro maksājumu telpa (SEPA) ir koncepcija, kuras ieviešana atvieglos ikdienas dzīvi miljoniem eiropiešu. Neatkarīgi no tā, kuras dalībvalsts pilsoņi viņi ir, iedzīvotāji varēs ātri un lēti veikt maksājumus personām vai uzņēmumiem citā dalībvalstī, maksājot par to tikpat daudz kā par maksājumiem, kas veikti attiecīgās valsts robežās. Internetbanku ērā tas palielinās konkurenci starp bankām, un no tā iegūs klienti. SEPA ieviešana ir nākamais solis virzienā uz vienas no četrām kopējā tirgus pamatbrīvību — kapitāla brīvas aprites — īstenošanu. Ļoti būtiski ir tas, ka, pateicoties SEPA, notiks ekonomiska tuvināšanās starp eiro zonas valstīm un tām valstīm, kuras, būdamas Eiropas Savienības dalībvalstis, tomēr nav eiro zonas valstis, kā arī citām Eiropas Brīvās tirdzniecības zonas valstīm.

Tāpēc es pilnībā atbalstu šo Eiropas Parlamenta rezolūciju par vienotās eiro maksājumu telpas (SEPA) izveidi. Vienlaikus es aicinu Eiropas Komisiju, uzraugot darbu pie SEPA sistēmas ieviešanas, par prioritāti izvirzīt banku mazumtirdzniecības klientu intereses un sistēmas drošības jautājumus.

Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0154/2010

Kader Arif (S&D), rakstiski. – (FR) Rezolūcija par ACTA sarunām, kura šodien tika pieņemta un kurai es biju viens no iniciatoriem, ir ārkārtīgi simboliska, jo to pieņēma vienprātīgi. Tas raida skaidru signālu Komisijai, kas pilnīgā slepenībā divus gadus piedalās sarunās par šo nolīgumu. Parlaments pieprasa pilnīgu pārredzamību attiecībā uz notiekošajām sarunām, kā arī to līgumu ievērošanu, kuri paredz Parlamentam tiesības saņemt tādu pašu informāciju kā Padomei. Gan attiecībā uz metodi, gan to, kas mums zināms par būtību, es esmu pret veidu, kādā tiek risinātas sarunas par ACTA. Mums ir daudz bažu saistībā ar *acquis communautaire* apšaubīšanu. Papildus riskam, ka no jauna varētu tikt ieviesta „elastīga” atbildes reakcija, varētu tikt apšaubīta arī iedzīvotāju pamattiesību ievērošana, piemēram, tiesību uz vārda brīvību un privātuma un datu aizsardzības ievērošana, kā arī tā principa ievērošana, ka interneta piekļuves sniedzēji un tīmekļa mitinātāji nav atbildīgi par saturu. Parlaments jau ir pierādījis savu uzticību šiem principiem, un, ja Komisija nemainīs savu stratēģiju, es organizēšu kampaņu pret ACTA ratificēšanu Parlamentā, kā mums jau ir izdevies to izdarīt attiecībā uz SWIFT nolīgumu.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo rezolūciju. Intelektuālā īpašuma tiesību labāka aizsardzība un viltošanas un pirātisma apkarošana neapšaubāmi ir ļoti svarīgi jautājumi Eiropas Savienībā un visā pasaulē, un es ļoti atzinīgi vērtēju sarunu sākšanu starptautiskā līmenī nolūkā stiprināt intelektuālā īpašuma tiesības un efektīvāk apkarot viltošanu un pirātismu. Taču veids, kā notiek šīs sarunas, man sagādā ļoti lielu vilšanos.

Saskaņā ar Lisabonas līgumu Komisijai visos sarunu posmos par starptautiskiem nolīgumiem ir jāsniedz Eiropas Parlamentam tūlītēja un pilnīga informācija, kā tas nav noteikts ACTA nolīgumā. Turklāt Eiropas Parlamentam būs jāsniedz piekrišana par ACTA nolīguma tekstu, pirms tas stājas spēkā ES. Kā mēs varēsim to izdarīt, ja mūs tur pilnīgā neziņā? Es ļoti ceru, ka Eiropas Komisija izpildīs savu pienākumu un nodrošinās visu vajadzīgo informāciju par šo sarunu stāvokli.

Jan Březina (PPE), rakstiski. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par pārredzamību un pašreizējo sarunu gaitu par ACTA nolīgumu, jo es piekrītu rezolūcijas autoru šaubām attiecībā uz sarunās līdz šim panākto progresu. Šīs sarunas notiek „ierobežotā” režīmā, kas nozīmē, ka tikai Eiropas Komisijai un ES dalībvalstīm ir pieeja sarunu dokumentiem. Eiropas Parlaments ir pilnībā atstāts ārpusē, taču tā piekrišana ir būtisks priekšnoteikums, lai šis nolīgums varētu stāties spēkā. Tāpēc es uzskatu, ka nolīguma tekstā nebūtu jāiekļauj digitālais saturs un tā regulēšana, un gadījumā, ja tas tiek iekļauts, attiecīgie nosacījumi nedrīkst būt represīvi. Es esmu stingri pārliecināts, ka ACTA nolīgums nedrīkst pārsniegt pašlaik spēkā esošo tiesību aktu par intelektuālā īpašuma tiesībām darbības jomu un ka jebkādi sodi par digitālā satura pavairošanu ir jāatstāj atsevišķu valstu ziņā. Privātuma un personas datu aizsardzībai ir jāpaliek Eiropas likumdošanas pilāram, kuru nemazinās starptautiski juridiski nolīgumi. Es atbalstu tādu ACTA nolīgumu, kas apkaros viltošanu, kura rada reālus draudus ekonomikai un patērētājiem, kā arī, bez šaubām, pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības. Taču to nevajadzētu attiecināt uz pavairošanu, kas tiek izdarīta vienīgi personiskajām vajadzībām. Manuprāt, šādas pavairošanas iekļaušana būtu pretrunā ar tiesībām uz personisku brīvību un informāciju. Īsumā, pret viltošanu un pavairošanu nevar izturēties vienādi.

Derek Roland Clark (EFD), rakstiski. – Lai gan mūsu grupa trešdien, 2010. gada 10. martā, balsoja pret ACTA rezolūciju, mēs to darījām, pamatojoties uz principu, ka ACTA nolīgumam kā tādām vispār nebūtu jāpastāv. Tas ir katastrofāls individuālo īpašumtiesību pārkāpums. Ja mēs būtu balsojuši par šo rezolūciju, tas nozīmētu, ka mēs atzīstam šāda veida tiesību akta pastāvēšanu, bet mēs nolēmām uz šāda pamata neatzīt šo nolīgumu.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Par spīti Lisabonas līgumam un koplēmumam par starptautisko tirdzniecību, Komisija un dalībvalstis neļauj notikt publiskām debatēm par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu (ACTA). Šis pārredzamības trūkums izraisa reālas aizdomas, ko varētu mazināt vienīgi apspriešanās ar sabiedrību un Eiropas Parlamentu. Lai gan cīņa pret viltošanu ir patiešām likumīga un vajadzīga, ACTA nolīgums stiprinātu autortiesības. Vai interneta piekļuves sniedzējiem jāļauj kontrolēt digitālo datņu apmaiņu un piemērot sodus lietotājiem, tostarp atslēgt lietotāju interneta pieslēgumu? Šādas uzraudzības izmaksas interneta piekļuves sniedzējiem būtu pārmērīgas, un šīs pārbaudes ir sarežģītas. Turklāt interneta pirātisms ne Eiropas, ne starptautiskā likumdošanā vēl nav klasificēts kā noziegums. Tāpēc doma sistemātiski piemērot sodus tik plašā mērogā ir nepamatota, vēl jo vairāk, ņemot vērā, ka piekļuve internetam saskaņā ar personas

tiesībām uz informāciju joprojām ir pamatbrīvība. Komisijai būs jāiesniedz Parlamentam dokuments, kurā izklāstīta šo sarunu norise un visas nostājas, kas tiek apspriestas. Ja Komisija to nedarīs, Parlaments var noraidīt šo slepenībā apspriesto tekstu tieši tāpat kā *SWIFT* nolīgumu.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par rezolūciju par pārredzamību un pašreizējo stāvokli sarunās par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu (ACTA), jo es atbalstu pārredzamu procesu sarunu norisē.

Saskaņā ar Lisabonas līguma stāšanās spēkā Eiropas Parlamentam būs jāsniedz piekrišana par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīguma tekstu, pirms tas stājas spēkā Eiropas Savienībā. Parlamenta ieguldījums ir būtisks, lai garantētu, ka intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanas līdzekļi nekaitēs jauninājumiem, konkurencei, personas datu aizsardzībai un informācijas brīvai aprītei.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Viltošana ir viens no galvenajiem globālās ekonomikas apdraudējumiem, un centieni to apkarot, neraugoties ne uz ko, ir pierādījums uzskatāmai atsevišķu valstu nespējai novest šo cīņu līdz veiksmīgam noslēgumam. Šodien ir skaidri tie riski patērētāju veselībai un drošībai, ko var radīt noteiktu preču iegāde.

Raugoties no komerciāla un rūpniecības viedokļa, šī paralēlā ražošana, kas nelikumīgi „barojas” no citu radošuma un slavas, vājina zīmolu vērtību un padara to īpašo lomu mazāk efektīvu. Tādējādi, lai gan atvērta, brīva un godīga tirgus izveide ir svarīga, tas var izdoties tikai tad, ja lielākie ražotāji vispārēji noraidītu viltošanu un cīnītos pret to. Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgums varētu būt ceļš, pa kuru ir vērts iet, bet tas vispirms ir jāapsver un jāapspiež pārredzamā veidā, pretēji tam, kas ir noticis līdz šim.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienība un citas Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) valstis 2008. gadā sāka sarunas par jaunu daudzpusēju nolīgumu, kura mērķis būtu pastiprināt intelektuālā īpašuma tiesību (IPR) ievērošanas nodrošināšanu un apkarot viltošanu un pirātismu (viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgums — ACTA). Tās kopīgi nolēma apstiprināt konfidencialitātes klauzulu. Visās Eiropas Savienības vienošanās, kas tiek panāktas attiecībā ACTA, jāievēro atbilstība ES juridiskajām saistībām, kuras paredzētas privātuma un datu aizsardzības tiesību aktos, kā tas noteikts Direktīvā 95/46/EK, Direktīvā 2002/58/EK un Eiropas Cilvēktiesību tiesas un Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā. Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Eiropas Parlamentam būs jāsniedz piekrišana par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīguma tekstu, pirms tas stājas spēkā Eiropas Savienībā. Turklāt Komisija ir apņēmusies visos sarunu posmos par starptautiskiem nolīgumiem nekavējoties sniegt Parlamentam pilnīgu informāciju. Tāpēc pirms ACTA sarunu sākšanas bija jānosaka to juridiskais pamats, un Parlamentam bija jāapstiprina sarunu pilnvaras. Komisijai ir jāiesniedz priekšlikumi pirms nākamās sarunu kārtas.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Diezgan skaidrs ir Parlamenta paustais kopējais nosodījums attiecībā uz to, ka Komisija slēpj informāciju saistībā ar pašreizējām sarunām par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu (ACTA) un ierobežojumiem, kurus šādā pašā veidā Komisija ir mēģinājusi piemērot pārbaudei un demokrātiskai kontrolei. Tāpēc mēs uzskatām, ka rezolūcijā ir svarīgi norādīt, ka Komisijai „ir juridisks pienākums nekavējoties un pilnībā informēt Parlamentu visos starptautisko sarunu posmos”.

Sarunu norisē ir vajadzīgas demokrātiskas un pārredzamas procedūras, kā arī publiskas debates par šo sarunu saturu, kas, mūsdiā, ir pozitīvi. Turklāt mēs uzsveram to, ka vajag ievērot „pamattiesības, piemēram, vārda brīvību un tiesības uz privātumu, tajā pašā laikā pilnībā ievērojot subsidiaritātes principu”, kā arī personas datu aizsardzību. Tāpēc mēs balsojam par.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Varētu šķist, ka šis viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīguma, zināma kā ACTA, projekts ir laba doma, tik ļoti Eiropas ekonomika un Eiropas darbavietas cieš no tās negodīgās prakses pārmērīgi brīvās tirdzniecības pasaulē, ko jūs mums uzspiežat. Taču, kā vienmēr, kad Komisijas apspriestajā nolīgumā ir ietverts kāds nopietns kaitējums, viss tiek darīts slepenībā.

Ar to es domāju T. Blēra valdības nolīgumu, kurā tika upurēta Eiropas lopkopība, lai apmierinātu ASV lauksaimniecības pārtikas daudz nacionālo uzņēmumu apetīti. Es domāju arī par skandalozo Daudzpusējo nolīgumu par ieguldījumiem (MAI), kurš bija paredzēts, lai atbrīvotu daudz nacionālos uzņēmumus no to tiesību aktu piemērošanas, kas ir spēkā valstīs, kurās šie uzņēmumi darbojas. Laimīgā kārtā šis nolīgums neieraudzīja dienas gaismu. Šajā gadījumā runa ir par ACTA „interneta” sadaļu — tā burtiski liek secināt, ka pasaules mērogā paredzēta absurda „Hadopi” likuma ieviešana.

Muitas iestādes varētu pārmeklēt ikviena pilsoņa MP3 atskaņotāju, mobilo tālruni un klēpj datoru, ja šis pilsonis tiktu turēts aizdomās, ka viņš ir nelegāli lejupielādējis datni. Interneta piekļuves sniedzēji varētu tikt

piespiesti atslēgt savu klientu interneta pieslēgumu vai sniegt informāciju par saviem klientiem. Tas ir nepieņemami, un tāpēc mēs balsojam par šo rezolūciju, kurā tiek prasīta sarunu pilnīga pārredzamība un ir izteikti draudi iesniegt tiesā prasību pret Komisiju, ja tā atteiksies izpildīt Parlamenta prasības.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es atbalstīju rezolūciju, kuras mērķis ir panākt pilnīgu pārredzamību no Eiropas Komisijas puses attiecībā uz sarunām par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu (ACTA), kas pašlaik tiek turētas slepenībā. Papildus riskam, ka no jauna varētu tikt ieviesta „elastīga” atbildes reakcija, varētu tikt apšaubīta arī iedzīvotāju pamattiesību, piemēram, tiesību uz vārda brīvību un privātuma un datu aizsardzība ievērošana, kā arī tā principa ievērošana, ka interneta piekļuves sniedzēji un tīmekļa mitinātāji nav atbildīgi par saturu. No tā izriet, ka Eiropas Parlamentu kā Eiropas iedzīvotāju balsi nedrīkst izslēgt no šīm sarunām, un tam ir jāsaņem tāda pati informācija, kāda tiek sniegta Padomei; šī ir demokrātiska prasība. Visbeidzot, ACTA nedrīkst apdraudēt piekļuvi nepatentētiem medikamentiem. Šajā saistībā, ņemot vērā sarunu risināšanas metodi un satraucošās baumas, kādas šajā sarunu posmā izplatās par šī nolīguma saturu, es varu tikai balsot par šo rezolūciju, kurā pausta kritiska attieksme pret attiecīgo nolīgumu.

Małgorzata Handzlik (PPE), rakstiski. – (PL) Pieņemtajā rezolūcijā Eiropas Parlaments ir skaidri paudis savu atbalstu lielākai pārredzamībai Eiropas Komisijas sarunās par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu. Pirātisms un viltošana kļūst par aizvien lielāku Eiropas ekonomikas un citu ekonomiku problēmu visā pasaulē.

Jaunattīstības valstu ekonomikas arvien vairāk kļūst par ekonomikām, kas balstītas uz zināšanām. Tāpēc mums vajadzīgi arī tādi skaidri un efektīvi principi intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībai, kuri neietekmēs jauninājumus un konkurenci, neradīs nepamatotu slogu likumīgi veiktai tirdzniecībai un aizsargās mūsu privātumu un pamattiesības, tādas kā vārda brīvība. Tāpēc šodien pieņemtā rezolūcija neapdraud domu par šāda nolīguma kā tāda parakstīšanu. Taču Eiropas Komisijas risinātās sarunas nav atklātas.

Eiropas Parlamentam un Eiropas iedzīvotājiem netiek sniegta jaunākā informācija par progresu šajās sarunās. Informācijas trūkums ir iemesls bažām. Mēs gribam lielāku pārredzamību no Eiropas Komisijas puses. Mēs tagad gribam zināt, kādas saistības Eiropas Komisijas pārstāvji šajās sarunās uzņemas 500 miljonu Eiropas Savienības iedzīvotāju vārdā.

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – (DE) Sarunas par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu (ACTA) attiecībā uz autortiesību likumu nosacījumiem un viltošanas un produktu un interneta pirātisma apkarošanu, bez šaubām, ir svarīgs solis ceļā uz intelektuālā īpašuma aizsardzību. Diemžēl attiecībā uz Komisijas informācijas sniegšanas politiku par šīm sarunām varētu vēlēties daudz vairāk.

Pārredzamības trūkuma dēļ attiecībā uz stāvokli šajās sarunās Eiropas Parlamentam ir sarežģīti konstruktīvi piedalīties nosacījumu sagatavošanā un tādējādi iepriekš nodrošināt, ka netiks samazinātas Eiropas iedzīvotāju civiltiesības un netiks pārkāptas direktīvas par datu aizsardzību. Es atbalstu šo rezolūcijas priekšlikumu (RC7-0154/2010) un līdz ar to arī Eiropas Parlamenta aicinājumu, lai Komisija savu informēšanas politiku attiecībā uz ACTA sarunām īsteno pārredzamākā, pilnīgākā un tādējādi kopainu aptverošākā veidā.

David Martin (S&D), rakstiski. – ACTA sarunu pārredzamība ir būtiski svarīga, un es priecājos, ka Parlaments tik ievērojamā skaitā ir pieprasījis attiecīgās informācijas publiskošanu. Lai gan es priecājos, dzirdot apstiprinājumus, ka privātpersonām netiks piemērota kriminālatbildība par digitālā satura izmantošanu personiskām vajadzībām un ka ACTA netiks izmantots, lai kavētu nepatentētu medikamentu piegādi jaunattīstības valstīm, es ceru, ka Parlaments spēs piekļūt visiem dokumentiem un uzraudzīt šīs sarunas, lai nodrošinātu, ka viss minētais tiek ievērots.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Pārredzamības trūkums sarunās par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu (ACTA) ir pretrunā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību garu. Ir būtiski, lai Padome un Komisija nekavējoties dara pieejamus visus dokumentus, kuri ir bijuši šo sarunu pamatā. Šī Komisijas un Padomes galvenā pienākuma nepildīšana varētu novest pie tā, ka Parlaments izmantos juridiskas procedūras, lai iegūtu piekļuvi šiem dokumentiem, un tas varētu kaitēt iesaistīto Eiropas iestāžu prestižam.

Zuzana Roithová (PPE), rakstiski. – (CS) Es vēlos pateikties referentiem un visiem deputātiem, kuri ir panākuši to, ka Eiropas Parlaments ar šādu milzīgu balsu vairākumu ir skaidri izteicis savu bezkompromisa nostāju pret nepārredzamām sarunām attiecībā uz šādu svarīgu starptautisku nolīgumu. Mēs ceram, ka šis nolīgums piešķirs jaunu starptautisku dimensiju cīņai pret viltošanu, bet nesamazinās Eiropas iedzīvotāju tiesības uz privātumu.

Es saskatu problēmu arī tajā apstākļi, ka Ķīna nav aicināta piedalīties šajās sarunās. Vakardienas debatēs Komisijas pārstāvji man darīja zināmu, ka arī Komisija to uzskata par stratēģisku kļūdu. Doma, ka Ķīna, kura

ir lielākais viltojumu avots pasaulē, vēlāk parakstīs apspriesto nolīgumu, ir nereāla. Es ticu, ka mūsu kritiskais šodienas ziņojums tiks Komisijai pārvērtēt tās pieeju Parlamentam, kuram, pateicoties Lisabonas līgumam, ir pilnvaras piedalīties koplēmuma procedūrā jaunās jomās, tostarp ārpolitikā.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es atbalstīju rezolūciju RC7-0154/2010 par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu, un es priecājos, ka to darīja liels vairākums Parlamenta deputātu. ACTA riskē iegūt nosaukumu — „Komisijas pārrēķināšanas trūkuma nolīgums”. Sarunās par ACTA Komisijai būtu jāaizstāv pārrēķināšanas, cilvēktiesību un ES Parlamenta likumīgo tiesību uz informāciju principi. Taču Komisija nav izturējusi šo lakmusa pārbaudi, proti, pienākumu informēt Parlamentu, kā paredzēts Lisabonas līguma nosacījumos. ES nevar turpināt apspriest ACTA, ja iedzīvotājiem ir liegta iespēja piedalīties šajā procesā.

Tāpat pilnīgi absurda un nepieņemama ir situācija, kurā EP deputātiem aiz slēgtām durvīm ir jāizjautā Komisija attiecībā uz to nolīgumu saturu, par kuriem tiek gaidīts mūsu balsojums. Turklāt ES Parlaments ir parādījis, ka tas nepieņem slepenību un ka tas iestājas par atklātu piekļuvi internetam visiem. Eiropas Parlamenta deputāti ir arī parādījuši, ka Parlaments nepieļaus, ka pret to izturas kā pret kājslauķi. Mēs stingri mudinām Komisiju pilnībā un nekavējoties informēt mūs par ACTA sarunām.

Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0181/2010

Harlem Désir (S&D), rakstiski. – (FR) Pašlaik spēkā esošā vispārējo preferenču sistēmas (VPS) regula drīz zaudēs spēku. Es balsoju par šo rezolūciju, kura paredz līdz 2012. gadam pilnībā iesaistīt Parlamentu minētās regulas pārskatīšanā. Šis tirdzniecības režīms ļauj 176 jaunattīstības valstīm un reģioniem gūt labumu no priekšrocībām piekļuvei Eiropas tirgum, ja tās ratificē Starptautiskās Darba organizācijas konvencijas par sociālajām tiesībām un ANO cilvēktiesību konvencijas.

Tomēr tā īstenošana ir neapmierinoša. Tāpēc mēs prasām, lai pirms regulas pārskatīšanas tiktu sagatavots ziņojums par ratifikācijas pašreizējo stāvokli un konvenciju īstenošanu, lai tiktu veikts VPS seku ietekmes novērtējums par laika posmu no 2006. gada līdz 2009. gadam, lai tiktu iekļauts nosacījums, kurš paredz, ka jāīsteno visas 27 ANO konvencijas, un lai tiktu nodrošināti pārrēķināmi izmeklēšanas procesi — jo īpaši, iekļaujot regulāru apspriešanos ar Parlamentu.

Diemžēl labējo opozīcijas dēļ šī balsojuma laikā netika pieņemts grozījums, kas aicināja veikt izmeklēšanas procedūru Kolumbijā saistībā ar daudzajām arod biedrību locekļu slepkavībām un masu kapiem, kuros apglabāti simtiem Lamakarenas reģionā noslepkavoto cilvēku liķi.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienība ir lielākā humanitārās un attīstības palīdzības sniedzēja pasaulē. Mēs zinām, ka katru gadu Eiropas Savienība un dalībvalstis piešķir miljonus sadarbības un attīstības programmām, ka šī palīdzība ir vajadzīga un daudzos gadījumos absolūti nepieciešama.

Tomēr, būdams tirgus ekonomikas atbalstītājs, es esmu pārliecināts, ka attīstības palīdzību var (un vajag) sniegt, piemērojot tādu tirdzniecības politiku, no kuras labumu gūst jaunattīstības valstis. Es uzskatu, ka vispārējo preferenču sistēmai ir būtiska nozīme šajā sakarā, jo tā dod iespēju attīstītajām valstīm attiecībā uz izstrādājumiem, kuru izcelsme ir jaunattīstības valstīs, izmantot preferenciālu režīmu, kas nav savstarpējs.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Nekādā gadījumā nevar droši apgalvot, ka tas darīts šajā rezolūcijā, ka pašreizējā vispārējo preferenču sistēma (VPS) ir mehānisms, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm. Šis mehānisms rada sekas, kas akcentē šo valstu ekonomisko atkarību, jo tas izraisa ražošanu eksportam, nodarot kaitējumu to iekšējam tirgum. Lielā mērā no šīs sistēmas labumu gūst lielie starpvalstu uzņēmumi, daži no tiem ir ES valstu uzņēmumi, nevis jaunattīstības valstu iedzīvotāji.

Tādējādi daži nolūki, kas paredzēti kā VPS pamatelementi, ir pretrunā ar faktiskajiem rezultātiem.

Taču, ņemot vērā aizvien lielāko spiedienu attiecībā uz starptautiskās tirdzniecības liberalizāciju, ir acīmredzami skaidrs, ka ES ir izmantojusi šīs regulas mērķi kā šantāžas veidu, lai, izdarot nepieņemamu diplomātisku un ekonomisku spiedienu uz šīm valstīm, iegūtu to piekrišanu iepriekšminētajiem brīvās tirdzniecības nolīgumiem.

Lai VPS kļūtu par attīstības palīdzības mehānismu, vajadzēs, kā mēs ierosinām, atcelt un vēlreiz apspriest šo un citus attīstības palīdzības virzienus, veidojot efektīvu solidaritāti, kā arī cīnoties pret jaunattīstības ekonomisko atkarību un ES ekonomisko grupu īstenoto šo valstu iedzīvotāju un dabas resursu izmantošanu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Darbības, ko Eiropas Kopiena kopš 1971. gada ir veikusi attiecībā uz jaunattīstības valstīm, saskaņā ar vispārējo preferenču sistēmu piemērojot preferences tirdzniecībai, ir veids, kā padarīt taisnīgāku pasaules tirdzniecību un vienlaikus veicināt šo valstu izaugsmi un ekonomisko attīstību.

Pašlaik spēkā esošā regula zaudēs spēku 2011. gadā, un tas nozīmē, ka mums nekavējoties ir jāpieliek pūles, lai izstrādātu jaunu instrumentu, kurš varētu saglabāt, un, ja iespējams, vēl vairāk palielināt labumu, ko šī sistēma ir devusi jaunattīstības valstīm, kas ir vēl jo svarīgāk saistībā ar pašreizējo starptautisko krīzi. Tomēr, ja mēs gribam izvairīties no netaisnības, ir būtiski, lai valstis, kuras tiks iekļautas jaunajā saņēmējvalstu sarakstā, realitiski novērtē savu ekonomisko situāciju.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Beigās es balsoju par kopīgo rezolūciju (RC7-0181/2010) par vispārējo preferenču sistēmu (VPS), lai arī man ir ļoti žēl un es esmu sašutis, ka Kolumbijas vēstniecībai ir izdevies pārliecināt dažus no mūsu kolēģiem neiekļaut gandrīz nevienu atsauci uz vajadzību izmeklēt cilvēktiesību pārkāpumus Kolumbijā un, pamatojoties uz šīs izmeklēšanas rezultātiem, pieņemt lēmumu par to, vai būtu jāatceļ tarifu preferences Kolumbijas precēm.

Ziņojums: Gabriele Albertini (A7-0023/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Eiropas Parlamenta ziņojumā par ES kopējo ārpolitiku un drošības politiku kopā ar attiecīgo ziņojumu par kopējo drošības un aizsardzības politiku, kuru ir sagatavojusi Eiropas Parlamenta pret iedzīvotājiem vērstā konservatīvo alianse, sociāldemokrāti un liberāļi, ir izvērts plāns kapitāla domu paudēju pastāvīgam atbalstam, lai veicinātu vēl lielāku ES militarizāciju, īpaši pēc reakcionārā Lisabonas līguma stāšanās spēkā, un viņu aktīvajai lomai ES imperiālisma politikas sekmēšanai, kā arī intervencēs un karos, ko ES izvērs pret trešās pasaules valstīm un iedzīvotājiem visās pasaules malās, lai pieaugošās imperiālistu savstarpējās cīņas apstākļos kalpotu monopoli kapitāla interesēm un neatkarībai.

Ziņojums prasa:

- a) efektīvu ES Eiropas Ārējās darbības dienesta (izveidots saskaņā ar Lisabonas līgumu) organizāciju, t.i., jaunu politisku/militāru spēku ES imperiālistu iebrukumu organizēšanai, atbalstīšanai un īstenošanai;
- b) izdevumu no ES budžeta palielināšanu tā militārajām un politiskajām intervencēm;
- c) labāku ES militāro un politisko spēju sasaisti, kurā izšķiroša ir ciešāka saikne starp ES un NATO, lai efektīvāk īstenotu ES imperiālistu intervences, izmantojot militārus līdzekļus.

Grieķijas komunistu partija balsoja pret, un tā nosoda šo nepieņemamo ziņojumu, kurš skaidri un vienkārši ir rokasgrāmata imperiālistu uzbrukumam cilvēkiem.

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienībai ir jāizstrādā tās stratēģiskā autonomija ar spēcīgu un efektīvu ārlietu, drošības un aizsardzības politiku, lai globāli aizstāvētu savas intereses, nodrošinātu savu iedzīvotāju drošību un veicinātu cilvēktiesību ievērošanu un demokrātiskas vērtības visā pasaulē. Piemērojot efektīvākus Eiropas drošības līgumus, dalībvalstīm ir jādemonstrē atvērtība tam, lai padarītu Eiropas Savienību par nozīmīgāku dalībnieku starptautiskajā arēnā.

Manuprāt, Padomes nākamajam gada ziņojumam par kopējo ārpolitiku un drošības politiku (KĀDP) būtu tieši jāatsaucas uz Eiropas Savienības ārlietu politikas stratēģijas īstenošanu, novērtējot tās efektivitāti, kā arī ierosinot nosacījumus konkrēta, tieša dialoga izveidei ar Eiropas Parlamentu nolūkā izstrādāt stratēģisku pieeju kopējai ārpolitikai un drošības politikai.

John Attard-Montalto (S&D), rakstiski. – Es balsoju pret grozījumu Nr. 18., jo šis grozījums, manuprāt, ir paradokss. Tā sākumā ir pausta nožēla par militarizācijas loģiku, bet nobeigumā secināts, ka „KĀDP pamatā vajadzētu būt miermīlīgiem principiem un drošības demilitarizācijai”. Mana personīgā nostāja saskan ar manas valsts starptautisko neitralitātes statusu un tāpēc, ka šis grozījums vispār nav saprotams, es nolēmu, ka es nevaru balsot par vai atturēties.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es atbalstu šo ziņojumu, jo es uzskatu, ka skaidra un saskaņota kopējā ārpolitika un drošības politika var dot ievērojamu ieguldījumu Eiropas Savienības ietekmes stiprināšanā starptautiskā līmenī. Bez šaubām, viena no būtiskākajām KĀDP iezīmēm ir aizvien lielākā ES enerģētikas atkarība no piegādes avotiem un tranzīta ceļiem, kā arī vajadzība ierobežot ES enerģētikas atkarību no trešām valstīm. Es vēlos aicināt Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un Augsto pārstāvi Catherine Ashton nevilcinoties īstenot Parlamenta ieteikumus attiecībā uz konsekvantas un saskaņotas politikas izveidi, galvenokārt veicinot ES kohēziju konstruktīva dialoga uzturēšanā ar enerģijas piegādātājiem, jo īpaši Krieviju, un tranzītvalstīm,

atbalstot ES enerģētikas prioritātes, aizstāvat dalībvalstu kopējās intereses, izvēršot sekmīgu diplomātisko darbu enerģētikas jomā, izstrādājot efektīvākus krīzes pārvarēšanas līdzekļus un veicinot energoapgādes dažādošanu, ilgtspējīgas enerģētikas izmantošanu un atjaunojamās enerģijas izmantošanu. Esmu pārliecināts, ka turpmāk ES tikai ar kopīgu rīcību spēs nodrošināt nepārtrauktu un drošu gāzes un naftas piegādi dalībvalstīm un palielināt enerģētisko neatkarību visā Eiropas Savienībā.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog un Åsa Westlund (S&D), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, uzskatām, ka ES un NATO partnerība nebūtu jāattīsta, pamatojoties tikai uz ANO Statūtiem. Tāpēc mēs domājam, ka ir būtiski formulējumā iekļaut dalībvalstu perspektīvu šajā jautājumā un ņemt vērā dalībvalstu dažādās tradīcijas un nostāju attiecībā uz ārpolitiku, drošības politiku un aizsardzības politiku.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Tāpat kā daudzas dalībvalstis (ja ne visas no tām), Eiropas Savienība ir nonākusi situācijā, kad tā tiek konfrontēta ar budžetu, kurš ir krietni mazāks nekā tās mērķtiecība un nekādā ziņā nav pietiekams visam, ko tā gribētu darīt. Šo asimetriju uzsver Eiropas daudzo vērtību un cerību saraksts saistībā ar šo jautājumu.

Tas, ka izcilības sasniegšanā politika ir darbība, kurā vajag paredzēt un veikt pasākumus, kļūst īpaši nozīmīgi, kad attiecīgie jautājumi, tādi kā ārpolitika un drošības politika ir tik būtiski mūsu visu dzīvei.

Lisabonas līgums un no tā izrietošā Augstā pārstāvja amata izveide norāda uz dalībvalstu pārliecību, ka pastāv patiesa vajadzība pēc ātras rīcības, koordinācijas un konverģences Eiropas darbībā ārpolitikas un drošības politikas jautājumos. Tikai pēc praktiskas darbības īstenošanas mēs varēsim redzēt, vai šī līguma nosacījumi ir pietiekami un vai tas, kas izklāstīts līguma tekstā, varēs veiksmīgi darboties.

Es ceru, ka Eiropas Savienība spēs efektīvi reaģēt uz šo svarīgo problēmu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Ziņojums par Eiropas drošības stratēģijas īstenošanu ir ikgadējs Parlamenta dokuments, kurā tiek novērtēta Eiropas drošības un aizsardzības politika un ierosināti priekšlikumi šīs politikas efektivitātes un redzamības uzlabošanai. Līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā ES ārējās darbības iegūst jaunu dimensiju un svarīgumu. Parlamentam šajā saistībā ir būtiska nozīme kā ārējās darbības demokrātiskas leģitimitātes aizbildnim. Eiropas Ārējās rīcības dienesta izveide kalpos kā diplomātisks korpuss un Eiropas Savienības instruments, kura līdz šim varēja paļauties tikai uz valstu pārstāvību. Taču ir būtiski, lai Eiropas Savienības rīcībā būtu budžeta resursi, kas nepieciešami, lai sasniegtu tās ārējās pārstāvības mērķus.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Es vēlos atsaukties uz dažiem punktiem šī ziņojuma par kopējās ārpolitikas un drošības politikas galvenajiem aspektiem un pamatvirzieniem 2008. gadā sadaļā „Rietumbalkāni”.

Ir jāapsver tas, ka 2008. gada februāra Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes sanāksmē tika nolemts, ka katrai ES dalībvalstij saskaņā ar valsts praksi un starptautiskajiem tiesību aktiem ir jāpieņem lēmums par tās attiecībām ar Kosovu.

Vienlaikus šā gada pirmajā pusē ir gaidāms Starptautiskās Tiesas konsultatīvais atzinums par Kosovas pagaidu pašpārvaldes iestāžu veikto vienpusējas neatkarības deklarācijas atbilstību starptautiskajiem tiesību aktiem.

Novērtējot sasniegumus Kosovas stabilizācijas procesā, ir jā saglabā līdzsvarota pieeja, paturot prātā, ka 2009. gadā tika novērotas dažas saspīlētas situācijas, tostarp vēlēšanu periods novembrī. Šajā saistībā es uzskatu, ka jāpārvar daudzas problēmas, īpaši saistībā ar tiesību aizsardzību, cīņu pret korupciju un organizēto noziedzību, serbu un citu minoritāšu aizsardzību, kopienų samierināšanu un ekonomisko un sociālo reformu īstenošanu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Lisabonas līgums Parlamentam paredz jaunus pienākumus attiecībā uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku, un mēs esam gatavi uzņemties šos pienākumus un veicināt gan politikas, gan to personu izvēli, kuras pārstāvēs šo politiku visā pasaulē, rūpīgi pārbaudot tos, kas tiks iecelti amatā darbam Eiropas Ārējās rīcības dienestā, tostarp ES īpašos pārstāvjus. Eiropas Savienībai ir jāparāda starptautiskajai kopienai, ka tās ārpolitika kļūst aizvien vairāk pārstāvnieciska, saskaņota, sistematiska un efektīva. ES arvien vairāk ir jā kļūst par galveno virzītājspēku pasaules miera veidošanā.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Es balsoju pret Padomes gada ziņojumu Parlamentam par kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) galvenajiem aspektiem un pamatvirzieniem 2008. gadā, jo es uzskatu, ka KĀDP mērķim vajadzētu būt ES ārpolitikas noteikšanai, nevis tās teritorijas aizstāvēšanai. Es

nepiekrītu ciešajai sadarbībai starp ES un NATO, kas paredzēta Lisabonas līgumā. Tā vietā es atbalstu demilitarizāciju un pilnīgu atbrūošanos. Es nosodu ES militarizācijas loģiku, kas ir pastiprinājusies līdz ar Lisabonas līguma pieņemšanu, kā arī šī līguma ieviestās pārmaiņas, piemēram Eiropas Ārējās darbības dienestu un Augstā pārstāvja nozīmi. Mēs pašlaik piedzīvojam vislielāko vēsturē pieredzēto militarizāciju. Izdevumi ieročiem ir pat vēl lielāki nekā aukstā kara laikā. Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa pieprasa, lai tiktu atsauktas Amerikas Savienoto Valstu un citu valstu visas militārās bāzes, kas atrodas uz ES dalībvalstu zemes, un mēs prasām militāros izdevumus izmantot civilos nolūkos, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Šis ziņojums tiecas pozicionēt ES kā spēcīgāku pasaules līmeņa dalībnieku. Taču vienlaikus ziņojumā nav skaidri norādīti nekādi mērķi vai virziens uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku (KĀDP). Tāpēc, ņemot vērā šo kontekstu, prasība pēc lielāka finansējuma ir jānoraida. Turpmāk starptautiskā iesaiste faktiski ir jānovērtē pēc tā, cik tā ir saprātīga un kādu labumu tās dos ES. Visbeidzot, KĀDP ir jāizstrādā uz stratēģiju pamatota pieeja. Es uzskatu, ka mans pienākums ir stingri iebilst pret mērķi atcelt vienprātības principu. Vēl jo vairāk tādā gadījumā, ja mērķis, kā tas vairākas reizes ir norādīts, ir panākt ciešākas partnerattiecības ar NATO. ES ir jātiecas izveidot pašai savas struktūras, un, protams, tai jābūt vajadzīgiem līdzekļiem šādām struktūrām. Kas attiecas uz neskaitāmajām operācijām un misijām, būtu jāpārskata daudzas no pašreizējām 23 dažādajām darbībām, kurās ES ir iesaistīta. Jo īpaši par neveiksmi ir jāuzskata Afganistānā stratēģija, kas tur tiek īstenota Amerikas Savienoto Valstu vadībā.

Tāpēc nekavējoties ir jāpārskata ES iesaistīšanās. Saistībā ar Austrumu partnerību ir vērts vēlreiz norādīt, ka vēsturisku, kultūras un ģeogrāfisku iemeslu dēļ ir jāņem vērā Krievijas intereses un ir jāizvairās no ES vienpusējas darbības. Tā kā šajā ziņojumā tas būtībā nav ņemts vērā, un tādēļ, ka ziņojums ir nepilnīgs arī citās jomās, es balsoju pret to.

María Muñoz De Urquiza (S&D), rakstiski. – (ES) Attiecībā uz G. Albertini un A. Danjean ziņojumiem par Eiropas Savienības ārpolitiku, drošības politiku un aizsardzības politiku — es gribu skaidri pateikt, ka Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas Spānijas delegācijas balsojumi apstiprina Kosovu kā neatkarīgas valsts atzīšanu. Kosovu nav atzinusi Spānija, nav atzinušas četras citas ES dalībvalstis un nav atzinušas 100 citas ANO dalībvalstis.

Tāpēc gan Ārlietu komitejā, gan šodien šajā plenārsēžā zālē mēs atbalstījām tos grozījumus, kuri atbilst mūsu viedoklim. Taču Spānijas sociālistu delegācijas nostāja ir pozitīva attiecībā uz to stabilizācijas un paplašināšanās procesu, kurā pašlaik ir iesaistīti Rietumbalkāni, Turcija un Īslande.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Galīgajā balsojumā es balsoju par ziņojumu A7-0023/2010, kas vienlaikus ir arī gada ziņojums par KĀDP, jo tika pieņemti divi no mūsu pieciem grozījumiem (grozījums par Transatlantisko likumdevēju iestāžu dialogu un grozījums par cerībām, ka starp ES un Ķīnu tiks izveidotas stratēģiskas attiecības). Visbeidzot, nebija nozīmīgu izmaiņu sākotnējā teksta projektā un nebija pārsteigumu attiecībā uz pieņemtajiem grozījumiem. Beigās ziņojumu pieņēma ar 592 balsīm „par” (tostarp mūsu balsīm) un 66 balsīm „pret”.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – (SV) Es balsoju pret šo ziņojumu, kurā noteikts, ka ES vērtības un intereses ir jāizvirza pasaules mērogā, padziļinot Eiropas Savienības kolektīvo stratēģisko domāšanu. Manuprāt, tā ir neokoloniāla pieeja. Saskaņā ar G. Albertini kunga ziņojumu ES kompetencei būtu jāietver visas ārpolitikas jomas un visi drošības jautājumi, tostarp kopējā aizsardzības politika, kas varētu novest pie kopējas aizsardzības. Eiropas domas šajā jautājumā dalās. Parlaments prasa arī palielināt dalībvalstu budžeta apropriācijas, īpaši attiecībā uz vajadzību, lai ES ātri nodrošinātu lielu ES klātbūtni ANO, kas paustu vienotu nostāju. ES dalībvalstis, protams, saglabās pašas savas vietas ANO, bet ES ar savu vienoto nostāju būs liela ietekme uz dalībvalstīm. Tāpat Eiropas Parlaments uzskata, ka ES un NATO vajadzētu izveidot ciešu un efektīvu partnerību. Tas ir pretrunā ar manas valsts neiesaistīšanās principu. Eiropas iedzīvotājiem nekad nav bijusi iespēja izteikt savu viedokli šajā jautājumā, jo dažas dalībvalstis ir atteikušās organizēt referendumus par Lisabonas līgumu.

Ziņojums: Arnaud Danjean (A7-0026/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) ES ziņojums par ES KĀDP ir skaidrs aicinājums uz ES imperiālistu centra plašu karu pret iedzīvotājiem. Tas iezīmē jaunu spriedzi konkurencē ar citiem imperiālistu centriem.

Ziņojumā:

izteikta pateicība to 23 ES militāro un „politisko” misiju visā pasaulē 70 000 personāla locekļiem, kuras vairumā gadījumu notiek sadarbībā ar ASV un NATO;

atzinīgi vērtēta imperiālistu īstenotā Somālijas jūras novērošana, ko veic ES jūras spēki, un aicināts, lai ES izveido Sudānas „valsts kārtības nodrošināšanas un regulāras armijas mehānismu” ārzemēs, kurš nedrīkst gāzt šīs valsts valdību.

Tajā atbalstīta krīžu politiskās/militārās krīžu pārvarēšanas un plānošanas direktorāta izveide un pastāvīga Eiropas Savienības operāciju centra izveide.

Tajā aicināts pastiprināt valsts terorismu „terorisma apkarošanas” un „radikalizācijas” apkarošanas vārdā nožņaugt demokrātiskās tiesības.

Tajā veicināta ātra Eiropas Ārējās darbības dienesta izveide, paredzot tam piešķirt politiskas un militāras pilnvaras.

Tajā aicināts organizēt militāras un politiskas intervences, pat ES dalībvalstīs, saskaņā ar iespējama savstarpēja atbalsta sistēmu, kas paredzēta Lisabonas līguma „solidaritātes” klauzulā.

Iedzīvotāju vienīgās intereses ir atcelt šo absolūti imperiālistisko un pret iedzīvotājiem vērsto politiku un pašu ES veidojumu.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Līdz ar ES iedzīvotāju balsojumu Eiropas Parlaments ir ieguvis plašākas pilnvaras attiecībā uz tādiem jautājumiem kā budžets un ārpolitikas, drošības politikas un aizsardzības politikas kontrole. Šajos apstākļos pārējām ES iestādēm ir jāiekļaujas Eiropas Parlamenta deputāti lēmumu pieņemšanas procesā un tā personāla iecelšanā, kurš pārstāv ES starptautiskā mērogā. Pilnvaras, kuras Eiropas Parlaments ir ieguvis līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā, ir paredzētas, lai palielinātu to lēmumu leģitimitāti, kuri attiecas uz kopējo ārpolitiku, drošības politiku un aizsardzības politiku.

Tas pamato prasību izveidot Drošības padomi kā daļu no Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes, kā arī pastāvīga Eiropas Savienības operāciju centra izveidi, kura uzdevums būtu operatīvā plānošana un militāro operāciju vadība. Diskusijām par pretraķešu vairogu pašreizējā veidā, ko ierosinājusi ASV administrācija, ir jānotiek visā ES, aktīvi iesaistot Eiropas Parlamentu.

Taču ir skaidri jāpasaka, ka ES ir ekskluzīvas tiesības aizsardzības un drošības politikas noteikšanā, un trešo valstu iejaukšanās nav pamatota. Eiropas Savienība pieņem lēmumus par to, kā vislabāk garantēt savu iedzīvotāju drošību, kas jādara, pamatojoties uz dalībvalstu vienprātību, un nebūt ne uz to valstu iesaistīšanu, kuras nav ES dalībvalstis.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) ES ir dažādos veidos apzīmēta kā ekonomikas milzis un politisks punduris, un tas, jādūmā, nozīmē to, ka ES rīcībā nav bijuši vajadzīgie līdzekļi, lai īstenotu dažus no saviem mērķiem, jo īpaši attiecībā uz tās ārpolitiku. Daudzi gadījumi ir parādījuši gribas un darbības vienotības trūkumu dalībvalstu starpā.

Es neesmu pārliecināts, ka šo situāciju var mainīt īsā laikā. Manuprāt, drīzāk šāda situācija ir pilnībā sagaidāma, ņemot vērā Eiropas Savienības dalībvalstu skaitu un to īpašo vēsturi un intereses. Kopējās aizsardzības politikas jautājums, kas skar suverēnu valstu visdziļāko būtību, vēsturiski Eiropas valstīm vienmēr ir bijis neuzticības jautājums, un arī šodien tas pelna sevišķu uzmanību, kas ir gluži pamatoti.

Tas nedrīkst mūs kavēt mēģināt panākt ciešāku sadarbību un koordināciju, lai uzlabotu mūsu kopējo drošību un aizsardzību. Neraugoties uz to, ka Eiropas Savienība pēc savas būtības ir maiga vara, tai būtu jāapsver iespēja kļūt par patiesu otro pīlāru Atlantijas aliansē, kura nevar turpināt prasīt, lai visus upurus nes ASV.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šis ziņojums, kurš apvieno konservatīvos labējos un sociāldemokrātus, ir bīstams simptoms tam, par ko mēs daudzas reizes esam apsūdzējuši Lisabonas līgumu: tā ieguldījums neoliberalisma padziļināšanā, pamatojoties uz Eiropas Savienības kā NATO Eiropas pīlāra federalismu un militarizāciju.

Pēc lielvaru pieprasījuma ES cenšas atrisināt pati savas pretrunas un mainīt savu pozīciju procesā, kurā notiek spēku izvietošana starptautiskā līmenī, balstoties uz redzējumu, kas ietver konkurenci starp varām pār dabas resursiem un tirgiem, un lielāku Eiropas Savienības kā ekonomiska, politiska un militāra bloka ar mērķi pēc globālas intervences apstiprinājumu.

Šajā saistībā vairākums Parlamenta deputātu ir piedāvājuši risinājumu, ko Parlaments ir atbalstījis daudzus gadus:

- starptautisko attiecību un iekšējās drošības militarizācija, pamatojoties uz iepriekš minēto cīņu pret terorismu;
- budžeta palielināšana šajās jomās un jaunas militārās kapacitātes izveide, kas veicinās jaunu bruņošanās sacensību;
- pielāgošanās ASV un NATO preventīvā kara koncepcijai un tās intervences pasaules līmenī palielināšana.

Šādas notikumu attīstības rezultāts varētu būt vairāk konfliktu, ekspluatācijas un nabadzības, reaģējot uz šo krīzi, kurā kapitālisms ir iegrudis pasauli.

Lai ietu miera ceļu, ir nepieciešams pārtraukt šo politikas virzienu īstenošanu.

Charles Goerens (ALDE), rakstiski. – (FR) Pamatojoties uz turpmāk minētajiem apsvērumiem, es balsoju par A. Danjean ziņojumu. 1) Ziņojumā aicināts atcelt Rietumeiropas Savienības (RES) asambleju. Tāpēc ziņojumā ir veltīgi meklēt kaut mazāko atsauci uz darbu, ko RES asambleja paveikusi, lai veicinātu Eiropas integrāciju. Tas liecina pārāk daudz slikta par Eiropas Parlamenta Ārlietu komitejas darbu, ja visu dienu tiek slavēti elementi, lai gan nereti tie ir mazāk atzinīgi vērtējami nekā tās idejas, ar kurām līdz šim nākusi klajā šī asambleja Parīzē. 2) Eiropas aizsardzības jautājumu parlamentārā kontrolē pienācīgi jāņem vērā valstu parlamentu ieguldījums. Patiesībā šie parlamenti ir tie, no kuriem būs atkarīgs lēmums par to, vai ES būs pieejami valstu karaspēki un spējas ES militārajām operācijām, un tā būs vēl ilgu laiku. Tas pats attiecas uz militāro operāciju finansējumu, kurš tiek segts no valstu budžetiem. Vēlmei novērst jebkādu demokrātijas trūkumu Eiropas aizsardzības jautājumos būtu jāliek mums meklēt tādu institucionālu risinājumu, kas būtu patiesi pieņemams parlamentārā līmenī.

Richard Howitt (S&D), rakstiski. – Eiropas Parlamenta leiboristu deputāti atzinīgi vērtē šo Eiropas drošības stratēģijas un kopējās drošības un aizsardzības politikas gada pārskatu, jo īpaši, ņemot vērā izmaiņas, ko radījusi Lisabonas līguma ratificēšana, un šajā saistībā sevišķi atzinīgi vērtē augstās pārstāves baroneses Cathy Ashton lomu kopīgajās debatēs Parlamentā.

Lai gan mēs balsojam par ziņojumu kopumā, mēs nolēmām balsot pret 20. punktu, kurā ierosināta pastāvīga Eiropas Savienības operāciju centra izveide. Mūsu un Apvienotās Karalistes valdības ilgstoši pastāvoša nostāja ir tāda, ka nav vajadzības pēc šāda centra, kurš nevajadzīgi dublētu pastāvošās struktūras. Mēs izvēlējamies atturēties balsojumā par grozījumu Nr. 20., jo, lai gan mēs no visas sirds atbalstām virzību uz pasauli, kas brīva no kodolieročiem, mēs gribam norādīt neprecizitāti šajā grozījumā, ka „ASV” ieroči šajā kontekstā drīzāk ir NATO, nevis ASV spēja, un tādējādi mēs uzskatām, ka jautājums par kodolgalviņu aizvākšanu no Vācijas vai kādas citas vietas ir jāapspriež NATO sabiedroto, tostarp ASV, debatēs. Tās nav ES kā atsevišķas daudzpusējas vienības debates.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Kopējā ārpolitika un drošības politika un Eiropas drošības un aizsardzības politika ir divi pamatpīlāri, kas ļauj ES kļūt par starptautiskās kopienas galveno dalībnieku cīņā pret tām problēmām un draudiem, kuri tika noteikti Eiropas drošības stratēģijā.

Neraugoties uz to, ka ES uzskata, ka ANO Drošības padome ir galvenā atbildīgā puse pasaules miera un drošības uzturēšanā un saglabāšanā, ES ir jābūt politikas virzieniem, kuri ir efektīvi un kurus atbalsta visas dalībvalstis, lai ES var efektīvi reaģēt uz globālām problēmām un draudiem.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Es balsoju pret A. Danjean ziņojumu, jo tajā ir ierosināta tāda turpmākā kopējā ārpolitika un drošības politika, kas ir orientēta uz ES militarizācijas un tās intervences politikas veicināšanu. Šajā ziņojumā nav ierosināts neviens civils un miermīlīgs risinājums vai pieeja konfliktiem, tā vietā koncentrējoties uz aizsardzību un ES militarizāciju. Es esmu pret šo tekstu arī tādēļ, ka tas atsaucas uz Lisabonas līgumu un tā ieviešanu. Tas veicina virzību uz pilnvaru centralizāciju, kurā nav parlamentāras kontroles mehānisma, kas padarījis ES par starptautiska mēroga militāru dalībnieku. Pastāvīgas, strukturētas sadarbības starp ES un NATO vietā, kas atbalstīta ziņojumā, es esmu par to, lai visas darbības tiktu veiktas, stingri ievērojot ANO Statūtus un starptautiskos tiesību aktus, stingri nodalot abas minētās iestādes.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) A. Danjean kunga ziņojums par Eiropas drošības stratēģijas un kopējās drošības un aizsardzības stratēģijas īstenošanu ir ļoti visaptverošs, un tajā aplūkoti daudzi Eiropai svarīgi temati. Taču ziņojumā trūkst skaidra redzējuma attiecībā uz principiālu ES ārpolitikas veidošanu dažos nākamajos gados, un trūkst arī stingras politiskās nostājas. No vienas puses, ziņojums cenšas stiprināt ES

autonomiju attiecībā uz citiem globāliem dalībniekiem, īpaši attiecībā uz ASV, definējot stingru ārpolitiku, drošības politiku un aizsardzības politiku, un to es vērtēju atzinīgi. Taču ziņojumā atkal tiek atbalstīta stingra sadarbība starp ES un NATO, un tiek prasīta, piemēram, kopīgu institucionālu struktūru izveide. Tāpēc aicinājums sagatavot „balto grāmatu” par kopējo drošības politiku un aizsardzības politiku (KĀDP), kas skaidri definētu šīs politikas mērķus, ir vairāk nekā vēlams. Tikpat lielā mērā, cik kritiski es izturos pret Eiropas Savienības arvien lielāko centralizāciju, es atbalstu pastāvīga ES operāciju centra izveidi.

Šāds centrs mums ļautu efektīvāk plānot un izpildīt dažādas operācijas. Turklāt izvairīšanās no darba dublēšanās ļautu panākt arī izmaksu ietaupījumu. Neapšaubāmi vērtīga ir solidaritātes klauzula saistībā ar dabas katastrofām, uz kurām ir ietverta atsauce, tāpat arī Eiropas civilās aizsardzības spēku izveide, un mums patiešām uz to ir jātiecas. Taču, ņemot vērā neskaidro nostāju daudzās jomās, es biju spiests atturēties no balsojuma.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es atturējos galīgajā balsojumā par gada ziņojumu par Eiropas drošības stratēģijas īstenošanu (A7-0026/2010). Mums tas bija vissarežģītākais un delikātākais ziņojums, bet mēs visu paveicām labi. No mūsu 11 grozījumiem tika pieņemti divarpus grozījumi (viens no tiem bija ļoti svarīgs grozījums, kurā Komisijas priekšsēdētāja vietniece/ Augstā pārstāve tika aicināta pārvarēt līdzsvara trūkumu starp civilajām un militārajām plānošanas spējām). Balsošanai nebija iesniegtas citas nozīmīgas izmaiņas. Beigās ziņojumu pieņēma ar 480 balsīm par un 111 balsīm pret. Kā jau minēju, es, tāpat kā mana grupa, atturējos.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – (SV) Es balsoju pret šo ziņojumu. Šis dokuments ir viens no vismilitārākajiem dokumentiem, ko es esmu lasījis visā laikā, kopš strādāju Parlamentā. Eiropas Parlaments aicina izveidot pastāvīgu operāciju centru, kurš būs atbildīgs par operatīvo plānošanu un militāro operāciju vadību, kā arī sadarbības ar NATO stiprināšanu. Eiropas Aizsardzības aģentūra attīstīs militāras kosmosa novērošanas spēju. Turklāt ir jāizveido arī jūras novērošanas spēja, kura citu lietu starpā ierobežos „nelegālo” imigrāciju. Ziņojumā pausts arī aicinājums, lai ES militārajās operācijās piedalītos vairāk dalībvalstu, nekā tas bijis līdz šim. ES un Parlamentam jāiesaistās diskusijās par NATO stratēģisko koncepciju. Būdamā aliansēs neietilpstošas valsts pilsoņi, es nevaru atbalstīt šo tālejošo ziņojumu.

Traian Ungureanu (PPE), rakstiski. – (RO) Es vēlos pateikties visiem kolēģiem Eiropas Parlamentā par atbalstu, ko viņi man sniedza plenārsēdē, balsojot par grozījumu Nr. 34 A. *Danjean* ziņojumā par Eiropas drošības stratēģiju.

Es ierosināju grozījumu Nr. 34., lai grozītu šī ziņojuma 87. punkta tekstu, kurā bija atsauce uz pretraķešu vairoga izveidi Eiropā pēc divpusēja nolīguma noslēgšanas starp ASV un ES dalībvalstīm, tostarp Rumāniju. Grozījumā ierosināts svītrot ieteikumu izveidot šo sistēmu „īstenojot dialogu ar Krieviju”, aizstājot šo frāzi ar līdzsvarotāku formulējumu „īstenojot kontinentāla mēroga dialogu”. Jaunais ASV projekts, kurā ietverta pretraķešu aizsardzības sistēmas izveide, savā būtībā ir stingri orientēts uz aizsardzību un garantē visas Austrumeiropas un Rietumbalkānu aizsardzību. Šis projekts nav vērst pret Krieviju. Līdz ar to es nedomāju, ka būtu jebkāds iemesls padarīt Krieviju par dalībnieci un, iespējams, lēmumu pieņēmēju šī projekta izstrādē.

Šie apsvērumi bija grozījuma Nr. 34 pamatā. Es priecājos, ka šo grozījumu pieņēma ar 358 balsīm „par”. Par grozījumu nodoto balsu skaits uzsver to, ka atbalsts šim grozījumam ir pārsniedzis politisko grupu un nacionālās pārliecības robežas, parādot šī rezolūcijas priekšlikuma lielo nozīmi, kā arī to, ka Eiropā pastāv vairākums, kuram ir vienādi uzskati.

Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0137/2010

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es uzskatu, ka centienu pastiprināšana, lai novērstu kodolieroču izplatīšanu un panāktu no kodolieročiem brīvu pasauli, ir absolūta un svarīga prioritāte. Šajā sakarā atbilstīga ir Kodolieroču neizplatīšanas līguma (NPT) stiprināšana, visām dalībvalstīm to parakstot un piemērojot. Es izvēlējos atturēties balsojumā par šo konkrēto rezolūcijas priekšlikumu, jo tajā ir ietverts svarīgs punkts, pret kuru man ir iebildumi un kuru Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa neveiksmīgi centās mainīt. Es runāju par tāda viedokļa formulējumu un nozīmi, ka ES var „izmantot visas tās rīcībā esošās iespējas, lai novērstu un pārtrauktu vispārējas bažas izraisošas kodolieroču izplatīšanas programmas”. Precīzāk izsakoties, militāru līdzekļu izmantošana vai draudi tos izmantot, īpaši attiecībā uz Irānu, ir ārkārtīgi bīstami, un tiem nebūs pozitīvu rezultātu miera nodrošināšanā, turklāt tas ir pretrunā ar Eiropas Parlamenta kreisā spārna priekšstatu par ES militāro darbību.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Principi, kuri ir pamatā Kodolieroču neizplatīšanas līguma parakstīšanai un kuru pirmsākumi meklējami aukstā kara periodā, šodien joprojām ir nozīmīgi, un to īstenošana kļūst pat

vēl steidzamāka. Padomju bloka sabrukums izraisīja to, ka kodolmateriāli tika izplatīti uz dažādām valstīm, un vienotas kontroles pārtraukšana pār to izmantošanu un glabāšanu rada bažas par šī materiāla neatbildīgu izmantošanu vai pat tā sabrukšanu, kas atstātu neiedomājamas sekas uz attiecīgā reģiona iedzīvotāju veselību un drošību.

„Kodolkluba” locekļu skaita palielināšanās, teroristu draudi un relatīvi vienkāršais veids, kā mūsdienās iespējams radīt masu iznīcināšanas ieročus, apvienojumā ir tie aspekti, kas palielina nemierīgo situāciju, kurā mēs patlaban dzīvojam. Eiropas Savienībai jāspēj ieņemt vienota un saskaņota nostāja attiecībā uz šiem jautājumiem, lai izveidotu pasauli, kas būtu drošāka un aizvien brīvāka no ieročiem.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Starptautiskās izmaiņas sniedz jaunas iespējas attiecībā uz kodolieroču neizplatīšanas jautājumu. Savu pilnvaru termiņa sākumā prezidents B. Obama paziņoja par savu mērķi panākt pasauli bez kodolieročiem un aicināja, lai Amerikas Savienotās Valstis aktīvi īsteno Līguma par vispārīgo kodolizmēģinājumu aizliegumu ratifikāciju. Eiropas Savienībai jābūt gatavai tām problēmām, kas saistītas ar kodolieroču neizplatīšanu, jo īpaši tām, ko rada Irāna un Ziemeļkoreja, kas joprojām ir lielākais drauds starptautiskajai drošībai. Attiecībā uz kodolarsenāla samazināšanu prioritātei joprojām jābūt abu lielāko kodolarsenālu, proti, Krievijas un Amerikas Savienoto Valstu kodolarsenāla samazināšanai, ņemot vērā, ka abām lielvalstīm kopā pieder 95 % no pasaulē esošajiem kodolieročiem. Parlaments sagaida, ka nākamajā Kodolieroču neizplatīšanas līguma dalībvalstu pārskata konferencē Eiropas Savienība demonstrēs vienotu un mērķtiecīgu nostāju.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Kodolatbrūņošanās starptautiskā līmenī ir būtiski svarīga. Tas pamato vajadzību veicināt un stiprināt kodolieroču neizplatīšanas līgumu (NPT) un nodrošināt, lai visas valstis to ratificē. Pašreizējā starptautiskajā situācijā patiesas bažas rada jaunas kodolbrūņošanās sacensības draudi.

NPT burta un gara pamats ir atbrūņošanās piemērošana un jaunu kodolieroču izstrādes, ražošanas un uzglabāšanas pārtraukšana. Ilgstošajam strīdam saistībā ar Irānas kodolprogrammām ir vajadzīgs miermīlīgs risinājums, pamatojoties uz sarunām, kuru atsākšana ir ļoti svarīga. Jebkāda militāra darbība vai draudi lietot spēku būs neproduktīvi, un tie radīs sekas, kuras ir potenciāli bīstamas šim reģionam. Šajā saistībā mums jāparāda mūsu nepārprotamā pretestība pret plāniem, kuri jebkurā gadījumā varētu radīt iespēju, lai pamatotu militāru intervenci, kā tas ir pieņemtās kopīgās rezolūcijas preambulas G punktā.

Charles Goerens (ALDE), rakstiski. – (FR) Irānas problēma ir debašu pašā uzmanības centrā, gatavojoties Kodolieroču neizplatīšanas līguma (NPT) pārskata konferencē. Rezumējot: Irāna, pieņemot NPT, ilgtermiņā atteicās no izvēles bruņoties ar kodolieročiem. Ja Irāna vairs nepildītu savas saistības, mums rastos divas problēmas. Īstermiņā tas radītu draudus stabilitātei reģionā, kurā vairumam dalībnieku ir tieksme ieņemt radikālu nostāju. Vidējā termiņā un ilgtermiņā Irānas atteikšanās ievērot NPT nosacījumus radītu nopietnu precedentu attiecībā uz reģionālo un patiesībā arī globālo drošību. Nepārprotami varētu rasties iespaids, ka, lai panāktu būtiskas izmaiņas, vairs nepietiek ar ANO Drošības padomes locekļu, kuriem ir veto tiesības, un Vācijas aģitāciju. Spēcīgs Amerikas Savienoto Valstu un Krievijas signāls, ka tās abas tiecas vienpusēji samazināt savu kodolieroču arsenālu, varētu palīdzēt veicināt citu valstu atbildības sajūtu, kuras arī ir gatavas atbrūņoties. Visbeidzot, spēcīgs kodolenerģijas lielvalstu žests, iespējams, varētu pārliecināt tās valstis, kuras pašlaik apgūst zinātību kodoljomā, pārtraukt savus projektus.

Richard Howitt (S&D), rakstiski. – Eiropas Parlamenta leiboristu deputāti vēlas paust savu nedalītu uzticību mērķim panākt no kodolieročiem brīvu pasauli. Mēs esam lepni, ka Apvienotā Karaliste vada centienus maijā, Ņujorkā, panākt globālu vienprātību attiecībā uz kodolieroču neizplatīšanas līgumu. Atbalstot šo rezolūciju, mums bija skaidrs mērķis raidīt signālu, ka Eiropas Parlaments un EP leiboristu deputāti atbalstīs visus centienus, lai nodrošinātu, ka mēs atstājam pagātnē vecos laikus, ko raksturoja vēsas attiecības kodoljomā un abpusēji garantēta iznīcināšana (MAD).

Mēs nolēmām atturēties balsojumā par grozījumu Nr. 2, jo mēs uzskatām, ka lēmumi par militāro doktrīnu ir jāpieņem valstu valdībām, un tā nav Eiropas Parlamenta prerogatīva. Mūsu politiskā grupa atbalstīja grozījumu Nr. 3, jo, mūsaprāt, visām valstīm ir tiesības attīstīt kodolenerģijas izmantošanu civiliem mērķiem, bet tās ir atbildīgas par to, lai netiktu izstrādāti kodolieroči. EP leiboristu deputāti turpinās atbalstīt to valstu atbrūņošanu, kurām pieder kodolieroči, lai novērstu to izplatīšanu jaunās valstīs un galu galā panāktu no kodolieročiem brīvu pasauli.

Sabine Lösing (GUE/NGL), rakstiski. – Es pilnībā apzinos, ka starptautiskā kodolatbrūņošanās un tādējādi Kodolieroču neizplatīšanas līguma stiprināšana un panākšana, lai to ratificē visas valstis, ir būtiski svarīga, un ka ir jāpieliek visas pūles, lai īstenotu šo līgumu visos tā aspektos. Lai nodrošinātu efektīvus daudzpusējus

centienus, tie ir jānosaka saskaņā ar rūpīgi izstrādātu redzējumu, kā iespējami ātrāk panākt no kodolieročiem brīvu pasauli. Mums ir jāuzstāj uz Kodolieroču neizplatīšanas līguma VI pantā minēto kodolieroču valstu saistībām pilnībā atbrūņoties, jo tas bija galvenais solījums, un tik daudzas valstis ir parakstījušas NPT, tādējādi vispār atsakoties no kodolieročiem. Mums ir iebildumi pret šīs kopīgās rezolūcijas G apsvēruma frāzi: „... izmantot visas tās rīcībā esošās iespējas, lai novērstu ...”.

Es brīdinu, jo īpaši attiecībā uz Irānu, ka jebkāda militāra darbība, lai novērstu kodolieroču izplatīšanu, ir absolūti neproduktīva un ārkārtīgi bīstama. Es esmu pārliecināta, ka vislabākais veids, kā risināt kodolieroču izplatīšanas problēmu, būtu reizi par visām reizēm pārtraukt atomenerģijas iegūšanu, jo tās izmantošana civilos nolūkos pati par sevi ir ļoti bīstama, turklāt nav iespējams arī pietiekami droši izslēgt to, ka civilās kodolenerģijas tehnoloģijas netiks izmantotas militāriem mērķiem.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Masu iznīcināšanas ieroču izplatīšana neapšaubāmi ir nopietns drauds cilvēcei, mieram un starptautiskajai drošībai. Nekontrolēts un bieži vien fundamentālistu īstenots ekstrēms terorisms liek pasaulei baidīties un censties novērst to, ka negodīgu vadītāju vadītas grupas un valdības iegūst šīs tehnoloģijas.

Tāpēc ir būtiski, lai valdības, kurām pieder kodolieroči, rādītu labu piemēru, pakāpeniski parādot, ka tās gatavojas samazināt savu kodolieroču arsenālu. Nākamā augstākā līmeņa sanāksme, kas notiks šā gada aprīlī, varētu dot ļoti svarīgu ieguldījumu šajā jautājumā, un pastāv lielas cerības, ka neatļautai kodolmateriālu tirdzniecībai tiks piemērota lielāka bardzība un stingrāka kontrole.

Cerēsim, ka ASV un Ķīnai būs svarīga loma Korejas pussalas atbrūņošanās procesā. Joprojām ir būtiski, lai valstis nenorobežotos no Kodolieroču neizplatīšanas līguma, jo tas attiecas uz mums visiem, nevis tikai uz dažiem no mums.

Zuzana Roithová (PPE), rakstiski. – (CS) Es priecājos, ka Eiropas Parlaments skaidri ir pieņēmis ziņojumu par Kodolieroču neizplatīšanas līgumu. Būdamā kristiete, es atzinīgi vērtēju to, ka vairāk nekā 60 gadus pēc kara beigām Rietumu civilizācijas pārstāvji ir sapratuši, ka kodolieroču pastāvēšana ir milzīgs globāls risks, un tāpēc pielikuši pūles, lai tos samazinātu. Tas, ka Irāna un Korejas Tautas Demokrātiskā Republika negatavojas parakstīt Kodolieroču neizplatīšanas līgumu, ir nopietns risks. Šīs valstis nepilda arī savas starptautiskās saistības kodoldrošības jomā. Fakts, ka Irāna Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras inspektoriem liedz piekļuvi savām kodoliekārtām, ir reāls drošības risks ne tikai valstīm, kas atrodas Irānas tiešā tuvumā, bet arī Eiropas Savienībai. Noslēgumā es gribu pateikties deputātiem par centieniem padarīt šīs rezolūcijas tekstu iespējami līdzsvarotāku.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Galīgajā balsojumā es balsoju par šo komplekso rezolūciju (RC7-0137/2010) par Kodolieroču neizplatīšanas līgumu. Galvenokārt es priecājos, ka tika apstiprināts sākotnējais teksts, ko iesniedza PPE grupa, sociālistu grupa, ALDE grupa un Zaļo/ALE grupa, un ka tika pieņemts viens no četriem mūsu iesniegtajiem grozījumiem (331 „par”, 311 „pret”), kas ir īpaši pārsteidzoši, jo šajā grozījumā visas puses tika aicinātas pārskatīt savu militāro doktrīnu nolūkā atteikties no pirmā kodoltrieciena iespējas. PPE centieni svītrot punktu attiecībā uz tādu zonu izveidi, kas brīvas no kodolieročiem, tostarp Tuvajos Austrumos, neguva panākumus.

Geoffrey Van Orden (ECR), rakstiski. – Šajā rezolūcijā ir daudz elementu, kuriem mēs varam piekrist. Mēs stingri atbalstām visaptverošu un efektīvu Kodolieroču neizplatīšanas līgumu. Taču rezolūcijas pašreizējā formulējumā ir ietverti daži nelietderīgi elementi, un tāpēc ECR grupa balsojumā atturējās. L apsvērumā tiek apšaubīta taktisko kodolieroču izvietošanas vajadzība piecās Eiropas valstīs, kurām nav kodolieroču. Mēs esam par to, lai šādi ieroči tiktu saglabāti, jo tie veicina pienākumu sadali un garantē ASV militārās saistības pret Eiropas drošību. Daudzviet netieši tiek kritizēti tuvi sabiedrotie, lai gan mūsu kritikai vajadzētu būt vērstai pret tiem, kuri rada draudus starptautiskajai drošībai. Ne Apvienotā Karaliste, ne Francija, un patiesi — arī ASV, pašlaik neražo ieročiem paredzētu skaldmateriālu. Cita lieta ir pateikt, ka visas šo valstu ražotnes, kurās tiek ražots skaldmateriāls, šajā posmā būtu jādemontē. Aicinājums izveidot no kodolieročiem brīvu zonu Tuvajos Austrumos acīmredzami attiecas uz Izraēlu. Izraēla piedzīvo eksistenciālus draudus no savām kaimiņvalstīm; vairākām no tām ir kodolieroču un citu masu iznīcināšanas ieroču izstrādāšanas vēsture, un vismaz viena no tām, Irāna, turpina šo virzienu.

9. Balsojumu labojumi un nodomi balsot: (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 13.55 un atsāka plkst. 15.00)

SĒDI VADA: P. SCHMITT*Priekšsēdētāja vietnieks***10. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)***(Iepriekšējās sēdes protokolu apstiprināja)***11. ES politika Arktikas jautājumos (debates)**

Priekšsēdētājs. Nākamais punkts ir Eiropas Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos paziņojums par ES politiku Arktikas reģionā.

Catherine Ashton, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece/ Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos.* – Priekšsēdētāja kungs! Es ļoti priecājos par iespēju pārrunāt ar jums Eiropas Savienības politiku Arktikas reģionā, kas, kā es uzskatu, attīstās. Tas ir nopietns jautājums ar aizvien lielāku politisko nozīmi, un es uzskatu, ka mums pret to atbilstīgi jāizturas.

Kopenhāgenas sarunu atskaņās ir pareizi, ka mēs pievēršam aizvien lielāku uzmanību pasaules daļai, kas ir vistiešāk izjutusi klimata pārmaiņu sekas. Zinātniskie pierādījumi liecina, ka pēdējās desmitgades laikā polārā ledus biezums ir samazinājies vairāk nekā uz pusi.

Arī citas pārmaiņas vidē aizvien vairāk ietekmē Arktikas reģiona iedzīvotājus, bioloģisko daudzveidību un ainavu — gan uz sauszemes, gan jūrā. Mēs, tāpat kā citi starptautiskie dalībnieki, esam kļuvuši aizvien aktīvāki Arktikas jautājumos. Kā jūs zināt, Komisija 2008. gada beigās publicēja paziņojumu par politiku Arktikas reģionā, ko atzinīgi novērtēja Padome un kuram 2009. gada decembrī sekoja plaši secinājumi par Arktikas jautājumiem.

Es uzskatu, kas tas ir vēl viens solis saskaņotas un visaptverošas Arktikas politikas pakāpeniskas izveides procesā. Kā jūs zināt, Komisijai tika lūgts 2011. gada jūnijā sagatavot kontroles ziņojumu, un tā būs vēl viena izdevība nonākt pie kopīgiem secinājumiem. Viss šis darbs patlaban tiek veikts, un tieši tāpēc es šodien ļoti gribu dzirdēt Parlamenta deputātu viedokļus.

Šajā saistībā Komisija atzinīgi novērtēja jūsu 2008. gada oktobra rezolūciju par Arktikas pārvaldību, kas deva labu stimulu Komisijas paziņojuma sagatavošanas pēdējos posmos. Mēs vēlamies saņemt Parlamenta atbalstu mūsu centieniem nodrošināt, lai Eiropas Savienība tiktu atzīta par atbildīgu un cienījamu partneri Arktikas reģionā. Mūsu ģeogrāfiskā atrašanās vieta un iesāktās programmas Arktikas reģionā ir mūsu sākumpunkts, taču mēs vēlamies to attīstīt tālāk.

Ir trīs galvenās darba jomas, kuras es gribētu ļoti īsi pieminēt. Pirmkārt, mēs gribam veicināt Arktikas reģiona, tostarp tā iedzīvotāju, aizsardzību. Arktikas ekosistēma ir ļoti trausla, tāpēc tai vajadzīga maksimāla aizsardzība. Tajā pašā laikā klimata pārmaiņu dēļ arvien pieejamāki kļūst Arktikas resursi. Tas paver iespējas, taču pret tām jāizturas ar lielu piesardzību.

Mēs gribam nodrošināt godīgu attieksmi pret mūsu pilsoņiem un uzņēmumiem, tostarp transporta un dabas resursu jomās, un tas jāpaveic ļoti pārdomātā un rūpīgā veidā ar atbilstīgiem vides aizsardzības pasākumiem. Abus mērķus var un vajag attīstīt, ES iestādēm sadarbojoties ar dalībvalstīm, jo īpaši ar trim Arktikas reģiona dalībvalstīm. Visiem jāturpina strādāt ciešā sadarbībā ar citām Arktikas reģionā ieinteresētajām pusēm.

Mūsu trešais mērķis ir veicināt spēcīgus un uzlabotus pārvaldības nolīgumus, lai risinātu daudzās problēmas, kas ietekmē Arktikas reģionu. Tas ietver pašreizējo nolīgumu, struktūru un mehānismu, tostarp Arktikas padomes, īstenošanu un pilnīgu ANO Jūras tiesību konvencijas ievērošanu. Taču attiecīgos gadījumos mums vajadzētu rūpīgi izvērtēt, vai un kā šos mehānismus varētu uzlabot un turpmāk attīstīt.

Lai mēs iemantotu uzticību, mums jāatzīst, ka Arktikas reģions radikāli atšķiras no Antarktikas, un šai atzīšanai jābūt mūsu politiskas pamatā. Atšķirībā no Antarktikas, kas ir plašs un neapdzīvots kontinents, ko ieskauj okeāns, Arktika ir jūras teritorija, ko ieskauj sauszeme, uz kuras tūkstošiem gadu ir dzīvojuši cilvēki un kas pieder neatkarīgām valstīm. Tāpēc priekšlikumi kopēt Arktikas reģionam Antarktikas līgumu būtu nereāli, un tie droši vien kaitētu mūsu aktīvajai lomai, ko cenšamies attīstīt.

Kā jūs zināt, šis ir arī Padomes viedoklis. Virzoties uz mūsu kopīgajiem mērķiem — pakāpeniski izveidot ES politiku Arktikas reģionam, — mēs gribam turpināt cieši sadarboties ar Eiropas Parlamentu, un mums

jāstrādā kopā ar Arktikas reģiona dalībvalstīm un starptautisko sabiedrību, lai atrastu visefektīvāko veidu, kā saglabāt un nosargāt Arktiku nākamajām paaudzēm.

Michael Gahler, *PPE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāja vietnieces kundze! Pateicos, ka esat atklājuši debates par šo jautājumu, kas, manuprāt, ir ļoti svarīgs. Tie, kas šodien piedalās debatēs, man piekritīs, un man šķiet, ka mēs šajās debatēs spēsim panākt lielu vienprātību. Es esmu referents ziņojumam, kas vēl ir jāizstrādā par šo tematu, un es ļoti vēlos strādāt kopā ar visām šajā jautājumā iesaistītajām personām.

Jūs pieminējat vairākus galvenos politikas aspektus. Vides aizsardzība ir ļoti svarīga. Jūs pieminējat vietējos iedzīvotājus, resursus, kas atrodas jūras dibenā, kā arī zivsaimniecību. Vēl viens aspekts ir kuģniecība, kuģošanas ceļi, kas tiek atvērti klimata pārmaiņu dēļ — ziemeļrietumu kuģu ceļš un ziemeļaustrumu kuģu ceļš.

Šo jūras ceļu tuvumā, blakus mūsu trim Arktikas dalībvalstīm, protams, ir vismaz divi globāli dalībnieki — Amerikas Savienotās Valstis un Krievija, kā arī viena no galvenajām partnerēm — Kanāda. Šīs valstis atrodas mums blakus esošajās teritorijās, un ar tām mums katrā ziņā ir jāveido un jāuzlabo kontakti saskaņā ar politiku, kuru mēs tagad plānojam attīstīt.

Attiecībā uz izejmateriāliem mums ir īpašas sadarbības iespējas, bet, ja mēs šo jautājumu neskatīsim pareizi, tad pastāv arī konfliktu iespējas. ES, protams, nenovietos savu karogu virs jūras gultnes, kā to darīja krievi. Taču mums ir jātiecas pēc dialoga ar iesaistītajām pusēm, lai vienprātīgi panāktu to, kas ir svarīgs šim reģionam — vides aizsardzību, resursu ieguvu un vietējo iedzīvotāju tiesības.

Liisa Jaakonsaari, *S&D grupas vārdā*. – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Pirms kāda laika ASV valsts sekretāre Hilarija Klintone kādā intervijā teica, ka viņas darbs ir ļoti grūts, ka krīze seko krīzei. Diemžēl ir palicis pārāk maz laika, lai risinātu tādu būtiskus nākotnes uzdevumu kā Arktikas reģiona attīstība.

Baronese Ashton! Man šķiet, jūs tagad jūtat tādas pašas bažas, un tāpēc mēs augstu vērtējam to, ka jūs tik agri esat uzsākusi debates par politiku Arktikas jautājumā un ka nedēļas nogalē jūs dosities uz Lapzemi, kas pieder pie Arktikas reģiona. Tur jūs, protams, iegūsit svarīgu informāciju.

Arktikas dārgumu lādīte, kas pašlaik atveras, ir pilna ar ekonomiskām iespējām, bet tā rada arī daudz risku videi un drošībai, kā arī riskus, kas saistīti ar pamatiedzīvotāju likteni. Globālā sasilsana veicina jaunu jūras ceļu atvēršanu un dod iespēju izmantot naftas un gāzes resursus videi kaitīgā veidā. Zviedrijas Starptautiskais miera pētījumu institūts (SIPRI) ir viens no tiem institūtiem, kas ir publicējis pētījumu ar draudošu nosaukumu „Arktika bez ledus” par Ķīnas politiku Arktikas jautājumos. Tāpēc Eiropas Savienībai ir steidzami jārikojas un jāizstrādā sava politika attiecībā uz Arktiku.

Komisijas secinājumi, ar kuriem jūs mūs iepazīstinājat, ir vērtējami atzinīgi, jo šis reģions ar tā naftas, gāzes un minerālu krājumiem nav uzskatīts par jaunu Eldorado, bet tā centrā ir likti cilvēki, kas tajā dzīvo, un tas ir ļoti svarīgs apstāklis šajā situācijā. ES jābūt arī gatavai iesaistīties konstruktīvās sarunās ar pamatiedzīvotājiem, tādējādi uzņemoties izšķirošu lomu Arktikas politikā. Piemēram, Parlamenta nesen noteiktie ierobežojumi roņu medībām sanikvoja Arktikas pamatiedzīvotājus.

Ir ļoti svarīgi stiprināt Arktikas padomes statusu, un šā iemesla dēļ mums ir jāpanāk lielāka ietekme uz Kanādu un jo īpaši uz Krieviju, lai Eiropas Savienībai būtu lielāka loma. Arktikas pētniecība ir svarīga sadarbības joma, piemēram, Lapzemes Universitāte, uz kuru jūs dosities, ir Arktikas Universitātes bāze, un es esmu pārliecināta, ka tad, kad būs nodibināts Arktikas Informācijas centrs, kā ir norādījusi Komisija, Rovaniemi būs tam piemērota vieta.

Turklāt ir jāstiprina pašas Eiropas Savienības struktūras. Diemžēl šķiet, ka Padomē Ziemeļu Ledus okeānu ir izspiedušas Dienvidu un Austrumu dimensijas, un tāpēc tagad ir jāatver šīs Ziemeļu dimensijas Arktikas logs. Baronese Ashton, Komisijai ir jānoskaidro ikviena ģenerāldirektorāta uzdevums un jānorāda persona, kas ir atbildīga par Arktikas jautājumiem.

Diana Wallis, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos teikt Augstajai pārstāvei: es ļoti pateicos jums par jūsu paziņojumu. Manuprāt, daudzus no mums šajā sēžu zālē iepriecina tas, ka jūs turpināt darbu, ko iesāka Komisija un ko pagājušajā rudenī papildināja prezidentūras paziņojumi.

Jūs uzsverāt Arktikas jutīgo dabu un vidi. Jūs atzināt, ka Arktikas jutīgā daba ir jautājums, kas skar ne tikai Eiropu vai Arktikas valstis, bet ka tā ir visas pasaules problēma.

Arktika sniedz arī unikālas daudzniecību sadarbības iespējas. Tā sniedz arī ES unikālas iespējas ar Ziemeļu dimensijas politikas palīdzību izveidot šajā reģionā labas attiecības ar Krieviju. Tas mums kopā ar citiem partneriem ir katrā ziņā jādara.

Tomēr tai ir jābūt jēgpilnai sadarbībai visā Arktikas reģionā, un bažas rada tas — jūs savā ziņojumā šim jautājumam nepieskārāties —, ka piecu Arktikas piekrastes valstu attiecības attīstās ārpus Arktikas padomes. Tas var ļoti nopietni traucēt vērtīgo sadarbību, un pret to ir jāizturas nopietni.

Tāpat arī mums — ES — ir atteikts novērotājas statuss. Mums ir jānostiprina mūsu politiskās pozīcijas, un mums jāatgūst ticība tam, ko vēlamies sasniegt Arktikā.

Es uzskatu, ka sākotnējais Komisijas paziņojums bija apbrīnojams dokuments, jo tas apvienoja vairāku Komisijas ģenerāldirektātu jautājumus, kuru tematika saskārās. Tas ir labs pamats turpmākajam darbam. Mēs visi ar interesi gaidām, kā jūs koordinēsiet šo politiku, sekmējot jaunās Komisijas darbu un savā unikālajā lomā apvienojot divus amatus. Pateicamies jums par iesāktu darbu.

Satu Hassi, Verts/ALE grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Mūsu attieksmē pret Arktikas reģionu ir manāmas kultūras šizofrēnijas pazīmes. No vienas puses, mēs esam norūpējušies. Ir acīmredzams, ka klimata pārmaiņas Arktikā notiek straujāk nekā citur. Šis reģions ir salīdzināts ar kanārijuputniņu raktuvēs.

Kopš 1979. gadā ledus sega Ziemeļu Ledus okeānā ir vidēji sarukusi par aptuveni 1,5 miljoniem kvadrātkilometru, kas līdzinās Francijas, Itālijas, Spānijas un Apvienotās Karalistes teritorijai kopā. Kušanas process paātrina klimata pārmaiņas, jo tas samazina zemes atstarotspēju jeb albedo. Tas no tundras liek izplūst metānam, un ir iespējams, ka metāns var izplūst arī no jūras gultnes. Metāns vēl vairāk paātrina klimata pārmaiņas. Kušanas process ļauj izplūst vidē arī toksīniem, kas uzkrājušies daudzu gadu gaitā.

Kamēr mēs bažījamies par šo situāciju, Arktikā ir sācies naftas un gāzes drudzis. Valstis ķīlidojas un risina sarunas par to, kā sadalīt jūras gultni. Turklāt pamatiedzīvotājus šajā jautājumā pilnīgi ignorē.

ES tagad ir jāveicina konsekventa pieeja ilgtspējīgai attīstībai. Tai jāierobežo vilinošās eiro un dolāru zīmju vīzijas un jāatbalsta Arktikas reģiona aizsardzība, izmantojot tādu pašu nolīgumu, kāds piemērots Antarktīkai. Turklāt pamatiedzīvotāji ir jāiesaista visos tajos lēmumu pieņemšanas procesos, kas attiecas uz šo reģionu. Katrā ziņā ir jānosaka 50 gadu ilgs moratorijs fosilo resursu izmantošanai šajā teritorijā.

Ir jāsaprot, ka daba un savvaļas dzīvnieki šajā reģionā ir trausli un jutīgi. Piemēram, šajā reģionā naftas urbumi rada lielākas problēmas un bīstamākus riskus nekā jebkur citur. Kuģošanas sabiedrībām arī ir jāatzīst lielās grūtības un riski, ar kuriem jāstopas šajā reģionā. Mums nelīdzēs tas, ka mēs lēmumiem, kurus pieņemam, tikai pievienosim dažus skaistus vārdus par vidi un pamatiedzīvotājiem, ja mūsu rīcība faktiski nozīmēs, ka mēs riskējam neatgriežami piesārņot vidi un pārkāpt pamatiedzīvotāju tiesības.

Charles Tannock, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Kad Dānija 1973. gadā pievienojās ES, Eiropas Savienība pieņēma Arktikas dimensiju saistībā ar Dānijas autonomo apgabalu Grenlandi. Grenlande 1985. gadā pameta ES, bet, kad 10 gadus vēlāk Zviedrija un Somija pievienojās ES, tās ievērojami paplašināja ES intereses Arktikas reģionā.

Kopš tā laika ES ir kļuvusi par vienu no daudzajām dalībniecēm, kam ir būtiski svarīgas intereses Arktikā — tās vide un dabas resursi. Kā valstis, kam ir teritorijas Arktikā, Amerikas Savienotās Valstis, Kanāda, Krievija, Norvēģija un Īslande enerģiski un spēcīgi aizstāv savas intereses. Eiropas Savienība nedrīkst vilcināties, tai jādara tas pats, un Arktikas padome, manuprāt, ir vispiemērotākā vieta, kur to darīt. Eiropas Savienības *ad hoc* novērotājas statuss Arktikas padomē šim nolūkam nav pietiekams. Es ceru, ka Augstā pārstāve pastāvēs uz to, lai nākamajā ministru sanāksmē nākamā gada aprīlī Grenlandē ES tiktu piešķirts pastāvīgās novērotājas statuss.

Žēl, ka Kanāda bloķē ES, atriebjoties par Eiropas Savienības roņu produktu aizliegumu, bet es ceru, ka galu galā veselais saprāts uzvarēs. Šai pieejai nav nekādas jēgas, ņemot vērā to, ka sešas ES dalībvalstis, tostarp Apvienotā Karaliste — mana valsts —, ir pastāvīgās novērotājas. Taču koordinācija starp Dāniju, Zviedriju un Somiju Arktikas padomē ir bijusi nevainojama un kalpojusi par platformu, lai ES plašākās intereses šajā reģionā tiktu sadzirdētas.

Mūsu sabiedroto, Norvēģijas un Īslandes, ieguldījums, no kurām Īslande tiecas kļūt par ES dalībvalsti, ir vēl vairāk stimulējis Eiropas piedalīšanos Arktikas forumā. Tas ir būtiski svarīgi, jo Krievija neliek šaubīties par tās plāniem Arktikā, 2007. gadā izaicinoši novietojot savu karogu virs jūras gultnes Ziemeļpolā. No savas pieredzes mēs zinām, ka Krievija dažreiz starptautiskos jautājumos seko pati saviem likumiem. Tikai vienotā

frontē ar citām dalībvalstīm un Arktikas padomes novērotājvalstīm, ļaujoties uz ES Ziemeļu dimensijas politiku, ir iespējams apvaldīt Kremli. Mēs nedrīkstam ļaut, lai Arktika kļūtu par jaunu arēnu Krievijas ekspansionistu tieksmēm.

Søren Bo Søndergaard, GUE/NGL grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Arktikas jautājuma apspriešanai ir vairāki iemesli. Daži no tiem jau ir minēti. Viens no jautājumiem ir klimata pārmaiņas, jo Arktikas reģionu negatīvi ietekmē globālā sasilšana. Vēl viens jautājums ir dabas resursi, jo Arktikas reģions piedāvā milzīgas bagātības. Ir arī vēl jautājums, kas skar ziemeļu kuģu ceļu, kurš piedāvā pilnīgi jaunus transporta modeļus. Tomēr visbūtiskākais jautājums manai grupai šķiet tas, no kāda viedokļa mums jāskata Arktika. Vai mūsu sākuma punktam jābūt ieguvumiem šaurā nozīmē, ko ES var gūt no Arktikas reģiona, vai arī mūsu sākuma punktam jābūt tam, kādu labumu Arktikas reģions var dot globālajai sabiedrībai — vienlaicīgi, to neaizmirsīsim, ievērojot Arktikas iedzīvotāju tiesības uz pašnoteikšanos?

Galvenā atbilde uz šo jautājumu ir meklējama mūsu nostājā — vai mums jārikojas tā, ka Arktika kļūst par teritoriju, kurā tiek pieļauts jauns bruņošāns drudzis — Krievijai šajā ziņā ir bijusi aktīva loma, un citas valstis tam ir sekojušas, vai arī Arktikai, tāpat kā Antarktikai, jāklūst par demilitarizētu zonu? Acīmredzot starp Ziemeļpolu un Dienvidpolu, starp Arktiku un Antarktiku pastāv atšķirības. Tomēr ir interesanti, ka mums ir izdevies noslēgt līgumu par Antarktiku, līdz ar to izslēdzot militāru klātbūtni, un noteikt, ka šo reģionu var izmantot tikai miermīlīgiem nolūkiem. Galvenais jautājums, kas jārisina Komisijai, ir tas, vai tai jācenšas pārvērst Arktiku par demilitarizētu teritoriju, un, ja tas tā ir, kādas īpašas iniciatīvas tai jāierosina, lai to panāktu.

Timo Soini, EFD grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Arktikas jautājums ir svarīgs, un tas tagad ir nodots mūsu apspriešanai. Mums Somijā Arktikas apstākļi nav sveši. Mēs tur dzīvojam. Kad baronese Ashton dosies uz Lapzemi, viņa tur atradīs daudz cilvēku, kas dzīvo un strādā ziemeļos no Arktiskā loka. Kad es svētdien došos uz turieni, es tur atradīšu daudz cilvēku, kas ir stipri norūpējušies par darbu un iztikas līdzekļiem, jo patiesā demokrātiskā valstī cilvēki var brīvi izvēlēties, kur viņi grib dzīvot. Viņi var dzīvot arī Arktikas reģionā, ja viņi to vēlas.

Lapzemes Universitāte Rovaniemi pilsētā no finansiālā un pētniecības viedokļa vispiemērotākā vieta, kur veikt šo pētījumu. *Diana Wallis* ir sniegusi tam pozitīvu novērtējumu Somijas laikrakstā „Kaleva”, un šoreiz es priecātos piekrist liberālam viedoklim, un to es arī darīšu.

No nākotnes viedokļa raugoties, mums jāpievērš uzmanība trim jautājumiem — dabai, dzīvniekiem un cilvēkiem. Ja šie trīs varēs pielāgoties ikvienā Arktikas daļā un dzīvot tur harmonijā, mēs sasniegsim ilgtspējīgu Arktikas politiku un spēsim arī izmantot tās loģistiku un ekonomiku, bet tikai tad, ja cienīsim dabu, dzīvniekus un cilvēkus.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Es priecājos par iespēju šodien piedalīties šajās debatēs un gribu runāt par ļoti īpašu jautājumu, ko daži no kolēģiem, kuru runas es noklausījos, ir jau skāruši.

Nav šaubu, ka dzīves apstākļi skaistajā Arktikas reģionā ir skarbi, bet tāpat nav arī šaubu, ka ar jaunajām tehnoloģijām un progresu šī teritorija tiks nenovēršami atvērta lielākai dabas resursu izmantošanai, no kuriem zivsaimniecībai būs vislielākā loma.

Komisijas 2008. gada paziņojumā ir aplūkots pašreizējais zivsaimniecības apjoms, kā arī iespējas atvērt jaunas jomas. Patiešām ir pareizi, ka ir vajadzīga sistemātiska pieeja šim jautājumam. Ilgtspējīga veida zvejošana aizsargā zivju krājumus un nodrošina zivsaimniecības kopienu nākotni. Šajā pašā dokumentā, pamatojoties uz statistikas datiem par to, ka aptuveni viena trešdaļa no četriem miljoniem cilvēku, kas dzīvo šajā teritorijā, ir pamatiedzīvotāji, gluži pareizi ir pieminēta vajadzība aizsargāt pamatiedzīvotājus un vietējos iedzīvotājus — atkal ļoti slavējams mērķis. Tomēr — un šajā sakarībā es brīdinu Komisiju — abi dokumenti liecina, ka Komisija nav neko mācījusies no kopējās zivsaimniecības katastrofālās politikas, kas Ziemeļīrijā iznīcināja zivsaimniecības nozari.

Lejupēja pieeja, vienmēr kontrolējot un nosakot politikas mērķus un metodes Briselē, ir cietusi nožēlojamu neveiksmi, bet no 2008. gada dokumenta un no Ārlietu padomes 2009. gada decembra sanāksmes var secināt, ka to pašu pieeju ES izmantos Arktikā. Es mudinu Augsto pārstāvi, viņai turpinot pētīt, kā koordinēt politiku šajā teritorijā, ņemt šo īpašo jautājumu vērā.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Modernajai pasaulei attīstoties, politika attiecībā uz Arktikas jautājumiem, kas ir bijusi saistīta ar ekstremāliem klimata apstākļiem, polārlāčiem un bezgalīgiem ledus laukiem, iegūst jaunu nozīmi. Starptautiskās tirdzniecības attīstība un pieaugošā vajadzība pēc dabas

resursiem ir radījušas palielinātu interesi par šo reģionu. Arktikas ledus cepurei strauji samazinoties, ir radušās jaunas iespējas šā reģiona izmantošanai. No attālas nomales Arktika ir nokļuvusi to valstu intereses lokā, kas meklē jaunus kuģošanas ceļus, nebeidzamus dabas bagātību avotus un zivju krājumus. Tomēr mēs jau to visu zinām.

Galvenais jautājums ir — kā Eiropas Savienībai jāreaģē uz satraukto gatavošanos iebrukumam Arktikā, kas jau kādu laiku notiek Krievijā, ASV, Kanādā un Norvēģijā? Galvenokārt ir nepieciešams atrisināt Arktikas reģiona neregulēto tiesisko statusu. Politikai, kas pamatojas uz diplomātiskiem līdzekļiem, kuri ir izmantoti līdz šim, ir jārada starptautiska saprašanās, kas garantētu godīgu potenciālo teritoriālo ieguvumu sadali. Tiesiskā regulējuma trūkums var padarīt reģionu par globāla mēroga konfliktu cēloni. Ir vajadzīga sistemātiska un koordinēta rīcība, kas spētu risināt uzdevumus, kuri rodas straujā tempā. Pētniecības infrastruktūra, Arktikas daudzpusējās pārvaldības attīstība, pamatojoties uz ANO konvenciju un Arktikas vietējo iedzīvotāju iesaistīšanu, ir tikai daži no aspektiem, kas jāietver turpmākajā Eiropas stratēģijā attiecībā uz Arktiku, kuras mērķis būs uzturēt līdzsvaru starp dabas vides aizsardzību un ilgtspējīgu tās resursu izmantošanu.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Es vēlos sveikt Augsto pārstāvi ārlietās.

Arktika ir vieta uz mūsu planētas, kur klimata pārmaiņas ir visredzamākās. Globālā sasilšana ir likusi ledum stipri atkāpties. Šajā ziņā visaugstākā robeža tika sasniegta 2007. gadā, kad ledus atkāpās par 34 % salīdzinājumā ar periodu no 1970. gada līdz 2000. gadam.

Tomēr Arktikas ledus cepures kušanai ir daudzas radikālas sekas. Tā paātrina klimata pārmaiņas. Līdz šim Arktikas ledus baltā virsma atstaroja 80 % saulesgaismas šajā teritorijā, tādējādi ietekmējot globālo un vietējo temperatūru. Šis atstarojums pastāvīgi samazinās, izraisot planētas temperatūras paaugstināšanos, kā arī polārās teritorijas temperatūras paaugstināšanos 1500 metru platā zonā Kanādā, Krievijā un Aļaskā. 2007. gadā no augusta līdz oktobrim temperatūra paaugstinājās par 2°.

Vienlaicīgi ledus kušana ir radījusi jūras straumju neparedzētas pārmaiņas. Tām ir kaitīga ietekme uz jūras ekosistēmām un zivsaimniecību, un tās mazina jūras spēju absorbēt oglekļa dioksīdu, jo tās ietekmē planktonu un citus organismus un paaugstina jūras līmeni.

Tāpēc Eiropas pilsoņus skumdina biežās runas par Eiropas Savienības piedalīšanos pieaugošajās sacensībās par ģeopolitisku labumu no šīs vides katastrofas Arktikā.

Eiropas Savienībai nevajadzētu tiekties uzvarēt starptautiskās ģeopolitiskās sacensībās par naftu un kuģošanas ceļiem Arktikā. Mums vajadzētu censties saglabāt cieņu pret mūsu principiem, cieņu pret šīs teritorijas vides viengabalainību, lai priekšroka tiktu dota tādiem principiem kā starptautiskā konkurence un cieņa pret ANO institūcijām jebkurā jaunā režīmā, kas radīsies Arktikā no milzīgās vides katastrofas, kas tuvojas.

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze! Es gribu izmantot iespēju novēlēt baronesei Ashton visu to labāko viņas pilnvaru termiņā, un es atzinīgi vērtēju viņas apņemšanos uzturēt ciešu sadarbību ar Parlamentu, izstrādājot to, ko viņa sauc par saskaņotāku politiku Arktikas jautājumā.

Eiropas Savienībai, protams, ir jābūt galvenajai lomai Arktikas politikā. Divas Arktikas valstis, Īslande un Norvēģija, ir Eiropas Ekonomiskās zonas (EEZ) dalībvalstis. ES politikai tādās jomās kā vide, klimata pārmaiņas, enerģētika, pētniecība, transports un zivsaimniecība ir tiešs sakars ar Arktiku.

Kā Parlamenta delegācijas priekšsēdētājs sakariem ar Šveici, Īslandi, Norvēģiju un EEZ es esmu arī Parlamenta pārstāvis Arktikas reģiona parlamentāriešu pastāvīgajā komitejā.

Šajā statusā es vēlos informēt Parlamentu, ka šā gada septembrī Parlaments Briselē rīkos divreiz gadā notiekošo Arktikas reģiona parlamentāriešu sanāksmi.

(GA) Sagatavošanās sanāksme notiks nākamnedēļ Vašingtonā un vēlāk, tuvāk paredzētajai sanāksmes dienai — Oslo. Es uzskatu, ka šo sanāksmju rīkošana būs ļoti svarīga Eiropas Parlamentam un, patiesi, visai Eiropas Savienībai.

Priekšsēdētāja. – Atvainojiet, bet jūsu runas beigu daļa netika tulkota.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze! Es nešaubos par to, ka ikviens Parlamentā saprata, ko es teicu.

Nobeigumā es sacījusi, ka mēs rīkosim šo konferenci, un es ceru, ka, protams, atkarībā no jūsu brīvā laika, jūs varētu apsvērt manu ielūgumu apmeklēt daļu no šīs sanāksmes, baronese *Ashton*. Es uzskatu, ka tas ir izcils pamats iegūt labāku izpratni par attiecīgajiem jautājumiem, un tas ļauj visa šā plašā reģiona parlamentāriešiem veidot un nostiprināt sakarus.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es atzinīgi vērtēju šīs debates, un es priecājos, ka baronese *Ashton* arī ir šeit un piedalās debatēs. Jūs sacījāt, ka šis reģions un tā iedzīvotāji ir jāaizsargā. Tas, protams, ir tiesa. Tomēr, runājot par šā reģiona pamatiedzīvotājiem, ir vajadzīgs kaut kas vairāk par aizsardzību, ko mēs garantējam no ārpuses, mums ir jāievēro viņu tiesības uz pašnoteikšanos. Tam ir jābūt ļoti svarīgam principam mūsu Arktikas politikā.

Attiecībā uz šā reģiona dabas aizsardzību, ir jānorāda, ka šajā ziņā, protams, ir īpaši daudz jutīgu jomu. Es apzinu, ka daudzi no jums, kas piedalās šajās debatēs, noraida moratorija ideju. Varbūt tas, baronese *Ashton*, bija jums prātā, kad teicāt, ka Arktikas reģions radikāli atšķiras no Antarktikas reģiona, bet, pat noraidot moratoriju, ir jāatbild uz jautājumu — turklāt praktiski, nevis tikai teorētiski —, kā īpaši jutīgas šā reģiona teritorijas var efektīvi aizstāvēt, izmantojot piesardzības principu. Mēs nevaram pieļaut, lai situācija attīstās tiktāl, ka tuvredzīgas ekonomiskas intereses, kaujas saucieni „mums vajag gāzi, mums vajag zivis” galu galā pārspēj piesardzības principu.

Es vēlos arī pievienoties tam, ko teica *Gahler* kungs. *Gahler* kungs! Jūs runājāt par iespējamo konfliktu. Tas, bez šaubām, ir pareizi. Mēs jau tagad redzam, ka starptautiskā mērogā šīs diskusijas neizceļas tikai ar vēlēšanos rast kopēju nostāju, jo citādi, piemēram, Krievija un Kanāda nebūtu mēģinājušas bloķēt ierosinājumu, lai ES tiktu piešķirts novērotājas statuss Arktikas padomē. Arktikas padome, protams, pati ir organizācija ar ieteikuma tiesībām bez noteikta budžeta un personāla. Tā nav pārvaldības iestāde. Tomēr, apsverot jaunas pārvaldības iestādes, mums jābūt piesardzīgiem — un es sapratu, ka tā, Augstā pārstāve, ir jūsu nostāja — un jāvirzās uz priekšu, pieļaujot, ka arī citas organizācijas vēlas iesaistīties Arktikas pārvaldē.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Priekšsēdētājas kundze! Es redzu, ka gan Komisija, gan Augstā pārstāve uzskata, ka ES ir jāizstrādā sava politika attiecībā uz Arktiku. Es, protams, atbalstu Arktikas vides aizsardzības ideju, un, būdama dāniete, es labi apzinu ģeopolitisko situāciju. Es apzinu arī vietējo iedzīvotāju problēmas, un mums, protams, ir jārespektē viņu dzīves veids. Ņemot vērā iepriekšminēto, es neuzskatu, ka ES būtu vajadzīga sava politika šai teritorijai, kā arī es neuzskatu, ka ES vajadzētu uzņemties administratīvu lomu Arktikas reģionā. Tas nedotu nekādu labumu ne Eiropas Savienībai, ne Arktikai.

Manuprāt, mums jāatstāj Arktika tām valstīm, kas ir tieši iesaistītas šajā reģionā. Izstrādāt politiku visām teritorijām, nerunājot nemaz par Arktiku, nevar būt ES uzdevums, un tam arī nav jābūt ES uzdevumam, jo Arktika atrodas teritorijā, kurā mēs tradicionāli esam ļoti labi sadarbojušies un kurā tikai divas (nevis trīs, kā iepriekš tika teikts) no minētajām valstīm ir ES dalībvalstis. Ne ASV, Kanāda, Grenlande, ne Krievija nav izteikušas vēlēšanos kļūt par ES dalībvalstīm. Var iedomāties, ka pēkšņo interesi par šo teritoriju ir izraisījis vienīgi tas, ka dažādas valstis vēlas sagrābt izejvielas, un nekas cits. Citiem vārdiem sakot, vislabākā ES politika attiecībā uz Arktiku būtu tikai netieša saistība ar to.

Nick Griffin (NI). – Priekšsēdētājas kundze! Ir angļu tautas pasaka par karali Knutu, kas, pavēlējams, lai paisums atkāpjās un nesamērcē viņa kājas, parādīja saviem galminiekiem, ka pat karaļiem ir jārēķinās ar realitāti. To darīdams, viņš kļuva par augstprātīgas muļķības iemiesojumu.

Karalis Knuts turpina dzīvot Eiropas Savienības Padomē, kas sāk un beidz savus secinājumus par Arktikas jautājumiem ar apgalvojumiem par globālās sasilšanas lielo nozīmi. Šajā apgalvojumā izpaužas atteikšanās pieņemt zinātnisku realitāti. Saskaņā ar ASV Nacionālā sniega un ledus datu centra ziņām vasaras ledus kārtā Arktikā kopš 2007. gada ir paplašinājusies par 409 000 kvadrātpēdēm jeb par 26 %. Tas ir tieši tas, ko paredzēja zinātnieki, kas saprata, ka iepriekšējā vasaras ledus kārtas samazināšanās, kuru nepareizi uzskatīja par globālās sasilšanas pierādījumu, patiesībā nav nekas cits kā mūžīgās dabas parādību cikliskās maiņas — pieauguma un sarukuma un atkal pieauguma — momentuzņēmums.

Tādējādi Arktikas vasaras ledus nepazudīs līdz 2013. gadam, un polārlāči nav noslikuši un arī nesliks globālās sasilšanas dēļ, bet miljoniem strādīgu vēlētāju slīkst parādu un nodokļu jūrā, un viņi vairs nevēlas paciest to, ka politiķi izmanto globālās sasilšanas krāpšanu, lai uzspiestu antidemokrātisku starptautisku pārvaldību un viltus ekoloģiskos nodokļus.

ANO tagad ir atklājusi Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) krāpniecisko dokumentu un safabricētās statistikas pārskatu. Lielbritānijas nodokļu maksātāju vārdā es prasū, lai Parlaments dara to pašu un pārstāj šķiest naudu par visdārgākajiem lielākajiem meliem cilvēces vēsturē.

Anna Ibrisagic (PPE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze! Arktika ir unikāls reģions, kas tiek arvien biežāk apspriests kustošās ledus cepures un jauno iespēju dēļ, kas līdz ar to rodas. Tas ir labi, jo mums ir jādebatē vairāk ne tikai par ietekmi, kāda būs ledus kušanai uz mūsu iespējām izmantot resursus, kas pēkšņi ir kļuvuši pieejami, bet arī par mūsu pienākumiem, kas ar to saistīti, un par to, kā saglabāt Arktiku un kā novērtēt mūsu klātbūtnes un darbības sekas šajā jutīgajā dabas vidē.

Tomēr, pirms mēs lejam par kopējo ES politiku attiecībā uz Arktiku, mums ir labi jānovērtē pašreizējā Arktikas ekosistēma, jo citādi mums būs grūti veikt pienācīgus pasākumus. Es uzskatu, ka ir naivi un nereāli domāt, ka mēs varam vienkārši atstāt visus resursus neskartus. Tā vietā mums jānodrošina, ka resursu ieguve, transports, tūrisms un citas nozares tiek pārvaldītas pēc iespējas labāk, lai aizsargātu un saglabātu dabas vidi. Protams, tam jānotiek apspriežoties un sadarbojoties ar vietējiem iedzīvotājiem, pamatojoties uz faktisko situāciju un pašreizējiem apstākļiem.

Komisijas ziņojums par Arktiku ir pozitīvs pirmais solis uz saskaņotu politiku Arktikas jautājumā. Zviedrijas prezidentūras laikā Zviedrija atbalstīja Komisijas lēmumu pieprasīt pastāvīgas novērotājas statusu Arktikas padomei. Tomēr es uzskatu, ka gan Komisijas ziņojums, gan debates līdz šim ir pārāk daudz uzmanības veltījušas ūdenim un pārāk maz sauszemes teritorijām. Dažām valstīm, piemēram, Zviedrijai un Somijai, Arktikā ir attīstītas ziemeļbriežu ganības, kalnrūpniecība, zemkopība un mežkopība, un ir svarīgi to ņemt vērā.

Vēl viens debašu aspekts, kas reti tiek pieminēts, bet ko vajadzētu uzsvērt, ir ES stratēģiskie mērķi un ģeostratēģiskās intereses Arktikā un apstākļu maiņas sekas uz starptautisko stabilitāti.

Dažas ES dalībvalstis atrodas Arktikas reģionā. Citas šī reģiona valstis ir ES tuvākās ziemeļu kaimiņvalstis. Tāpēc nebūs grūti izstrādāt kopējus stratēģiskus mērķus un gūt tiem atbalstu no visām ES dalībvalstīm. Ņemot vērā pieaugošo konkurenci starp dažādām valstīm un dažus neatrisinātus konfliktus, ES interesēs ir nodrošināt, lai saspīlējums neapdraudētu drošību Arktikā.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Šodien mēs debatējam par ļoti svarīgu jautājumu. Klimata pārmaiņu sekas radikāli maina situāciju Arktikas reģionā. Globālās sasilšanas dēļ Arktikā ir atvērti jauni kuģošanas ceļi, piedāvājot iespējas transportēt naftu, gāzi un citus dabas resursus, bet vienlaikus šis reģions kļūst ļoti jutīgs vides problēmu dēļ un resursu dalīšanas dēļ starp valstīm, un tas var radīt negatīvas sekas starptautiskajai stabilitātei un Eiropas drošības interesēm. Debatējot par šā reģiona vides ietekmi un klimata pārmaiņām, vienam no galvenajiem Arktikas politikas mērķiem jābūt klimata pārmaiņu negatīvās ietekmes mazināšanai un palīdzībai reģionam pielāgoties nenovēršamajām pārmaiņām. Līdz šim nekādi pasākumi Arktikas reģionā nav veikti. Eiropas Parlaments ir vairākkārt uzsvēris Arktikas pārvaldības lielo nozīmi. Manuprāt, tagad, kad situācija ir mainījusies, mums ir pakāpeniski jāsāk izstrādāt patstāvīgu Eiropas Savienības politiku, un Eiropas Komisijai savukārt ir aktīvi jāiesaistās šajā jautājumā. Jau ilgu laiku situācija šajā reģionā ir radījusi saspīlējumu starp Arktikas teritorijas valstīm, un, šim reģionam kļūstot arvien pieejamākam, saspīlējums vēl palielināsies. Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai jāierosina visaptverošs dialogs ar citām valstīm, un tas pavērs jaunas sadarbības iespējas. Manuprāt, ir pienācis laiks sākt domāt par starptautisku konvenciju par šā reģiona pārvaldību.

Kristiina Ojuland (ALDE). – (ET) Priekšsēdētājas kundze, baronese Ashton! Mums ir jāpatur prātā ne tikai dabīgās vides ievērojamās pārmaiņas, bet arī tas, ka Ziemeļu Ledus okeāna paātrinātā kušana ir pavērusi iespēju sacīkstēm par jauniem dabas resursiem. Tomēr tas var radīt potenciālu drošības apdraudējumam, saasinot attiecības starp Eiropas Savienību un citām valstīm. Šā iemesla dēļ es vēlos vērst jūsu uzmanību uz Krievijas rīcību ne jau zvejniecības, tūrisma vai minerālūdeņu dēļ, bet pasaules pēdējo neskarto gāzes un naftas krājumu dēļ.

Par spīti Eiropas Komisijas Arktikas stratēģijas idejai sadarboties ar kaimiņvalstīm jautājumos, kas attiecas uz blakus teritorijām, idejai, kura ir aktuāla kopš gadu tūkstošu mijas, Krievija nav izrādījusi gatavību izskatīt mūsu vēlmis. Pagājušajā gadā Krievijas nacionālās drošības stratēģi raidīja draudošus signālus Rietumiem, ka vajadzības gadījumā Krievija ir gatava lietot militāru spēku, lai iegūtu jaunus resursus Arktikā. Es uzskatu, ka mums ir jāisteno mērķtiecīga politika attiecībā uz Krieviju, lai izvairītos no konkurences cīņas.

Indrek Tarand (Verts/ALE). – (ET) Priekšsēdētājas kundze, baronese Ashton! Pateicos par to, ka jūs nekavējoties ķērāties pie šī ārkārtīgi svarīgā jautājuma risināšanas jūsu grūtajā pilnvaru termiņa sākumā.

Arktika, manuprāt, ir neatliekams jautājums. Jūs atklāti teicāt, ka Arktika nav Antarktikas reģions, ka Ziemeļu Ledus okeāna jautājumā nebūs iespējams vienkārši nokopēt nolīgumu par Antarktīdu.

Es uzskatu — ja kādam pasaulē ir jābūt ideālistam, tad tai noteikti ir jābūt Eiropas Komisijai. Kāpēc gan Eiropas Komisija nevarētu piedāvāt saviem partneriem ideālistisku priekšlikumu, lai pirms zelta drudža sākuma Ziemeļu Ledus okeānā tam tiktu piemērots moratorijs vairāku desmitgažu ilgumā — lai mēs nesāktu procesu, kas radītu iespēju bruņošanās drudzim un citiem draudiem?

Es vēlos teikt dažus vārdus par Arktikas pamatiedzīvotāju tiesībām. Es uzskatu, ka dialogā starp Eiropas Savienību un Krieviju par cilvēktiesībām ir jāuzdod jautājums, vai tie Arktikas pamatiedzīvotāji, kas dzīvo Krievijas Federācijā, tiek pietiekamā mērā iesaistīti Arktikas padomes darbā. Jā, Antarktīda nav Arktika, bet nedrīkst atkārtot soļus, kas palīdzēja panākt vienošanos dienviņos aukstā kara laikā, tikai tāpēc, ka Komisijā nav ideālisma.

Es esmu tās valsts iedzīvotājs, no kuras ceļā devās Antarktikas pētnieks Belingshauzens. Viņš devās ceļā un izdarīja atklājumus, jo bija ideālists. Es novēlu jums būt tādiem pašiem ideālistiem savā darbā.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Priekšsēdētājas kundze! Eiropas Savienība vēlas visaptverošu politiku Arktikas jautājumos. Šī vēlme ir ļoti dīvaina. Kipra un Grieķija, piemēram, pieder pie vēsturiskām kultūrām, bet palūkojieties uz to ģeogrāfisko stāvokli. Ir grūti saprast, kāpēc valstij, kas atrodas pie Egejas jūras, ir vajadzīga ES politika Arktikas jautājumos.

Tomēr ES politika Arktikas jautājumā nav tik dīvaina kā kvalifikācijas ziņā ārkārtīgi nepiemērotās baroneses *Ashton*, šīs bijušās kreiso studentu *Sarah Palin*, iecelšana par Augsto pārstāvi. Uzklaušanās bija skaidrs, ka Augstā pārstāve nav neko aizmirsusi un nav neko sapratusi, Un, starp citu...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētāja. – Atvainojiet, bet es uzskatu, ka šajā sēžu zālē mums nav jāklaušās šādos personīgos komentāros.

(Runātāja starpsaucieni)

Jūsu uzstāšanās laiks ir beidzies. Mēs neklausīsimies šādos personīgos komentāros.

(Runātāja starpsaucieni)

Tagad pāriesim pie nākamā runātāja.

Sari Essayah (PPE). – *(FI)* Priekšsēdētājas kundze! Atgriezīsimies pie mūsu tēmas. Kā daudzi no maniem kolēģiem ir teikuši, notiek sacensības par dabas resursiem un Arktikas reģiona pārvaldību.

Tomēr Arktikas reģionam ir vajadzīga visaptveroša pieeja, kā teica Augstā pārstāve. Tajā būs jāņem vērā Arktikas dzīvās dabas ārkārtīgais trauslums, kūstošā ledus ilgtermiņa ietekme un — visvairāk — reģiona pamatiedzīvotāju un citu tajā dzīvojošo cilvēku tiesības.

Līdz šim ir pieticis ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju un Nolīgumu par zivju krājumiem, lai regulētu dabas resursu ieguvu Ziemeļu Ledus okeāna teritorijā un jūras dibenā. Arktikas padome ir pievērsusies galvenokārt sadarbībai vides un pētniecības jomā, bet nolīgumi par dabas resursu izmantošanu ir radījuši pieaugošu vajadzību pēc starptautiskās administrācijas stratēģijām, un ES arī varētu būt zināma loma šajā ziņā. Turklāt ES politikai Arktikas jautājumos ir vajadzīga pašai sava stratēģija, un tā ir kopīgi jākoordinē.

Pienācīgs veids, kā ES varētu iesaistīties Arktikas reģionā, būtu nodibināt Arktikas centru. Pirmo reizi vajadzība pēc ES Arktikas Informācijas centra bija minēta Komisijas paziņojumā par Eiropas Savienību un Arktikas reģionu 2008. gada rudenī. Pēc Padomes prasības Komisija sāka pētīt iespēju izveidot tādu centru Eiropas Savienībā.

Arktikas centrs Lapzemes Universitātē Rovaniemi pilsētā, kas atrodas aiz Ziemeļu polārā loka, ir piekritis darboties kā ES Arktikas informācijas centrs. Somijai nav nekādu teritoriālu prasību attiecībā uz dabas resursiem, tāpēc šī valsts kā neitrāla dalībiece būtu piemērota izvēle centra vadībai, kā *Wallis* kundze ir teikusi, atbalstot šo ideju.

Es tāpēc mudinu Augsto pārstāvi baronesi *Ashton* pieņemt lēmumu par to, kādā veidā ES Arktikas centram jāfunkcionē, par tā atrašanās vietu un uzdevumiem, tādējādi palielinot ES nozīmi Arktikas politikā. Es vēlu jums patīkamu ceļojumu uz Lapzemi.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kundze! Saistībā ar debatēm par klimata pārmaiņām notiek intensīvākas debātes par Arktiku kā ūdensceļu kuģošanai, kas varbūt dos iespēju saīsināt tirdzniecības ceļus un tādējādi patērēt mazāk degvielas — neaizmirstiet, ka tas arī ir svarīgi —, kas savukārt ietver jautājumu par to, vai un kādā formā ir atrodamī gan naftas, gan gāzes resursi un kā tos var izmantot. Zvejniecība arī ir minēta. Protams, šīm debatēm ir bijusi un vēl arvien ir arī ļoti simboliska nozīme, kas kļuva skaidra, kad Krievija novietoja — „pacēla” šeit nav pareizais vārds — savu karogu virs jūras gultnes. Arī citas valstis arvien kategoriskāk sāk izteikt savas pretenzijas. Paturot to prātā, es esmu ļoti pateicīgs Augstajai pārstāvei par to, ka viņa risina šo jautājumu un uzskata to par prioritāti..

Es uzskatu, ka tas, kas līdz šim ir bijis apspriests Eiropas Parlamentā, kā arī Komisijā, piemēram, tās 2008. gada priekšlikums, kas arī ir ticis pieminēts, ir bijis pārāk piesardzīgs. Es uzskatu, ka šim jautājumam jāpieiet agresīvāk divējādā ziņā — gan attiecībā uz jautājumiem, kurus daudzi deputāti šeit šodien ierosināja, proti, attiecībā uz vides un vietējo iedzīvotāju aizsardzību un attiecībā uz to, vai mums šis jautājums jārisina piesardzīgi vai arī tas dod iespējas godīgai un atklātai diskusijai. Ziņojumā par naftu 2008. gadā mums bija sākotnējas un ļoti piesardzīgas diskusijas par šo jautājumu, un mēs noteicām sākotnējo virzību. Mēs vienmēr runājam par to, ka mums ir vajadzīga dažādošana un jauni avoti, tostarp resursi un enerģijas piegāde, bet mums patiešām ir jāapspriež, vai ir iespējams izmantot šos avotus, neapdraudot dabu un vidi. Vismaz šādām debatēm ir jānotiek — mums šī iespēja ir jāizmanto. Mums ir citāds tehnoloģiskais stāvoklis šodien, un, starp citu, tehnoloģiskie sasniegumi šajā jomā ir Eiropas sasniegumi. Ja runājam par tehnoloģiju turpmāko attīstību, tad tai jābūt visās jomās. Es esmu pateicīgs, ka notiek šīs debātes. Es ceru, ka tās notiks objektīvi un atklāti.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kundze! Kas pārņems kontroli pār Arktiku? Tas ir nosaukums rakstam presē, kuru atradu, pētot šo jautājumu. Tas kodolīgi, bet, jāsaka, arī trāpīgi apraksta pašreizējo situāciju, kurā notiek skriešanās sacīkstes par Arktiku. Šajā lietā jautājums, ko uzdeva *Ashton* kundze, ir patiešām vietā — kā Eiropas Savienība var kļūt par atbildīgu dalībnieku problēmu jomā, kas saistītas ar Arktiku? Es uzsveru — atbildīgu. Tāpēc šīs debātes Eiropas Parlamentā man šķiet lietderīgas un labas no jebkura viedokļa, jo tās notiek šeit jau otro reizi kā rezultāts pirmajam un pašreizējam Padomes paziņojumam Parlamentam un Komisijas paziņojumam Padomei un Eiropas Parlamentam.

Arktika ir reģions, ko nepārvalda, pamatojoties uz starptautiskajiem tiesību aktiem, un lielā interese par Arktiku ir radusies, no vienas puses, kā jau tika uzsvērts, klimata pārmaiņu rezultātā, bet, no otras puses, to arvien vairāk atzīst un labprāt izmanto kā potenciālu resursu avotu, jo īpaši enerģijas resursu un gāzes, bet arī dabas resursu avotu, kā, piemēram, zivju. Ar to, protams, ir saistīti draudi videi izejmateriālu iegūšanas un zvejas dēļ, bet arī draudi reģiona pamatiedzīvotājiem, un tas mums arī jo īpaši ir jāapzinās.

Turklāt jūrasceļa atvēršanai saistībā ar pārmaiņām reģionā ir milzīga ietekme uz to, kā cilvēki uztver Arktiku. Līdzīga ietekme ir mēģinājumiem faktiski sadalīt šo teritoriju, pamatojoties uz *faits accomplis*, kā, piemēram, uz simboliskas karogu novietošanas. Es vēlos teikt, ka ir jāņem vērā tas, ka piecas Arktikas valstis nav īpaši ieinteresētas tiesiskā regulējumā, bet Eiropas Savienībai tomēr ir jāiegūst svarīga loma šajā pasaules daļā ne tikai savas klātbūtnes, bet arī iesaistīšanās un zināšanu dēļ. Ir būtiski iegūt savstarpēju uzticību, un mēs varam to panākt ar regulējuma iniciatīvu, tādu kā, piemēram, Arktikas harta.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Es vēlos uzstāties kā Parlamenta referents par Īslandi.

Pašlaik, kā jūs visi zināt, Īslande gaida, lai Padome apstiprina, ka pievienošanās sarunas var sākties. Ja notiks tas, ko mēs visi vēlamies, un Īslande kļūs par Eiropas Savienības dalībvalsti, tā būs vienīgā dalībvalsts, kas pilnībā atrodas Arktikas reģionā. Īslande kopā ar Somiju, Dāniju un Zviedriju palielinās Eiropas Savienības valstu skaitu Arktikas padomē līdz četrām, kas tur būs kopā ar Amerikas Savienotajām Valstīm, Krieviju, Kanādu un Norvēģiju.

Es uzskatu, ka šis fakts ir jo svarīgāks tāpēc, ka Eiropas Savienībai diemžēl nepiešķīra novērotājas statusu šajā forumā.

Turklāt es uzskatu, ka Īslandes pievienošanās ES var dot ieguldījumu, pirmkārt, Eiropas enerģijas resursu dažādošanā un, otrkārt, daudzpusējas pārvaldības nodibināšanā šajā reģionā, kas rada arvien lielāku interesi, un, kā iepriekšējās runās tika minēts, var izraisīt konfliktus. Pēdējais, bet ne mazāk svarīgs apstāklis ir tas, ka Īslandes pievienošanās varētu nodrošināt saskaņotu un efektīvu Eiropas politiku šajā reģionā.

Nobeigumā jāsaka, ka tad, kad Īslande pievienosies Eiropas Savienībai, tai būs daudz lielāka loma šajā stratēģiski svarīgajā reģionā.

Pateicos par uzmanību.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Ir pēdējais laiks izstrādāt saskaņotu Eiropas un Arktikas politiku, kas atrisinātu arī ilgstošus strīdus par jaunām teritorijām. Ledus kušanas rezultātā izrakumu potenciāls jaunajās teritorijās palielināsies līdz 200 metriem zem zemes virsmas miljoniem kvadrātkilometru platībā. Strīdiem starp Krieviju, Norvēģiju, ASV un Kanādu acīmredzot ir arī ģeopolitiska nozīme. Polārais ledus jau ir samazinājies uz pusi. Vissvarīgāk tomēr ir aizsargāt ūdeni no piesārņojuma, jo kodolatkritumi Arktikas Krievijas daļā ir galvenā problēma.

Augstās pārstāves kundze! Es nāku no valsts, kam šķietami nav nekāda sakara ar Arktiku, bet es varu jums apliecināt, ka pat Čehijā daudzus pilsoņus interesē, kādu nostāju Eiropas Savienība pieņems ārpolitikas jomā, tostarp kā tas ietekmēs Arktikas nākotni. Tas attiecas uz izejmateriālu ilgtspējīgu ieguvu, ilgtspējīgu transportu, pienācīgiem apstākļiem zinātniskajai pētniecībai, dabas aizsardzību un, kas ir ne mazāk svarīgi, pamatiedzīvotāju tiesībām.

Es ar nepatiku sekoju strīdiem gan par jauniem, gan par vēsturiskiem īpašumiem. Baidos, ka tie var kļūt pat par jaunu nopietnu konfliktu iemeslu. Vēl viens strīds ir par stratēģiski svarīgo ziemeļu jūras ceļu starp Āziju un Ameriku. Komisāre! Jums ir jānodrošina, ka šis jūras ceļš uz visiem laikiem pieder pie starptautiskajiem ūdeņiem un ka Arktika paliek uz visiem laikiem demilitarizēta zona. Uzņemieties aktīvu koordinatores lomu, lai panāktu starptautiskus nolīgumus par visiem jautājumiem, kas attiecas uz Arktiku. Eiropas Savienība nedrīkst pasīvi noraudzīties, bet tai ir jārisina aktīvas sarunas, tādējādi novēršot konfliktu saasināšanos un kaitējumu dabai.

Bendt Bendtsen (PPE). – (DA) Priekšsēdētājas kundze! Ir svarīgi, ka ES ir iesaistījusies debatēs par Arktiku, un ir arī labi, ka ES ir iesaistījusies arī šā reģiona jautājumu risināšanā, jo uz spēles ir likts daudz interešu. Manuprāt, vissvarīgāk ir, lai ES ievēro un izturas ar cieņu pret pamatiedzīvotāju vēlmēm un vajadzībām. ES jārikojas atbildīgi globālās sasilšanas jautājumā, kas izpaužas kā temperatūras paaugstināšanās. Šajā jautājumā mums ir jāņem vērā tas, kā tas ietekmē cilvēku dzīves apstākļus. Turklāt mēs zinām, ka klimata pārmaiņas atvieglos mūsu piekļuvi tādiem resursiem kā nafta un gāze un piekļuvi jauniem transporta ceļiem no Eiropas uz Āziju. No vienas puses, tam varētu būt pozitīva nozīme, bet, no otras puses, mums ir jāgarantē drošības pasākumi, pilnā mērā ievērojot Arktikas unikālo klimatu un jutīgo vidi.

Ņemot vērā mūsu augošās ekonomiskās intereses Arktikā, ES ir arī svarīgi pieņemt savu nostāju pret vairāku valstu pasākumiem šajā teritorijā. Ir jāreaģē, ja valstis neņem vērā starptautiskos noteikumus, kas attiecas uz šo reģionu. Spilgts piemērs pašlaik ir Kanāda, kas no 2010. gada jūlija vēlas izveidot obligātu visu to lielo kuģu reģistru, kas kuģo pa ziemeļrietumu kuģu ceļu. Es vēlos uzsvērt, ka runa šajā gadījumā ir par starptautiskajiem ūdeņiem un ka Dānijas ārlietu ministre *Lene Esperse* arī ir uzsvērusi, ka tas nav pieņemams. Tāda ir nostāja, ko es vēlos, lai ES un Augstā pārstāve atbalsta.

Thomas Ulmer (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Jautājums ir par to, ka mums, Eiropas Savienībai, jāievēro skaidra stratēģija un jānovērš zelta vai dārgakmeņu drudzis. Eiropai ir aktīvi jāiesaistās šā jautājuma risināšanā. Eiropa var būt spēcīga partnere, ja tā runās vienā balsī. Tas attiecas uz kuģošanu un jūras zivsaimniecību, primārās enerģijas nesējiem un izejvielām.

Šim nolūkam mums ir vajadzīgi stabili un uzticami līgumi ar citiem partneriem Arktikā. Mums ir vajadzīga sadarbība, nevis konfrontācija. Mums ir vajadzīgs dialogs vides aizsardzības jomā, lai saglabātu dabas resursus un dabu. Mums ir vajadzīgs dialogs dzīvnieku aizsardzības jomā, lai saglabātu bioloģisko daudzveidību, un mums ir jāaizsargā un jāciena vietējie iedzīvotāji un viņu cilvēktiesības.

Ja mēs kopā ar saviem partneriem spēsim labi pārvaldīt resursus Arktikā, mums būs iespēja tur īstenot jaunu politiku, un tas arī būs pirmais nopietnais mūsu kopējās ārpolitikas pārbaudījums — iespēja pierādīt, ka mēs, eiropieši, patiesi spējam kopīgi īstenot savus mērķus.

Priekšsēdētāja. – Tagad mēs pāriesim pie brīvā mikrofona daļas mūsu debatēs. Pirms mēs to darām, es vēlos paskaidrot, ka man kā debašu priekšsēdētājai ir pilnīgas tiesības pārtraukt runātāju, ja es jūtu, ka attiecīgā deputāta runa tiecas dezorganizēt Parlamenta darbu.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es vēlos izteikt sirsnīgu pateicību Augstajai pārstāvei par šī svarīgā jautājuma iekļaušanu darba kārtībā tik agrā posmā. Es patiešām ceru, ka Komisijai

un Eiropas Savienībai būs liela loma mūsu politikā Arktikas jautājumos un ka ES formulēs pati savu Arktikas stratēģiju.

Kopēja Arktikas politika radīs bezgalīgas iespējas visai Eiropas Savienībai drošības, vides, enerģētikas, un transporta jomā, un attiecībā uz tās pamatiedzīvotājiem. Ja mūs, Eiropas Savienību, izslēgs no šīm debatēm, izslēgs no šīs politikas, mēs daudz ko zaudēsim.

Es vēlos runāt vēl par diviem jautājumiem. Pirmkārt, es ceru, ka Arktikas padome kā administratīva struktūra kļūs arvien stiprāka un ka Eiropas Savienībai tajā būs liela loma. Otrkārt, es ceru, ka plāni izveidot Arktikas Informācijas centru kļūs par realitāti — manuprāt, tas veicinās dialogu starp Arktikas teritorijām. Turklāt, kā jau iepriekš teikts, lieliska un piemērota vieta tam noteikti būtu Somijas Lapzeme un tieši Rovaniemi, kas jau sen ir saistīta ar Arktikas jautājumiem.

Gerard Batten (EFD). – Priekšsēdētājas kundze! Debates par Arktiku šajā pēcpusdienā ir patiešām bijušas karstas. Kas šis ir par Parlamentu, ja tas cenšas nelaut deputātiem runāt, kad tas nepiekrīt tam, ko tie saka? Tomēr tam nevajadzētu mūs pārsteigt, jo mūsu jauno Augsto pārstāvi ārlietās militārā izlūkdienesta 5. nodaļa (MI5) raksturoja kā komunistu līdzskrējēju, un, kad viņa bija kodolatbrūņošanās kampaņas kasiere, nauda tika ņemta no padomju bloka, lai grautu savas valsts aizsardzības politiku.

Šī vieta ar katru dienu vairāk līdzinās Padomju Savienībai.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Ja nākotnē jūras gultnes kušanas dēļ metāns ar tā ievērojami augstāko sasilšanas potenciālu nekā CO₂ lielos daudzumos izplūdis no Ziemeļu Ledus okeāna, mums būs lielā mērā bīstams mainīgais lielums jutīgā klimata sistēmā — mainīgais, kas steidzami prasa sīkāku izpēti.

Arktika izraisa bažas ne tikai saistībā ar klimatu, tā spēj arī radīt konfliktu. Tas, ka pat Ķīna, kā runā, tagad ir sākusi būvēt ledlaužus, uzsver lielo nozīmi, kāda ir ziemeļrietumu tirdzniecības kuģu ceļam. Šī potenciāli miermīlīgā izmantošana tomēr rada daudz mazāk problēmu nekā, piemēram, Amerikas Savienoto Valstu lielā vēlēšanās izvietot Arktikas reģionā militārās agrinās brīdināšanas sistēmas.

Noteikumi jebkurai iedomājamai minerālu resursu ekonomiskai izmantošanai, kas saistīta ar ledus kušanu, arī ir iepriekš jānoskaidro. Galu galā naftas un gāzes rezerves, ko tur cer atrast, varētu garantēt Eiropai enerģētisku neatkarību.

Birgit Schnieper-Jastram (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Augstā pārstāve! Es vēlreiz ļoti skaidri vēlos uzsvērt, ka līdzās tādām neapšaubāmi svarīgām jomām kā vide un enerģētikas jautājumi kuģošanas ceļu jautājumam ir īpaša nozīme. Ņemot vērā to, ka kuģi, kas izmanto tradicionālos kuģošanas ceļus, tiek sagrābti, un to, ka kuģu kapteiņu un komandu dzīvība tādējādi tiek pakļauta briesmām, jo šie ceļi ir patiešām nedroši, kuģu īpašnieki meklē jaunus jūras ceļus. Manā dzimtajā pilsētā Hamburgā šai diskusijai ir ļoti liela nozīme. Es vēlos mudināt jūs šajās ES debatēs par Arktiku turpināt apspriest šo jautājumu.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Arktikas reģions, tāpat kā Antarktīda, ir ārkārtīgi jutīgs pret klimata pārmaiņām. Turklāt globālā klimata sistēma ir atkarīga no tā stabilitātes. Kā vadošajam spēkam cīņā pret klimata pārmaiņām Eiropas Savienībai ir jāpieņem stingra nostāja Arktikas reģiona jautājumā.

Eiropas Savienībai ir jāievēro mērenība gan atklātās jūras resursu izmantošanā, gan jāierobežo tranzīta transports caur Arktikas reģionu. Ilgtermiņā neierobežota darbība var beigties tikai ar jaunu aisbergu zonu un nedaudzo pāri palikušo polāro cepuru sarukumu, tādējādi nenovēršami apdraudot šīs teritorijas ekosistēmu un Arktikas reģionā dzīvojošās populācijas.

Ir absolūti nepieciešams aizsargāt aisbergus un polāro cepuri no nekontrolētas cilvēku iejaukšanās. Eiropas Savienībai jārīkojas ciešā sadarbībā ar Amerikas Savienotajām Valstīm, Kanādu, Norvēģiju un Krieviju un pastāvīgi jāapmainās ar informāciju, izmantojot Kopīgo vides informācijas sistēmu (SEIS), Eionet un Ilgstošu Arktikas novērošanas tīklu (SAON).

John Bufton (EFD). – Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos teikt *Ashton* kundzei: „Šī ir mana pirmā izdevība izteikt komentārus par jūsu jauno lomu. Tāpat kā jūs, es nāku no Apvienotās Karalistes. Vienīgā atšķirība ir tā, ka mani ievēlēja, bet jūs ne.”

Runājot par Arktikas jautājumu, es vēlos vaicāt: „Vai mums atkal būs sacensības par resursiem ar Krieviju, Ameriku un Kanādu — par zivju krājumiem un ceturtās daļas no pasaules naftas un gāzes resursiem? Aukstā kara laikā jūs esat pati pieredzējusi bruņošanās drudzi. Vai jūs tagad vedīsīt mūs uz ledus kauju? Pasākumi

Arktikā noteikti saasinās ārējās attiecības, un Eiropai vispār nevajadzētu būt nekādai ārpolitikai attiecībā uz Arktiku, un nekādā ziņā ne ar jums pie stūresrata.

Jūs jau esat pierādījusi, ka neesat spējīga veikt šo darbu. Man nav šaubu, ka jūsu vadībā mēs visi nokļūsim kutelīgā situācijā. Ja jums būtu izdota skolas liecība par jūsu pirmajām 100 dienām, tajā būtu teikts: „Jums jācenšas uzlabot savas sekmes,” bet faktiski, pat ja jūs būtu amatā 100 gadus, arī tad jums neveiktos. Lūdzu, izdariet cienījamu darbu un atkāpieties no amata.”

Catherine Ashton, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece/ Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos.* – Priekšsēdētājas kundze! Manuprāt, šīs bija ļoti interesantas debates, un es priecājos, ka mēs pievērsāmies svarīgam pasaules reģionam. Kaisme, ar kādu cilvēki runāja par to, ko darām politikas jomā attiecībā uz Arktiku, man šķiet ārkārtīgi svarīga, jo man ir jādomā par to, ko turpmāk darīsim.

Es vēlos pārliecināt Parlamenta deputātus, ka saglabāt vidi un dialogu ar Arktikas iedzīvotājiem — gan pamatiedzīvotājiem, gan tiem, kas nepieder pie pamatiedzīvotājiem, — ir ārkārtīgi svarīgi, ņemot vērā to pieeju, kādu vēlamies. Mēs vēlamies skaidri paziņot visās starptautiskās diskusijās, ka Arktikas resursiem drīkst piekļūt un tos izmantot tikai tad, kad mums būs pieejami augstākie vides un drošības standarti un kad tie tiks pilnā mērā ievēroti.

Mums ir jāturpina uzsvērt, ka Eiropas Savienība vēlas sadarboties ar visām Arktikā ieinteresētajām pusēm, lai nodrošinātu, ka mēs pienācīgi veicam savus uzdevumus. Tas attiecas arī uz ogļūdeņraža ieguvu.

Es uzskatu, ka varam dot lielu ieguldījumu, sākot ar mūsu vides diplomātiju, līdz klimata pārmaiņu politikai, sākot ar mūsu plašo Arktikas pētniecības programmu, līdz pamatiedzīvotāju atbalsta politikai visā pasaulē. Es arī uzskatu, ka Arktikas padome var dot lielu ieguldījumu ar darbu, ko tā veic, un ne mazums tiek darīts, lai garantētu pamatiedzīvotāju pilnīgu līdzdalību — faktiski tā ir vienīgā organizācija, kas ļauj tiem piedalīties kopā ar suverenām valstīm —, un mēs vēlamies kļūt par pastāvīgiem novērotājiem, un vairāki godājamie deputāti ir norādījuši, ka tas varētu būt ļoti lietderīgi.

Manuprāt, ir iespējams rast pienācīgu līdzsvaru starp Arktikas aizsardzību un saglabāšanu, no vienas puses, un ilgtspējīgu tās resursu lietošanu, no otras puses, un mums ir jānodrošina, ka darām to pienācīgi.

Sapulcēt Komisijas dažādu sektoru septiņus pārstāvjus — man šķiet, jūs to man vakar teicāt, priekšsēdētājas kundze —, lai izstrādātu ziņojumu, ir labs piemērs tam, ko mēs turpmāk vēlamies darīt sadarbības un efektīva darba ziņā, kuru mēs darām uz vietas daudzās pasaules malās.

Nobeigumā vēlos teikt, ka ar nepacietību gaidu Lapzemes apmeklējumu šīs nedēļas nogalē. Tas būs mans trešais Lapzemes apmeklējums. Tur notiks liela sanāksme, lai apspriestu konkrētus jautājumus ar dažiem ārlietu ministriem. Attiecībā uz Rovaniemi un ideju izveidot tur centru ir divas iespējas — viena iespēja ir izveidot individuālu centru un otra — dažādu centru tīklu, un, mums, protams, jāizpēta šīs iespējas.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elena Oana Antonescu (PPE), *rakstiski.* – (RO) Jautājumi, kas saistīti ar Arktikas reģionu, sākot ar globālo sasilšanu un beidzot ar resursu izmantošanu un navigāciju šajā reģionā, pēdējā laikā ir piesaistījuši arvien vairāk uzmanības. Mums jāapzinās, ka mūsu planētas nākotne ir cieši saistīta ar šā reģiona nākotni. Aisbergu kušana Arktikas reģionā, arvien pieaugošā vajadzība pēc resursiem un nesena tehnoloģiju progress ir daži no iemesliem, kāpēc Arktikas reģions ir kļuvis par teritoriju, kas ikvienu no mums jo īpaši interesē. Es uzskatu, ka Eiropas stratēģijai šajā zonā ir galvenokārt jāpievēršas reģiona aizsardzībai un saglabāšanai, resursu ilgtspējīgas izmantošanas veicināšanai, pamatojoties uz daudzpusēju pārvaldību, un galvenokārt šā reģiona iedzīvotāju iesaistīšanai visos minētajos pasākumos.

Jaunu kuģošanas ceļu izveide arī prasa daudz stingrāku drošības un vides standartu ieviešanu. Ikvienam jūras reģionam ir vajadzīga īpaša pieeja, un Eiropa var izmantot pieredzi, kas iegūta, īstenojot programmas, kuras izstrādātas citiem jūras reģioniem, kā, piemēram, Baltijas jūras reģionam un Vidusjūras reģionam, kā arī izmantot labas prakses piemērus šajā jomā.

Joanna Senyszyn (S&D), *rakstiski.* – (PL) Rēgs kļīst pa Arktiku, globālās sasilšanas rēgs. Kūstošajam ledum ir būtiska ietekme ne tikai uz dabu, bet arī uz sabiedriskajām attiecībām, ekonomiku un politiku. Okeāna ledus šelfā, teritorijā, kas ir lielāka par Vāciju, Itāliju un Franciju kopā, neatkarīgi no tā, ko jau tagad izmanto, atrodas tādas bagātības kā gāze un jēlnafta. Ledus sega, kas gadu no gada kļūst arvien plānāka, ir pārstājusi

aizsargāt atradnes no izpētes urbumiem. Mūs gaida nežēlīgas sacensības — tāds pats trakums kā 19. gadsimta zelta drudzis. Eiropas Savienībai ir jāieņem nepārprotama nostāja šajā jautājumā. Ir būtiski izstrādāt kopēju ES Arktikas politiku, jo īpaši attiecībā uz jaunām iespējām izmantot dabas bagātības, attiecībā uz briesmām dabas videi un jaunām kuģošanas iespējām.

Arktika pieder pie triju ES dalībvalstu teritorijas — Dānijas, Somijas un Zviedrijas, kā arī Īslandes, kas iesniegusi pieteikumu, lai iestātos Eiropas Savienībā. Mums ir jāatceras, ka šī ir pilnīgi jauna situācija galējo ziemeļu iedzīvotājiem, kā arī Arktikas faunai un florai. Arktikas iedzīvotāji jūt ārējo sociālo, ekonomisko un politisko faktoru pieaugošo ietekmi uz savu dzīvi. Mūsu pienākums ir palīdzēt vietējām kopienām iejusties jaunajos apstākļos un aizsargāt viņu kultūru un valodu. Tāpat kā ES politikas centrā ir tās pilsoņi, tā arī mūsu plānos pārvaldīt Arktiku galvenā loma ir jāpiešķir Arktikas iedzīvotājiem.

Rafał Trzaskowski (PPE), rakstiski. – Arktika ļoti ilgu laiku nebija mūsu darba kārtībā, bet tagad tā atkal ir piesaistījusi mūsu politiķu un zinātnieku uzmanību. Pieaugošo interesi par šo reģionu ir izraisījušas klimata pārmaiņu sekas, kas liek kust arktiskajai ledus cepurei. Neiesaistoties strīdos par šī procesa ātrumu un plašumu, ir plaši pieņemts, ka tas galu galā pavērs jaunas iespējas dabas resursu izpētei un jauniem kuģošanas ceļiem. Mēs visi esam pārliecināti, ka šim procesam būs liela ietekme uz vidi. Es vēlos vērst Parlamenta un visas ES uzmanību uz šī procesa politisko un, patiesi, drošības dimensiju. Aukstais karš mums parādīja, cik svarīga ir Arktika stratēģiskā ziņā. Šajā reģionā mēs esam bijuši liecinieki ekonomiskai, politiskai un pat militārai konkurencei. Lai nodrošinātu šim reģionam labu nākotni, nepārprotami ir vajadzīgi kopēji starptautiski centieni, kuros ES ir aktīvi jāpiedalās. Ir jārod līdzsvars starp reģiona ekonomisko izmantošanu un tā ekosistēmas saglabāšanu, bet, citu starpā, viens no jautājumiem Arktikas pārvaldībai ir arī pašreizējā tiesiskā režīma aizsardzība.

12. Kuba (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par Kubu.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! *Orlando Zapata* nāve bija ārkārtīgi negatīvs notikums, kas nekad nedrīkstēja atgadīties, un mēs nevēlamies, lai tas jebkad notiktu Kubā vai kaut kur citur pasaulē.

Eiropas Savienībai un tās iestādēm ir noteikti jānosoda cilvēktiesību pārkāpumu gadījumi un jācenšas nodrošināt, lai tie nekad neatkārtotos. Eiropas Savienībai ir jāuzņemas saistības attiecībā uz šo jautājumu.

Cilvēktiesības ir Eiropas Savienības identitātes būtisks simbols, jo mēs ticam brīvības, iecietības un plurālisma vērtībām. Tāpēc tās pārstāv mūsu personību, mūsu patieso personību. Ja notiek šo vispārējo tiesību pārkāpumi, Eiropas Savienība tos publiski nosoda, un mēs to darījām arī Kubas gadījumā. Mēs to darījām, darot zināmu mūsu pesimismu un bažas attiecībā uz progresu trūkumu cilvēktiesību jautājumā Kubā, un mēs to darījām, pieprasot, lai tiktu atbrīvoti tie, kas ieslodzīti Kubas cietumos politiskās pārliecības dēļ. Pašlaik Kubā ir aptuveni 200 ieslodzīto politiskās pārliecības dēļ, daži no tiem ļoti sarežģītā veselības stāvoklī, un viens no tiem ir *Guillermo Fariñas*, kas ir ļoti smagā stāvoklī un ir pieteicis bada streiku.

Mēs to darījām arī tad, kad teicām, ka cilvēktiesību aizstāvji Kubā ir jāaizsargā, un mēs to darījām tad, kad teicām, ka Kubas valdība, kuras jurisdikcijā atrodas vairāki ieslodzītie, jāsauc pie atbildības par *Orlando Zapata* nāvi.

Tomēr Eiropas Savienības politika attiecībā uz Kubu ir vēl tālejošāka. Eiropas Savienības politika attiecībā uz Kubu pamatojas uz konkrētiem aspektiem, un es vēlos uzsvērt dažus no tiem.

Pirmkārt, jārunā par politisko dialogu. Politisko dialogu ar Kubas iestādēm, ar amatpersonām un visu pilsonisko sabiedrību, kas, protams, skar arī cilvēktiesības. Otrkārt, pastāv arī attīstības sadarbība ar Kubu, kas nozīmē ne vairāk, ne mazāk kā solidaritāti ar Kubas tautu. Tā attiecas arī uz kultūras un demokrātijas progresu veicināšanu Kubā.

Šie ir mūsu politikas pamatelementi, kas galvenokārt ir vērsti uz vienu mērķi — Kubas tautu, tās labklājību, tās progresu, tās dzīves apstākļiem un tās cilvēktiesību ievērošanu.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze! Komisija izsaka dziļu nožēlu par *Orlando Zapata* nāvi un apstākļiem, kas saistīti ar to. Es vēlos izteikt arī dziļas bažas par citiem Kubas politieslodzītajiem. Visi no mums, kas atrodas šajā telpā, vienādā mērā izjūt dusmas un neapmierinātību par *Orlando Zapata*

nāvi, un mums ir jādara viss iespējamais, lai garantētu, ka šādi notikumi ne Kubā, ne kādā citā valstī vairs neatkārtotos.

Eiropas Savienība sakņojas demokrātijas, cilvēktiesību un pamatbrīvību vērtībās, kuras mēs cenšamies aizsargāt un veicināt, jo vēl nesen mēs cietām no cilvēku pamattiesību pārkāpumiem mūsu pašu kontinentā. Cilvēktiesības ir vispārējas un tām nav robežu. Šis princips ir neatņemama sastāvdaļa mūsu dialogam ar partneriem Eiropā un ārpus tās.

Konstruktīva iesaistīšanās, nevis spaidi un sankcijas, ir pamatā mūsu politikai Kubā, kā uzsvērts kopējā nostājā, ko pieņēma 1996. gadā. Šis loģiskais pamats lika Padomei nolemt 2008. gada jūnijā atcelt 2003. gada diplomātiskos pasākumus, lai veicinātu politiskā dialoga procesu un attiecīgo instrumentu pilnīgu piemērošanu saskaņā ar 1996. gada kopējo nostāju. Tas ir arī loģiskais pamats, kas lika dažos pēdējos mēnešos daudzām dalībvalstīm atjaunot attīstības sadarbību ar Kubu, kurā iesaistītas dažādas politiskās partijas, kas pārstāvētas Eiropas Parlamentā, un tāpēc atspoguļo kopīgo viedokli par attīstības sadarbības ar Kubu svarīgo lomu.

Šādā laikā bezdarbība attiecībā uz Kubu būtu vissliktākā izvēle, kas grautu Eiropas Savienības kā globāla dalībnieka ticamību. Uz spēles ir likta ne tikai ticamība, bet arī iespēja atrasties Kubā. Tādējādi es esmu stingri pārliecināts, ka vienīgais progresa ceļš ir turpināt un padziļināt pašreizējo politisko dialogu un sadarbību ar Kubu, līdz ar to uzlabojot Kubas pilsoņu dzīvi.

Eiropas Savienība nekad nav pārtraukusi sadarbību ar Kubu, jo attīstība nenozīmē atbalstu valdībai, tā nozīmē atbalstu cilvēkiem. Mēs vienmēr esam uzskatījuši, ka attīstības sadarbība ir svarīgs aspekts mūsu attiecībās ar Kubu. Pašlaik īstenotie projekti Kubā dod tiešu labumu iedzīvotājiem, apmierinot viņu pamatvajadzības, sniedzot atbalstu atjaunošanai un rekonstrukcijai pēc viesuļvētrām, nodrošinājumam ar pārtiku un pielāgojumam klimata pārmaiņām. Tiek īstenoti arī projekti, lai atbalstītu nevalstisku dalībnieku pasākumus.

Es vēlos skaidri pateikt, ka EK finansējums netiek virzīts, izmantojot valdības vai valsts struktūras. Naudu sniedz ar Apvienoto Nāciju Organizācijas aģentūru un Eiropas NVO starpniecību, kuras atzinīgi vērtē Komisijas un Eiropas Savienības klātbūtni Kubā.

Ir svarīgi, lai Eiropas Savienība turpinātu risināt Kubas iedzīvotāju pamatvajadzību jautājumu, ar pieejamo tematisko vai ģeogrāfisko instrumentu palīdzību iesaistoties stratēģiskās nozarēs. Uzdevums, kas apņēmīgi jārisina ES, ir atrast pareizo līdzsvaru starp atvērtību dialogam, atbalstu Kubas iedzīvotājiem, izmantojot attīstības sadarbību un mūsu principu jaunu apliecinājumu.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, PPE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Kad mana grupa pieprasīja, lai šo jautājumu iekļauj darba kārtībā, tā to nedarīja, lai uzsvērtu kļūdas, kas dažkārt ir nelabojamas, ja tiek īstenota politika, kura izdabā brīvības ienaidniekiem. Tā to nedarīja arī, lai iegūtu politiskas dividendes no šī nosodījuma.

Tā to darīja, lai Parlaments, kas ir demokrātiska Eiropas Savienības iestāde, varētu izteikt savu nosodījumu par nevainīgas personas nāvi un galvenokārt, lai paustu solidaritāti ar tiem cilvēkiem Kubā, kas cīnās, dzīvo un mirst kā *Orlando Zapata* par savu brīvību un cieņu.

Kā Eiropas Komisija ziņoja, Padomes kopējā nostāja vēl arvien ir spēkā, un tā ir cienījama nostāja, jo tā pieprasa politiskās lēmumu tūlītēju beznosacījumu atbrīvošanu. Tā ir arī konsekventa nostāja, jo tā pieprasa cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu, lai Kubā iesakņotos mūsu vērtību sistēma, nevis svešas sistēmas kā Ķīnā un Vjetnamā.

Priekšsēdētājas kundze! Kāda drosmīga vīra *Oswaldo Paya* vārdi, kurš 2002. gadā ieguva Saharova balvu, vēl atbalsoja Parlamentā. Viņš teica, ka pirmā uzvara, kas jāpasludina, ir tā, ka viņa sirdī nav naida. Tiem, kas viņu apspieda, kas bija viņa brāļi, viņš sacīja, ka tos neienīst, bet ka viņiem neizdosies uzspiest savu gribu, izmantojot iebaidīšanu.

Viņš teica, ka Andrejs Saharovs atstāja mantojumā cieņu un cīņu par to, lai cilvēki dzīvotu kopīgi miera apstākļos, piebilstot, ka bieži vissvarīgākais bālsis ir tās, ko nesadzird.

Šeit Parlamentā mēs nesadzirdējām kustības „*Damas de Blanco*” balsis, kam Parlaments arī piešķīra Saharova balvu. Tagad mēs diemžēl nedzirdēsim *Orlando Zapata* balsi, bet drīz mēs spēsim dzirdēt vēl daudz kubiešu balsis.

Pagaidām, priekšsēdētājas kundze, ar likuma spēku, kas piemīt Parlamentam, pārstāvēt 500 miljonu pilsoņu no 27 Eiropas Savienības dalībvalstīm, tam skaļi un skaidri ir jāatbalso neapturamais brīvības sauciens, ko dzirdam no mūsu dārgās Kubas salas.

(Aplausi)

Luis Yáñez-Barnuevo García, *S&D grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, *López Garrido* kungs, komisāre! Lai mēs nekad vairs neklusējam, sastopoties ar brīvības bendēm! Lai mēs nekad vairs neļaujam personai, kas ir cīnījies par savām tiesībām un visu cilvēku tiesībām, nomirt cietumā Kubā vai jebkurā citā vietā, skaļi un stingri nepieprasījuši, lai viņš tiktu glābts.

Orlando Zapata Tamayo, 42 gadus vecs melnās rases celtnieks, kas tikai lūdza, lai viņa apstākļus cietumā uzlabo, nomira pēc 86 dienām bada streika un septiņiem gadiem cietumā par to, ka viņš prasīja, lai ievēro viņa cilvēktiesības. Šo septiņu gadu laikā apsardze pret viņu nežēlīgi izturējās, pazemoja un mocīja, bet šajā laikā — mēs nedrīkstam to aizmirst — starptautiskā sabiedrība klusēja.

Citi ieslodzītie un cilvēktiesību aktivisti Kubā pašlaik arī ir pieteikuši bada streiku, piemēram, psihologs un žurnālists *Guillermo Fariñas*. Dāmas un kungi! Rezolūcijā, ko šodien iesniedzam un par ko debatējam, un par ko rīt balsosim, un ko es pārstāvu Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas Eiropas Parlamentā vārdā, ir pieprasīts, lai visi pārliecības dēļ ieslodzītie Kubā tiktu atbrīvoti. Šī rezolūcija ir par pāreju uz demokrātiju un par cilvēka pamattiesību stingru ievērošanu.

Pašlaik nerunāsim par tematu, kas mūs šķir, vienalga, vai tiks panākta kopēja nostāja vai ne. Pievērsīsimies cilvēku dzīvību glābšanai un cilvēktiesībām. Kādu brīdi mierīgi to apsvērsim, meklējot tos turpmākās politikas aspektus attiecībā uz Kubu, par kuriem varam vienoties.

Šim tekstam tomēr ir liela pievienotā vērtība. Tas, ka to iesniedz sešas politiskās grupas, iezīmē jaunu plašas vienprātības laikmetu Parlamentā attiecībā uz cilvēktiesību tematu.

Lai vairs nekad netiek teikts, ka Eiropas demokrātijas likumi piekāpjas jenkiju imperiālistu pavēlēm — pēdējās. Tomēr, arī lai vairs nekad netiek teikts, ka sociālisti un demokrāti ir pakļāvīgi un paklausīgi komunistu diktatūras līdzvainīgie. Es to saku vienkārši tāpēc, ka abi apgalvojumi ir nepareizi, un brīvības benžu upuriem, lai kur tie būtu, ir jāzina, ka mēs vienoti un bez nosacījumiem aizstāvam viņu lietu.

Priekšsēdētājas kundze! Es beidzot vēlos pateikties *Salafranca* kungam, kas risināja sarunas par šo tekstu Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas vārdā, *Weber* kundzei no Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas, *Romeva i Rueda* kungam no Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas, *Kožušnik* kungam no Eiropas Konservatīvo un reformistu grupas un citiem kolēģiem, kuri ir piedalījušies šajā uzdevumā, kas ir bijis grūts un sarežģīts, bet kas, es ceru, būs veiksmīgs rītdien.

Nobeigumā es vēlos pateikties Spānijas premjerministram un pašreizējam Eiropas Savienības priekšsēdētājam *Rodríguez Zapatero* par viņa iedrošinājumu un atbalstu, izstrādājot šo rezolūciju, par kuru šodien debatējam.

Renate Weber, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze! Savas politiskās grupas vārdā es vēlos vispirms izteikt līdzjūtību *Orlando Zapata Tamayo* ģimenei, kas ir samaksājusi visaugstāko cenu par viņa pārliecību.

Daudzu gadu gaitā viņa aktīvā cilvēktiesību aizstāvība ir iedvesmojusi daudz citu cilvēktiesību aizstāvju gan Kubā, gan ārpus tās.

Rezolūcija, kuru ierosinājušas vairākas politiskās grupas, izsaka mūsu dziļās bažas par cilvēktiesību stāvokli Kubā. Būsim ļoti godīgi. Stāvoklis nav uzlabojies, un daudzi neatkarīgie žurnālisti, miermīlīgi disidenti un cilvēktiesību aizstāvji vēl arvien tiek ieslodzīti cietumos tikai tāpēc, ka viņi vēlas baudīt savas tiesības uz vārda brīvību, miermīlīgām sanāksmēm un pulcēšanos.

Arī Kubas neatkarīgajām NVO neļauj strādāt, jo valdība tās drakoniski kontrolē.

Šo debašu laikā vairāki cilvēktiesību aizstāvji ir pieteikuši bada streiku. Tas izraisa bažas, jo ir vērojamas pazīmes, ka *Guillermo Fariñas* veselība strauji pasliktinās.

Žēl, ka Kubas varas iestādes ir ignorējušas atkārtotus ES aicinājumus bez nosacījumiem atbrīvot visus politieslodzītos. Tāpēc es esmu stingri pārliecināta, ka šim Parlamentam ir jāaicina ES turpināt izmantot visus iespējamus mehānismus, lai garantētu to cilvēku darbu un dzīvību, kas tiecas pēc plurālistiskas un demokrātiskas Kubas.

Raül Romeva i Rueda, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Es arī vēlos personīgi un savas grupas vārdā izteikt līdzjūtību par *Orlando Zapata* nāvi.

Neatkarīgi no katras personas viedokļa par Kubu šis ir gadījums, kas pats par sevi ir jānožēlo un kas ir pelnījis mūsu nosodījumu un, protams, daudz ko vairāk par pārdomām un atceri. Šis notikums ir pelnījis to loģisko prasības formulējumu, ko mēs sniedzam šajā rezolūcijā, lai tiktu atbrīvoti tie, kas ir apcietināti politisku iemeslu vai politiska pamatojuma dēļ Kubā vai kaut kur citur pasaulē.

Es uzskatu, ka tas, ko darām, ir loģiski. Es uzskatu, ka tas ir jādara, un es uzskatu, ka ir svarīgi, lai mēs to darītu — es vēlos to uzsvērt — neatkarīgi no iemesliem, kādēļ tas tiek darīts. Tā ir daļa no vienošanās.

Mums ir arī jāpieprasa, lai Kubas gadījumā šos cilvēkus atbrīvo nekavējoties, un galvenokārt jāatgādina smagā situācija — kas jau pieminēta —, kurā atrodas daži cilvēki, kas, sekojot *Orlando Zapata* piemēram, arī ir sākuši bada streiku, jo īpaši *Guillermo Fariñas* gadījums.

Tomēr es vēlos arī brīdināt no riska izmantot šo lietu citiem politiskiem nolūkiem, par kuriem *Yáñez-Barnuevo* kungs teica, ka tie varētu būt bīstami. Manuprāt, ir svarīgi atcerēties, ka notiek daudz procesu, kas ir lietderīgi un funkcionē, un ka mums nekādā ziņā nevajag ļauties kārdinājumam — kā daži to vēlas darīt — atgriezties pie pagātnes notikumiem, pie pagājušajiem laikiem, pie politiski neveiksmīgā embargo, jo mēs labi zinām tā sekas.

Tāpēc, ja mēs vēlamies, lai tas, kas notika ar *Orlando Zapata*, neatkārtojas, ir svarīgi zināt, kā mēs visi varam kopā virzīties uz priekšu, lai to novērstu, sākot ar salas demokratizācijas un normalizācijas procesa veicināšanu.

Edvard Kožušník, *ECR grupas vārdā*. – (CS) Es personīgi biju ļoti apbēdināts par *Orlando Zapata* nāvi, un tāpēc es vēlos visas ECR grupas vārdā izteikt līdzjūtību viņa ģimenei. Es pats esmu dzimis 1971. gadā, manas valsts tā sauktās komunistiskās normalizācijas kulminācijas gadā, kas bija viens no skarbākajiem komunistiskā terora periodiem, ko mana valsts piedzīvoja. Noziedzīgās komunisma ideoloģijas pieredze manā valstī kalpo par iemeslu Čehijas pilsoņu lielajai solidaritātei ar Kubas tautu, un tāpēc mūs satrauc bēdīgās ziņas, ko nesen saņēmām no Kubas.

Tā kā Kubas totalitārais režīms vēl arvien 40 gadus pēc Kubas revolūcijas aizstāv lozungu „sociālisms vai nāve”, tas nav pelnījis nekādu iecietību. Es uzskatu, ka *Orlando Zapata* nāve nav bijusi veltīga un ka tā modinās Kubas tautu uz masveida pretošanos komunistiskajam režīmam. Kad *Pavel Wonka* nomira komunistu cietumā kā pēdējais komunistiskā terora upuris manā valstī, šis režīms pusotra gada laikā sabruka. Es ceru, ka *Orlando Zapata* kļūs par Kubas *Pavel Wonka*, citiem vārdiem sakot, būs pēdējais komunistiskā despotisma upuris. Kuba varbūt drīz atbrīvosies no vecās revolucionāru gvardes žņaugiem un kļūs par īstu brīvības salu.

Es tāpēc aicinu jūs darīt šādi: līdz tam laikam, kad Kubā būs būtisks un neatgriezenisks progress politiskās atbrīvošanā, progress, kas ved uz Kubas sabiedrības demokratizāciju un brīvām vēlēšanām, kā arī uz strukturālu reformu procesa sākumu, nodrošinot, cita starpā, labāku dzīves līmeni visiem Kubas pilsoņiem, nav iespējams apsvērt ES kopējās nostājas pārskatīšanu.

Willy Meyer, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Manai grupai ir ļoti žēl ieslodzītā *Orlando Zapata* nāves. Valsts ir atbildīga par visu ieslodzīto drošību un dzīvību. Šajā gadījumā Kuba ir atbildīga, un tāpēc mēs izjūtam dziļu žēlumu par viņa nāvi.

Mums nepatīk veids, kā Parlaments manipulē ar cilvēktiesību jautājumiem. Šodien mēs par šo jautājumu debatējam, un rīt mēs par to balsosim. Mēs to nedarijām, kad notika militārais apvērsums Hondurasā. Šis Parlaments varbūt bija vienīgais parlaments pasaulē, kas nenosodīja militāro apvērsumu Hondurasā ar tā slepkavībām un spīdzināšanu.

Mēs tāpēc nepiekrītam tādai filozofijai, ka tas, vai mēs sniedzam savu atzinumu vai nē, ir atkarīgs no tā, kurā valstī notiek cilvēktiesību pārkāpumi, kādas tiesības tiek pārkāptas un kāda ir situācija.

Pirms nedēļas Kolumbijā tika atklāti vislielākie masu apbedījumi Latīņamerikā. Pašas iestādes min 2500 mirušos, un šis skaits vēl var palielināties līdz 50 000. Vai to nosoda? Vai to apspriež, vai par to balso un vai to nosoda? Kas notiek ar cietušajiem civiliedzīvotājiem Afganistānā? Kas notiek ar cilvēku vajāšanu Rietumsahārā? Nē! Mēs nepiedalīsimies šajā liekulīgajā izrādē.

Es uzskatu, ka ir būtiski nodibināt vienlīdzīgas attiecības ar Kubas Republiku, lai risinātu visus jautājumus — politiskos jautājumus, cilvēktiesību jautājumus, sodu situāciju, bet tikai uz līdzīgiem pamatiem, jo Eiropas Savienībai vēl arvien ir kopēja nostāja ar Kubas Republiku, kas ir izņēmums no parastās kārtības. Tai nav kopējas nostājas ne ar vienu citu valsti pasaulē. Tai nav kopējas nostājas ar Ķīnas Tautas Republiku, kas ir pieminēta, nedz ar Vjetnamu. Kāpēc tas ir tā? Kāpēc tai ir kopēja nostāja ar Kubu un nevis ar Ķīnas Tautas Republiku?

Es aicinu Padomi un Padomes priekšsēdētāju skaidri atbildēt uz šādu jautājumu — vai kopējas nostājas vairs nebūs? Manuprāt, tas ir viens no acīmredzamiem šķēršļiem atklātam dialogam starp Eiropas Savienību un Kubas Republiku par jautājumiem, kas interesē abas puses.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Disidenta *Orlando Zapata* nāve bada streika dēļ un emuāra veidotāja *Yoani Sánchez* apcietināšana pēc tam, kad viņš pasaulei pastāstīja par sociālistiskās Kubas ikdienas dzīvi, skaidri rāda, ka mums jāturpina uzturēt sakarus, kas tika nodibināti 1996. gadā, īstenojot mūsu politiku attiecībā uz Kubu un panākot progresu demokratizācijas un cilvēktiesību nodrošināšanas procesā. Cerības uz progresu *Raúl Castro* vadībā ir jau sen izgaissušas.

Politieslodzīto stāvoklis, piemēram, patiesībā nav uzlabojies. Viņi vēl arvien nebauda tādas brīvības, kādas ieslodzījumā baudīja brāļi *Kastro Batista* diktatūras laikā. Stūrgalvīgi turoties pie plānveida ekonomikas, Kuba vairs nespēj apmierināt savu iedzīvotāju pamatvajadzības. Kubā labklājība un pašiniciatīva tiek uzskatītas par pastāvoša režīma kritiku. Šajā ziņā cilvēkiem komunistiskajā Ķīnā ir vieglāk, viņi vismaz var uzlabot savu dzīvi ar pašu pūlēm.

Amerikas Savienoto Valstu ekonomiskā embargo atvieglojumi attiecībā uz datoriem un programmatūras pakalpojumiem nespēs pilnībā attaisnot sabiedrības cerības, kuras radīja prezidenta Obama solījumi, bet tie varbūt dos iespēju opozīcijai labāk organizēties. Ne mazāk svarīgs ir tas apstāklis, ka, izvēlei paplašinoties, Kubas režīmam būs grūtāk apspiest sava viedokļa brīvu paušanu. Jau šī iemesla dēļ vien mums jāatbalsta Eiropas iniciatīvas, cik labi vien spējam, un jātiecas pēc turpmākas komunistiskās sistēmas vājināšanas.

SĒDI VADA: I. DURANT

Priekšsēdētāja vietniece

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Kubas ieslodzītā politiskās pārliecības dēļ *Orlando Zapata* traģiskā nāve ir vēl viens pierādījums tam, ka brāļi *Kastro* ignorē starptautiskās sabiedrības aicinājumus izbeigt cilvēktiesību pārkāpumus, jo viņi paklusām atbrīvojas no tiem, kas pieprasa brīvību un demokrātiju. Šodien šī traģēdija, šī traģiskā nāve, ir ieguvusi simbolisku nozīmi. Tas ir izmisuma sauciens pēc palīdzības un efektīvas rīcības galvenokārt no starptautisko politiku un lēmumu pieņēmēju puses, kas veido attiecības ar Kubas iestādēm, bet nevēlas runāt ar opozīciju un nesadzird pilsoniskās sabiedrības pārstāvju balsis Kubā.

Mums, cik ātri vien iespējams, ir saskaņoti jāizdara spiediens uz *Kastro* režīmu un jāpieprasa nekavējoties atbrīvot tos, kas par saviem uzskatiem notiesāti ar cietumsodu uz daudziem gadiem.

Pēdējos gados Eiropas Savienība ir centusies mīkstināt savu nostāju un ir pat atcēlusi diplomātiskās sankcijas pret Kubu, cerot, ka šis solis tiks iestādēm ievērot demokrātiskos standartus. Diemžēl *Orlando Zapata* traģiskā nāve rāda, ka šāda politika ir naīva un neefektīva un ka to nedrīkst turpināt.

Rīt, noslēdzot šodienas debates, mēs balsosim par rezolūciju. Tam jābūt skaidram mūsu opozīcijas signālam, kas liecina par to, ka mēs esam pret cilvēktiesību pārkāpumiem, necilvēcīgo izturēšanos pret politicslodzītājiem un pilsonisko pamatbrīvību neievērošanu Kubā. Mums jāparāda, ka solidarizējamies ar Kubas tautu. Mums jārunā to cilvēku vārdā, kam tiek liegtas tiesības runāt Kubā.

(Aplausi)

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Priekšsēdētājas kundze! *Orlando Zapata Tamayo* traģiskais liktenis ir izraisījis dziļu sašutumu visā pasaulē. Savā bezcerīgajā situācijā *Orlando Zapata* juta, ka viņa vienīgā iespēja ir nogalināt sevi, piesakot bada streiku. Viņam bija jāsamaksā ar dzīvību par savu protestu pret ieslodzījumu un šausmīgajiem apstākļiem Kubas cietumā. Un kāpēc? Ko viņš vispār bija noziedzies, lai viņu ieslodzītu cietumā? Izsācīt un nevardarbīgā veidā propagandēt viedokli, kas atšķiras no valdības viedokļa, nav nekāds noziegums. Tas nepadara par noziedznieku vai nodevēju.

Orlando Zapata nāve nav atsevišķs gadījums. Psihologs un žurnālists *Guillermo Fariñas* arī ir uzsācis bada streiku, jo viņš vēlas panākt 26 slimu politicslodzīto atbrīvošanu. Kāds liktenis gaida viņu? Vai arī viņš drīz samaksās ar dzīvību par savu kampaņu, lai tiktu ievērotas cilvēktiesības? Kad Kubas valdība mainīs savu nostāju? Ir aplēsts, ka Kubā ir aptuveni 200 citu politicslodzīto. Aizturēt cilvēkus par viņu ideāliem ir pilnīgi pretrunā Vispārējai cilvēktiesību deklarācijai.

Mēs aicinām Kubu tūlīt un bez nosacījumiem atbrīvot šos politiskās pārliecības dēļ ieslodzītos un izbeigt nopietnos cilvēktiesību pārkāpumus. Neviena valdība nevar kontrolēt vai vadīt savu iedzīvotāju domāšanu.

Pat ja jūs ieslodzīsiet cilvēkus aiz sienām un restēm, viņu idejas turpinās dzīvot. Jebkurš mēģinājums apslāpēt šādas domas un idejas vienmēr neizdosies. Vai Kubai nav jau gadiem ilga pieredze šajā ziņā?

Valdībai vienkārši ir jāuzsāk dialogs ar cilvēkiem, kam ir citādi uzskati. Politiskais dialogs ir vienīgais instruments, lai virzītos uz priekšu. To Kuba ir parādā saviem pilsoņiem, jo Kubas iedzīvotāji ir pelnījuši demokrātiju un viņu pamatbrīvību ievērošanu. *Orlando Zapata* nāve nedrīkst palikt Kubas vēsturē kā bezmērķīga, tai ir jāiezīmē pašreizējās cilvēktiesību situācijas beigas Kubā.

Eiropas Savienībai ir jādara viss, kas ir tās spēkos, lai palīdzētu uzlabot cilvēktiesību situāciju Kubā. Jautājums nav tikai par tādiem politiskajiem kā *Orlando Zapata*; jautājums ir arī par cilvēktiesību aizstāvju iespēju brīvi darīt savu darbu. Kubas valdībai ir jārūpējas par Kubas iedzīvotājiem. Tā nedrīkst vienkārši aizmācīt cilvēkus vai izturēties pret tiem kā pret noziedzniekiem tikai tāpēc, ka tā baidās no viņiem. Atņemt brīvību pilsoņiem ir noziegums.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Aizstāvēt cilvēktiesības nozīmē nosodīt nežēlīgo un netaisno *Orlando Zapata* nāvi, no kuras bija iespējams izvairīties, un aicināt atbrīvot tos, kas vēl ir cietumā. Es ceru, ka tas tiks Kubas varas iestādēm domāt, jo šim režīmam ir jāpanāk progress, lai Kubas pilsoņi varētu baudīt patiesu demokrātiju.

Kubā valda diktatūra, jo tajā ir ieslodzītie savas pārliecības dēļ, jo tajā baidās no debatēm, domu un ideju brīvas apmaiņas, jo tajā baidās no brīvības. Lolot idejas nav noziegums, tās var provocēt, pārsteigt un šokēt, bet par tām vienmēr ir jādiskutē un jādebatē. Tās nav pelnījušas ieslodzījumu.

Sabiedrība domā un jūt, to dara arī ieslodzītie, nav iespējams aizliegt cilvēkiem domāt un just. Tas nozīmē, ka idejas un jūtas, ko cilvēki grib apspiest, beigās ieplūst visas sabiedrības apziņā kā ūdens. Tā notiek arī ar Kubas sabiedrību, un Kubas revolūcijas varoņiem, kas gāza *Fulgencio Batista* režīmu, tas jāzina labāk par visiem citiem.

Es ceru, ka šī rezolūcija palīdzēs viņiem veikt pāreju, kas viņiem ir jāveic. Tomēr cilvēktiesības nav apstrīdamas. Parlaments iegūst ticamību tad, kad tas vienādi reaģē uz visiem cilvēktiesību pārkāpumiem visās valstīs — Afganistānā, Palestīnā, manā mazajā Basku zemē, Hondurasā un Kolumbijā. Tām ir jāklūst par mūsu saistībām, un tās, protams, ir tās pašas saistības.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Manuprāt, visi šajā sēžu zālē piekritīs, ka korumpētā komunistiskā diktatūra padara jebkādas pozitīvas pārmaiņas Kubā neiespējamā. Brāļu Kastro policejiskā valsts pazudina šo salu ekonomiski, iznīcina pilsonisko brīvību un laupa daudziem kubiešiem cerības uz dzīvi, ko ir vērts dzīvot.

Kubas nākotne, protams, ir pašu kubiešu rokās, bet Eiropas Savienībai tajā var būt liela nozīme. Mums ir jāpieprasa visu politiskajai atbrīvošana. Faktiski šai prasībai jābūt pirmajam nosacījumam jebkādam dialogam ar Kubu. Mums jāatbalsta nevalstisku organizāciju darbība, cilvēktiesību ievērošana un jāveicina piekļuve neatkarīgiem plašsaziņas līdzekļiem, tostarp internetam.

Demokrātisku pārmaiņu veicināšana ir joma, kurā transatlantiskajām saiknēm var būt ļoti liela nozīme. Tāpēc mums vajadzētu cieši sadarboties ar Vašingtonu. Kopējiem spēkiem mēs varam izstrādāt ilgtermiņa stratēģiju attiecībā uz Kubu, kuru nevajadzētu sākt ar aklu *status quo* pieņemšanu, bet ar tālejošu demokrātisku un ekonomisku pārveidojumu redzējumu.

(Aplausi)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Šīs debates vēlreiz pierāda, ka Parlamenta deputātu vairākums ir divkosīgs. Tas pats vairākums, kas atteicās nosodīt militāro apvērsumu Hondurasā, ignorējot to, ka šis apvērsums noveda pie neskaitāmu cilvēku ieslodzīšanas cietumā un nāves, tagad ir gatavs risināt sarunas par asociācijas nolīgumiem ar valdību, kas nāca pie varas ar to personu blēdīšanos vēlēšanās, kuras sarīkoja apvērsumu.

Protams, mums visiem ir jēl Kubas pilsoņa *Orlando Zapata Tamayo* nāves pēc bada streika Kubas slimnīcā. Tomēr mums ir jāizsaka nožēla par šo debašu nosacījumiem un nepieņemamo nostāju pret Kubu, kas neņem vērā Amerikas Savienoto Valstu ekonomiskā, tirdzniecības un finanšu embargo pret Kubu nopietnās sekas un to, ka Amerikas cietumos atrodas pieci Kubas pilsoņi, kas tikai vēlējās aizstāvēt savu valsti.

Mēs nevaram turpināt šo nepieņemamo kopējo nostāju, kas neļauj Eiropas Savienībai uzturēt atklātas un pilnvērtīgas attiecības ar Kubas valdību, kuras pamatotos uz abpusējām interesēm. Ir pienācis laiks atteikties

no kopējās nostājas un sākt normalizēt attiecības starp Eiropas Savienību un Kubu. Mēs to gaidām no Spānijas prezidentūras.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Mēs atceramies Fidela Kastro slaveno saukli „sociālisms vai nāve”. Šodien mēs varam droši teikt, ka no šī saukļa ir palikusi tikai nāve. To pierāda apstākļi, kas noveda līdz nāvei Kubas ieslodzīto patriotu *Orlando Zapata*. Kastro diktatūra ir demokrātiskā sociālisma idejas apkaunojums.

Tas, kas notiek Kubā, apkauno visus, kas ir iesaistīti politikā zem kreisā spārna karogiem. Es arī jutu kaunu par Eiropas Savienību, kad toreizējais komisārs *Michel* kungs apmeklēja Kubu, piedāvājot attīstības sadarbību, bet cītīgi izvairoties no kontaktiem ar demokrātisko opozīciju.

Mums šāda politika ir jāizbeidz, šāda nevēlēšanās redzēt reālo situāciju valstī, kurā nekad nav notikušas brīvas vēlēšanas, kurā ieslodzītie pārliecības dēļ izcieš cietumsodu daudzu gadu garumā skandalozos apstākļos. Spānijas prezidentūra šodien piedāvā Havanai atklātu politiku, bet būtiskam šīs politikas nosacījumam ir jābūt Kubas režīma demokratizācijai, politieslodzīto atbrīvošanai, dialoga ar sabiedrību sākšanai, cenzūras atcelšanai un pilsonisko brīvību atjaunošanai. Tas ir skaidri, atklāti un stingri jāpasaka Kubas valdībai. Turklāt tas ir šīs valdības interesēs.

Mēs zinām, ka uz to tautu brīvību, kuras apspiež diktatori, ved dažādi ceļi. Ir ceļš, pa kuru gāja Polija un Dienvidāfrika — dialoga un saprašanās ceļš. Tomēr ir arī Rumānijas ceļš, gāžot režīmu ar asinsizliešanu. Ikvienas valsts interesēs ir izvairīties no šāda scenārija. Kādu ceļu izvēlēsies Havana? Atslēga uz to ir rodama Kubā. Eiropas Savienības politikai ir aktīvi jāpalīdz izvest Kubu uz brīvības un demokrātijas ceļa. Tādai arī ir jābūt Eiropas Parlamenta nostājai.

Richard Howitt (S&D). – Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es vēlos izteikt dziļu līdzjūtību par *Orlando Zapata Tamayo* nāvi, kā arī vislielākās bažas par četriem citiem ieslodzītajiem Kubā un vienu opozīcijas aktivistu, kas protestējot arī ir uzsākuši bada streiku.

Eiropas Parlamentam ir jāatkārto mūsu aicinājums tūlīt un bez nosacījumiem atbrīvot pārliecības dēļ ieslodzītos Kubā — 55 saskaņā ar *Amnesty International* datiem, 200 saskaņā ar Kubas Cilvēktiesību komisijas datiem —, un šodien mums ir jāizsaka īpašas bažas par neseno Havanas Veselības un cilvēktiesību centra direktora *Darsi Ferrer* aizturēšanu un piekaušanu. *Amnesty International* 19 gadus nav aicināta apmeklēt Kubu un tai ir jāatļauj to darīt. Mums ir jāpieprasa, lai Kubas valdība vienojas par ANO īpašā referenta spīdzināšanas jautājumos *Manfred Nowak* ierosinātā apmeklējuma datumiem. Mēs grasāmies ar viņu tikties nākamnedēļ Ženēvā.

Es esmu viens no tiem Parlamenta deputātiem, kas vienmēr ir pretojies ASV tirdzniecības embargo, kas ir piemērots kopš 1962. gada. Es esmu atzinīgi vērtējis to, ka, prezidentam Obama nākot pie varas, ir apstiprināti pasākumi, kas ļauj amerikāņiem, kuri nāk no Kubas, ceļot brīvāk, kā arī sūtīt vairāk naudas uz mājām. Es atzinīgi vērtēju ES kopējās nostājas pārskatīšanu 2008. gadā, kā rezultātā bija iespējams politisks dialogs starp Kubu un ES un EK attīstības sadarbības atjaunošana, un es atzinīgi vērtēju to, ka BBC nesen ir piešķirta brīva piekļuve Kubai. Tomēr es esmu vilies par to, ka Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomē Kuba nepiekrīta ieteikumiem ratificēt divas galvenās cilvēktiesību konvencijas — Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR) un Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām (ICESCR) —, nedz arī atļaut neatkarīgām organizācijām pārbaudīt cietumus.

Šajā pēcpusdienā es saku Komisijai un prezidentūrai, ka jums — un mums visiem, kas apmeklē Kubu —, ir stingri jāpieprasa nodrošināt tikšanos ar Kubas pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem. ASV valsts sekretāres vietnieka palīdzībai *Bisa Williams* pagājušajā gadā bija dota iespēja apmeklēt Kubu bez ierobežojumiem, un mums — ikvienam, kas apmeklē Kubu, — ir jāpieprasa tāda pati iespēja.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, ministr! *Orlando Zapata Tamayo* nāve ir traģisks pierādījums izmisumam, pie kā var novest brīvības trūkums.

Kā ministrs teica, tam pavisam noteikti nevajadzēja notikt. Mums ir jānosoda cilvēku ieslodzīšana pārliecības dēļ un jāpieprasa viņus atbrīvot. Mēs nevaram atbalstīt tādas varas patvaļu, kura spītīgi atsakās ievērot cilvēku pamatbrīvības, bet es esmu pārliecināts, ka mēs nedrīkstam zaudēt politiska dialoga iespēju, kas tagad vairāk nekā jebkad ļauj mums propagandēt mūsu Eiropas vērtības.

Jau ļoti ilgu laiku attiecības starp Kubu un Eiropas Savienību ir stipri sarežģītas; tās bieži pamatojas uz nezināšanu un neizpratni, kas ir novedušas pie nopietna attiecību saspīlējuma un regulāri kaitē politiska dialoga attīstībai un izredzēm. Mēs visi zinām, ka Kuba šodien ir sasniegusi pagrieziena punktu savā vēsturē.

Vairāk nekā jebkad es esmu pārliecināts, ka mēs darīsim nepareizi, ja nesaglabāsim tās dialoga priekšrocības un progresu, lai cik tas būtu niecīgs, ko uztur īpašas vēsturiskas, kultūras un lingvistiskas saiknes.

Eiropas Savienība, bez šaubām, ir vienīgais politiskais spēks, kas spēj pārliecināt kubiešus, ka izolācija, kurā viņi ir sevi iedzinuši, ir pašnāvība un ka ātrāk vai vēlāk tā novedīs viņus pie traģiska likteņa. Mēs nedrīkstam izvairīties no atbildības — mums ir jāuztur šis dialogs, neizslēdzot nevienu grūtu jautājumu, bet arī neizmantojot dubultstandartus, kā tas, manuprāt, pārāk bieži notiek.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Brīvība uzvarēs Kubā. Tajā būs demokrātija un brīvā tirgus ekonomika.

Eiropas Savienība nevar palīdzēt režīma gāšanā un, manuprāt, arī nevēlas to darīt, bet tai ir jāgrib un jāspēj palīdzēt kubiešiem pēc tam, kad sistēma būs mainījusies. Tādu valstu kā Polija, Čehija, Slovākija un Ungārija pieredze rāda, ka to var paveikt un ka šī palīdzība var būt veiksmīga. Mēs varam palīdzēt ar savu pieredzi, un pēc Kastro gāšanas Eiropas Savienībai ir jāpalīdz ar pieredzi un naudu, lai Kubā nekad nebūtu tādas situācijas, kuru aprakstījis Polijas komentētājs *Marek Magierowski* un kurā viņš redz šajā sēžu zālē tik bieži pieminētā *Orlando Zapata* pēctečus nākotnē Havanas bulvāros un promenādēs pasniedzam rumu Fidela Kastro pēctečiem.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Es pēc profesijas esmu ārsts, un es zinu, cik grūti ir glābt cilvēka dzīvību. Man no visas sirds ir žēl, ja tiek zaudēta cilvēka dzīvība, un es dalos jūsu bēdās par *Orlando Zapata* nāvi. Es rūpīgi izlasīju visu politisko grupu ieteiktās rezolūcijas. Baidos, ka man jāatkārto tas, ko teicu, kad mēs nesen debatējām par ziņojumu par cilvēktiesību stāvokli Vidusāzijas republikās. Es tad teicu, ka mēs pieļaujam kļūdu, ieceļot sevi par padomdevējiem, lai gan mums nav nekā laba, ko teikt, un ka mēs neņemam vērā ne šo valstu īpašo vēsturi un kultūras tradīcijas, ne pozitīvos rezultātus, ko šīs valstis ir sasniegušas. Tas pats attiecas uz Kubu. Esmu cieši pārliecināts, ka vienīgais veids, kā uzlabot stāvokli Kubā, ir ar vienlīdzīgu pušu dialoga palīdzību, kurā Kubas amatpersonas ir gatavas iesaistīties. Šādā veidā mēs varam palīdzēt uzlabot arī sociālās un ekonomiskās tiesības Kubā. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka Kuba par spīti tās grūtajam ekonomiskajam stāvoklim ir vienmēr bijusi to valstu pirmajās rindās, kas sniedz palīdzību citiem, piemēram, Haiti pēc katastrofas. Tiesa, tiem, kas ātri metas nosodīt citus, patīk visus nosodīt. Mums noteikti nav jāizvēlas šis ceļš.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es patiešām uzskatu, ka varu paziņot, ka mēs šodien ierakstīsim vērtīgu lappusi Parlamenta vēsturē un vēl jo vērtīgāku rīt, kad balsosim. Mēs to rakstām, jo šoreiz, atmetot savstarpējos aizspriedumus, kas ceļas no piederības dažādām grupām, mēs noliecam galvas cilvēka nāves lielās mistērijas priekšā un atzīstam patiesību.

Ko mēs patiesībā rakstīsim šajā rezolūcijā? Mēs rakstīsim lietas, kas var šķist vienkāršas un pašsaprotamas, bet kas patiesībā ir ļoti svarīgas. Mēs rakstīsim, ka Kubā nav brīvības, mēs rakstīsim, ka Kubā nav demokrātijas, mēs rakstīsim, ka dzīvība ir dārga un ka cilvēkus nedrīkst nogalināt. Mums tas šķiet pašsaprotami, bet pagāja daudz gadu, pirms mēs pārvarējām savstarpējos aizspriedumus un atzinām faktus, tā lai tie neaizskartu neviena no mums politisko pārliecību, bet lai mēs saskatītu to kriptiņu patiesības, kas ir vienīgais pamats diskusijām.

Mums nav jāvairās no diskusijām ar Kubu, bet tā vietā mums ir jāpastāv uz to, ka jebkurām patiesām diskusijām ir jābalstās uz patiesību, citiem vārdiem sakot, uz to, ka Kuba neatzīst ikvienas personas lielo nozīmi. Vairāk par rokas spiedieniem un draudzības izpausmēm mums vajadzīgi pienācīgi pasākumi, kas liktu Kastro valdībai atmet cerības panākt tādus kompromisus, kuri nepiešķir nekādu nozīmi vai piešķir otršķirīgu nozīmi cilvēktiesību jautājumam.

Parlaments ir pamatoti izmantojis šo iespēju atšķirībā no Augstās pārstāves, kam es vēlos vēlreiz atgādināt, kā es to darīju šorīt, ka *Cuba libre* nav kokteiļa nosaukums, bet gan cīņā sauciens, ko nesam savās sirdīs, jo mēs vēlamies demokrātiju, mēs vēlamies, lai Kuba būtu brīva.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas Eiropas Parlamentā Spānijas deputāti izsaka dziļu līdzjūtību par *Orlando Zapata* nāvi un par pārliecības dēļ ieslodzīto stāvokli un ļoti stingri pieprasa viņu atbrīvošanu.

Orlando Zapata nāve ir jānozēlo, bet tā varētu arī likt mums pārstāt runāt par cilvēktiesībām Kubā un sākt sadarboties ar Kubas varas iestādēm, lai veicinātu cilvēktiesības Kubā. Lai to darītu, mums jāsāk domāt par kopējās nostājas maiņu, jo tā neļauj mums iesaistīties dialogā ar Kubas varas iestādēm, kurām ir iespējas mainīt cilvēktiesību stāvokli šajā salā.

Kopējā nostāja — kas patiesībā nav tik kopēja, jo daudzām Eiropas Savienības dalībvalstīm ir divpusējas attiecības ar Kubu — ir šķērslis, kas kavē jebkuru politiska dialoga iespēju. Tā ir šķērslis to Eiropas Savienības principu īstenošanai, kas ir pamatā tās ārējai darbībai, kura ietver demokrātijas un cilvēktiesību veicināšanu visā pasaulē.

Kopējā nostāja ir novecojis un vecmodīgs instruments, ko iepriekšējā gadsimtā pieņēma 15 Eiropas Savienības dalībvalstis. Tagad mums ir 27 dalībvalstis. Situācija pasaulē ir mainījusies. Amerikas Savienotās Valstis ir iesaistījušās dialogā ar Kubu par tik jutīgu jautājumu kā imigrācija. Amerikas Valstu Organizācija ir uzņēmusi Kubu, pamatojoties uz dialogu par šīs organizācijas principu ievērošanu.

Šajā Eiropas Savienībai jaunajā laikmetā mums ir vajadzīgs divpusēju sarunu instruments, kas ļaus mums efektīvi darīt to, ko Eiropas Savienība spēj efektīvi darīt — veicināt demokrātiju un cilvēktiesības. Bloķēt dialogu ar Kubu ir dīvaina rīcība no Eiropas Savienības puses, jo savās ārējās attiecībās tā ir risinājusi sarunas un īstenojusi nolīgumus ar valstīm, kas neatbilst pilsonisko un politisko tiesību obligātajiem standartiem un, protams, neatbilst arī sociālo tiesību standartiem, kuriem Kuba atbilst.

Tikai dialogs, sadarbības mehānismi un kompromiss ar starptautiska līguma palīdzību dos iespēju Eiropas Savienībai izvirzīt Kubai jebkādas prasības, un tie, kas noraida dialogu, kavē atrast cienījamu izeju tiem, kurus viņi sakās aizstāvam.

Atšķirībā no tā, Spānijas valdības ārpolitika rāda piemēru, jo ar konstruktīva, prasīga dialoga palīdzību ir atbrīvots ievērojams skaits pārliecības dēļ ieslodzīto.

Kā teica Dons Kihots, ja kādu soda ar rīcību, viņu nevajag sodīt ar vārdiem. Mēs tāpēc beigsim runāt un sāksim strādāt cilvēktiesību labā Kubā, sadarbojoties ar Kubas varas iestādēm, un tieši šī sadarbība, nevis Parlamenta nosodījums, ir vajadzīga pārliecības dēļ ieslodzītajiem.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Kubā 2003. gadā „melnā pavasara” kratišanā cietumā ieslodzīja 75 disidentus, apsūdzot tos spiegošanā Amerikas Savienoto Valstu labā. *Orlando Zapata* apcietināja tajā pašā laikā par necieņas izrādīšanu, sabiedriskās kārtības traucēšanu un nepakļāvību.

Šo 75 disidentu sievas izveidoja „*Damas de Blanco*” grupu, kurai Parlaments 2005. gadā piešķīra Saharova balvu par domas brīvību. Citu starpā, es vēlos piebilst, ka Kastro režīms atteica „*Damas de Blanco*” vīzas, un viņas nevarēja ierasties šeit Parlamentā, lai saņemtu savu balvu.

Kubas Cilvēktiesību komisija atzīst, ka Kubā ir aptuveni 200 politieslodzīto, no kuriem 22 ir žurnālisti. Kuba ieņem trešo vietu pasaulē aiz Irānas, kurai ir 52 ieslodzītie žurnālisti, un Ķīnas, kurai ir 24 žurnālisti bēdīgi slavenajā ieslodzīto žurnālistu sarakstā.

Orlando Zapata, 42 gadus vecu, *Amnesty International* pasludināja par ieslodzīto pārliecības dēļ. Viņš sāka bada streiku 2009. gada 3. decembrī vairākkārtīgas sišanas un sliktas izturēšanās dēļ un nomira 23. februārī, 85 dienas pēc bada streika sākuma.

Parlamentam jāizsaka atbalsts *Zapata* kunga ģimenei un draugiem un lielas bažas par cilvēktiesību stāvokli Kubā. Parlamentam ir jāsūta skaidrs signāls Kastro režīmam, jo īpaši no Spānijas prezidentūras puses. Spānijas prezidentūrai, citu starpā, ir daudz aktīvāk jāaizstāv cilvēku pamattiesības Kubā.

Nobeigumā, dāmas un kungi, es vēlos izmantot iespēju aicināt nekavējoties atbrīvot visus politieslodzītos Kubā.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Demokrātijai un cilvēktiesību aizstāvībai ir svarīga vieta starp Eiropas Savienības principiem un ārējās darbības mērķiem — es atsaucos uz Līguma par Eiropas Savienību 21. pantu. Šis pants attiecas arī uz attiecībām ar Kubu un Kubas tautu, kas mums ir ļoti dārga.

Diemžēl pēdējos piecos gados šķiet, ka Padomes rīcību galvenokārt nosaka vēlēšanās labot nostāju, kas pieņemta iepriekšējos gados, jo īpaši 2003. gadā, kad Kubā bija sevišķi smagi apspiešanas uzplūdi. Padome 2005. gadā apturēja 2003. gada pasākumus.

Pēc tam uz Kubas salu ceļoja ārlietu ministri un komisāri. 2008. gada jūnijā 2003. gada pasākumus atcēla, un sākās globāls politiskais dialogs — kā *López Garrido* kungs mums atgādināja —, kā arī regulāras augsta līmeņa sanāksmes. Pat nesen kādas dalībvalsts vadītājs apmeklēja Havanu. Diemžēl Eiropas politiskajiem līderiem, kas apmeklēja salu, nebija laika tikties ar disidentu pārstāvjiem, kas tāpēc jutās pamesti novārtā.

Tomēr visu šo laiku represijas Kubā turpinājās. Nav ieviestas nekādas pārmaiņas vai reformas. Taču politiskais dialogs ir uzturēts. Tagad mēs visi esam satriekti par politieslodzītā *Orlando Zapata* nežēlīgo nāvi.

Kā mēs visi zinām, dāmas un kungi, dažas valdības, kā, piemēram, Spānijas valdība, ir atkārtoti teikušas, ka tās vēlas atcelt kopējo nostāju. Tā vēsta kaut ko ļoti loģisku — atbalstu pārejai uz demokrātisku iekārtu, būtībā to pašu, ko prasa Līguma par Eiropas Savienību 21. pants.

Es beigšu savu uzstāšanos ar diviem jautājumiem. Kopējā nostāja nav kavējusi dialogu. Tas ir acīmredzams. Pat vēl vairāk, nesen, 2009. gada jūnijā, to vēlreiz apliecināja 27 ministri. Otrkārt, mūsu prioritāte nevar būt kopējās nostājas maiņa — tas būtu pēdējais piliens, kas piepilda kausu. Prioritāte tagad ir pieprasīt tūlītēju, pilnīgu un beznosacījumu visu politieslodzīto atbrīvošanu.

Es uzskatu, ka Kuba un Latīņamerika pieder pie Rietumiem, un simboli, pēc kuriem atpazīst Rietumus, ir cilvēku cieņa un viņu pamattiesību ievērošana. Mana pēdējā doma ir šāda — es vēlos atgādināt Padomei, ka tā savos 2009. gada jūnija secinājumos teica, ka turpmākais politiskais dialogs ar Kubas varas iestādēm ir atkarīgs no progresā, jo īpaši cilvēktiesību jautājumā. Vai kāds var teikt, ka šis progress šodien ir panākts? Vai kāds patiešām to var apgalvot?

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) „Vēsture mani attaisnos” — tāds bija kāda jauna advokāta slavenais paziņojums, kas saviļņoja viņa tautiešus. Vēsture patiešām viņu attaisno par viņa sacelšanos pret tirāniju un tad pret Amerikas Savienoto Valstu embargo.

Tomēr ar tādu pašu uzsvērtu spriedumu Parlaments, kas pārstāv lielāko brīvības un demokrātijas teritoriju pasaulē, nosoda diktatūru, kuras dēļ jācieš Kubas tautai, cilvēktiesību pārkāpumus salā, nežēlīgu izturēšanos pret politieslodzītajiem un nicinājumu pret savas tautas pārstāvjiem, kas atrodas trimdā. Vēstures spriedums ir skaidrs.

Ar šo rezolūciju dažādas ideoloģijas pārstāvoši deputāti nostājas plecu pie pleca ar Kubas iedzīvotājiem, lai atbalstītu viņu cīņu. Mums jādara viss, ko mēs varam, lai novērstu brutālo apspiešanu, kas viņiem jāpiedzīvo, tostarp jāatceļ paralizējošā kopējā nostāja.

Es vēlos izteikt cieņu *Raúl Rivero* ar pēdējām dzejas rindām, kuras viņš uzrakstīja savā dzimtajā pilsētā Havanā, kur teikts, ka viņi nenovērtē mīlestību, tukšumu, smakšanu vai sarūgtinājumu. Dzimtās zemes drupas ir drošas. Neraizējieties, biedri. Tagad mēs ejam.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Atkal Kubas komunistiskā režīma izvēle un rīcība ir radījušas dilemmu mūsu Parlamentam — vai ir iespējams turpināt diskusijas ar šo režīmu? Jau gadiem ilgi Eiropas Parlaments ir pieprasījis, lai Kubas varas iestādes veic demokrātiskas reformas, respektējot cilvēktiesības. Tomēr tas, ka Fidels Kastro nodeva varu savam brālim Raulam, nav veicinājis ne demokrātiskas reformas, ne politieslodzīto atbrīvošanu.

Orlando Zapata nāve cietumā pēc 85 dienām bada streika atklāj režīma ideoloģiju un despotismu. Eiropas Savienība 10 gadus ir finansējusi palīdzības pasākumus Kubai EUR 145 miljonu apmērā, bet rezultāti nepavisam nav bijuši spīdoši. Faktiski šis finansējums ir palīdzējis tirānijai izdzīvot. Ja mēs vēlamies, lai mums tic, mums ir jāpieprasa, lai mūsu attiecības ar Havanu, tostarp attīstības palīdzība, būtu saistītas ar īpašiem un pārbaudāmiem visu Kubas pilsoņu cilvēktiesību stāvokļa uzlabojumiem, sākot ar politieslodzīto un pārliecības dēļ ieslodzīto tūlītēju atbrīvošanu.

Mums nav jāiesniedz ultimāts, bet jāaicina mainīt vienu no planētas despotiskākajiem režīmiem, kas ir vēstures gaitā izgaissuši ideoloģiju vāja un strauji izplēnoša imitācija.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Mums ir jāiesniedz taustāms piedāvājums Kubas tautai, kā arī salas režīmam — lai politiskā *status quo* vietā mēs redzētu pāreju uz demokrātiju Kubā. Pirmajam solim jābūt visu politieslodzīto atbrīvošanai. Vienlaicīgi Amerikas Savienotajām Valstīm ir jābeidz piemērot Kubai sankcijas, kas ir palīdzējušas nostiprināt režīmu, nevis to pārspēt. Nākamajam solim vajadzētu būt apaļā galda sarunām, kurās jāpiedalās režīma pārstāvjiem, kā arī civiltiesību aizstāvības kustības pārstāvjiem, lai izstrādātu grafiku pārejai uz demokrātiju un demokrātiskām vēlēšanām.

Citu starpā, notikumi Centrāleiropā rāda, ka bijušajam valsts partijām vēl arvien ir nākotne — tādējādi pat šīm partijām ir iespējama dzīve pēc vecās sistēmas nāves. Mums, ES un dalībvalstīm, jāatbalsta šis process tādā pašā veidā, kā mēs to darījām Centrāleiropā. Tāda rīcība palīdzēs Kubas tautai, stabilizēs reģionu un sagatavos ceļu jauna veida attiecībām ar ASV, kas nebūs tādas kā laikā pirms Kastro valdīšanas.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kundze! Neatkarīgi no iemesliem, kas saistīti ar *Orlando Zapata Tamayo* nāvi, ir jānožēlo, ka viņa protests noveda pie šādām beigām. Tomēr mēs nevaram pieņemt intensīvas politiskas un ideoloģiskas kampaņas pret Kubu un tās tautu, par ieganstu izmantojot šo bēdīgo un nožēlu izraisošo notikumu.

Neatkarīgi no ikvienas personas viedokļa par Kubas tautas izvēli, mums ir jārespektē šī izvēle un šīs tautas suverenās tiesības pašai izlemt savu likteni un savas valsts politiskās organizācijas formu.

Šo iemeslu dēļ mēs nosodām jebkuru iejaukšanās veidu vai uzbrukumu, tostarp noziedzīgu blokādi, kam Kuba ir bijusi pakļauta gandrīz pusgadsimtu.

Šo iemeslu dēļ mēs uzskatām, ka Eiropas Savienībai loģiska nostāja un ceļš, kam jāseko, ir pilnīga attiecību normalizēšana ar Kubu, atsakoties no kopējās nostājas pret to, jo tā patiesībā ir nepieņemams Kubas un tās tautas diskriminācijas veids.

Pats galvenais — mēs nevaram pieņemt daudzu Parlamenta deputātu milzīgo liekulību, un mēs stingri nosodām Eiropas Savienības divkosīgo politiku.

Antonio López-Istúriz White (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kundze! Es adresēju savu runu *Orlando Zapata* mātei un visiem tiem, kas cīnās par Kubas brīvību ir nolemti ciešanām, bet viņi nav vieni.

Šodien šajā rezolūcijā — par kuru es savas partijas ģenerālsēdētāra statusā vēlos pateikties tās autoriem un jo īpaši visām partijām, kas to ir parakstījušas, — Parlaments vienā balsī nosoda šo izolēto un izkurtējušo diktatūru. Šodien mēs parakstām sākotnēju starptautisku nāves spriedumu šim režīmam.

Pamatojoties uz vairākumu no runām, ko dzirdēju, es esmu pārliecināts, ka mēs visi esam vienoti, stingri un nepārprotami, nosodot jūsu dēla nāvi. Daudzi no mums tomēr iet vēl tālāk par šo paziņojumu — jūs varat būt droša, ka mēs būsīm modri, lai nodrošinātu visu salas politiskās beznosacījumu atbrīvošanu.

Mēs paliksim modri attiecībā uz cilvēktiesību pārkāpumiem salā. Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa, protams, cīnīsies, lai uzturētu Eiropas Savienības kopējo nostāju, un, pamatojoties uz to, ko esmu dzirdējis, esmu drošs, ka daudzi citi darīs to pašu.

Mēs nedosim neskaidrus signālus, bet gan nepārprotamus norādījumus, kā sasniegt mūsu sapni — redzēt demokrātisku Kubu. Milzīgais *Orlando Zapata* upuris ir radis atbalsi labas gribas cilvēkos visā pasaulē. Nodrošināsim, ka tūkstošiem kubiešu klusā uzpurēšanās tiek atzīmēta ar svinībām tuvākajā nākotnē brīvajā Kubā.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kundze! Ir samērā viegli runāt, ja cilvēktiesību pārkāpumi notiek kaut kur tālu, kur cilvēki mirst par savu pārliecību. Ir svarīgi to norādīt. *Zapata* kungs patiešām zaudēja dzīvību bada streika rezultātā, un ir vēl citi ieslodzītie, kas tagad ir pamudināti pieteikt bada streiku.

Mums tāpēc ir īpaši jāpārdomā, kā mērķtiecīgi virzīties uz priekšu. Daži ir teikuši, ka mēs nekādā ziņā nedrīkstam risināt sarunas ar Kubu, jo tās režīms nav mums pieņemams. Citi — un man šķiet, ka šī nostāja nav laba, *Ferreira* kungs — ir izteikuši viedokli, ka šeit valda liekulība un ka Kubas tautai jāļauj pašai brīvi pieņemt politiskus lēmumus. Es uzskatu, ka brīvība pieņemt politiskus lēmumus tiek laupīta, ja tiek pārkāptas cilvēktiesības un cilvēki mirst. Šādos apstākļos mums, Eiropas Parlamentam, ir kaut kas jādara.

Šajos apstākļos ir pilnīgi pareizi visos sīkumos apspriest īpašos priekšlikumus, kas iesniegti — no kuriem daži jauni *Gahler* kunga ierosinājumu nepavisam nav pēdējā vietā —, un apsvērt, ko varam darīt, lai ieviestos un pretotos cilvēktiesību pārkāpumiem visā pasaulē un palīdzētu cilvēkiem visā pasaulē.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kundze! Šodien šeit apspriežot mūsu attiecības ar Kubu *Orlando Zapata* kunga traģiskās nāves ēnā, mums jāatzīst, ka mūsu viedoklis par Kubu radās laikā, kad mūsu domāšanu noteica pieeja „ja neesi draugs, tad esi ienaidnieks”. No vienas puses, mums bija sliktie kubieši, kas bija Padomju Savienības vasaļi un tiecās pēc pasaules revolūcijas, un, no otras puses, labie kubieši, kas izglāba valsti no cukura baronu, mafijas, CIP un ASV imperiālisma žņaugiem. Vienā pusē bija sliktie kubieši, komunisti, kas apspieda tautu, un otrajā pusē — tie, kas iedzīvotājiem deva izglītību, veselības aprūpi un izbeidza badu. Ja šodien vēlamies, lai *Orlando Zapata* nāvei būtu kāda jēga — ja nāvei vispār var būt kāda jēga —, mums katrā ziņā ir jāuztver šis mantojums ļoti nopietni. Šī nāve nedrīkst būt veltīga.

Otra lieta, kam jānotiek, ir tā, ka ES ir jāizvēlas skaidrs ceļš, pašai savs politisks ceļš, tā nedrīkst iet Amerikas Savienoto Valstu pavadā, mums jābūt brīviem no vecu ideoloģisku nostādņu pinekļiem, un politiskais dialogs

mums jārisina uz līdzīgiem pamatiem un jāuzstāj uz nepārprotamiem cilvēktiesību stāvokļa uzlabojumiem, lai mēs drīz varētu runāt par brīvu Kubu un šīs salas iedzīvotāji varētu dzīvot demokrātiskā valstī.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze! ASV tirdzniecības embargo pastāv jau 50 gadus. Embargo ir atnesis nabadzību un apspiestību Kubas tautai, kā daudzi runātāji ir uzsvēruši.

Daudzi cilvēki ir iepazinušies ar organizācijas *Human Rights Watch* 2009. gada novembra ziņojumu ar nosaukumu „Jauns Kastro, tā pati Kuba”, kurā ir sniegts priekšlikums atcelt embargo un dot Kubas diktatoriem sešus mēnešus laika, lai atbrīvotu politieslodzītos. Ja viņi nespēja to izdarīt, tad jāievieš saprātīgāks embargo. Tas būtu tāds embargo veids, kas nesnē dažreiz piemērots un kas nosaka aktīvu un ārvalstu ieguldījumu iesaldēšanu un ceļojumu aizliegumu. Lielākajām demokrātiskajām valstīm un ES, protams, tas jāatbalsta. Būtu interesanti uzzināt, ko Padomes priekšsēdētājs domā par šo *Human Rights Watch* priekšlikumu.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Cīņai pret cilvēktiesību pārkāpumiem jebkuros apstākļos ir jābūt Eiropas Savienības prioritātei.

Kubas politieslodzītais *Orlando Zapata* nomira no bada streika. Cits Kubas ieslodzītais ir pieteicis bada streiku, protestējot 25 ieslodzīto vārdā, kuru veselība ir ļoti vāja un kuru dzīvība ir briesmās. Tas, ko ierosināja Spānijas valdība, piedāvājot patvērumu ieslodzītajam, kas badojas, nav pareizais risinājums. Mani izbrīna Spānijas valdība, kas pašlaik vada Eiropas Savienību, jo tās priekšlikums neatrisina problēmu. Ir diezgan grūti panākt politieslodzīto tūlītēju atbrīvošanu. Tāpēc es lūdzu komisāru Piebalgu panākt, ka Eiropas Komisija risina sarunas ar Kubas valdību, lai tā atļauj Starptautiskajam Sarkanajam Krustam apmeklēt Kubas politieslodzītos. Tas nodrošinātu viņu stāvokļa objektīvu novērtējumu un atvieglotu turpmākās sarunas. Sarkanajam Krustam to atļāva darīt Gvantānamo cietumā.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es arī atbalstu cilvēktiesību ieviešanu Eiropā, kā arī citās pasaules daļās. *Zapata* kunga nāve ir tādas personas palīdzības sauciens, kas ļoti traģiskā veidā cenšas pievērst uzmanību pilnīgi nepanesamai situācijai — vismaz viņam. Es vēlos, lai mēs, eiropieši, neatkarīgi no politiskās situācijas ieņemtu skaidru nostāju jautājumā par cilvēktiesību ieviešanu, kas ir ietverts Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtos.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Es uzskatu, ka debates, kas notika par pārliecības dēļ ieslodzīto stāvokļa jautājumu Kubā un kas saistītas ar vienu no tiem, *Orlando Zapata*, nāvi, parāda, ka starp Parlamenta deputātiem un politiskajām grupām ir augsts saskaņas līmenis. Es esmu pārliecināts, ka rīt to parādīs balsojums, kam jānotiek par rezolūcijām, kuras radās šajās debatēs un kuras pamatā saskan ar Padomes, Komisijas un visu Eiropas Savienības iestāžu nostāju. Tas, bez šaubām, stiprina Eiropas Savienību tās būtiskajā dialogā ar Kubu, kā arī palīdz sasniegt tās mērķi — atvieglot un uzlabot Kubas iedzīvotāju likteni.

Manuprāt, mēs varam vienoties par to, ka mums nekavējoties ir skaļi jāprotestē jebkurā vietā, kur notiek cilvēktiesību pārkāpumi. Manuprāt, tas ir pamatprincips, ko šodien uzsvēra, un tam vienmēr jāpiemēro viena un tā pati mēraukla.

Eiropas Savienībai ir jāiejaucas, kad vien notiek cilvēktiesību pārkāpumi, jo šis princips veido tās būtību. Šajā gadījumā mēs to darām attiecībā uz Kubu, sakot un pieprasot, lai visi joprojām pārliecības dēļ ieslodzītie Kubā tiktu atbrīvoti un cilvēktiesības tiktu ievērotas.

Tas vēl tomēr nav viss, mums ir jāstrādā efektīvi un jābūt efektīviem, jāsasniedz rezultāti, kas uzlabo pārliecības dēļ ieslodzīto labklājību un dzīves apstākļus vai pat padara iespējamu viņu atbrīvošanu.

Dažos gadījumos tas jau ir sasniegts, un dažos gadījumos ir panākts progress. Tas ir noticis, citu starpā, pateicoties tādām svarīgām Eiropas Savienības politikas aspektam attiecībā uz Kubu kā politiskajam dialogam. Šo dialogu atsāka nesen — kas, manuprāt, ir labi —, un, izbeidzot sankcijas, kas pamatojās uz Eiropas Savienības nostāju un kam nebija nekādas jēgas, un atsākot šo politisko dialogu, kļuva iespējams darīt kaut ko tādu, kas nebija bijis iespējams kopš 2003. gada, proti, runāt ar Kubas varas iestādēm par pārliecības dēļ ieslodzītajiem.

Protams, novērtējums, ko daži no jums šeit pieminēja, šī dialoga rezultātu novērtējums, būs periodiski jāveic, un arī šajā gadā ir jābūt šī procesa novērtējumam. Daudzi no jums — es runāju, piemēram, par *Mauro* kunga, *Yáñez-Barnuevo* kunga vai *Michel* kunga runām — ir uzsvēruši šī dialoga, šīs sadarbības, nozīmi un Eiropas Savienības morālo autoritāti sarunās ar Kubu, lai panāktu progresu, kas ir patiesais mērķis.

Mēs tāpēc atzinīgi vērtējam vairākuma vienošanos Parlamentā par cilvēktiesību stāvokli Kubā, ko, manuprāt, var apkopot šādā vēstījumā — lai gan mēs turpinām būt atvērti dialogam ar Kubu, Eiropas Savienība turpinās pieprasīt, lai visi politieslodzītie tiktu atbrīvoti un lai tiktu ievērotas Kubas pilsoņu pilsontiesības un politiskās tiesības.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. — Priekšsēdētāja kundze! Es uzskatu, ka šīs debates ir vēlreiz pierādījušas, ka cilvēktiesību un demokrātijas jautājumos Parlaments ir kā ceļvede bāka.

Arī Komisija necietīs cilvēktiesību un demokrātijas pārkāpumus. Tādējādi šis princips saglabāsies kā mūsu politikas stūrakmens ne tikai tā spēka dēļ, bet arī tāpēc, ka mēs uzskatām — ja jums ir stingra pārliecība, tad tā ir jādara zināma.

Kā jūs zināt, pamats mūsu sadarbībai ar Kubu ir 1996. gadā pieņemtā kopējā nostāja. Tas ir pamats, un ir skaidrs, ka Kubā ir jānotiek būtiskām cilvēktiesību stāvokļa pārmaiņām.

Arī konstruktīvais dialogs, kas sākās 2008. gadā, norāda uz pozitīvām pazīmēm. Es neteikšu, ka esam sasnieguši lielu pavērsienu, bet par vairākiem jautājumiem ir panākts progress.

Es uzskatu, ka mums jāturpina darboties šādā veidā. Un mums ir jāturpina tikties arī ar pilsonisko sabiedrību. Komisija sekos Padomes slēdzienam, kurā teikts, ka attiecīgos gadījumos tiks ņemtas ar demokrātisko opozīciju būs iekļauta augsta līmeņa apmeklējumus, un mēs aktīvi meklēsim izdevību to darīt.

Priekšsēdētāja. — Es esmu saņēmusi septiņus rezolūciju priekšlikumus, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks rīt.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Krzysztof Lisek (PPE), rakstiski. — (PL) *Orlando Zapata Tamayo*, ko apcietināja 2003. gadā kopā ar 75 citiem disidentiem uzbrukumā opozīcijas grupām, kuru veica varas iestādes, nomira pēc divu mēnešu ilga bada streika Kubas cietumā. Es ceru, ka šī Kubā labi pazīstamā politieslodzītā traģiskā nāve ikvienam cilvēkam ir atgādinājusi, ka cilvēktiesību jautājums Kubā nav atrisināts.

Es pilnībā piekrītu Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un daudzu cilvēktiesību organizāciju prasībām, ka Eiropas valstu valdībām ir jāizdara spiediens uz Kubas varas iestādēm, lai politieslodzītie tiktu bez nosacījumiem atbrīvoti, piedraudot bloķēt jebkuru mēģinājumu uzlabot ES un Kubas attiecības. Es uzskatu, ka pilnīga Eiropas Savienības sankciju atcelšana pret Kubu bez sarunām par faktisku politieslodzīto atbrīvošanu bija pāragra. Tomēr es vēlos uzsvērt, ka Kubas pilsoņiem nav jāmaksā par to cilvēku kļūdām, kas pieņem šādus lēmumus. Ir pēdējais laiks šai valstij spert noteiktus soļus preti demokratizācijai, pilsoniskās sabiedrības veidošanai un cilvēktiesību ievērošanai, jo īpaši vārda un bīdrosnās brīvības ievērošanai.

Es vēlos atkārtot bijušā Spānijas premjerministra *José María Aznar* vārdus un sacīt, ka nav pieņemama Eiropas politiku atsacīšanās tikties ar opozīcijas pārstāvjiem Kubas apmeklējumu laikā. Mums ir jāatrod līdzekļi atbalstīt demokrātisku sistēmu Kubā un jānodod Kubas tautai vispārējās vērtības, kas saistītas ar demokrātiskas sistēmas izveidi un demokrātisku sabiedrību.

Tunne Kelam (PPE), rakstiski. — *Orlando Zapata Tamayo* priekšlaicīgajā nāvē pēc septiņu gadu ilga nelikumīga ieslodzījuma, pret ko viņam bija palicis tikai viens protesta veids, ir vainojams represīvais Kubas režīms. Mūsu pienākums ir paturēt prātā *Orlando Zapata* mātes vārdus: „Jums nav jāpiedzīvo tas, ko piedzīvoja mans dēls.” Ir skaidrs, ka pēdējo četru gadu laikā, kamēr Kubā valda Rauls Kastro, cerības, ka komunistu diktatūra Kubā varētu kļūt humānāka, ir bijušas veltīgas. Cilvēki Kubā turpina riskēt ar dzīvību, ja viņi izsaka savu viedokli. Kubā vēl arvien ir aptuveni 200 politieslodzīto. Gan ASV, gan ES dalībvalstis ir nosodījušas *Orlando Zapata* nāvi, bet šis protests nav bijis pietiekami spēcīgs vai savlaicīgs. Šādos gadījumos mēs nedrīkstam kavēties ar reaģēšanu, kā to dara Spānijas prezidentūra. *Orlando Zapata* gadījumā morāle ir, ka mēs nedrīkstam ignorēt Kubas diktatūras skarbo realitāti. Mūsu politikai pret Kubu ir jābūt atkarīgai no patiesām pārmaiņām šajā valstī. ES ir jāsolidarizējas ar Kubas tautu, nevis jālolo cerības, ka ir iespējams uzticēties *Orlando Zapata* slepkavām.

(Sēdi pārtrauca plkst. 17.25 un atsāka plkst. 18.00)

SĒDI VADA: D. WALLIS*Priekšsēdētāja vietniece***13. Jautājumu laiks (jautājumi Padomei)**

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir jautājumu laiks (B7-0017/2010).

Padomei ir uzdoti šādi jautājumi.

Jautājums Nr. 1, ko iesniedza **Georgios Papanikolaou** (H-0052/10)

Temats: ES un Turcijas sadarbība nelegālās imigrācijas novēršanas jautājumos

Lielākā daļa nelegālo imigrantu ES ierodas, šķērsojot jūras robežu starp Grieķiju un Turciju. No Grieķijas viņi pārvietojas tālāk uz pārējo ES teritoriju.

Ņemot vērā to, ka Turcija diezgan pamatoti vēlas pievienoties Eiropas Savienībai, kādas iniciatīvas Spānijas prezidentūra plāno īstenot, lai piespiestu Turciju sadarbīties, jo sadarbība ir obligāti nepieciešama?

Kā prezidentūra vērtē panākumus, kas gūti ES un Turcijas sarunās par atpakaļuzņemšanas līgumu un Turcijas un *Frontex* sarunās par nolīgumu, kurā būtu paredzēta informācijas apmaiņa un Turcijas iesaiste kopīgās operācijās? Vai Grieķija tiek informēta par šo sarunu norisi?

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, kā jūs zināt, paplašināta sadarbība ar trešajām valstīm — migrācijas izcelsmes un tranzīta valstīm — ir galvenais elements Eiropas Savienības cīņā ar nelegālo imigrāciju.

Tā ir bijusi viena no galvenajām pārmaiņām, notikumiem un uzlabojumiem procesa, kas pazīstams kā globāla pieeja migrācijai, un Eiropas Imigrācijas un patvēruma pakta rezultātā. Sadarbība ar valstīm, kas ir migrācijas izcelsmes valstis, ir viens no svarīgākajiem jaunās imigrācijas politikas elementiem — pirms 2004. gada Eiropas Savienībā praktiski nepastāvēja imigrācijas politika — un viens no būtiskākajiem elementiem politikā, kas tika radīta pēc Hemptonkortas sanāksmes 2004. gadā, ir sadarbība ar nelegālās imigrācijas izcelsmes un tranzīta valstīm.

Kā jau es minēju, tā ir daļa no Eiropas Imigrācijas un patvēruma pakta, un saistībā ar to Padome pagājušā gada decembrī tās secinājumos par paplašināšanos pauda atbalstu intensīvākam dialogam ar Turciju par migrāciju un pieprasīja konkrētu pasākumu, piemēram, atpakaļuzņemšanas un robežkontroles u. c., pieņemšanu.

Stokholmas programmā ir atkārtoti apstiprināta nepieciešamība apkarot nelegālo imigrāciju, turklāt Stokholmas programma un Padomes 2009. gada decembra secinājumi skaidri parāda, ka mums ar Turciju ir jānoslēdz vienošanās par atpakaļuzņemšanu un tajā pašā laikā jāpielāgo spēkā esošās divpusējās vienošanās.

Es varu jūs informēt, ka pēdējā sarunu kārtā par šo atpakaļuzņemšanas vienošanos notika tikai pagājušajā mēnesī, 19. februārī, Ankarā, un Padome turpinās atbalstīt Komisiju tās centienos nodrošināt iespējami pozitīvākus šo sarunu rezultātus.

Man jāatsaucas arī uz *Frontex* un Turcijas sadarbību un kopdarbu. Padomes Regula (EK) Nr. 2007/2004 sekmē šo operatīvo sadarbību starp dalībvalstīm un trešām valstīm, un tāpat jāpiemin, ka starp *Frontex* un Turciju norit sarunas par tādu vienošanos, kāda ir minēta šajā regulā.

Tas ir operatīvs darbs, kas ietver apmaiņu ar informāciju, risku analīzi, izpēti un koordinētus kopīgus *Frontex* pasākumus. Tas ir ietvars, kurā šobrīd notiek operatīvās sadarbības attīstīšana starp aģentūru un Turcijas iestādēm.

Mēs ceram, ka šīs sarunas rezultatīvā veidā noslēgsies pēc iespējas drīzāk, un jebkurā gadījumā dalībvalstis turpinās saņemt informāciju par visiem turpmākajiem notikumiem.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Liels paldies par jūsu atbildi. Es vēlētos sniegt divus papildu komentārus.

Pirmkārt, šodien vai rīt, paralēli šīs dienas debatēm, Grieķijas parlaments veiks balsojumu par Grieķijas valdības likumdošanas iniciatīvu, ar kuru padara vienkāršāku un elastīgāku Grieķijas pilsonības iegūšanu salīdzinājumā ar iepriekšējo kārtību. Protams, tas Grieķiju padara vēl pievilcīgāku imigrantu, jo īpaši nelegālo

imigrantu, skatījumā, kuri tic, ka nākotnē viņi spēs iegūt legālu statusu. Es, no stratēģiskā viedokļa, gribētu uzzināt prezidentūras viedokli par to, vai minētais ir pozitīvi vērtējams pasākums.

Otrkārt, februārī tika paziņots, ka *Frontex* gatavojas izveidot savu pirmo priekšposteni *Piraeus*, lai nostiprināt savu klātbūtni Egejas jūras reģionā. Vai šim pasākumam ir kāds konkrēts laika grafiks?

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Godātais deputāt, šobrīd es jums precīzi nevaru pateikt, kāds būs pašreiz notiekošo sarunu laika grafiks. Droši zināms ir tas, ka pastāv politiskā griba to veiksmīgam iznākumam. Informācija, ko jūs minējāt saistībā ar Grieķiju, norāda uz nepieciešamību un iespēju stiprināt cīņu pret nelegālo imigrāciju ar šo atpakaļuzņemšanas nolīgumu palīdzību.

Mums ir jāatbalsta šīs sarunas — šīs pārrunas, ko pamatā veic Komisija. Man jums ir jāatgādina, ka pagājušā gada beigās, 2009. gada 5. novembrī, ministrs *Billström* kungs Zviedrijas prezidentūras vārdā un *Barrot* kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks, viesojās Turcijā.

Šai vizītei sekoja saziņa no Komisijas puses. Attiecībā uz jauno Komisiju šī lieta ir faktiskā *Malmström* kundzes kompetencē, kura ļoti labi pārzina Stokholmas programmu, jo viņa bija iesaistīta tās īstenošanā un sagatavošanā. Es optimistiski raugos uz iespēju, ka informāciju, uz ko jūs atsaucaties, ir iespējams kompensēt ar daudz stingrāku atpakaļuzņemšanas līgumu, reālu atpakaļuzņemšanas līgumu ar Turciju, regulējumu. Es šobrīd jūs nevaru precīzi informēt par ar šiem līgumiem saistītu laika grafiku, bet varu jūs informēt, ka Padomes prezidentūra un Komisija ļoti vēlas noslēgt šos atpakaļuzņemšanas līgumus ar Turciju. Mēs vēlamies līgumus ne tikai ar Turciju, bet arī ar citām valstīm, kuras dažkārt ir nelegālo imigrantu izcelsmes vai tranzīta valstis.

Man jūs arī jāinformē, ka *Frontex* līgumus, šajā gadījumā ar Turciju, tieši pārvalda *Frontex*. Daudzos gadījumos tās ir tehniskas un operatīvas sarunas, un, lai gan Padome kā iestāde šajās sarunās nav iesaistīta, tā par šīm sarunām tiek informēta un, protams, vienmēr informēs arī pārējās dalībvalstis, kas, protams, ietver arī Grieķiju.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, jūs minējāt, ka norit sarunas starp *Frontex* un Turciju un ka Komisija par šīm sarunām informē Padomi. Tādēļ es vēlētos, lai jūs mūs informējat; es vēlētos zināt, vai šo *Frontex* un Turcijas sarunu pamats ir robežas starp Turciju un Grieķiju ievērošana, citiem vārdiem sakot, ES ārējo robežu atzīšana un ievērošana. Es vēlētos jums atgādināt, ka līdz šim brīdim Turcijas kaitnieciskā darbība pret *Frontex* lidmašīnu ir tikusi pamatota ar šo strīdu.

Es arī vēlētos uzzināt, vai Turcija ir noteikusi kādas citas prasības līguma noslēgšanai ar *Frontex*.

Roger Helmer (ECR). – Es vēlētos sveikt ministru saistībā ar viņa lielisko atbildi un teicamo darbu, ko mēs Eiropā veicam, lai aizsargātu imigrantu tiesības.

Manī satraukumu rada tas, ka dažkārt mums neizdodas aizsargāt mūsu pašu pilsoņu tiesības, viņiem pārvietojoties no vienas valsts uz citu. Es jo īpaši domāju dažus sava vēlēšanu apgabala iedzīvotājus no *East Midlands*, kuri ir iztērējuši savus pensiju uzkrājumus, iegādājoties māju Spānijā, lai pēc diviem vai trim tur pavadītiem gadiem konstatētu, ka pie viņu mājām stāv buldozeri un ka Spānijas tiesas un Spānijas iestādes viņu īpašumtiesības, tiesības uz līguma īstenošanu vienkārši ignorē.

Es būtu pateicīgs, ja ministrs mums varētu paskaidrot, kādēļ ir radusies tāda situācija un kādus pasākumus Spānija veiks, lai atrisinātu problēmu, ar ko Eiropas Savienības pilsoņi sastopas šajā valstī.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, attiecībā uz Grieķijas jautājumu — protams, ka Eiropas Savienības dalībvalstu robežas ir jāievēro. Šo līgumu mērķis ir šo robežu ievērošana.

Ja ar trešo valsti, caur kuru var ierasties nelegālie imigranti, ir noslēgts līgums un ja ir noslēgts atpakaļuzņemšanas līgums, kas ir mērķis, un tādējādi tiek nostiprinātas Eiropas Savienības vienošanās ar šo trešo valsti, kas ir Eiropas Imigrācijas un patvēruma pakta vispārēja pieeja un filozofija, tiek stiprinātas Eiropas Savienības dalībvalstu robežas. Tāds ir rezultāts. Ja mūsu rīcībā nav šīs efektīvās nelegālās imigrācijas kontroles, jo sadarbība ar citām valstīm ir nepietiekama un nav noslēgti atpakaļuzņemšanas līgumi, šīs robežas praksē tiek vājinātas. Tādējādi šo sarunu un atpakaļuzņemšanas nolīgumu mērķis ir robežu nostiprināšana, kas, protams, ietver arī Grieķijas robežas.

Attiecībā uz godājamā deputāta jautājumu par britu pilsoņiem, kuri ir pārcēlušies uz Spāniju un tur ieguldījuši daļu no saviem uzkrājumiem, man jāsaka, ka es šeit neatrodos kā Spānijas valsts pārstāvis tās tiesiskajās attiecībās ar pilsoņiem, kuri tur atrodas, bet drīzāk gan kā Eiropas Savienības Padomes pārstāvis. Šādas

attiecības un visas iespējamās problēmas tiek risinātas neatkarīgās Spānijas valsts tiesās. Tādēļ es atturēšos uzstāties konkrētas valsts vārdā par konkrētiem jautājumiem, kuri neattiecas uz Eiropas Savienības tiesību aktiem.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 2, ko iesniedza **Marian Harkin** (H-0053/10)

Temats: Vardarbība ģimenē

2010. gada janvāra plenārsēdē Spānija savā prezidentūras paziņojumā uzsvēra stingru apņemību apkarot pret sievietēm vērstu vardarbību ģimenē, ierosināt tiesību akta projektu, lai novērstu vardarbību pret sievietēm, un izveidot Eiropas novērošanas iestādi vardarbības ģimenē novēršanai. Vai prezidentūra varētu detalizētāk izklāstīt savus plānus šajā jomā un norādīt, kad šādas iniciatīvas varētu tikt īstenotas?

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, labi zināms, ka viena no Spānijas prezidentūras prioritātēm ir cīņa pret dzimummotivētu vardarbību, citiem vārdiem sakot, vīriešu un sieviešu līdztiesība Eiropas Savienībā, kas pilnībā nav sasniegta 50 gadus pēc Savienības izveides. Vardarbība pret sievietēm ir visplašāk sastopamā diskriminācijas forma, lielākais posts Eiropas un citās pasaules sabiedrībās — faktiski diemžēl visās sabiedrībās.

Tas ir prezidentūras būtisks mērķis, jo mēs uzskatām, ka tas ir būtisks Eiropas mērķis. Šā iemesla dēļ, tā kā tā ir problēma ar Eiropas dimensiju, šīs parādības apkarošanai mums ir nepieciešama arī Eiropas stratēģija. Minētais jautājums ir iekļauts ne tikai Spānijas prezidentūras programmā, bet arī prezidentūru trijotnes, ko veido arī Beļģija un Ungārija, 18 mēnešu programmā.

Mēs esam gandarīti, ka Parlaments ir institūcija, kas vienmēr ir ļoti aktīvi strādājusi šajā jomā un atkārtoti ir paudusi aicinājumus veikt ar to saistītus, pret dzimummotivētu vardarbību vērstus pasākumus. Piemēram, rezolūcijā, ko pieņēma pagājušā gada novembrī, Parlaments mudināja Komisiju sagatavot vispārēju direktīvu par pasākumiem, lai novērstu un apkarotu visa veida dzimummotivētu vardarbību. Parlaments arī mudināja dalībvalstis sagatavot sīkāku statistiku par dzimummotivētu vardarbību.

Reaģējot uz Parlamenta nostāju, Spānijas prezidentūra, kā jau minēju, uzskatīja šo par ļoti būtisku jautājumu. Konkrētāk, tā ir ierosinājusi Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju jautājumu padomei izveidot novērošanas centru dzimummotivētas vardarbības jomā, kas pirmdien, 8. martā, Starptautiskajā sieviešu dienā, attiecībā uz šo jautājumu pieņēma secinājumus. Tiek sagatavota arī direktīva par rīkojumu par aizsardzību no dzimummotivētas vardarbības. Šie ir divi ļoti svarīgi, fundamentāli jautājumi, un mēs ceram, ka tos ir iespējams sagatavot un pabeigt pirms Eiropadomes Spānijas prezidentūras sestā mēneša beigām.

Marian Harkin (ALDE). – Paldies, ministra kungs, un es paužu atzinību Spānijas prezidentūrai par dzimummotivētas vardarbības problēmas uzsvēršanu. Pārāk bieži šī problēma burtiski tiek turēta aiz slēgtām durvīm, jo tur, proti, ģimenes mājā visbiežāk notiek vardarbība. Es uzskatu, ka jūsu iniciatīva noteikti uzlabos sabiedrības informētību visā ES.

Jūs runājat par Eiropas Parlamenta 2009. gada novembrī pieņemto rezolūciju. Viena no lietām, uz kuru aicināja rezolūcija, bija precīza juridiskā pamata izveide šajā jomā. Es gribētu zināt, vai jūs atbalstītu Komisijas izstrādātu visaptverošu direktīvu par rīcību dzimummotivētas vardarbības novēršanai, kā arī jūsu viedokli par precīza juridiskā pamata izveidi.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, *Harkin* kundze, kā jums zināms, Lisabonas līgums maina Eiropas Savienības tiesību aktu — regulu un direktīvu — juridisko pamatu, jo tas vienā Kopienas pilārā apvieno trīs iepriekš atsevišķus Kopienas pilārus: Kopienas pilāru, ārlietu un drošības politiku, kā arī tieslietas un iekšlietas.

Minētās jomas ir apvienotas vienā pilārā un vienā juridiskajā personā, un tas nozīmē, ka attiecībā uz ārlietu politiku un konkrētāku tieslietu jomu — tiesu iestāžu sadarbību civilīlētās un kriminālīlētās —, un policijas sadarbību tiek ieviesta normāla, tradicionāla Kopienas metode. Tas nozīmē lielāku Komisijas un Parlamenta klātbūtni Eiropas Kopienas Tiesā Luksemburgā.

Jomā, kas attiecas uz sadarbību kriminālīlētās, vēl aizvien pastāv iespēja, proti, ceturtdaļa Eiropas Savienības dalībvalstu valdību šajā jomā var ierosināt iniciatīvas. Tas notika direktīvas par dzimummotivētu vardarbību gadījumā: divpadsmit valdības iesniedza iniciatīvu, un, reaģējot uz to, Padomei un Parlamentam būs jāpieņem galīgais lēmums, jo tas ir standarta likumdošanas procedūras jautājums.

Šī direktīva jau ir sagatavošanas procesā, un tā ir reakcija uz līgumā noteikto iespēju valdībām veikt šo iniciatīvu. Mūsuprāt, šai direktīvai ir pareizs un adekvāts juridiskais pamats, jo tā attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās.

Mēs runājam par noziegumiem, kas ietver nežēlīgu attieksmi, vardarbību pret personu, kas visās Eiropas Savienības valstīs ir noziegums. Tādējādi mēs runājam par šo noziegumu upuru aizsardzību. Šīs direktīvas juridiskais pamats balstās sadarbībā krimināllietās, un tādēļ mēs uzskatām, ka ir pilnībā iespējams, kā ir norādījuši Padomes juridiskie dienesti, to īstenojot ar šī juridiskā teksta starpniecību, kas būs jāizskata un jāapspriež šajā Parlamentā.

Es ceru, ka tas notiks ātri, jo es uzskatu, ka to Eiropas Savienībā gaida miljoniem sieviešu un arī vīriešu. Viņi gaida šo aizsardzību, kurai, kā jūs pareizi minējāt, tagad ir jāizklūst ārpus slēgtām durvīm ne tikai dalībvalstu, bet arī Eiropas līmenī. Tam ir jāklūst par Eiropas Savienības darba kārtības punktu. Tas ir 12 Eiropas Savienības dalībvalstu valdību iesniegtās iniciatīvas mērķis.

David Martin (S&D). – Es vēlos pievienoties *Harkin* kundzei, izsakot atzinību Spānijas prezidentūrai par pret sievietēm vērstās vardarbības izvirzīšanu tās politiskās darba kārtības priekšgalā.

Es gribētu zināt, vai prezidentūra vēlētos iepazīties ar pieredzi, kas gūta pirms 20 gadiem. Edinburgas pilsētas pašpārvalde īstenoja ar vardarbību pret sievietēm saistītu kampaņu ar nosaukumu *Zero Tolerance*, ko finansēja ar Eiropas Sociālā fonda līdzekļiem.

Tā secinājumos bija pausts, ka šim jautājumam ir nepieciešama visaptveroša pieeja. Ir nepieciešama informēšanas politika, ir jāiesaista mājokļu dienesti un tiesu iestādes.

Vai Padome izskatīs šo projektu, lai konstatētu, kādi ir gūstamie secinājumi?

Andreas Mölzer (NI). – (DE) *López Garrido* kungs, jūs īsumā pieminējāt, ka vardarbība ģimenē, protams, nav vēsta tikai pret sievietēm, bet arī pret bērniem, un vardarbība ģimenē pārliekas slodzes rezultātā ir arī ar vecu cilvēku aprūpi saistīts jautājums. Kādā mērā arī šie ar vardarbību ģimenē saistītie jautājumi tiks ietverti plānotā Eiropas Vardarbības ģimenē novērošanas centra pilnvaru jomā?

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, *Martin* kungs, protams, šīs Parlamenta atbalstītās iniciatīvas pamatā esošo filozofiju attiecībā uz regulējumu, šajā gadījumā izmantojot tiesiskos līdzekļus — visefektīvākos iespējamus līdzekļus, kas ir demokrātiskas valsts juridiskie līdzekļi, pamatoti sauc par absolūtu neiecietību pret dzimummotivētu vardarbību. Tas ietver dzimummotivētas vardarbības traktējumu kā parādību, kas gadsimtu gaitā, raugoties arī no kultūras viedokļa, ir dziļi iesakņojusies mūsu sabiedrību sociālajās struktūrās.

Tādēļ mums ir nepieciešama globāla, visaptveroša pieeja dzimummotivētas vardarbības apkarošanai, lai šī cīņa būtu efektīva, jo šo vardarbības formu ir ļoti, pat ārkārtīgi grūti izskaust. Tādēļ, neraugoties uz panākumiem, kas gūti šāda vardarbības veida apkarošanai dalībvalstu līmenī, mēs aizvien sistemātiski sastopamies ar šo postošo parādību, kas bieži vien ir tikai aisberga redzamā daļa, jo tikai par nelielu daļu faktiski notiekošo vardarbības gadījumu tiek ziņots, tādējādi tā turpina pastāvēt.

Tādēļ mums ir nepieciešama globāla, visaptveroša pieeja, izmantojot visus mums pieejamos tiesiskos instrumentus, ar plašsaziņas līdzekļu palīdzību vairojot informētību un nodrošinot, ka izglītības sistēmu ietvaros šī problēma tiek ņemta vērā. Pirmdien Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju jautājumu padome pieņēma šo visaptverošo, globālo pieeju dzimummotivētas vardarbības apkarošanai, citiem vārdiem sakot, absolūtās neiecietības politiku.

Attiecībā uz jautājumu par vardarbību pret veciem cilvēkiem un bērniem, ko izvirzīja godājamais deputāts, es domāju, ka mēs runājam par vardarbību pret neaizsargātākajiem iedzīvotājiem, tiem, kuri ir vismazāk aizsargāti. Daudzās dalībvalstīs ir teiciens „izdzīvo stiprākais”; manā valstī, protams, tas izpaužas šajā vardarbībā, kas ir saistīta ar vājākas personas neaizsargātību, kas savukārt apliecina un pauž personas, kura ir vardarbīga pret mazāk aizsargātu personu — sievietēm, bērniem, veciem cilvēkiem —, glāvēlību. Tā ir parādība, kas ir saistīta ar šo situāciju.

Padome un Parlaments aicināja Komisiju izskatīt iespēju īstenojot Eiropas gada iniciatīvu pret bērniem, jauniešiem un sievietēm vērstas vardarbības apkarošanai. Šis aicinājums ir pausts programmā *Daphne III*. Tā, godātais deputāts, ir vajadzības paušana šo aizsardzību paplašināt, attiecinot to uz visiem neaizsargātajiem cilvēkus, kuri noteikti ir arī bērni un veci cilvēki — divas grupas, kuras jūs minējāt.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 3, ko iesniedza **Bernd Posselt** (H-0054/10)

Temats: Donavas stratēģija

Kā Padome iecerējusi rīkoties, lai varētu vēl šogad, kā tika paredzēts, iesniegt Donavas stratēģijas projektu? Kāds ir grafiks, un kādi ir saturiski svarīgākie punkti?

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs.* – (ES) Priekšsēdētājas kundze, Posselt kungs, Donavas reģiona stratēģija ir viens no Spānijas, Beļģijas un Ungārijas prezidentūru trijotnes programmas elementiem. Kā jūs varat iedomāties, stratēģijas iekļaušana programmā bija Ungārijas iniciatīva.

Tādējādi trīs valstis ir apņēmušās palīdzēt šīs Eiropas Savienības Donavas reģiona stratēģijas izstrādē, un saistībā ar to pagājušā gada jūnijā Padome mudināja Komisiju iesniegt šo stratēģiju līdz gada beigām. Mēs gaidām, kad Komisija to izdarīs.

Komisija ir sākusi sabiedrisko apspriešanu. Sabiedriskā apspriešana ilgs līdz šā gada martam, un pēc tam, izskatot apspriešanas rezultātus, Komisija ierosinās stratēģiju, kuru, mēs ceram, būs iespējams oficiāli pieņemt līdz šā gada decembrim Komisijas paziņojuma veidā. Mums ir jāgaida, līdz šis paziņojums tiks sagatavots.

Jebkurā gadījumā es vēlos minēt, ka 25. februārī Budapeštā notika būtiska tikšanās, piedaloties Austrijas, Bulgārijas, Čehijas, Vācijas, Ungārijas, Rumānijas, Slovākijas un Slovēnijas valdību pārstāvjiem, un tajā tika panākts progress attiecībā uz šīs stratēģijas iespējamo saturu, pieņemti svarīgi secinājumi attiecībā uz to, kādiem būtu jābūt šīs nākotnes stratēģijas būtiskākajiem elementiem. Lai sasniegtu izaugsmes mērķus un ievērojamu ekonomisko, sociālo un ar tūrisma nozari saistītu izaugsmi, ir svarīga šo valstu centienu apvienošana Eiropas Savienības robežās un aptverot Eiropas Savienību, finansiāli neitrālā veidā izmantojot Eiropas Savienības finansējumu.

Tādēļ, es atkārtoju, tūlīt pēc apspriešanas beigām mēs gaidām Komisijas paziņojumu par šo jautājumu. Tad, tiklīdz Padomes rīcībā būs paziņojums no Komisijas, tā pieņems nostāju.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Paldies, ministra kungs, par dziļo un izsmelto atbildi. Man ir tikai divi papildu jautājumi. Pirmkārt, kādā mērā Donavas stratēģija ir saistīta ar transporta un kultūras jomu? Manuprāt, abas šīs jomas ir īpaši būtiskas, ja runa ir par pārrobežu sadarbību. Otrkārt, vai ir jau sagatavots galīgais iekļaujamo valstu saraksts, vai par to vēl ir jālemj, jo Parlaments ir ieteicis paplašināšanu?

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs.* – (ES) Priekšsēdētājas kundze, kā jūs sapratīsiet, šis valstu saraksts nav jautājums, par ko var lemt Padomes pašreizējā prezidentūra. Valdības, kuras pirms brīža minēju, ir ieinteresētas šīs stratēģijas izveidē, un mums ir jāpagaida, kad Komisija publicēs savu paziņojumu.

Es vēlos sacīt, ka šīs valstis uzskata, ka Eiropas Savienībai, jo īpaši Komisijai, šajā stratēģijā ir jāveic līdera pienākumi, sekmējot sadarbību Donavas reģionā.

25. februāra paziņojumā, ko es minēju iepriekš, ir pausts, kā būtu izmantojama Donavas stratēģija, lai palielinātu reģiona iedzīvotāju labklājību, drošību un mieru, izmantojot pārreģionālu un pārvalstu sadarbību, kā arī saskaņošanu attiecīgā līmenī.

Tajā arī ir minēts, ka stratēģijā ir iekļaujamas šādas stratēģiskās politikas jomas: infrastruktūra, inovācijas, kultūras un mākslas pasākumi, ilgtspējīga ekonomiskā attīstība, tūrisms, pārtikas drošība, ekonomika, sadarbība mazu un vidēju uzņēmumu jomā, pētniecība un izstrāde, migrācija, sports, izglītība, nodarbinātība, veselības aprūpe, sociālie jautājumi, kā arī citas jomas, kas plaši un ar tālejošu uzstādījumu ietvertas dokumentā.

Es uzskatu, ka Donavas reģiona stratēģija ir svarīgs dokuments, un tādēļ es jums pateicos par jūsu jautājumu, kas man sniedza iespēju to pieminēt. Es uzskatu, ka tas ir tālejošs mērķis, un, es atkārtoju vēlreiz, pašlaik gaidām šo apspriešanu un Komisijas paziņojumu, bet politiskā griba, protams, pastāv. Prezidentūru trijotnes trīs dalībvalstīm un Padomes prezidentūrai ir politiskā griba uzsākt šīs Donavas reģiona stratēģijas īstenošanu.

Paul Rübigen (PPE). – (DE) Donava ir upe, un attiecībā uz upēm ir nepieciešams pievērst uzmanību arī tam, cik tās ir tīras. Tādēļ es uzskatītu, ka ir būtiski uzzināt, kādu ūdens attīrīšanas un notekūdeņu attīrīšanas iekārtu izmantošana tiek apsvērta, lai attiecīgi uzlabotu upes ūdens kvalitāti. Mūsu mērķis attiecībā uz Donavu būtu panākt, lai tās ūdens kvalitāte visā tās garumā atbilstu dzeramā ūdens standartiem. Mans otrais jautājums ir par to, kā iespējams labāk izmantot hidroenerģiju enerģijas ražošanai un galvenokārt ūdens uzkrāšanai, lai mēs Eiropā iegūtu lielāku enerģijas apgādes drošību.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Eiropas Savienības Donavas stratēģijas panākumi būs atkarīgi no tālejoša rīcības plāna, kā arī no konkrētu specifisku projektu noteikšanas, kas uzlabos Donavas reģiona iedzīvotāju dzīvi.

Es vēlētos uzzināt, vai ir sācies šo Donavas reģiona attīstīšanai paredzēto stratēģisko projektu noteikšanas process un kādi kritēriji tiks izmantoti par pamatu šo projektu atļasei.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, protams, es esmu pārliecināts, ka Rübig kunga minētais mērķis tiks iekļauts Donavas reģiona stratēģijā, par kura aspektiem es jau esmu runājis.

Šīs stratēģijas mērķi ir ļoti būtiski, un tie ir saistīti ar daudziem jautājumiem, kas ietekmē šajā reģionā dzīvojošo cilvēku ikdienu. Tādējādi tie ir saistīti ar ekonomiku, kultūras aspektiem un vides un dabas resursu aizsardzību, kuri nenoliedzami ietver ūdeni.

Kā ticis minēts, šī dabas vide ir būtiski saistīta ar reģionu, un es esmu pārliecināts, ka tā nepārprotami tiks ietverta šajā stratēģijā, kura ir jāvada valstīm, kas vēlas panākt tās pieņemšanu. Tās ir manis uzskaitītās valstis, kuru pārstāvji pirms dažām dienām tikās Budapeštā, lai panāktu progresu mērķu noteikšanā un precīzākā stratēģijas formulējumā, jo tā vēl nav pietiekami precīzi formulēta.

Tādēļ es uzskatu, ka ir pārāgri (es atsaucos uz otro deputātu, kurš uzstājās) runāt par projektu, no kuriem dažus es esmu minējis, atlases kritērijiem vai par to atbilstību. Varētu pievienot arī citas jomas, piemēram, jūrniecību, enerģijas piegādes drošību, cīņu pret klimata pārmaiņām, finanšu tirgu izmaiņu radīto ietekmi un kopumā — visas jomas, kuras šī stratēģija un tās īstenošana varētu neapšaubāmi pilnveidot.

Es uzskatu, ka mums, visām Eiropas Savienības valstīm, ir jāsadarbjas, jo mēs runājam par Eiropas mēroga jautājumu, kas ietekmē visu Eiropas Savienību un tās svarīgākās politiskās jomas. Es esmu pārliecināts, ka, piemēram, uzmanības centrā būs kohēzijas politika — ne tikai sociālā kohēzija, bet arī jauns Lisabonas līgumā ietverts aspekts, proti, teritoriālā kohēzija. Tā ir kohēzijas forma, kohēzijas dimensija, kas ir atspoguļota Lisabonas līgumā un kas ļoti labi iekļaujas šajā iniciatīvā attiecībā uz Donavas reģiona stratēģiju.

Priekšsēdētāja. – Tā kā nākamie jautājumi attiecas un vienu un to pašu tematu, tie tiks izskatīti kopā: Jautājums Nr. 4, ko iesniedza **Konstantīnos Poupakīs** (H-0055/10)

Temats: Eiropas sociālais modelis un nabadzības izskaušana

Ekonomikas lejupslīdes un krīzes laikā visgrūtāk saglabāt pienācīgu dzīves līmeni ir bezdarbniekiem, darba ņēmējiem ar zemiem ienākumiem un pensionāriem, kuri saņem mazas pensijas. Eiropas Sociālā fonda un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda līdzekļu izmantošana nav devusi vēlamo rezultātu, jo 80 miljoni mūsu līdzpilsoņu dzīvo zem nabadzības sliekšņa. Eiropas sociālais modelis pamatojas ne vien uz labiem rādītājiem ekonomikas jomā, bet arī augsta līmeņa sociālo aizsardzību.

Ņemot vērā iepriekš minēto, kā Spānijas prezidentvalsts, veidojot kopēju politiku sadarbībā ar nākamajām prezidentvalstīm, ir paredzējusi atbalstīt iedzīvotājus sociālekonomiski zemākās sabiedrības grupās, lai palīdzētu viņiem izdzīvot, vienlaikus aizsargājot tos līdzpilsoņus, kurus apdraud nabadzība un sociālā atstumtība, tādējādi aizsargājot pamatideju par sociālu Eiropu?

Jautājums Nr. 5, ko iesniedza **Liam Aylward** (H-0102/10)

Temats: Eiropas gads cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību

Eiropas gadam cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību (2010) ir paredzēti 17 miljoni eiro. Lai arī šis gads veicinās izpratni par attiecīgajiem jautājumiem, ir nepieciešama efektīva un kopīga rīcība, lai būtiski uzlabotu to miljonu cilvēku dzīves Eiropas Savienībā, kas cieš no nabadzības un sociālās atstumtības. Kā Padome plāno rīkoties, lai pieņemtu konkrētus pasākumus šī gada laikā? Vai Padome varētu paskaidrot, kā šis Eiropas gads un tā īstenošanai paredzētais budžets tiks efektīvi izmantots, lai sasniegtu ilgtermiņa mērķus?

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, prezidentūra piekrist deputāta viedoklim par augsta līmeņa sociālās aizsardzības nodrošināšanas mērķi, jo īpaši saistībā ar nabadzības un sociālās atstumtības apdraudētajām grupām, kas ir viens no Eiropas sociālā modeļa stūrakmeņiem. Tas ir jo īpaši svarīgi laikā, kad atrodamies ekonomikas lejupslīdes periodā.

Bezdarbs: pašlaik tiek uzskatīts, ka bezdarbnieku skaits varētu būt par pieciem miljoniem lielāks nekā ekonomikas krīzes sākumā. Tas nozīmē, ka daudzas mājsaimniecības ir piedzīvojušas to ienākumu

samazināšanos, un daudzas no tām ir kļuvušas par nabadzības vai pārmērīgu kredītsaistību upuriem. Iespējams arī, ka augstais bezdarba rādītājs saglabāsies, un tādējādi šis ilgtermiņa bezdarbs novedīs pie sociālās atstumtības.

Tādēļ dažu turpmāko mēnešu laikā ekonomikas krīzes sociālās sekas būs būtisks Eiropas politikas programmas un, protams, prezidentūru trijotnes Eiropas programmas punkts, par to nepastāvēt nekādām šaubām.

Mums šim nolūkam ir dokuments, instruments, proti, 2010. gada kā Eiropas gada cīņai pret nabadzību un sociālās atstumtību deklarācija, kurā ir minēti četri konkrēti mērķi: cilvēku pamattiesību uz cienīgu dzīvi un pilnvērtīgu dalību sabiedrības dzīvē atzīšana, sabiedriskās domas ieguldījums sociālās iekļaušanas politikas jomās, saliedētāka sabiedrība un, protams, ilgtermiņa darbs visos valdības līmeņos cīņai pret nabadzību un sociālo atstumšanu. Šis darbs jo īpaši ir vērsams uz vismazāk aizsargāto iedzīvotāju aizsardzību (ideja, kuru es izmantoju, atbildot uz iepriekšējo jautājumu), kuri galu galā ir tie, kuri visvairāk cieš nabadzības un sociālās atstumtības dēļ. Tā tas ir bērnu, sieviešu un vecu cilvēku gadījumā.

Tādēļ mēs, protams, atbalstīsim dažādas iespējamās iniciatīvas saistībā ar nabadzību, sociālo atstumtību un šo parādību apkarošanu, un man jāatzīst, ka es ceru, ka tas kļūs par visas Eiropas izaugsmes un darba vietu radīšanas stratēģijas galveno mērķi. Viens no mērķiem, kas noteikts Komisijas 3. martā iesniegtajā dokumentā, ir par 20 miljoniem samazināt to cilvēku skaitu, kurus apdraud nabadzības risks.

Konstantinos Poupakis (PPE). – (EL) Paldies, ministra kungs, par jūsu atbildi.

Tomēr, ņemot vērā, kā jūs pats minējāt, ka 2009. gadā bezdarbs sasniedza 10 %, 45 % bezdarbnieku ir bez darba ilgāk nekā gadu un, nepastāvēt skaidri noteiktam institucionālajam ietvaram, ir strauji attīstījušies elastīgie nodarbinātības veidi, kā rezultātā 19 miljonu cilvēku ir nabadzīgi bezdarbnieki, tā kā jūs vienmēr esat bijis ļoti precīzs un es to vērtēju atzinīgi, mēs vēlētos uzzināt, kādus konkrētus, tūlītējus, pasīvus un aktīvus nodarbinātības politikas pasākumus jūs gatavojaties pieņemt Eiropas līmenī atbilstoši Eiropas sociālā modeļa garam un burtam, lai risinātu jautājumu saistībā ar nabadzīgiem darba ņēmējiem un bezdarbniekiem, jo īpaši ilgstošiem bezdarbniekiem, kuri sastopas ar neatliekamām izdzīvošanas problēmām.

Liam Aylward (ALDE). – Vai Padome var norādīt, kā tā nodrošinās aktīvas integrēšanas ieteikuma, kas ir instruments ģimeņu nabadzības apkarošanai un ko ir atbalstījusi Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju jautājumu padome, iekļaušanu ES stratēģijā 2020. gadam un īstenošanu, lai nodrošinātu panākumus nabadzības samazināšanās jomā?

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, man vēlreiz jāsaka, ka šī ir pirmā reize, kad tiek pausts nodoms sagatavot tik tālejošu Eiropas stratēģiju šīs problēmas risināšanai. Citiem vārdiem sakot, stratēģiju nabadzības un sociālās atstumšanas apkarošanai, ietverot ilgstošos bezdarbniekus un vecus cilvēkus, tādējādi mēs vēlreiz atgriežamies pie vismazāk aizsargāto sabiedrības grupu koncepcijas.

Vispirms, reaģējot uz ekonomikas krīzi, ko mēs pašlaik piedzīvojam, Eiropas Savienība ir īstenojusi saskaņotu politiku — tūlītēju īstermiņa „šoka terapiju”, ieskaitot valsts naudas iepludināšanu finanšu sistēmā. Tas ierosināja to mehānismu darbību, kurus ekonomisti dēvē par stabilizatoriem, kas ir labklājības valstīs nodrošinātā sociālā aizsardzība. Tas nozīmēja, ka notika reakcija, kurai bija vismaz situāciju mīkstinošs iespaids attiecībā uz cilvēkiem, kuri bija zaudējuši darbu, un tiem, kuriem ir grūtības, vismaz īstermiņā, atrast jaunu darba vietu.

Citiem vārdiem sakot, ir notikusi reakcija, kas būtu jāņem vērā, jo tā ir reāla, aktuāla, tūlītēja īstermiņa Eiropas Savienības reakcija. Papildus tam Eiropas Savienība apsver stratēģiju nabadzības, ko rada ilgtermiņa bezdarbs, apkarošanai, balstoties uz apmācību, specializēšanos, pārkvalifikāciju vai izglītību, kas nenoslēdzas cilvēka jaunībā, lai radītu apstākļus nodarbinātībai. Šī ir ļoti būtiska ES stratēģijas 2020. gadam, ko es pieminēju iepriekš, daļa, un tā tika iekļauta šeit tik bieži pieminētās Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju jautājumu padomes sanāksmes, kas notika šonedēļ, secinājumos.

Tā ir Eiropas stratēģija, kas ir iekļauta to mērķu vidū, ko Savienība gatavojas noteikt par prioritātēm, proti, ES stratēģijā 2020. gadam noteikto mērķu vidū. Viens no šiem skaitliskā veidā formulētajiem mērķiem — un mēs redzēsim, vai šos mērķus Eiropas Padomē, kurai ir jāizvērtē Komisijas paziņojums, pieņems 25. un 26. martā — ir nabadzības riska apdraudēto cilvēku skaita samazināšana par 25 %.

Atsauksim atmiņā, ka Eiropā dzīvo 80 miljoni cilvēku, kurus apdraud nokļūšana nabadzībā; šī skaitļa samazināšana par 20 miljoniem un tajā pašā laikā aktīvās iedzīvotāju daļas palielināšana ir vidēja termiņa mērķi, kas ir daļa no stratēģijas un kas tādēļ noteiks virknes saskaņotu Eiropas stratēģiju saturu.

Galū galā, dāmas un kungi, risinājums ir mūsu nodarbinātības un sociālo politiku koordinēšana. Lisabonas līgumā ir visai nepārprotami noteikts: mums ir jāsaskaņo savas nodarbinātības un sociālās politikas.

Krīzes steidzināta, Eiropas Savienība sāk to darīt. Tas ir labākais veids, kā reaģēt šajā situācijā, neapšaubāmi izmantojot instrumentus, kas mums Eiropas Savienībā ir pieejami, kas ir Eiropas Savienības elementi, piemēram, iekšējais tirgus vai Eiropas struktūrfondi.

Vicky Ford (ECR). – Dažās dalībvalstīs ekonomiskās sekas ir acīmredzami smagākas nekā citās dalībvalstīs. Paldies, ka pieminējat pensionārus. Atbilstoši manai izpratnei Komisijai ir tiesības aizturēt struktūrfondu izmaksu, ja dalībvalstis neievēro ES tiesību aktus.

Vai prezidentūra varētu uzņemties noskaidrot, vai ir ievēroti M. Auken ziņojumā, par ko mēs pagājušā gada martā balsojām šajā Parlamentā, paustie ieteikumi? Tie attiecas uz cilvēkiem, kuriem pieder nekustamais īpašums Spānijā. Tas ir postoši ietekmējis Eiropas pensionārus, izraisot atsevišķu šo pensionāru nabadzību un atstumtību.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Man ir tikai viens jautājums. Jo īpaši nabadzība ietekmē divas sociālās grupas: cilvēkus ar zemu kvalifikāciju un cilvēkus ar īpašām vajadzībām. Jautājumā ir minēts, ka divi budžeta finansēšanas mehānismi nebija pietiekami, lai efektīvi risinātu šo divu grupu problēmas. Mans jautājums ir šāds: vai Eiropadome vēlas pievērsties jautājumam par to, kā tā varētu efektīvāk palīdzēt šīm divām sociālajām grupām un uzlabot situāciju, kurā tās atrodas?

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, pirmais jautājums par pensionāriem, kuriem Spānijā pieder nekustamais īpašums, ir ļoti līdzīgs citam jautājumam, kas man tika uzdots iepriekš, un atbilde ir ļoti līdzīga tai atbildei, ko es sniežu iepriekš.

Man ir jāpievēršas jautājumam par iekšējo tiesību aktu piemērošanas precizēšanu dalībvalstī. Es šajā jautājumā nevaru uzstāties Padomes vārdā, kurai dalībvalstī ir likumīgi kanāli. Es esmu pārliecināts, ka, ja tas būtu noticis jebkurā citā dalībvalstī, šī problēma tiktu risināta tieši tādā pašā veidā, izmantojot iekšējos tiesiskos līdzekļus.

Attiecībā uz jautājumu par neaizsargātiem cilvēkiem es pilnībā piekrītu, ka mums būtu jāpievērš īpaša uzmanība abām grupām, kuras minēja godājamais deputāts. Vēl jo vairāk, ņemot vērā, ka tagad mēs varam izmantot vēl vienu instrumentu, proti, Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, ciktāl tā attiecas uz īpaši neaizsargātiem cilvēkiem — gan veciem cilvēkiem, gan cilvēkiem ar īpašām vajadzībām, viņu cieņu un līdzdalību sociālajā un kultūras dzīvē. Jebkurā gadījumā šajā hartā ir aplūkots šo cilvēku aizsardzības jautājums, viņu fiziskās cieņas un garīgās neaizskaramības aizsardzība pret pazemojošu vai necilvēcīgu izturēšanos.

Eiropas Savienība ir izstrādājusi virkni instrumentu cīņai ar šādu situāciju, ietverot situācijas sīku izpēti. Es vēlētos pieminēt interesantos Eiropas barometra 2007 rezultātus — saskaņā ar tiem puse Eiropas iedzīvotāju uzskata, ka saistībā ar veidu, kā tiek nodrošinātas šo cilvēku vajadzības, attieksme pret vecajiem cilvēkiem, kuri ir vismazāk aizsargātie iedzīvotāji, ir neapmierinoša vai pat slikta. Gandrīz puse Eiropas iedzīvotāju uzskata, ka sabiedrības attieksme pret šiem cilvēkiem ir negatīva — tieši tāpēc, ka viņi ir neaizsargāti.

Dalībvalstis un Eiropas Savienība pieredzes apmaiņai dalībvalstu vidū attiecībā uz šo jautājumu ir piemērojušas atklātās koordinēšanas metodi. Saistībā ar šo jautājumu ir arī jāpiemin, ka dažos gadījumos mēs runājam par jautājumiem, ko risina valsts tiesību aktu kompetences ietvaros. Tie ir dalībvalstu kompetences jautājumi, tādējādi tie ir jārisina dalībvalstīm, cita starpā pamatojoties uz subsidiaritātes principu.

Eiropas Savienība var atbalstīt šīs politikas, bet tā nevar tās pilnībā aizstāt. Tā var tās atbalstīt, bet es domāju, ka arī tas attiecas uz sociālo dimensiju, kas jau tika minēta. Es pie tā atgriežos atkal, jo es uzskatu, ka tas ir būtiski. Izaugsmes un darba vietu radīšanas stratēģija ir izteikti klātesoša arī Komisijas iesniegtajā dokumentā, un to apspriedīs valsts vai valdību vadītāji.

Es domāju, ka šajā sociālajā dimensijā būtu jāatvēl vieta jūsu minētajām problēmām, kas nebija tik plaši ietvertas iepriekšējā stratēģijā. Es uzskatu, ka nākotnē, ņemot vērā, ka mēs pārdzīvojam krīzi, kurai ir sociāla ietekme, mums īpaši jāņem vērā ekonomikas krīzes sociālā ietekme.

Robert Atkins (ECR). – Ko prezidentūru pārstāvošais ministrs darīs, lai aizsargātu tās mūsu līdzcilvēku grupas, kuras apdraud nabadzības risks un sociālā atstumtība, kas tiešā veidā izriet no Spānijas politikas pret Apvienotās Karalistes un citu dalībvalstu valstspiederīgajiem dažādos Spānijas reģionos, kuru īpašumus atsavina un kuri cieš apšaubāmas plānošanas politikas dēļ? Ministrs prezidentūras vārdā no šī jautājuma

vairs nevar izvairīties; viņam ir jāizdara spiediens uz Spānijas valdību un jāaicina tā veikt nepieciešamos pasākumus.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Liels paldies jums, *López Garrido* kungs, par klātbūtni. Mans jautājums attiecas uz dažos Spānijas reģionos dzīvojošu Eiropas Savienības pilsoņu nabadzību. Es saprotu, ka jūs šeit pārstāvat izpildvaru, nevis Spānijas tiesu iestādes, un ka jūs neesat Valensijas autonomā apgabala pārstāvis, tomēr mums ir vajadzīga atbilde. Notiek tiesību pārkāpšana, kurai nav nekādas saistības ar rakstītajiem likumiem, bet tā drīzāk attiecas uz tiesību aktu īstenošanu, un tā ir problēma, kurai ir risinājums. Es jums nelūdzu neko vairāk par Spānijas valdības veiktu konstatēto tiesību pārkāpumu izmeklēšanu.

Priekšsēdētāja. – Jūsu spāņu valodas zināšanas ir iespaidīgas, *Hannan* kungs. Es izvēli pievērsties šim jautājumam atkal atstāšu ministra ziņā.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, es nevēlos ļaunprātīgi izmantot savu Padomes pašreizējā priekšsēdētāja amatu, lai aizstāvētu konkrētu valdību vai konkrētu valsts tiesību aktu. Es nevēlos ļaunprātīgi izmantot šo stāvokli, jo es esmu pārliecināts, ka pret mani tiktu vērsta kritika par šo pilnvaru izmantošanu konkrētas dalībvalsts vai konkrētas valsts centrālās vai reģionālās valdības rīcības aizstāvēšanai.

Jūs lieliski zināt, ka šis ir jautājums, kas tiek risināts valsts līmenī un kura risināšanai pastāv līdzekļi valsts līmenī. Ne tikai Spānijā, bet visās 27 Eiropas Savienības dalībvalstīs pastāv tiesību normas un pietiekams daudzums tiesisko līdzekļu šāda veida iespējama tiesību pārkāpuma izskatīšanai.

Šie tiesiskie līdzekļi darbojas visās Eiropas valstīs, un es esmu pārliecināts — es nerunāju tikai par Spānijas gadījumu —, ka citās Eiropas valstīs, kurās noteikti notiek tiesību normu ļaunprātīga izmantošana vai pārkāpšana, ir likuma varas līdzekļi to atrisināšanai.

Visās Eiropas valstīs, kurās konstatēta šāda situācija, notiek iepriekš minētais. Es nevēlos izvairīties no atbildes sniegšanas un nevēlos vienkārši teikt, ka es neatbildēšu, bet jūs visi labi zināt — ja jūs uzdodat jautājumu Parlamentā, iespējams, ka es nevēlēšos izmantot savu Padomes pašreizējā priekšsēdētāja amatu, lai atbildētu uz jautājumu, kas attiecas uz Eiropas Savienības dalībvalsts iekšēju situāciju.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 6 ir atsaukts.

Tā kā nākamie jautājumi attiecas uz vienu un to pašu tematu, tie tiks izskatīti kopā:

Jautājums Nr. 7, ko iesniedza **Justas Vincas Paleckis** (H-0057/10)

Temats: Vīzu režīms starp Eiropas Savienību un Krieviju

Padomes prezidentvalsts Spānija centīsies panākt, ka tiek atcelts vīzu režīms ES un Krievijas pilsoņiem. Šis process varētu būt ilgstošs un lielā mērā būs atkarīgs no Krievijas spējas pareizi īstenot šim nolūkam sagatavoto rīcības plānu.

ES gatavība sarunām par Krievijas Kaļiņingradas apgabalu vai tāda pati rīcība no otras puses ir apliecinājusi, ka ES un Krievija virzās uz vīzu „mūra” nojaukšanu. Kaļiņingradas reģiona izolācijas novēršanas politika un pārrobežu sadarbības principi interesē gan Krieviju, gan ES. Šajā nolūkā kaimiņvalstis Polija un Lietuva ir risinājušas sarunas par atvieglotu robežas šķērsošanu pierobežas iedzīvotājiem, taču šāds režīms vēl nav piemērots.

Kā Padome vērtē Kaļiņingradas apgabala īpašo situāciju, risinot ES un Krievijas dialogu par vīzu jautājumu? Kā šo dialogu varētu izmantot, lai parakstītu ES dalībvalstu (Lietuvas, Polijas) un Krievijas Federācijas nolīgumus par vietējo satiksmi un tādējādi atvieglotu robežas šķērsošanas formalitātes pierobežas iedzīvotājiem?

Jautājums Nr. 8, ko iesniedza **Laima Liucija Andrikiene** (H-0080/10)

Temats: ES un Krievijas attiecības - Spānijas prezidentūras darba kārtība

ES Spānijas prezidentūra ir izveidojusi tālejošu darba kārtību par ES un Krievijas attiecībām — saistībā ar sarunu noslēgšanu ar Krieviju par jauno partnerības un sadarbības nolīgumu (PSN), nolīgumu ar Krieviju par bezvīzu režīmu, kā arī brīvās tirdzniecības nolīguma virzību starp ES un Krieviju.

Lai noslēgtu brīvās tirdzniecības nolīgumu ar ES, Krievijai pirms tam ir jāklūst par Pasaules Tirdzniecības Organizācijas (PTO) locekli. Vai pastāv reāla iespēja, ka Krievija drīzumā pievienosies PTO? Vai Padomei ir īpaša stratēģija, kā likt Krievijai pievienoties PTO?

Vai Padome ir novērojusi, ka sarunās ar Krieviju par jauno PSN ir sasniegti kādi vērā ņemami panākumi?

Vai Padome uzskata, ka ideja par brīvas tirdzniecības režīmu ar Krieviju ir savlaicīga, ņemot vērā ES iekšējos strīdus par šo jautājumu? Vai Padome uzskata, ka Krievija ir labāk sagatavota bezvīzu režīmam, nekā citi ES partneri, piemēram, Ukraina, Moldova vai Gruzija?

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, es saprotu, ka tiek uzdoti divi jautājumi. Viens no tiem attiecas uz vīzām, un otrs jautājums attiecas uz Eiropas Savienības un Krievijas attiecībām pēc Stokholmas augstākā līmeņa sanāksmes un Krievijas pievienošanas Pasaules Tirdzniecības organizācijai. Priekšsēdētājas kundze, tādi manā izpratnē ir abi jautājumi.

Attiecībā uz vīzu jautājumu es vēlētos norādīt, ka 2003. gadā Padome pieņēma noteikumus, ar ko izveido īpašu tranzīta dokumentu un atvieglota dzelzceļa tranzīta dokumentu. Pēc trim gadiem Komisija secināja, ka sistēmas stāšanās spēkā norit bez traucējumiem un ka abi partneri ir apmierināti.

Ilglaicīgākā perspektīvā — mēs runājam par Kaļiņingradas reģionu saistībā ar pārējo Krievijas Federāciju — atvieglota tranzīta režīms, kā tas tiek dēvēts, būtu atkarīgs no turpmākās Eiropas Savienības un Krievijas Federācijas līgumu par vīzu politiku īstenošanas.

Kopīgā deklarācijā pēc ES un Krievijas Pastāvīgās tiesiskuma un iekšlietu padomes tikšanās pagājušā gada 2. decembrī dalībnieki pieņēma lēmumu apspriest iespējamās izmaiņas Eiropas Savienības un Krievijas līgumā par vīzu piešķiršanu, lai padarītu pieejamāku ceļošanu Eiropas un Krievijas iedzīvotājiem, jo īpaši Kaļiņingradas apgabalā dzīvojošajiem.

Savukārt saskaņā ar šo pašu kopējo deklarāciju Eiropas Savienība un Krievija pauda cerību apspriest un noslēgt vietējās pierobežu satiksmes nolīgumus starp Krieviju un Eiropas Savienības kaimiņvalstīm, kas būtu ieinteresētas šo nolīgumu parakstīšanā. Šajā kontekstā Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1931/2006, ar ko nosaka vietējās pierobežas satiksmes noteikumus pie dalībvalstu ārējām sauszemes robežām un ar ko groza Šengenas Konvencijas noteikumus, atļauj dalībvalstīm noslēgt divpusējus nolīgumus ar trešām valstīm, lai piemērotu pierobežu satiksmes noteikumus.

Ar šiem nolīgumiem saistītās pārrunas šajā gadījumā ir attiecīgo dalībvalstu un Krievijas Federācijas kompetencē esošs jautājums. Jebkurā gadījumā Padome atzīmē, ka notiek arī sarunas starp Lietuvu un Krieviju un Poliju un Krieviju.

Attiecībā uz jautājumu saistībā ar stratēģiskajām attiecībām starp Eiropas Savienību un Krieviju Padome var informēt Parlamentu, ka pēc Stokholmā novembrī notikušās augstākā līmeņa sanāksmes ar Krieviju Spānijas 6 mēnešu prezidentūras laikā notiks vēl viena augstākā līmeņa sanāksme. Tā tiks organizēta Krievijā ar Eiropas Savienības un Krievijas piedalīšanos, kas nozīmē, ka pastāv jauns stimuls attiecībām starp abām pusēm.

Acīmredzot šajās attiecībās vienmēr pastāv grūtību rašanās varbūtība un arī domstarpību iespēja, bet Eiropas Savienības un Krievijas attiecības ir plašas un daudzpusīgas. Starp mums ir pieaugošas ekonomiskas un tirdzniecības saites un, mums ir jāatzīst, izteikta savstarpējā atkarība attiecībā uz enerģētiku, kopīgas intereses citās jomās, kas attiecas uz problēmām, kuras pārsniedz mūsu attiecīgo valstu robežas, kā arī problēmas, ieskaitot globāla mēroga izaicinājumus, kas mums ir jārisina, pēc iespējas vairāk izmantojot kopīgos spēkus.

Tādējādi mums vienmēr būs lietderīgi meklēt iespējas mūsu attiecību stiprināšanai ar Krieviju, tajā pašā laikā vienmēr stingri pamatojoties uz mūsu principiem un vērtībām, uz kurām ir balstīta Eiropas Savienība.

Attiecībā uz Krievijas pievienošanas Pasaules Tirdzniecības organizācijai Eiropas Savienība to atbalsta, bet tieši Krievijai ir jāpieņem pasākumi, lai šajā jomā gūtu panākumus.

Attiecībā uz jauno Eiropas Savienības un Krievijas vienošanos abas puses piekrīt, ka jauns, plašs nolīgums būtu noderīgs. Eiropas Savienības un Krievijas sadarbības un partnerības nolīgums, kas tika apspriests deviņdesmitajos gados, daudzējādā ziņā ir novecojis. Kopš deviņdesmitajiem gadiem daudz kas ir noticis un mainījies, un mums ir jāturpina virzīties uz šī jaunā nolīguma pieņemšanu, kurā esam pārdzīvojuši tālejošus mērķus. Mēs esam uzstādījuši augstu līmeni, un, ja iespējams, mēs vēlamies ietvert visas ES un Krievijas attiecību jomas.

Dažās šo sarunu jomās ir gūti panākumi. Citās jomās process norit lēni, un tas attiecas uz tirdzniecību un investīcijām. Jebkurā gadījumā mums ir ļoti būtiski nodrošināt stabilus noteikumus un stabilus nolīgumus ar Krieviju par tirdzniecību, investīcijām un enerģētiku.

Attiecībā uz brīvās tirdzniecības regulējumu — mēs piekrītam brīvās tirdzniecības līguma apspriešanai, līdzko Krievija būs pievienojusies Pasaules Tirdzniecības organizācijai — kad un ja tas notiks.

Attiecībā uz vīzu jautājuma liberalizāciju — tas ir jautājums ar lielu politisko nozīmi, kas ļoti tieši ietekmē Krievijas un Eiropas Savienības iedzīvotājus. Es uzskatu, ka attiecībā uz šo jautājumu mēs visos iespējamajos gadījumos atbalstām vīzu prasību atvieglošanu.

Vīzu režīma liberalizācija, citiem vārdiem sakot, vīzu prasības atcelšana būtu ideāls risinājums, bet, protams, šajā jomā vēl aizvien ir daudz jāpaveic. Turklāt mums ir jālīdzsvaro apdraudētie ieguvumi, kas attiecas uz drošību, un tas vienmēr ir jādara abpusēji.

Attiecībā uz Ukrainu, Moldovu un Gruziju, ciktāl tas attiecas uz vīzu politiku, katra no šīm valstīm atrodas īpašā situācijā, un pašlaik mēs nevaram paredzēt, kādi panākumi tiks gūti šajās trijās valstīs salīdzinājumā ar dialogu par vīzām, ko mēs veicam ar Krieviju.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Es vēlētos vēlreiz aktualizēt divus būtiskākos jautājumus. Pirmais attiecas uz demokrātiju, likuma varu un cilvēktiesībām. Tajā ir būtiskākie trūkumi. Cik intensīvs ir šiem kritiskajiem punktiem veltītais dialogs? Mums ir iespāids, ka situācija šajā jomā drīzāk pasliktinās, nevis uzlabojas.

Mans otrais jautājums attiecas uz enerģijas apgādes drošību. Jo īpaši, kāda ir situācija sarunās par enerģētiku?

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, godājamais deputāt, kā jums ir zināms, viens no Eiropas Savienības galvenajiem mērķiem ir enerģētikas apgādes drošība. Eiropas Savienībā enerģētikas apgādes drošībai ir īpaši liela vērtība, jo īpaši pēc tam, kad daudzas Eiropas Savienības valstis ļoti tieši cieta no Ukrainas un Krievijas gāzes krīzes 2009. gadā, un mēs noteikti uzskatām, ka tas ir viens no galvenajiem Eiropas Savienības mērķiem, kas likumsakarīgi ir saistīts ar būtisko klimata pārmaiņu apkarošanas mērķi.

Padomes un Padomes prezidentūras stratēģija attiecībā uz enerģētiku un enerģētikas apgādes drošību attiecas uz nepieciešamību virzīties uz lielāku enerģijas piegādātāju un avotu, kā arī tās izplatīšanas dažādošanu. Tādēļ mums ir jāpaplašina iespējas, izvairoties no oligopolēm vai pārmērīgas atkarības.

Dažu Eiropas Savienības valstu enerģētikas atkarības līmenis no Krievijas ir neapšaubāmi pārmērīgs, un tas arī ir saistīts ar faktu, ka 20. gadsimta laikā Eiropa ilgu laiku bija sašķelta, kā arī ar faktu, ka dažos gadījumos starp Eiropas Savienības valstīm nepastāv tiešas savstarpējās saiknes.

Krīzes laikā mēs pieredzējām, ka dažas valstis, kuras šī krīze neskāra, nevarēja palīdzēt skartajām valstīm, jo nepastāvēja savstarpējās saiknes. Tādējādi ar enerģētiku saistītie mērķi vidējā un ilgtermiņā Eiropā ir ļoti būtiski, un tādēļ mēs atbalstām enerģētikas avotu dažādošanu un tādu projektu kā *Nabucco*, *Nord Stream* vai *South Stream* veicināšanu, kā arī pašlaik Eiropā neesošās parādības, proti, vienota enerģētikas tirgus izveidi. Šo mērķu sasniegšanai, ko atvieglo Lisabonas līgums, ar kuru tiek noteikta šī kompetence enerģētikas jomā, kas iepriekš nepastāvēja, stratēģisku attieciību izveide ar Krieviju enerģētikas un citu jautājumu jomā ir fundamentāli svarīga un būtiska.

Turklāt saskaņā ar Lisabonas līgumu mums ir pieejami citi ar ārpolitiku saistīti instrumenti. Lisabonas līgums nostiprina Eiropas Savienības ārpolitiku: ir Eiropadomes priekšsēdētāja un Augstā pārstāvja amats, un tiks izveidots Eiropas Ārējās darbības dienests. Citiem vārdiem sakot, ir nostiprināta Eiropas ārējā perspektīva, kas stiprinās mūsu sarunas ar visām valstīm visās jomās, ietverot ekonomiku un enerģētiku. Tādējādi šī ir perspektīva, ko es jums varu piedāvāt saistībā ar attiecībām ar Krieviju.

Mēs apspriežam līgumu, kurā enerģētikas jautājums ir būtiski svarīgs; šīs sarunas sākas, un mums tajās ir vislabākās izredzes, bet, protams, kā visu līgumu gadījumā, tas ir atkarīgs no ļoti sarežģītām pārrunām, kas savukārt ir daļa no šā sadarbības līguma, ko mēs vēlamies aktualizēt, jo, kā jau es minēju, Eiropā pēdējo 15 vai 20 gadu laikā ir notikušas lielas pārmaiņas. Viena no šīm jomām, kas ir piedzīvojusi pārmaiņas, ir svarīgās attiecības, kas mums ir nepieciešamas ar Krieviju, kas, kā visi zina, ir viena no valstīm, kas pēdējo gadu laikā ir piedzīvojusi vislielākās pārmaiņas.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, attiecībā uz 9. jautājumu, kas man bija jāuzdod kolēģes *Morkūnaitē-Mikulēnienē* kundzes vārdā un kas ir saistīts ar iepriekšējo jautājumu, Krievija līdzās Eiropas Savienības austrumu robežai, Kaļiņingradas apgabalā, gatavojas izveidot atomelektrostaciju, un līdzīgi nodomi ir arī Baltkrievijai. Ņemot vērā Černobiļas pieredzi, šie plāni rada bažas par saistītajiem draudiem. Vai Padome nākamajā sarunu kārtā ar Krieviju gatavojas izvirzīt vides drošības jautājumu? Mūsu skatījumā tas ir visai būtiski.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Es vēlētos atgriezties pie 7. un 8. jautājuma un Eiropas Savienības attiecībām ar Krieviju. *López Garrido* kungs pamatoti norādīja, ka šīs attiecības būtu jābalsta uz vērtībām, bet, ja tas tā ir, tad Eiropas Savienībai ir īpašas saistības pret cilvēktiesību aizstāvjiem Krievijā.

Saistībā ar to es vēlētos uzdot šādu jautājumu: vai ES dalībvalstu politikai un ES politikai kopumā nevajadzētu ietvert īpašus noteikumus attiecībā uz Krievijas cilvēktiesību aizstāvju vīzām? Šie noteikumi šiem cilvēkiem ļautu salīdzinoši viegli iegūt vīzas.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Attiecībā uz iejaukšanos kodoldrošības jomā man jāatzīst, ka atbildība, kas šajā jautājumā ir valsts līmeņa, ir noteikta Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras starptautiskajos nolīgumos, citiem vārdiem sakot, Kodoldrošības konvencijā, kuras puses ir Baltkrievija, Krievija, *Euratom* un vairums Eiropas Savienības dalībvalstu.

Padome saprot, ka ir jāapspriežas ar līgumslēdzējām pusēm, kas atrodas ierosinātā kodolobjekta tuvumā, jo minētais objekts šīs valstis var negatīvi ietekmēt. Tādēļ nolīgumā, ko pašlaik noslēdz *Euratom* un Krievija, saistībā ar miermīlīgu kodolenerģijas izmantošanu, ir jāietver arī noteikumi attiecībā uz pārbaudāmām prasībām kodoldrošības un darbinieku veselības un aizsardzības jomā. Es arī vēlētos jums atgādināt, ka šis jautājums periodiski tiek izskatīts Eiropas Savienības un Krievijas dialoga par enerģētiku ietvaros.

Attiecībā uz seku izvērtēšanu starptautiskā kontekstā Padome atzīmē, ka Baltkrievija ir *Espo* Konvencijas par ietekmes uz vidi novērtējumu pārrobežu kontekstā puse, un šī konvencija ietver saistošus pienākumus attiecībā uz ietekmes uz vidi un iespējamu vides risku novērtēšanu. Šajā gadījumā tomēr Padome pauž, ka lielā mērā atbildība par vides novērtējuma organizēšanu ir projektu attīstītāju kompetencē.

Krievijas Federācija nav šī konvencijas puse. Mēs jebkurā gadījumā vēlētos, lai Krievija *Espo* konvenciju piemērotu pēc brīvprātības principa. Tā kādu laiku šādi ir rīkojusies saistībā ar jau esošajām atomelektrostacijām.

Visbeidzot, attiecībā uz godājamā deputāta izvirzīto jautājumu par cilvēktiesībām saistībā ar Krieviju — iepriekšējās debatēs tika izvirzīti jautājumi saistībā ar cilvēktiesībām, un es uzskatu, ka kritēriji cilvēktiesību aizsardzībai vai ziņošanai par cilvēktiesību pārkāpumiem ir piemērojami it visur, kur šādi pārkāpumi notiek. Tādējādi neviena valsts nevar būt izņēmums attiecībā uz taisnīgu un morālos pienākumus balstītu cilvēktiesību pārkāpumu nosodīšanu, un šādu pārkāpumu gadījumā, kas notiek Eiropas Savienībā vai kādā no tās dalībvalstīm, mēs tos nosodām un mums tie ir jānosoda.

Minētā jautājuma saistīšana ar vīzu politiku ir šķērslis, ko pašlaik ir ļoti grūti konstatēt vai precizēt. Par vīzu jautājumu norit vispārējas sarunas. Es domāju, ka šo vispārējo vīzu jautājuma sarunu kontekstā kāds varētu ierosināt cita veida konkrētu līdzekli vīzu režīma atvieglošanai, bet, kā jau es minēju, pašlaik mēs piedalāmies ļoti plašās vīzu jautājumam veltītās sarunās ar Krieviju, un, manuprāt, mums pašlaik vajadzētu koncentrēties uz vīzu jautājumu vispārēju organizēšanu.

Tam patiešām varētu būt vislabvēlīgākais iespaids attiecībā uz cilvēku brīvu pārvietošanos, un es pat sacītu, ka tas sniedz labāko iespēju attiecībā uz eiropiešiem un Eiropu kopumā viņu vērtību iedzīvināšanai un īstenošanai no citu sabiedrības locekļu puses un ārpus Eiropas Savienības robežām.

Priekšsēdētāja. – Uz jautājumiem, uz kuriem laika trūkuma dēļ netika sniegtas atbildes, tiks atbildēti rakstiski (skatīt 6. pielikumu).

Ar šo jautājumu laiks tiek noslēgts.

14. Komiteju un delegāciju sastāvs (sk. protokolu)

15. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

16. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

17. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 19.20)